

PRABANDHAMANJARI

PART II.

EDITED BY

C. D. David.

പ്രബന്ധമാഞ്ജരി

രണ്ടാം ഭാഗം.

സി. ഡി. ശശവിലാസം

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

TRICHUR

BHARATHA VILASAM PRESS.

1086.

ALL RIGHTS RESERVED

PRICE 12 AS]

[വില 12 അ.

PRABANDHAMANJARI

PART II.

EDITED BY

C. D. David.

പ്രബന്ധമാഞ്ജരി

രണ്ടാം ഭാഗം.

സി. ഡി. ശൈലിം

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്.

TRICHUR

BHARATHA VILASAM PRESS.

1086.

ALL RIGHTS RESERVED

PRICE 12 AS]

[വില 12൩.

വിഷയാനുകൂല്യം

	ഭാഗം
1. സമാഹാരം അനുമാനം	1
2. അനുമാനം അനുമാനം	6
3. അനുമാനം	11
4. അനുമാനം	23
5. അനുമാനം (അനുമാനം)	28
6. അനുമാനം (അനുമാനം)	35
7. അനുമാനം	40
8. അനുമാനം	49
9. അനുമാനം	63
10. അനുമാനം	76
11. അനുമാനം	84

12. ജീവശാസ്ത്രം (Biology)	102
ജോർജ്ജ് മണാതി എം. എ.	
13. നമ്മുടെ കൃഷിപരിഷ്കരണം... ..	111
എൻ. കമ്മൽപിള്ള എം. എ., ബി. എസ്. സി., എച്ച്. പി. എച്ച്. സി.	
14. വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം	137
പ്രൊഫ. ഗോവിന്ദമണിൻ ബി. എ.	
15. വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം	143
മെ. സുബ്രഹ്മണ്യൻ ബി. എ., എൻ. ടി., എഫ്. എസ്., എം. എ., ജെ. പി., എഫ്. ബി. ജെ., എഫ്. എം. ജെ.	

മുഖവുര .

പ്രബന്ധമഞ്ജരി ഒന്നാംഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഗുണം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചാൻ കാരണം കാണുകയാൽ, ഇപ്പോൾ ഇതാ അതിന്റെ രണ്ടാംഭാഗം പുറത്തിറക്കുന്നു.

നല്ല ഗദ്യമുഴക്കമുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ നാം വിചാരിക്കുന്നിടത്തൊളം എളുപ്പത്തിൽ കിട്ടുന്നതല്ലെന്നുള്ള വാസ്തവസ്ഥ അനുഭവരൂപേണ നല്ലവണ്ണം അറിയാൻകൂടാതെ, പ്രസിദ്ധഗദ്യമുഴക്കമുള്ള പ്രബന്ധങ്ങളോടുകൂടി മാത്രമേ പുസ്തകം പുറത്തിറക്കുകയുള്ളൂ എന്നുള്ള ഏതൊ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നു ഞാൻ വ്യതിയാനം ചെയ്യിച്ചില്ലെന്നുള്ളതിന്ന് ഇപ്പുസ്തകംതന്നെ ഉത്തരസാക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ഞാൻ ഒന്നും പറയണ്ടതില്ല.

ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള പതിനഞ്ചു പ്രബന്ധങ്ങളിൽ, 'ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ', 'നിത്യശക്തികൾ', 'ജീവശാസ്ത്രം', 'ഗുണമേൽ പണ്ഡിതൻ' എന്നിവ ഏതൊ അപേക്ഷാൻസരണംഏഴുതരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, 'കൃഷ്ണീപരിഷ്കരണം', 'ഗുണംഗുണനിരൂപണം', 'വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം' എന്നിവ, കാരാസഭയിൽ വായിച്ചതായി, അയച്ചുതരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, മാഹപ്രബന്ധങ്ങൾ (1082-നുമുമ്പു മാസികകളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്). തത്തൽപ്രബന്ധകന്മാക്കുമാരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി എടുത്തു ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ, ഏതൊ അപേക്ഷാൻസരണം, കാരാവിധത്തിൽ പ്രബന്ധംതന്നെ ഏതന്നു സ്ഥായിച്ചു കാണാതിരാനികളായ മാനദണ്ഡനാരമംപ്ലാവകൾ ഞാൻ സർവ്വായനാ വന്ദനംപാഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. എന്ന് —

സി. ഡി. ദേവധീപ്.

പ്രബന്ധമഞ്ജരി

൨൭൦൦൩൦൧൦.

സപ്തമം ധർമ്മം അനുസ്മരണം.

മനുഷ്യർക്കു, മരണാവിചാരത്തെ പരസ്പരം അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു, ഭാഷ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും എല്ലാവരും ഒരേഭാഷയുടേതല്ല. സംസാരിച്ചുവരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഓരോ രാജ്യത്തുള്ളവർ ഓരോ ഭാഷയാകുന്നു സംസാരിച്ചുവരുന്നത്. അതിനാൽ ചിലരുടെ “സ്വഭാഷ” മറ്റു ചിലരുടെ “അനുഭാഷ”യായിരിക്കുമെന്നു തെളിയുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങളിൽ അധികാഗ്രം, പ്രത്യേകമായി സ്വഭാവങ്ങളിൽ, സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ ഏതൊരുതെന്ന് ആ രാജ്യത്തുള്ളവർക്കു സ്വഭാഷയായിരിക്കുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഒരു കുട്ടി ആദ്യം കേൾക്കുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും സ്വഭാഷയിലുള്ളവയെക്കൂടിയാണ്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മരണാവിചാരങ്ങളെ കുട്ടികളും, കുട്ടികളുടേതിനെ മാതാപിതാക്കന്മാരും അറിയേണ്ടതിന്നു സ്വഭാഷയാണ് ആദ്യമേതന്നെ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. അനുഭാഷ അഭ്യസിച്ചു മൈപുണ്യം പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ സ്വഭാഷ സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയോ, സ്വഭാഷയിലെ വർക്കുകളെയോ വർചകങ്ങളെയോ കേൾക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല. കോടതിസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും, ആധാരം മുതലായത് ഏഴുതുകയോ ഏഴുതിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനും, അങ്ങാടിയിൽചെന്നു സമാഹാരം വാങ്ങുന്ന സമയം കണക്കുനോക്കി കാര്യം തീർക്കുന്നതിനും, സ്നേഹിതന്മാരുമായി സംസാരിക്കുന്നതിനും മറ്റും ഒന്നാമതായും മുഖ്യമായും സ്വഭാഷയുടെ സഹായമാണ് ആവശ്യമാ

യിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കും, സ്വഭാവ നിശ്ചയമില്ലാത്ത ഒരുവൻ മേല്പാഞ്ഞ കാഴ്ചയും നേരിട്ടു നടത്തുവാൻ അപ്രാപ്തനായിരിക്കുമെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സ്വഭാവ നിശ്ചയമില്ലാത്ത ഒരുവൻ, തന്റെ നാട്ടുകാരെ സംബന്ധിച്ചുടത്താലും, ഒരു മുകുന്ദനായ “പരമേശി”യോടോ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കത്താങ്ങതും ഇരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

മേല്പാഞ്ഞ കാഴ്ചയും നടത്തേണ്ടതിലേക്കു, സ്വഭാവ സംസാരിപ്പാൻ മാത്രം വശമാക്കിയാൽ മതിയെന്നു ചിലർ പറയുമായിരിക്കാം. ക്രമപ്രകാരം അഭ്യസിക്കാതെ സ്വഭാവ സംസാരിച്ചുവരുന്ന ആളുകൾ വളരെക്കുറവുണ്ട്. എങ്കിലും അപരമ സംസാരം, ക്രമപ്രകാരം അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ തിരികെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നുള്ള സത്യത്തെ നിശ്ചയിപ്പാൻ ആർക്കു വൈയ്യമുണ്ടാകുന്നതല്ല. സ്വഭാവം, എഴുതുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്താണുള്ള അറിവു സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആളുകൾ പ്രായേണ വഞ്ചിതന്മാരായി ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുവൻ ഏതെല്ലാം ഭാഷകൾ, എത്രത്തോളം അഭ്യസിക്കാമെന്നു മുറച്ചുട്ടി തീച്ചു ഒപ്പടുത്തുവാൻ പ്രയാസം തീച്ചുറപ്പടുത്തിയാൽതന്നെയും, ആ രീതിയിലേക്ക് എത്രയൊ ഇല്ലായെ എന്നുള്ള വിവരം കൈവരുന്നമാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ. അങ്ങിനെയിരിക്കും, “പിടിച്ചതിന്റെ വിട്ടു പറക്കുന്നതിന്റെ പിടിപ്പാൻ നോക്കുക” എന്നുള്ളതിന്പ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാൻ കൈവരുന്നതും ക്രമപ്രകാരത്തിലും നന്നായിരിക്കുമില്ലെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടാമോ? സ്വഭാവ സംസാരിക്കാതെ ജീവിപ്പാൻ പ്രയാസമാകുകകാണും, അന്യഭാവം അഭ്യസിക്കാൻ സംഗതിവരുമാ എന്നും, സംഗതിവരുമെങ്കിൽ എത്രത്തോളം പഠിക്കുമെന്നും മുറച്ചുട്ടി തീച്ചുറപ്പടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതിരി

ക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ചെറുപ്പമുതൽപ്പുതുക്കന്ന സംസാരിച്ചവരും അന്യഭാവം അഭ്യസിക്കുന്നതിലേക്കു പ്രയാജനകരമായിരിക്കുന്നതുമായ സ്വഭാവം ആദ്യമേതന്നെ അഭ്യസിക്കേണ്ടതാണ്. സ്വഭാവംതന്നെ അന്യഭാവോദ്യസ്വസ്വത്വത്തിലേക്ക് ഒരു മാറ്റംഭരിയെന്നപോലെ പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കാതില്ല. അടിസ്ഥാനം വേണ്ടുവണ്ണം ഉറപ്പിക്കാതെ കെട്ടിടം പണിയുന്നതും, സ്വഭാവം നല്ലപോലെ അഭ്യസിക്കാതെ അന്യഭാവം അഭ്യസിക്കുന്നതും ഏകദേശം ഒരുപോലെയാകുന്നു. സ്വഭാവം വേണ്ടുവണ്ണം അഭ്യസിക്കാതെ അന്യഭാവം അഭ്യസിപ്പാനായി പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരിൽ ചിലർക്ക് സ്വഭാവവും അന്യഭാവവും ഇല്ലെന്നായിരിക്കുന്നു. “ഇരുന്നതിന്റെശേഷമേ കാൽ നീട്ടാവൂ” എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കായ്ക്കയാലല്ലതെ ഇപ്രകാരമല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്? സ്വഭാവമെന്തെങ്കിലും ആവശ്യം ഇവിടെ പ്രായേണ സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

പ്രയാജനകരമായ പുസ്തകങ്ങൾ സ്വഭാവത്തിൽ ഇല്ലെന്നുള്ള ഒരു ന്യായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു സ്വഭാവമെന്തെങ്കിലും അത്ര അഗാധമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തന്റെ പിതാവു സുന്ദരനല്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ച് “അഴകനെ അച്ഛനെന്ന്വിളിക്ക” യോഗ്യമാ? ഒരു ഭാഷയുടെ അപരിഷ്കൃതാവസ്ഥ, ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആളുകൾ അപരിഷ്കൃതന്മാരെന്നു തെളിയിക്കുകയാകുന്നു ചെയ്യുന്നത്. ഭാഷ നന്നായിട്ടില്ലെങ്കിൽ ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആളുകളെയാകുന്നു കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ടത്. ഭാഷയോടു കലാറിപ്പാൻ യാതൊരു ന്യായവും ഇല്ല. ഇപ്പോൾ ഉള്ള പരിഷ്കൃതഭാഷകളുടെ ആദ്യാവസ്ഥ അറിവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പക്ഷം, അവയെല്ലാം ഒരു കാലത്ത് അപരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ കിടന്നിരുന്നു എന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ഒരു ചരിത്രകർത്താവ് എഴുതിട്ടുള്ളതിന്റെ തർക്കം കുറഞ്ഞതാണെന്നു അദ്ദേഹം ചേർക്കുന്നു:—

“അവർ ഒരു അവസ്ഥയിൽത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായി ധാരതാനും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ തങ്ങളുടെയെല്ലാത്ത സ്വകലനവും അപരിശുദ്ധങ്ങളെന്നു ത്തിരിക്കാൻ ധിക്കരിച്ചുവന്നു. ഏകിലും തങ്ങൾക്ക് ഉപകാരമോ ആവശ്യമോ ഉള്ളതായി എന്തിനെന്നായിലും അപരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽ കണ്ടാൽ, അവരായ തിരഞ്ഞെടുക്കലും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്വഭാവത്തിന്റെയും ഉൽകൃഷ്ട മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കിരുണ്ടയും ആകൃതി അവയ്ക്കുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം അവരായ തങ്ങളുടെതിനോട് അനുരൂപമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ സംശയിക്കുമാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതുക്കാരെ അവർ ഒരു ഭാഷയായ ക്രമേണ വികസിപ്പിച്ചു. ആ ഭാഷ ഭംഗീകാരവും രസികതപരകാരവും മുദ്രതപരകാരവും ഏറ്റവും യോഗ്യവും പരിശുദ്ധവുമായ മനുഷ്യവിചാരകാര്യമായ വാങ്ങലുമായി അറിയിക്കത്തക്ക അവസ്ഥയായും ഭൂമിയിലുള്ള സ്വകലനം വിറയ്ക്കിക്കൊണ്ടുനില്ക്കുകയും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു”.

ഗ്രീസുകാർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ഭാഷ നന്നാകാതെയിരിപ്പാൻ വഴിയില്ലെന്ന് അവരുടെ ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

അന്യഭാഷ അഭ്യസിക്കുന്നതെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നത്. സ്വഭാഷ നല്ലതുപോലെ അഭ്യസിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി അന്യഭാഷ അഭ്യസിപ്പാൻ ചാകിപ്പറക്കപ്പെടത്തക്ക മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. സ്വഭാഷയിൽ ഇല്ലാത്തതായി അന്യഭാഷയിലുള്ള നൂതനഗുണങ്ങളെ തർജ്ജമ ചെയ്തു സ്വഭാഷയിലേക്കു കൊണ്ടുവരേണ്ടതിനുള്ള ഭാരം അന്യഭാഷ അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കകകൊണ്ടും സ്വഭാഷ അഭ്യസിക്കാത്തവർക്കും ഈ ചുമതലയെ നിവ്വഹിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വരുന്നതാകുകയാണു് അന്യഭാഷ അഭ്യസിക്കുന്നതിന്നു മു

സ്വായി സ്വഭാവം നല്ലവണ്ണം അഭ്യസിക്കണമെന്നു പറയുന്നതാണ്. സ്വഭാവം നല്ലപോലെ അഭ്യസിച്ചശേഷം അന്യഭാവം അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടുകാർ, തങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ ഇല്ലാത്തതും ഉണ്ടാകേണ്ടതുമായി അന്യഭാഷകളിൽ കാണുന്ന വിശദമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ തർജ്ജമ ചെയ്തു “അറിവിന്റെ അർക്കം” എന്നു പേരിട്ടതും സംശയംകൂടാതെ പറയത്തക്കവണ്ണം, സ്വഭാവമായ ഉന്നതിപ്രാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു സ്വഭാവമായ നന്നാക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന സകലരും അവരുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയെ ശ്രദ്ധിച്ചു അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു ഒരു ഭാഷ, ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന സകലർക്കും സമാവകാശമുള്ള സ്വഭാവത്തെ അപാലമാകുന്നു ഇരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ഭാഷയെ നന്നാക്കേണ്ടത്, അന്യഭാഷകൾക്കു തുല്യംതന്നെയല്ലാത്തതല്ല വിചാരം ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർക്കുപോലും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. ഭാഷയെ മനഞ്ഞിട്ടില്ല, മനഞ്ഞിട്ടെങ്കിലും ഭാഷയെന്ന ഒരു വിചാരിക്കേണ്ടത്.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളെക്കുറിച്ച് വെണ്മറയ്ക്കുന്ന ചിന്തിക്കുന്നതായാൽ, ആദ്യമെന്തെന്ന നല്ലപോലെ അഭ്യസിക്കേണ്ടതു സ്വഭാവമാണെന്നും ഇതരഭാഷയിലുള്ള പ്രയോജനകരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ തർജ്ജമ ചെയ്തു സ്വഭാവമായ പോയിപ്പിക്കേണ്ടതിനുള്ള ഭാരം അന്യഭാവം അഭ്യസിക്കുന്ന ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിരിക്കയാൽ അവർക്ക് സ്വഭാവത്തോടും അത്യധികം അത്യാവശ്യമാണെന്നും തെളിയുന്നതാകുന്നു.

സി. ഡി. ഡി.

ഭാഷയുടെ ശുഭാശുഭനിരൂപണം.

കേരളഭാഷയ്ക്ക് ആദ്യമായി ഒരു ഗണ്യമായ അഭിവൃദ്ധി സിദ്ധിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടത്, പ്രസിദ്ധനായ എഴുത്തുകാരൻ കാലത്തിലാണെന്നുള്ളതിനാലായിട്ടു തക്കത്തിനുവകാശമില്ല. എഴുത്തശൂന്യം, അദ്വൈതത്തിന്റെ കാലത്തോടു സമീപിച്ചുള്ളവരും കേരളഭാഷയ്ക്ക് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയതിന്റെ ഉപദ്രവം, ആയിട്ട് കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ സംസ്കൃതഭാഷാപ്രാസരണവും, സംസ്കൃതഭാഷാപരിചയത്തിനും ഉണ്ടായ വ്യാപ്തിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കണം. സാധാരണയായി ഒരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർക്ക് വേറെ ഒരു ഭാഷയുമായിട്ടുള്ള പരിചയം, മാത്രമായത് അഭിവൃദ്ധിക്കു സഹായകമാണെന്നുള്ളതിനു ലോകചരിത്രത്തിൽ വേറൊരു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇങ്ങിനെ സംസ്കൃതസമ്പർക്കം ആരംഭിച്ചതായ അഭിവൃദ്ധി ഇടതു മലിനീയും, ആഗാതുക്കളായ കാരണങ്ങളാൽ ഉദ്ഭവിച്ചു, പ്രായേണ അന്ത്യഭാവത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഇരുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധി, ഇപ്രകാരം, ഐതു സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നു എന്നു നിർണ്ണയിക്കാൻ വഹ്യാത്ത ഒരു കാലത്തിലാണ്, കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് സാമാന്യ പ്രചാരമുണ്ടായത്. ഇക്കാലത്തും ഭാഷയ്ക്ക് അന്ത്യഭാവമായ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ അഭിവാദനപരിചയത്തിൽ ഗണ്യമായ പരിഷ്കാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലങ്ങളാണ് റെക്സ് സ്റ്റീബിൾ കമ്മിറ്റിപ്പുസ്തകങ്ങളും, മറ്റുയമുദാഹരണവും, ഭാഷാപരക്കിണിസഭയും മറ്റും എന്നു കാണേണ്ട. ഇംഗ്ലീഷിനാൽ ഭാഷയുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു വികാസം ഏകദേശം ഇപ്പോൾ നിലവെച്ചതുപോലെയാ, നിലയ്ക്കാൻ ഭാവികുന്നതുപോലെയാ കാണുന്നു. ഭാഷയെ പൊയിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട അസ്പഷ്ടതയും, സാഹിത്യരത്നങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഇനിയും ഇല്ലെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ സമ്യ

[illegible]

ന്നോ മറ്റോ സൂത്രപ്പരിൽ വായിച്ചതായി ഞാൻ കാഴ്ച
 ന്നു. മിസ്റ്റർ സുബ്ബയ്യയെന്നൊരാളിന്, പ്രശസ്തനായ ഒരു
 പണ്ഡിതൻ എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം അച്ചടിക്കാൻ കൊ
 ടിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, പ്രതിപലം കൊടുക്കും എന്നു
 പറഞ്ഞത് ആ പുസ്തകത്തിന്റെതന്നെ കുറേ കാഴ്ചകൾ
 മാത്രം എന്നാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ മിസ്റ്റർ റെ
 ഡ്ഡായെക്കുറിച്ച് അഗാധമായി വിചാരിക്കുന്നു എന്ന് ആ
 തം തെറ്റിപ്പരിചയം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ അ
 ത്തം, ആ പുസ്തകം അത്രമാത്രമേ ചിലവകയുള്ളൂ എന്നാ
 ണ്. ഇതു മിസ്റ്റർ റെഡ്ഡായെക്കു കുറേമാണെന്നു വരാൻ ഇ
 കയില്ലല്ലോ. ഇതിനുള്ള പൊതു എന്നാണെന്നു ധോടുന്ന
 നാലാൽ, അതും അധികം ഗ്രന്ഥകൃതനെ വ്യക്തമാക്കാതെന്നു
 ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ താഴെയാണു്, അ
 തിനോടു കിടന്നിട്ടുണ്ടാതി, റ്റു് തട്ടേറിയ ഭാഷകൾക്ക് ഒ
 രിക്കലും ശക്തിയാകുന്നതല്ല. മിസ്റ്റർ റെഡ്ഡ് "Sedrio
 in History and Jurisprudence" എന്ന കൃതിയിൽ പറ
 യുപ്രകാരം, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയ്ക്കു ആധിപത്യം ഇൻഡ്യക്കാർ
 ഒരു സമുദായമാർക്കും, സന്താറ്റുക്കൾക്കും ഇത്യാദിയു
 ഒരു കൂട്ടത്തിൽ ഭാഷകളെയും സ്വീകിക്കുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടി
 യിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത കുട്ടി
 കളല്ലാത്ത ഇപ്പോൾ അധികം മലയാളം പഠിക്കാൻ തുടങ്ങു
 ന്നതോ എന്ന് എനിക്കു സംശയമുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിക്കു
 നമ്പ്രാപ്പായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു ഭാഷയുടെ അനുപ്രസംഗം
 രാജ്യകാലങ്ങളിൽ ഭാഷയ്ക്കു മുഖ്യസ്ഥാനമെന്നു പൂജ്യസ്ഥാന
 ങ്കൾ മാറാനും ഇപ്പോൾ കൂടേണ പുജ്യസ്ഥാനത്തിലായി
 തന്നെന്നു വരുന്നു. നാട്ടിൽ മേലേക്കു കി ധാരാളമുള്ളവക്ക്
 ഭാഷാവിഷയമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ഒരു നിവൃത്തിയു
 മില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉൽകൃഷ്ടപരിചയകൾ ജയിച്ചിട്ടുള്ളവ
 രിൽ സ്റ്റാറ്റിസ് എത്രവിതും ഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്?
 ആരെങ്കിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ, ഭൂമി

പക്ഷവും, ഉപാധ്യായവൃത്തിയെ ആശ്രയിച്ചിരിപ്പാൻ പ്രേരിതനായായിരിക്കുമെന്നും കാണുമായിരിക്കും. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധി അടിക്കടി ഉണ്ടായിരിക്കുമായിരിക്കും, ഭാഷക്ക് ഇപ്പോൾ ഉള്ള അവസ്ഥയനുസരണ പരിപാടി അൻമേധിപങ്ങളെ സാധിക്കുമെന്നുള്ളത് സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ല.

യഥാർത്ഥികളായ കാരണങ്ങളാൽ ഭാഷക്ക് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാവാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ ധാരാളമായിട്ടുണ്ടായാണുദ്യമപ്രവൃത്തിയെ ഒരുവൻ കേരളീയരിൽ ഉത്ഭവിച്ച് ഗദ്യമായാ പദ്യമായാ ഉള്ള തന്റെ കൃതികളാൽ ഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കാനിടയായാൽ, അത് ഭാരതീയരുടെ ഏതുകീഴ്ത്തായ സ്ഥിതിയിലും ശാപകരമായ സംഭവമായിത്തീരുന്നതിന്നുതാണു്. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ഒഴുപ്പുദ്യമോ പരസ്പരമോ ആണ് ഭാഷാഭിവൃദ്ധിക്ക് ഇപ്പോൾ മുഖ്യ തടസ്സമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ ഭാഷാവിഷയമായിട്ടുള്ള അശ്രദ്ധയുടെ ശക്തിയെ ഒരു സംഗതിയെക്കൂടി മുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഭാഷക്ക് ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധിയുടെ ഒരു ചക്രമായിട്ടാകുന്നു, ചിലർ വർദ്ധനയുടെ ലക്ഷ്യമേയും മാന്യതയുടെയും പെരുപ്പത്തെയും മുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. കേവലം എഴുത്തുകൊണ്ടു കാഴ്ചങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാമെന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കേരളഭാഷക്ക്, ഇതിലൂടെ സൗഭാഗ്യം വരുമെന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായി എഴുതുകിലും വിഷയത്തിൽ അധികം പകരിക്കുന്നവ, ഇവയിൽപ്പറ്റു ചുരുക്കം എന്ന് നോക്കുക. എന്നുമാത്രമല്ല, ഇവയിൽ ചിലരിന്നുവെക്കണ്ട ഭാഷയെക്കുറിച്ചു നല്ല ഒരു ചെറുകുറുപ്പും ആലോചിച്ചുവന്നുകൊള്ള. ഒന്നാമതായി ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി, അതിന്നുപാതയായി, ഒന്നാമതിൽ ഒരഭിരുചി ജനിപ്പിക്കാൻ വർദ്ധനയെക്കൂടെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ, അവയുടെ സ്ഥിതി അനുഗ്രഹിതമായിത്തീരുന്നതും എന്താൽ ഇക്കാര്യം ഇപ്പോൾ അസാധ്യപ്രായമായി തോന്നുന്നു. വേണ്ടതായ പാണ്ഡിത്യവും, സം

സ്തരിച്ചു. അപ്പോൾ, സർവ്വോപരി സർവ്വസമാധാനം ഉള്ള പത്രാധിപന്മാർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വെളിച്ചിച്ചെന്നു എങ്കിൽ, അതൊരു നന്നായിത്തന്നെ ഒരു ജോലിയാവാം, സഞ്ചാരികളെ തിന്നെ അനുജമായിട്ട് കാണിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അസുയാമിമസംഭവസ്സുകളോടും വിവരമില്ലാത്തതായ് അനുകൂലങ്ങളിലോടും നാടുകടന്ന പത്രാധിപന്മാർ സഞ്ചാരികളിൽനിന്ന്, ഇപ്പോൾ കേരളഭാഷാസാഹിത്യവിഷയത്തിൽ അത്യന്തമേറിയനായ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമൊഴിമുതൽക്കുപോകൂടി അസംസ്ഥിതമായിട്ടുള്ള അമ്മത്തന്നെ, ഇതിവർത്ത പ്രവൃത്തിവൈകുണ്ഠത്തിൽ നല്ല ലക്ഷ്യമാകുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ പത്രങ്ങൾ വെളിച്ചം വെളിച്ചം, ഇനിയുണ്ടാകാൻ പോകുന്ന പത്രങ്ങൾക്ക്, ഒരു സമഗ്ര പാഠ്യപുസ്തകം, “അന്വർത്തി” (ഇതിൽ ഭൂമിയിലുള്ള അന്വർത്തികളുടെ കഥ അത്ര പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു) “ശ്രീകൃഷ്ണഭാഗവതം” (ഇതിൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭാഗവതം ആദ്യ ഭാഗത്തെ കഥകളെക്കുറിച്ചുമാത്രം പാഠ്യം) എന്നിങ്ങനെ കൂടി പേരുകൾ ഇടാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. സുഗതിക്കിതായ് അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉള്ളവർ പത്രാധിപന്മാരിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നതിന്നുപോക, ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ അന്വർത്തിയെക്കുറിച്ച് എത്രയായി തിരുമെഴുതുന്നു.

ഭാരതത്തിന്റെ ഭാവിയിൽ അത്ഭുതമായൊരു വിപ്ലവം വിചാരിക്കുന്നവർ വളരെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഭാരതത്തിൽ കണ്ട ഒരു അത്ഭുതമായൊരു ഭാവിയിൽ കണ്ടുപ്രകാശമാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ചെമ്മൂർത്താലകന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കു എങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി ചെമ്മൂർത്താലകന്ന സാഹിത്യത്തിൽ വിചാരിക്കുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ചെമ്മൂർത്താലകന്ന ഒരു വിഷയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

പി. കെ. നാരായണപിള്ള എം. എ., ബി. എം.

ഭാഷാപരിഷ്കാരം *

‘ഭാഷാപരിഷ്കാരം’ സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു സഭാനിയമങ്ങളിൽ സാമാന്യമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിക്കുവേണ്ട പ്രവൃത്തികൾ ആരംഭിക്കുന്നതവിധത്തിൽ അവയെ ഇതുവരെ ആരും വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സഭയുടെ പ്രധാനാദർശ്യങ്ങൾ, ‘ഗദ്യപദ്യങ്ങൾക്കു സാമ്യത്തിലായ ഐക്യരൂപം വരുത്തുകയും ഉന്നമനീകരിക്കുകയും ഉപയോഗമുള്ളവയായിട്ടും കഴിയുന്നതും ഗദ്യാകൃതികളായിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ നടപ്പാക്കുകയും’ ആകുന്നു എന്ന നിയമങ്ങൾകൊണ്ടു കാണുന്നു. എന്നാൽ, ഐക്യരൂപം വരുത്തുക എന്നതു വെച്ചാൽ മനോഹരമായതും, അത് എത്രത്തോളം വരുത്തുവാൻ സഭ വിചാരിക്കുന്നു എന്നും, ഏതുരീതിയിൽ ഗദ്യപുസ്തകങ്ങളെയാണു് സഭ തൽക്കരം ഉപയോഗമുള്ളവയെന്നു വിചാരിക്കുന്നു എന്നും, ഏതു ഭാഷയുണു് സഭ ഉന്നമനീകരിക്കുക കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും മറ്റുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റി സഭ തീരുമാനമെടുത്തീട്ടില്ലെന്നതായല്ല, തത്സംഗതികളിൽ ഖണ്ഡകൃതികൾ അതിനാവേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തുകകൂടി ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ധാരാളം അവകാശം ഉണ്ട്. എന്നാൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തിൽനിന്നല്ലാതെ സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാകുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു, മാന്യമായ ഒരു സാമാജികന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറത്തുവരുവാൻവേണ്ടി മാത്രം, ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായം വളരെ താഴ്മയാടുകൂടി ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതാകുന്നു. ‘അതല്ലാതെ, എന്റെ അഭിപ്രായം എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുമെന്നു, സ്വീകരിക്കണ

* ക്രിസ്തുമതപരമുള്ളതിന്നു് ‘ഭാഷാപരിഷ്കാരം’ കൂടി വേണ്ടതു്.

നമുക്കു ഏതൊരു വേദോപദേശവും അറിയാനമില്ലെന്നു പ്രത്യേകം സദസ്യന്മാരെ അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ദൈവോഷകളെ ഉന്മൂലനാശപയ്യ് കണ്ണൂർ മുതൽ കന്യാ കുമാരിവരെയുള്ള ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചുവരുന്ന ഭാരതം ഐക്യരൂപം വരുത്തുന്നത് അസാധ്യമാണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നുതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാരതംമൊത്തം ഐക്യരൂപം വരുത്തുന്നതിന്നു നാം ശ്രമിച്ചിട്ട് ആവശ്യമുള്ളു എന്നാൽ, ഭാഷയുടെ ഐക്യരൂപമെന്നു വെച്ചാലെന്താണ്? കേരളത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ചില പദങ്ങൾ മാറുകിലേടങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെന്ന് എല്ലാവരും അറിയാമല്ലോ. ഇതു ഭാഷയുടെ ഐക്യരൂപത്തിന്നു ബാധകമാണോ? ഇതിനെപ്പറ്റി പദങ്ങളെ ഭാഷയിൽനിന്നു തിരിച്ചു നിരാകരിക്കുന്നതിന്നു അർപ്പകിൽ അവയെ എല്ലായിടത്തും ഒരേപോലെ നടപ്പാക്കുന്നതിന്നു നാം ശ്രമിക്കണമെന്നുണ്ടോ? ഉദാഹരണത്തിൽ നാം ഏതു ഭാഷയിലെ പദങ്ങളെയാണ് നിരാകരിക്കേണ്ടത്? ഏതുപദങ്ങളെയാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത്? ഇതിനെ കാണുന്നായി, പദങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാർത്ഥം ആവശ്യമായതോപാധി സഭയിൽവെച്ചു വാദിച്ചു തീർച്ചയാക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം, ഇടവാരം എല്ലാവരും സമ്മതിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ കൽപ്പവതാർത്ഥത്തിന് ഏതൊരു സ്ഥിതി കലാശിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയുമല്ല, ശബ്ദങ്ങൾക്കു സംബന്ധമില്ലാത്ത നമ്മുടെ ഭാഷയിൽനിന്നു യാതൊരു പദങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നാകുന്നു ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായം. മറ്റൊല്ലാസംഗതികൾകൊണ്ടു ശ്ലാഘ്യമായ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ, വടക്കേ തെക്കേ മാത്രം നടപ്പുള്ള ചില വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ട് അതിന് ഒരു നൂറുതെ കല്പിക്കുന്നതു വിഭാസബന്ധമൊക്കെമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആ പദങ്ങൾക്കു കാലക്രമത്താൽ എല്ലായിടത്തും പ്രചാരമുണ്ടാകുവാ

നാണ് വഴിയുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു ക്ഷുഭങ്ങളായ ശാസ്ത്രങ്ങളെ ആദരിക്കാതെ, അശ്ലീലങ്ങളല്ലാത്ത ഏതു പദങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ഹാറിയും ഇല്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ ഹൃസ്വപാദായണോദീകപിയും സപദോപാധിശ്ചവും അത്യാത്മസമാഗമവും വരുിച്ചുവരുത്താനും ദൈവഭാഷയിലുള്ള അസംധിഷ്ഠിത കാണ്മാവർഗ്ഗവും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ വർദ്ധിക്കുന്നതും ഉപയോഗിക്കുന്നതായ പദങ്ങളും, ആ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു കറിക്കുന്നതിനു തക്കതാകുന്നതും ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളും കാലക്രമംകൊണ്ട് എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുന്നവയായ പദങ്ങളായിത്തീരുകമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു തുല്യങ്ങളായ ചില ശബ്ദങ്ങളിലൊക്കെ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനു ഹാറിവരുന്നതല്ല. പ്രത്യയങ്ങളിലൊക്കെ മാത്രമേ അർത്ഥം രൂപമേ ഉണ്ടാവൂ വഴിയുള്ളൂ. തമിഴ്, തെലുഗ്, കണ്ണടകം, മലയാളം എന്നീ നാലുഭാഷകളിലുമുള്ള മിശ്രാധിപര്യങ്ങളും സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളും അത്യാത്മസമാഗമങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടും, അതുകൊണ്ട് വ്യക്തമാക്കുന്നതായും ഇല്ലാത്തതുപ്രത്യയങ്ങളുടെ നാനാത്വംകൊണ്ടാണെന്നത് അല്ല ആലോചിച്ചാൽ ആർക്കും സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. മിശ്രപ്രകൃതികളും ഈ നാലുഭാഷകൾക്കു കൈപാലെ പലിച്ചയക്കുവാനുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രത്യയങ്ങൾ ദോഷബാധിതം, അവയ്ക്ക് അത്യാത്മസമാഗമംകൊണ്ടുവിധത്തിൽ, പദങ്ങളെക്കൂടി നാനാത്വം വരുത്തുകയും അതുകൊണ്ടു അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്നതായും വരുത്തണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ മുഖ്യമായി ചെയ്യേണ്ടതു, പ്രത്യയങ്ങൾക്കു അർത്ഥമനുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. മലയാളപ്രത്യയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടും ഈ ശ്രമം എടുപ്പത്തിൽ സാധിക്കത്തക്കതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ദൈവഭാഷകളെ മിന്നത്തന്നിട്ടുള്ള മലയാളപ്രത്യയങ്ങൾ.

വളരെയില്ല. 'ആളുടെ, ആളിന്റെ, ആളിടെ,' 'അന്യായക്കാരൻ, അന്യായക്കാരൻ,' 'കുട്ടിയെ, കുട്ടിയുടെ, കുട്ടിയിലെ, കുട്ടിയിന്റെ,' ഇത്രയധികമായ പദങ്ങളിലെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉള്ളവയിൽ സ്വീകാരയോഗ്യമായിട്ടുള്ളത് ഏതെങ്കിൽ ഈ സഭക്കാർ സാധാരണമായി തീർച്ചയാക്കിയാൽ അതു പ്രബലമായിവരാതെ ഇരിക്കുമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മലയാളത്തിൽ പാണ്ഡിത്യമകാണാ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണക്കാർ പ്രസിദ്ധിസ്വന്തമായിട്ടുള്ളവരിൽ അധികാരപരം ഈ സഭയുടെ അംഗങ്ങളാകുകയാണു് നമ്മുടെ നിശ്ചയം സാധാരണജനങ്ങൾ അല്ലാത്ത അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, മേലാലുവാകുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചുകാണാതിരിക്കുമല്ല.

ഓരോരുടെ ഐക്യപ്രവൃത്തിയെ വാസ്തവത്തിൽ ഇതിലും എത്രയോ അധികം ബാധകമായ ഒരു സംഗതിയുള്ളതെന്നു കൂടി ഇതുവരെ സഭയിൽ ആരും പ്രസ്താവിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പ്രസ്തുതഭരണകാണാണ് ഓരോരുടെ ഐക്യപ്രവൃത്തിയെ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത് എങ്കിൽ, ഭാഷാകവിതയിൽ സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങൾ പരമാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ മറ്റൊരുതരത്തിലും അതിനു ധ്വനിപ്പിക്കുവാൻ മാറ്റമുണ്ടോ? നാലഞ്ചു ഭാഷാപ്രത്യയങ്ങളെ മാറി ഭാഷയ്ക്ക് ഐക്യപ്രവൃത്തിയെത്തന്നെ വികാരിക്കുന്നവർ, തലമുട്ടുമായി എത്രയെങ്കിലും സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങൾ ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ വിരോധിക്കത്തക്കതരത്തിൽ ചെല്ലുമുണ്ടോ? മലയാളികൾക്ക് അത്രയൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നതിനു ബാധകമല്ലാത്ത ഒരുപ്രകാരം മേൽക്കാണാമെന്നു മറുപടിയിട്ടു് അന്വയിക്കുന്ന കാരണത്താൽ, നൂറിൽ തൊണ്ണൂറോളംവരെയുള്ള മനസ്സിലാക്കാത്ത സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളെക്കുറിച്ച് എത്രയെന്ന അസഹിഷ്ണുതയായിരിക്കണമെന്നാണ്? സ്വന്തം സംബന്ധമില്ലാത്ത സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നെടുത്ത 'വെട്ടുതരി' എന്ന പദം ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു വിചിത്രമാകുന്നതിൽ, സംസ്കൃതഭാഷയായ മലയാളത്തിൽനിന്നു

‘വടവിസ്ഫോടനം’ എന്നപദം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു് എന്താണ് യോഗ്യം? സംസ്കൃതപ്രത്യയമാകുന്ന മഹാഗുണത്തെ നിഷ്പ്രയാസമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടു, നാമിച്ഛാമി, ദേശഭാഷാഭേദമാകുന്ന മനുഷ്യത്തെ വിട്ടുജ്ഞാനത്തിൽ ആത്മസാക്ഷാത്കര്യമല്ലെ ചെയ്യുന്നതു്?

ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി സഭയുടെ അഭിപ്രായം അറിവാൻ എനിക്കുവളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്. ഇതിൽ വളരെ അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു നിസ്സംശയമാണ്. കേരളത്തിനും പ്രത്യേകിച്ചു് ഈ സഭയ്ക്കു് അലങ്കാരജ്ഞനായ അദ്വൈതൻതാവർകൾത്തന്നെയും ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുവാൻ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. എന്തെന്ത മുഖ്യമായ അഭിപ്രായം, സാഹിത്യസാരസ്വതമായ മഹാഗുണസംഗതികളിലും അവിടത്തെ വിതർക്കശിഷ്യനും അനന്തരമായിത്തന്നെയായിരിക്കും, ഈ ഒരു സംഗതിയിൽ മാത്രം എന്തെന്ത ദുർഗ്ഗവശാൽ ഗുരുദ്രോഹം ചെയ്യണമിവെന്നുള്ളതാ എന്ന വിചാരം എനിക്ക് അറിവുപറിയായായ വ്യസനത്തിന്നു കാരണമായിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എങ്കിലും ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതപ്രത്യയപ്രയോഗവും നമ്മുടെ സാഹിത്യപ്രവാദവും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു മാർഗ്ഗവും കാണാത്തതുണ്ടാകാതെ മറ്റു ചില കാരണങ്ങളാലും ഇങ്ങിനെ മൗഢമുഴുപ്പി പിടിക്കുവാൻ വരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഭാഷാകവിതയിൽ സംസ്കൃതപ്രത്യയം ഉപയോഗിക്കാതെ ഒരു വാദത്തെ വ്യക്തവിപ്രത്യയം പ്രകാശമായി സമർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ഭാഷാകവികളിൽ പ്രമാണീകൃതമാകാതെ മറ്റും നിസ്സംശയമായി ഒന്നാമനായ തുഞ്ചത്തുഴയത്തു മേനോനായ കണ്ണൻനമ്പ്യാരുടെയും കൃതികളിൽനിന്നുള്ള അനുകരണം ഈ വാദത്തിന്നു വിരുദ്ധമാണെന്നു തോന്നുന്നു. എഴുത്തച്ഛന്റെ ആദ്യകൃതിയും അനുപത്തർക്കമുമായ രാമായണത്തിൽ ചിലലഭങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങൾ പ്രയോഗം

ഗിച്ഛ കാണുന്നതെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബന്ധം
 വാസ്തവം പക്ഷം വന്നതിന്റെശേഷം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടി-
 രുന്ന വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളതായ മാറ്റവേളയിലും അ-
 തത്തിലും അതുകൾ എന്തായാ ചുരുക്കമായിട്ടേ കാണുന്നു
 ള്ളൂ. അതുപോലെതന്നെ, നമ്പ്യാരുടെ ആദ്യകൃതിയായ കൃ-
 സ്ണചരിതമണിപ്രവാളത്തിലൊഴിച്ചു മറ്റുള്ള കൃതികളിൽ
 ഈ മേഖിസ്തം തീരെ ഇല്ലെന്നതന്നെ പാശ്യാം. ഈ മേഖ-
 കവികളുടെ വിഭവകത്തിന് മൂല്യവന്നതാകട്ടെ, അവർ അ-
 ഞ്ഞുകവിതയിൽ സംസ്കൃതപ്രകൃതങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു-
 ശരിയല്ലെന്നുള്ള ബോധം വന്നതുകൊണ്ടിന്നാണല്ലോ. അ-
 ഇതിൽനിന്നു് ഈഹിദമെന്നു്. അതുകൊണ്ടു വ്യവഹാ-
 യോഗം എന്നൊരു വാദമെന്നും മറ്റും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നു
 പറയാൻ പാടില്ല. എന്നതെന്നല്ല, എഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാ-
 യം, ഭാഗവതം, നമ്പ്യാരുടെ ഇഷ്ടപ്രകൃതം, പഞ്ചതന്ത്രം മു-
 തലായ കൃതികളിലെ മനോഹരവും സുന്ദരമായ മണിപ്ര-
 വാളിതിനെയു അനുസരിച്ചു മറ്റുകവികളല്ലാം കവനരച-
 യ്യിക്കുന്നു എങ്കിൽ, എന്നൊരു ഈ പ്രബന്ധത്തിനതന്നെ അ-
 വകാരം ഉണ്ടായില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊക്കെ, ഇ-
 ങ്കക്കല്ലെങ്കിലും ഭാഷാകവികൾ, സംസ്കൃതവും മലയാളവും
 മല്ലാത്ത ഒരു കൃത്രിമഭാഷയിലാണു് കവിതയുണ്ടാക്കുവാൻ
 തുടങ്ങിയതു്. അവരുടെ പ്രധാന കൃതികളായ ആട്ടക്കഥ
 കളിയും ചെങ്കുഴൽപ്പാട്ടും മറ്റും മണിപ്രവാളകൃതികളെത്ത-
 പായുന്നതെങ്കിലും, മണികളുടെ ഇടയിൽ നടന്ന സൂക്ഷി-
 ച്ചുനോക്കിയാൽ മാത്രമേ ഇവർക്ക് ഭാരം പ്രവാളം കണ്ടു
 തുടവാൻ സാധിക്കൂ എന്നാൽ അവരിൽ പലരും നല്ല
 വിഭാഗത്തിൽ വാസ്തവഭാഷയായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ
 കൃതികൾ പല പ്രകാരത്തിലും ഞ്ഞുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നു്
 ഏതെങ്കിലുമായി സമ്മതിക്കുന്നു. പക്ഷെ സ്വഭാവാദിമാ-
 ന്ന കർത്താക്കൾ ഭാഷാകവിതയെ ഒരു ഉപദേശനാമപാ-
 കായി വിചാരിച്ചിരുന്നവരുമായ ആ കവികളുടെ ഭാഷ

രീതി സംശയാർത്ഥമില്ലാതെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതായ നമുക്ക് അനുകൂല യോഗ്യമല്ലെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ വ്യവഹരിക്കുന്നുള്ളു.

മേല്പറഞ്ഞ സംഗതികളിൽനിന്നു വ്യക്തവിപ്രഭാവം ഇരുകക്ഷിക്കാരെയും വാദത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നുമെന്നു കാണുന്നു. എന്നാൽ കീഴ്നടപ്പുമാത്രം തോന്നാവുന്നതെങ്കിൽ ഇതിൽ പരിഷ്കാരവുമ്പി അസംബ്യമാകുകകണ്ടു കാഴ്ചത്തിന്റെ ഇങ്ങനെയൊക്കെയെല്ലാ നാം ഈ സംഗതി നീട്ടിയശേഷമെന്നുവരികുന്നു. സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഭാഷയുടെ ഐക്യരൂപത്തിനു അർത്ഥവും പ്രഥമഗണനീയമായതായ വ്യക്തവികളുടെ രീതിക്കു വിരുദ്ധവുമാണെന്നു നാം കണ്ടുവെല്ലാം. ഇതുപോലെ, ഈ സമ്പ്രദായം ഇതരഭാഷാവികാശങ്ങളാണെന്നു കൂടി പറയുന്നതിയിരിക്കുന്നു. അന്യഭാഷകളിൽനിന്നു പദങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതായ വല്ലഭാർത്ഥവും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. സംസ്കൃതം, ഗ്രീക്കു മുതലായ ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽ ഈ സമ്പ്രദായം വളരെ കുറവും, മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ മിശ്രഭാഷകളിൽ അതു ധാരാളവുമാണെന്നു മറ്റും മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നാൽ അതിനെ പദസംഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി നൂറു ഭാഷയിലെ പ്രത്യയങ്ങളെയും ഒക്കക്കുള്ളതെന്നു സമ്പ്രദായം, ഏതൊക്കെ വിവിധതയിൽ പെട്ടതെങ്കിലും, മലയാളത്തിനുമേലുള്ള അനുകൂലഭാവം ഇല്ല. സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ഭാഷാവികാശങ്ങളാകുവാനും ഭാഷയ്ക്ക് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുവാനും മിക്കവാറും അസംബ്യമാണെന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണസമ്മതമാകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിനു ഫ്രാൻസിസിയുടെ സഹായവും ഇതുപോലെയാണെന്നാണ്. എന്നാൽ നാം സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഫ്രാൻസിസിയുടെ അളവിൽ അതിനെ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമുക്കു സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഫലം, സംസ്കൃതത്തോടുനില്ലാത്ത മലയാളികൾക്കും, മലയാളം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത സംസ്കൃതജ്ഞന്മാർക്കും മനസ്സിലാകാത്ത കൃതകൾ കവിതയാക്കുന്നു നമുക്കു നിത്യസമ്പ്രദായമല്ല. ഇതു വിവരിച്ചതുപോലെ യോഗ്യമാണോ എന്നു മാ

സുന്ദാരായ നിങ്ങൾ സശ്രദ്ധമായി ആലോചിപ്പാൻ ഞാൻ വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചുകാളെന്നു.

ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ഒരു സംഗതിയെക്കുറിച്ച് അല്പം പ്രസ്താവിപ്പാനുണ്ട്. അതിന്നുപ്പാറി, 'വർണ്ണവിന്യാസകൃമഃ' എന്ന അലങ്കാരപദത്തെക്കുറിച്ചു, 'ഭാഷാപോഷിണി' പത്രികയിൽ ഞാനാരികൾ സവിസ്താരമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ അതിനെ നിർദ്ദേശിക്കാതെ മെന്റു ചെയ്യുന്നു. ഈ എഴുത്തുസംഗ്രഹം അക്ഷരവിന്യാസം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ലാത്തതു മലയാളപണ്ഡിതന്മാർക്കു വളരെ അനുകൂലമാണെന്നു ഞാൻ പണ്ടേണമെന്നില്ലല്ലോ. ഇന്നു അക്ഷരത്തിന് ഇന്നു ഉച്ചാരണമെന്നു വ്യവസ്ഥയില്ലാത്ത ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽപോലും, വർണ്ണവിന്യാസകൃമഃ വളരെ വ്യവസ്ഥിതമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അല്പമായ വല്ല തൊറ്റകൂടി വരുത്തുന്നത് അവർ ഒരു വലിയ അപണ്ഡിത ലക്ഷണമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളും കിടക്കുന്നതിന്നു വൈവിധ്യം അക്ഷരങ്ങളുള്ള നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഈ നൂതന ഇത്രക്കാരം നിമിത്തവും, ഇപ്പോഴും അതിനെ പരിഹരിക്കാൻ ആരും ശ്രമിക്കത്തക്കവളരെ ആത്മയുക്തമായിരിക്കുന്നു. ഭാഷയ്ക്കുള്ളതുപോലെ, വർണ്ണവിന്യാസകൃമത്തിന്നും ശ്രേഷ്ഠമുള്ളതിന്നു പുറമെ, അതിന്നു ഭാഷയില്ലാത്തതായ ആർക്കുവേണ്ടും കാലാർക്കുവേണ്ടും കൂടിയുണ്ട്. എന്തു കാരണത്താൽ ഭേദവൻ എഴുതുന്നതുപോലെത്തന്നെ മറ്റൊരാളവൻ എഴുതുകയോ, ഒരുവൻതന്നെ എല്ലാത്തോഴും ഒരേപോലെ എഴുതുകയോ ചെയ്തുകാണുന്നില്ല. ഈ നൂതന വേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കേണ്ടതും എളുപ്പത്തിൽ പരിഹരിക്കാവുന്നതുമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ ഞാൻ ഒട്ടും താമസം സംശയിക്കുന്നില്ല. വർണ്ണവിന്യാസത്തിന്നു മറ്റൊന്നുമായ നമ്മുടെ പണ്ഡിതന്മാർ ഒരു വ്യവസ്ഥ വരുത്തേണമെന്നു ഉദ്ദേശ്യത്തിന്മേലാണ് ഞാൻ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി 'ഭാഷാപോഷിണി'യിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി സാമാജികന്മാരോ, മാനുഷവർഗ്ഗമെങ്കിലും ഇതുവരെ

മാരതമുഖിപ്രായവും പാഞ്ചാലകാണാത്തതിനാൽ, ഞാൻ വളരെ ചെറുതാണെങ്കിലും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാമാന്യീകരണമല്ല, ഇതിനെ മോഹം വീക്ഷിക്കുന്നതായാൽ, കാഷ്ടങ്ങൾക്കു നിതരാലുണ്ടാകുന്നത് ഏതെന്നുവെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.

ഈ വക കാര്യത്തെ തീരുമാനപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗത്തെ അല്ലെങ്കിൽ അവർകൾക്കുണ്ടാകുന്ന അധികത്തെ പ്രശസ്തിയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അയാളുടെ ഇടത് ത്വഷ്ഠ ഇന്നാകുന്നു; ഗ്രാഹ്യം ഇന്നാകുന്നു; എല്ലാഭിഷിഖ്യേണ പണ്ഡിതന്മാർ യോജിച്ച് ആലോചിച്ചു തീർത്തു കിട്ടിയതാണത്. വടക്കുകിഴക്ക് ഉത്തരാകാശപ്പുറം പുറംകണ്ടെത്തിയ ശേഷം വിശേഷം ഈ ഭിത്തി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നവയെ വടക്കുള്ളവരും പരിശോധിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു. ഗ്രാഹിപ്പിച്ച് ഉഭയസമ്മതപ്രകാരം ഒരു വ്യവസ്ഥ എടുത്തുതന്നു.”. ഈ അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ആദ്യം ആക്ഷേപമുണ്ടാകുമെന്നു ഭയന്നാണിപ്പം എല്ലാഭിഷിഖ്യേണ പണ്ഡിതന്മാർ യോജിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതും അവർ അഭിപ്രായങ്ങളെ തമ്മറ്റാണു ഗ്രാഹിപ്പിക്കുന്നതും എങ്ങിനെയാണു് ആലോചിച്ചാണുള്ളതാണു്. കൊല്ലത്തിൽ കരിക്കൽമാതൃം കൂടുന്നതും, എല്ലാഭിഷിഖ്യേണിന്നും പ്രതിനിധികൾ വന്നുത്തരയ്ക്കായ സമാധാനഗതിയിൽ വെച്ചു, സമാധാനവിധികളും കവിതാപരീക്ഷകളും മറ്റും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം, ഈ വക സംഗതികളെ എല്ലാം പൂർണ്ണമായി വാദിച്ചു തീർച്ചയാക്കുന്നതു് അസംബന്ധമാണെന്നു നമുക്ക് അനുഭവമാണല്ലോ. സഭയിൽ വെച്ച് അവസാനത്തെ തീർച്ച ചെയ്യുന്നതിന്നു മന്ത്രയെ സാധിപ്പിച്ചുള്ളു. അതുവരെ വേണ്ട ആലോചനകളും വാദങ്ങളും മറ്റും പത്രികാമാർഗ്ഗേണ നടത്തേണ്ടതാണെന്നാകുന്നു എന്തെന്നു അഭിപ്രായം “ഭാരതപാലിനി” പത്രിക ഇപ്പോൾ നടത്തിവരുന്നവിധത്തിൽ, സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യസിദ്ധിക്ക് വളരെ ഉപയുക്തമാണെന്നു എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ചിലർക്കും കൂടുന്നതും

സാമാന്യവ്യവസ്ഥയായ പ്രസ്താവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ, അതും 'വിദ്യാവിജ്ഞാനിനി'യും തമ്മിൽ ഏതൊരു വ്യത്യാസവും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. പത്രിക ഇക്കിടുന്നതെന്ന നിലയിലാൽ മതി എന്നാൽ സഭയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സഭാകാർമ്മങ്ങൾ 'വിദ്യാവിജ്ഞാനിനി'യിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു 'വിദ്യാവിജ്ഞാനിനി' സഭയിലേക്ക് ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന തന്മൂലം, അനാഥശിശുക്കൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും വളരെ കിരീടമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഉത്തരപക്ഷം, ഇതുവഴി ചെറുപ്പക്കാർ, സഭയുടെ വകയായി ഒരു പ്രത്യേകപത്രം നടത്തുന്ന തുറന്നുവെക്കണമെന്നാകുന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അതു സാധ്യമാകാത്തതായാ സഭാകാർമ്മങ്ങളെയും സഭാഭരണസംവിധികളെയും മാത്രമായും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നു പുതിയ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതിന്നും മാത്രമായി, അങ്ങനെയൊരു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പത്രികയായിരിക്കണമെന്നും ഈ വിഷയങ്ങൾ മിക്കവാറും അനന്തങ്ങളാകുകയാണ് ഒരു പത്രികയ്ക്കു വേണ്ടവക ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കും. സാമാന്യമായി, മറ്റു മറ്റൊരുതരം ആവശ്യപ്പെടാത്ത സഭയുടെ അഭിപ്രായം എഴുതി അയപ്പാൻ മിക്കവാറും പത്രാധിപർ അവർ പ്രത്യേകമായി അപേക്ഷാപത്രം അയച്ച് അഭിപ്രായങ്ങൾ അയക്കുന്നതിന്നു അവരുടെ അഭിപ്രായം സമ്പത്തിപ്പാൻ പ്രതിബദ്ധതയുണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു പുസ്തകം മാത്രം വേണ്ട പുറത്തുവരുന്നതായാൽ സഭാവിഷയങ്ങളായ പ്രസ്താവങ്ങൾ എല്ലാപ്രകാരം ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുക അതികൂടുന്നതാണല്ലോ.

ഉത്തരത്തിൽ അധികം ഉപയുക്തമായ പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പിൽ വളരെ കുറിയായും സഭയ്ക്കിടയിലും മിക്കവാറും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഞാൻ ഇവിടെ ഒരു വകയായാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. നല്ല പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതല്ല, വായനക്കാർക്കു സൗകര്യപ്പെടേണ്ടതല്ല അവയെ വെട്ടുകയായി അറിയിക്കണം. മന

ങ്ങൾ വായിക്കേണ്ട പുസ്തകങ്ങളും, അവർ വായിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ടവിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങൾ, കഴിയുന്നവരെല്ലാം വായിക്കേണ്ടതാണ്. വിനോദകരങ്ങളായ മാഹാപീല പുസ്തകങ്ങൾ, കഴിയുന്നവരെയും വായിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് സയൻസുപുസ്തകങ്ങളിൽ ചിലതിനെ, ഇന്ത്യൻ ചിലർ ലേഖനങ്ങളിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും അവയിൽ ഒന്ന് രണ്ടാം വായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, “ഇന്ദുലോചനം” “മേന്മാണ്ഡപർവ്വം” നൂറുകൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ, വായിക്കേണ്ട അനേകങ്ങളെ ഇണക്കേണ്ടതും പുസ്തകങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്നതും കൊണ്ടു നമുക്കു തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ പാടില്ല. ഒരു ഭക്ഷണം നമ്മുടെ ദാഹത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രം പോര. അവൻ ഭക്ഷിക്കുകയും കൂടിയവയുണ്ടാകട്ടെ. ലോകത്തിൽ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു രസിക്കുന്നവർ ചുരുക്കമാണ്. ബഹുജനങ്ങൾക്കു പുസ്തകം വായിക്കുന്നതിൽ അഭിരുചി ജനിപ്പിക്കുന്നതുവകങ്ങളല്ലാതെ പരിഷ്കാരവൽക്കരണത്തിനു മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതിനാൽ, അതിന്നു പകുതിക്കു പുസ്തകങ്ങളെക്കൂടി ഉപയുക്തമായി തൽക്കാലം മനോഹരമാക്കി. ‘നാടകവും നോവലുമല്ല, സയൻസാണ് നമുക്കു വേണ്ടത്’ എന്ന കാലത്തിലും അക്കാലത്തിലും പ്രചരിക്കുന്നവർ ഈ സംഗതി എല്ലാജനങ്ങൾക്കും മുമ്പാകെ വെച്ചു കാണിച്ചു കൊടുക്കണം. വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിലും, ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉല്പാദനത്തിലും പ്രചാരത്തിലും തന്നെയാണ് നമ്മുടെ സർവ്വവിഷയങ്ങളാണ്. വിനോദകരങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിന് ഇന്ത്യൻ മേൽക്കൂലി വാങ്ങും ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിനാൽ, അതുകൾക്കു നമ്മുടെ സഹായം അത്ര ആവശ്യമില്ല. നാം അവയുടെ ഇണക്കേണ്ടപ്രകാരം ചെയ്തും ശാസ്ത്രങ്ങളായുള്ളവയെ പ്രശംസാപത്രങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്. കൃഷ്ണൻപണാലയുടെ ‘സേതുനാഥപോല വളരെ ഉപയുക്തങ്ങളും അനസാമാന്യത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തേക്കു പാത്രമല്ലാത്തവയുമായ പുസ്തകങ്ങളുടെ പ്രകാരം

നന്ദിന മന്ത്രാമ, ഈ സഭ ഇനി മേലിൽ ചന്ദ്രസംഹാരം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

മലയാളപദ്യവ്യസകങ്ങൾക്കു സമ്യക്സംഗ്രഹണമാക്കി ഒരു ശാഖയുള്ളതിന്റെ നിവാരണത്തിന്ന് ഈ സഭ കഠിന ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും നന്നായിരിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നു. പ്രാബല്യം പാഠപുരണത്തിനും വേണ്ടി യഥാർത്ഥ നിരന്തരപദ്യയോഗം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം മലയാളത്തിലുള്ളതുപോലെ മറ്റൊരു ഭാഷയിലെങ്കിലും ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. ഈ ഭാഷയ്ക്കു ഭാഷാകവിതയുടെ ആതികാലമുതൽക്കും ഇടയിൽക്കാണുകിലും, ഇന്ത്യയിൽ അത് ദൃഷ്ട്യർത്ഥം വിധത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു. ധാരാളമായതുകൊണ്ടും സാഹിത്യത്തിന്റെയും പേരിൽ അങ്ങനെയൊരു കൂട്ടം, 'പെട്ടെന്നു, ചട്ടറ, ചെല്ലാൻ, കല്ലാൻ, വിരചാദി, പരിചോക്' ഇന്ത്യയിൽ പണ്ടുള്ള എഴുത്തുകാരികളും പ്രയാഗിക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ ഭാഷാകവികൾ വേണ്ടപോലെ ശക്തിപ്പെട്ടു. പാഠപുരണത്തിനുമുമ്പായി ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റേ ഓരോ പരിപാടി ആരെയും കൊടുക്കുന്നതായാൽ ആധുനികഭാഷാകവികളിൽ ചിലർ അല്പകാലംകൊണ്ടു ലക്ഷ്യപ്രദങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഭാഷാകവികളിൽ ചിലർ സംസ്കൃതകവികളാണ്. എന്നാൽ അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന സംസ്കൃതകവികളിൽ സമ്പ്രദായമില്ലാത്ത ഒരു പദങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. ഭാഷാകവികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവർ അവരുടെ ഈ ഭാഷയിൽ എവിടെപ്പോയി മാറുന്നു എന്നറിയുന്നില്ല. സംസ്കൃതകവിതയ്ക്കു കവിനായ സഹധർമ്മചാരിണിയെപ്പോലെ ആരെയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവർ കണ്ഠിതമായ വേദാന്തപ്രകാരം നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ വിചാരിക്കുന്നത് മറ്റൊരു സങ്കല്പം. ഈ ന്യായത്തിലൂടെ എന്റെ കാലത്തിൽ "മയൂരസന്ദേശം" രചിച്ച മറ്റൊരാളെയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു നീട്ടിയായി പറയാം.

‘അപ്പോഴല്ലെന്നുചൊല്ലിപ്പോകുമ്പോൾ
കണ്ടുകൊള്ളാമുടീ’

ദിവാസ്തോയംകളിച്ചുത്തുകൊടുത്തുവു.

രാജഹംസാവലിംസ?

ഇത്രാലി ഏകം മടികൂറലത്തുൻ പരിരക്ഷയ്ക്ക് രമിക്കൽ നി
യമിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകത്തിലുള്ളതാണ്. ഈ കവിതയുടേ
ലൊന്നു അവലംബമായിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമാ
ണുണ്ടെങ്കിലും, തീരെ നിരവധികളായിട്ടുള്ളവർ അതിലും ച
രുക്കമാണ്. 'ഭാഷാപോഷിണി'യിൽ പുതിയ പുസ്തകങ്ങളെ
ക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായം പറയുന്നതിൽ ഈ ഭാഷയെക്കുറി
പ്പായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ഈ സ്തോത്ര അധികര
യിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഗുണകളുണ്ടെങ്കിലും, പ്ര
ശംസപത്രത്തിന് അർപ്പിക്കപ്പെട്ട വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു
കൊണ്ടല്ലാതെ അതിന് ഉപരോധ വശത്തുവെന്ന് മാ
ത്രമല്ല അതു കൊണ്ടു ഭാഷാസാഹിത്യബന്ധമായ സാ
മാനികന്മാർ അതിനെ ചെയ്യുന്നതിന് ഭീഷണിയെല്ലാ
ത്താണ് പൂർണ്ണമായി വിശേഷിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഭാരത വിജയത്തെപ്പറ്റി പാണ്ടുകൊണ്ടി
രുന്നാൽ അവസാനിക്കുകയല്ല. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഈ പ്ര
ശംസാ ഞാൻ വിചാരിച്ചതിലധികം ലീലിച്ചുപോയിരി
ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇത്രനേരം സംസാരിക്കുന്നതിന് എ
ന്നെ സദയമായി അനുവദിച്ചതിനും, എന്റെ നിസ്സഹായ
ത പ്രബലനത്തെ നിങ്ങളുടെ വിമതനായ ശ്രദ്ധയ്ക്കൊണ്ട്
ഇത്രയും ആദരിച്ചതിനും ഏതെപ്പോഴായി നന്ദിപറഞ്ഞു
കൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രശംസയെ ഉപസംഹരിച്ചുകാ
ളുണ്ട്.

സി. അച്യുതമേനോൻ ബി. എ.

സാഹിത്യ വിഭവ ച നം.

എത്രദാഷ്ട്യമേയും അഭിവൃദ്ധിക്കു ശ്രദ്ധിക്കു മെത്രാ
യി ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് ആ ഭാഷയിലെ സാഹിത്യഗ്രന്ഥ

ങ്ങുടൻ ഗുണഗുണങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുന്നതായ സൂത്രങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു. ഈ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതാൽ പുതുതായുണ്ടാക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ഗുണമാകട്ടെ ദോഷമാകട്ടെ ഒരടിപ്രായം പണ്ഡിതപരമാൻ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നതല്ല. മതസമയം സംഹാരമാറായ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ് അതു സംധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽതന്നെ, പ്രമാണപുരസ്സരം പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലതല്ല. സംഹാരോദ്യോഗാദികരമായിരിക്കുന്ന ചമല്ലാത്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു നോക്കിക്കുന്ന ഉത്തരകാവ്യങ്ങൾക്കും, 'ചരവതുമ്പിചരവെതുമ്പി' എന്നും മറ്റും കടവെ വലിച്ചെഴുതിക്കൂട്ടിയ പൊട്ടക്കറവുങ്ങൾക്കും മതപാരമ്പര്യ പ്രചാരം വരുന്നമരണോത്തരമല്ല, ചിലപ്പോൾ കള്ളപ്പണം വെള്ളിപ്പണത്തക്കതാൽ വില്പനയിൽ എന്നും വരുന്നതും. ഈ വിധം ഉത്തരകവനകങ്ങൾക്കുമാത്രം പ്രേരണാവിധിപ്പെടുന്നതായ സംഹാരവിജ്ഞാപനം ശൂന്യമായി വരുന്നതാൽ സൽക്കമ്പനം ക്ഷയിക്കും. ദുഷ്ടവനം വളർക്കയും, എന്നുവരട്ടെ, അങ്ങനെയൊന്നും ശുദ്ധിയും നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് മലയാളഭാഷാപരമ്പരണകല്പരന്മാരായവർ ഒന്നാമതു ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടതു സാഹിത്യവിജ്ഞാപനവിഷയത്തിലാകുന്നു.

നമ്മുടെ മലയാളഭാഷയിലാകട്ടെ ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു ഒന്നഗ്രന്ഥംപോലും ഇല്ലാതെ ഇല്ലെന്നു വളരെ വ്യസനത്തോടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാവ്യവക്ഷണങ്ങളും ദോഷങ്ങളും സവിസ്തരം വർണ്ണിക്കുന്ന 'സാഹിത്യദൃഷ്ടണം' മുൻപായ അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും, മാതൃ ആർന്നിംഗ് മുതലായ പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠന്മാർ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതായ വളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലും ഉണ്ടാക്കുകൊണ്ട്, ആ ഭാഷകളിൽ സാമാന്യം നേറിവുള്ള മെത്തൻ അവയിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിച്ചു നോക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി ഉണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽ ഈ വക യാതൊരുഗ്രന്ഥവും ഇ

ജാതാക്കൾ ഇന്നു ഗ്രന്ഥത്തിന്ന് ഇന്നു ഗുണങ്ങളോ രാഷ്ട്രങ്ങളോ ഉണ്ടെന്നോ, ഉത്തരകാവ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ട വകുപ്പോ കൂടാ ഇന്നിന്നവയാണെന്നോ, കാവ്യഭാവങ്ങൾ ഇന്നിന്നവ എന്നോ തീർപ്പുമാക്കി തിരിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കം 'കാവ്യം' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥപരവും ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ളവർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധികമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

'കാവ്യം' എന്നർത്ഥമുള്ള എന്താണ് എന്ന് ആരോടെങ്കിലും ചോദിച്ചുനോക്കിയാൽ മിക്ക ആളുകളും, 'ശ്രീരാജാദേവം' 'കൃഷ്ണവിപരം' തുടങ്ങിയവയാണ് എന്നാണ് പറയുക. മറ്റൊരിയർ, 'കാവ്യം എന്നർത്ഥമുള്ള ഗീട്ടാണമെന്നതിൽ പുരാണകഥകളെ ജ്ഞാതൃപദം വെട്ടിക്കുറന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞാൽ, എന്നാൽ ശരിയായ അർത്ഥങ്ങൾ പത്തിലൊന്നുപോലും ഇല്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കൂട്ടരിൽ മിക്കവരും 'അപ്പോഴത്തെ മായണം' കിട്ടിപ്പോട്ട് ഒരു കാവ്യമാണെന്നു പറയുമ്പോഴല്ല 'ഇപ്പോൾ' ഒരു കാവ്യമാണെന്നു പറയുമ്പോഴല്ല നിശ്ചയിക്കുന്നു. 'വാക്യ സംഗ്രഹം കാവ്യം' എന്നു പറിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെ വളരെ ചുരുക്കം. പദ്യമുക്കട്ടെ, ഗദ്യമുക്കട്ടെ, സംസ്കൃതഭാഷയിലുക്കട്ടെ, ദേവനാഗരിലാകട്ടെ, കഥാപ്രാചീനമുക്കട്ടെ, സാഹിത്യമുക്കട്ടെ, എഴുതിയത് കടലാസ്സിലാകട്ടെ, മാലയിലാകട്ടെ, ഫോട്ടോലിത്തങ്ങളാകട്ടെ അടങ്ങിയ എന്തു സാഹിത്യപ്രബന്ധവും 'കാവ്യം'മാകുന്നു. നാടകമുക്കട്ടെ, ആഖ്യാനികയുക്കട്ടെ, കിട്ടിപ്പോട്ടാകട്ടെ, മണിപ്രവാളമുക്കട്ടെ, പാതയുക്കട്ടെ, തുളുമ്പുക്കട്ടെ, എന്തായാലും, എല്ലാവരും പ്രബന്ധങ്ങളും (ഫോറം കൃത്യമായ സംഗ്രഹം അടങ്ങിയവയായിത്തന്നെ) കാവ്യങ്ങളാകുന്നു. ദേവലാസംസ്കൃതങ്ങളായ കൊഴിവിടപ്രബന്ധങ്ങൾ, ഹൈന്ദവ ഭക്തിവിധി, 'എഴുത്തുകിട്ടിവെട്ടുത വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കി' എന്നു തുടങ്ങിയ സാമ്പ്രദായങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം പ്രബന്ധ

മെളാണെങ്കിലും കാവ്യങ്ങളാകുന്നതല്ല എന്നു പറയേണ്ടതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഉത്തമമാനമാഗ്രഹത്തോടുകൂടിയതിരിക്കുന്ന പ്രണയിനിമാർ ചിലപ്പോൾ അയക്കുന്ന ശൃംഗാരപദി പൂർണ്ണവലനത്തോളമല്ലാത്തതിൽനിന്നു ഭീഷമാനതകഴികയില്ല.

കേൾ കാണിച്ചുപ്രകാരം നമ്മുടെ ഇടയിൽ സാഹിത്യ വിഭവചരവിഷയമായ അറിവും, ആ അറിവുസമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ഇല്ലാത്തതാണു്, മലയാളിമാർ വലിയ കഷ്ടതയായിരിക്കുന്നു. ഉത്തമകാവ്യങ്ങളെ വായിച്ചുനന്നിപ്പാനുള്ള ശക്തി മഴവരും മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതല്ല. പഞ്ചസാരയുടെ മാതൃവുമാ പനിനീർപുഷ്പത്തിന്റെ സൗരഭ്യവും അനുഭവിച്ചു മനസ്സിപ്പാൻ അക്ഷമരായെന്നു പോലും ഇല്ലാത്തവരും കഴിയുന്നതാണെങ്കിലും, 'ഇന്ദ്രലബ്ധ' വായിച്ച് അതിലുള്ള മനങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്നു് ചുരുങ്ങിയ പരിശ്ചാരമൊക്കെ മതിയാകുന്നതല്ലെന്നു വിചാരിക്കുകയും അതുണ്ടാക്കു, സാഹിത്യ വിഭവചരഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാതിരിക്കും, വിഭവചരശക്തി മലയാളികൾക്ക് കരാ കാവായി കാണുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുവരില്ല. അച്ചടിച്ചുവരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾക്കെല്ലാം (നല്ലതാകട്ടെ ചീത്തതാകട്ടെ) ഒരുപോലെ പ്രചാരം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുന്നു. എന്നതരുന്നതല്ല, കഷ്ടിച്ചു പുസ്തകത്തിന്റെ പേർ വായിപ്പാൻ കഴിയുന്ന കല്പര്യത്താണല്ലോവരും ചാടിപ്പറഞ്ഞു, 'പുസ്തകം വളരെ സർവ്വവും വർദ്ധിച്ചു മേറ്റുവരും മെണ്ടയും ആകുന്നു' എന്നും മാനം പാപാൻ മടിക്കുന്നതും ഇല്ല. 'ഇന്ദ്രലബ്ധ'യും ശ്രീയാണു്, 'മീനാക്ഷി'യും ശ്രീയാണു്, പിന്നെ എന്നാണു് തമ്മിൽ വ്യത്യാസം എന്നാണു് ആളുകൾ പറയുക. മലയാളികളായ വായനക്കാർക്കു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗുണമേന്മ ചിന്തിപ്പാനുള്ള ശക്തി, 'മലയാളം പിടിച്ചു ഭൂമിപ്പോലെ' ആയിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. ഇതുതന്നെയാണു് മലയാളിമാരുടെ അഭിവൃദ്ധി

ഈ ഇല്ലത്തും കുറിയായ തരക്കോട്ടവന്നിരിക്കുന്നതെന്നോ, വരുവർക്ക് ചേരുന്നതായിട്ടെന്നോ ഞാൻ മയപ്പെടുന്നു. വല്ല കിടപ്പിലോ മൂലയിലോ സഹൃദയന്മാരായവരായിരിക്കിലും ഉണ്ടാകിൽ, അവർ വല്ലവൃന്ദങ്ങളെപ്പറ്റിയും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിൽ, കല്പമയ്യെന്നോട് യോജിച്ചിട്ടില്ലെന്നവരികിൽ അതും അപകടമായി. സാഹിത്യവിഭവചനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ഇരിക്കാത്ത ഈ വക ദോഷങ്ങളെ ഒഴിക്കുന്നതു മലയാളിമാന്മാർക്കുവേണ്ടുന്നതല്ലെന്നുള്ളതെ ഒന്നാമത്തെ ചുരുക്കമെന്നു ഞാൻ ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ദൃഷ്ടവിതര്യമെങ്കിലും കൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ എത്രയെന്നുള്ളും ഘനപ്പെട്ടവയെന്നെന്നും, അവയെ ഒഴിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു വേണ്ടുന്ന ഏല്പുള്ള ചെടയ്ക്കുണ്ടെന്ന് എത്ര ആവശ്യമാണെന്നും പ്രാചീനരചനകളിൽനിന്നു ഏതെ പരലസംഗതികളാലും ഉണ്ടാകപ്പെടുന്നു. മുത്തറയിൽചിലപാഠം കൊല്ലാമേവ, ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ ആകെക്കിടലും വല്ല വൃന്ദകളും എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വാധീനമുള്ളവരായിരുന്നു. ഹവേർഷെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഒരു പണ്ഡിതസംഘം പരിഭവം ധരിച്ച് അറക്കുകൊടുത്തല്ലാതെ യാതൊരു വൃന്ദകളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. ഗ്രീക്കുരാജ്യത്തിൽ പണ്ടു ആരെങ്കിലും വല്ല വൃന്ദകളും ഉണ്ടാക്കിയാൽ, നാട്ടുകർ എല്ലാവരും ഒത്തുകൂട്ടുന്ന മേഘാബസവസ്ഥങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി, യോഗ്യന്മാരായ വിചാരന്മാരുടെ സദസ്സിൽവെച്ചു വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കു പതിവായിരുന്നു. ആ വിചാരന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരമായിരുന്നു വൃന്ദകളുടെ പ്രചാരവും. നമ്മുടെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തുണ്ടെന്നു പണ്ടുണ്ടെന്നു കാലത്തും, യോജ്യതകളുടെ സദസ്സിലുണ്ടായ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരിച്ചു ഏതു വൃന്ദകളിന്നും പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു എന്നു പരല ചക്രങ്ങളിൽനിന്നും തെളിവാകുന്നുണ്ട്. ഇക്കാലത്തു നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ളതുപോലെ നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും

ചിത്തഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു തെറ്റപാഠവ പ്രചാരമുണ്ടാകയും സാഹിത്യവിഭവവന്നു കേവലം ഹുന്ദ്രമാകയും ചെയ്യുന്ന ഭവസ്ഥ, ഭവകത്തിൽ യാദൃച്ഛികമായി യാദൃച്ഛിക കലവത്തും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ പ്രയാസം. സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിലുള്ള ജ്ഞാപിതം അമാമകതപാത്ത കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ദുർഭീകരിച്ച്, ജ്ഞാപിതം ബാധകളും അഭിമാനികളും മേലാൽ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന നിവൃത്തിയെ നിമിഷണേന്ത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. വിഷമുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളുടെ പ്രചാരത്താൽ പ്രമുഖരായ് ഏതുപ്രകാരം പ്രാണനാശം വരുന്നതോ, അതുപോലെതന്നെ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങളുടെ പ്രചാരം സാഹിത്യപരതയെക്കുറിച്ചുള്ള മൃഗസംഭിഷ്ണേതിന്ന് അവർക്കുള്ള ശക്തിയെ കെടുത്തുന്നു.

എ. കൃഷ്ണപ്രസാദവാർഡ് എ.

ഭാഷാ വിഷയ വാദം.

(സംസ്കൃതസ്രീലിംഗസംബന്ധം)

സംസ്കൃതത്തിൽ ലിംഗവ്യവസ്ഥ കൃത്രിമമാണെന്നു പറയാനാണുവരികിലും, പുരുഷന്മാരേയും സ്ത്രീകളെയും കുറിക്കുന്ന പദത്തെ പ്രായേണ യഥാക്രമം പുല്ലിംഗത്തിലും സ്ത്രീലിംഗത്തിലുമായ കാണുകയുള്ളൂ. പ്രായേണ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചില വ്യത്യസ്തങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഭാര്യ എന്നതിന്നു സ്ത്രീലിംഗത്തിൽത്തന്നെ പത്നി, കന്യാബിവി മുതലായ അനേകം പദ്യായപദങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട്, നവ്വം സകലിംഗത്തിൽ കളത്രം എന്നും പുല്ലിംഗത്തിൽ (ബഹുവചനം മാത്രമായിട്ടും കൂടിയാണ്; എന്നാൽ മറ്റൊരാളുടെ നാമകത്തിൽ "സമുത്തസ്യാൽ പുത്രഭാര്യസ്ത്വം" എന്ന് ഒരു വാദം

ഇങ്ക്) 'ഭാരതം' എന്നും പദങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പദങ്ങൾ അവ്യക്തതയുള്ളതല്ല എന്നുള്ള സമാധാനമുണ്ട്. തിരുക്കകൾക്കു ലിംഗം ആരോപിക്കുന്നതിലും അധികം കഷ്ടമുണ്ടെന്നു പറയാനില്ല. നിർദ്ദിഷ്ടപദാർത്ഥങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലാണ് ലിംഗാവ്യവസ്ഥ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയെന്നത്. ഇവയുടെ പേർ, പദത്തിന്റെ രൂപമാനസമിച്ച് പുല്ലിംഗമാ, സ്ത്രീലിംഗമാ, നപുംസകലിംഗമാ എന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നപുംസകലിംഗമെന്നു വിഭാഗമുള്ള സ്ഥിതിക്കു, മറ്റാരുടെ ലിംഗങ്ങളായി ചേർക്കുന്നതിന്റെ യുക്തി എന്നാണെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ അത്ഭുതം തോന്നാതിരിക്കയില്ല. മലയാളത്തിൽ നപുംസകലിംഗമായി ഗണിക്കാറുള്ള തിരുക്കകളെയും നിർദ്ദിഷ്ടവസ്തുക്കളെയുമാണ് വാദവിഷയമായ സംസ്കൃത സ്ത്രീലിംഗസംബന്ധം ആക്ഷേപയോഗ്യമായി കണ്ടുവരുന്നത്. സംസ്കൃതസ്ത്രീലിംഗം ബൃഹത്തിൽ വെച്ച് 'ആ'കാരാന്തങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് വിശേഷണങ്ങൾക്ക് ഈ സംഗതി അധികമായി സംബന്ധിക്കുന്നത്. ഇവതന്നെയും മലയാളത്തിൽ 'ആ'കാരാന്തമായി തീർത്തുവന്നാകുന്നു. സംസ്കൃതത്തിൽ 'ആ'കാരാന്തമായും 'ഈ'കാരാന്തമായുമുള്ള പദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പദ്യത്തിലൊഴികെ, അകാരാന്തമായും ഇകാരാന്തമായും മാത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ് ഭംഗി എന്നാകുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായം. ആവിധത്തിലുള്ള അനേകം വാക്കുകൾ ഏഴതിനോക്കിയായ്, ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം ഈവിധത്തിലായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു, 'പരീക്ഷ' മഹാ തീയതി തുടങ്ങുന്നതാണ്; സഭാ കൂട്ടുന്നതിനു മുമ്പു നമുക്കു മഹാകണ്ഠ; എന്ന് സഹോദരീ വരുന്നു; എന്നിങ്ങനെ വാക്കുകളുണ്ടാകുക. മരിക്കുന്നവരോടു 'മ' (ലക്ഷ്മി) സ്ത്രീ, സ്ത്രീ ഇതുപദീപദങ്ങൾ മാത്രമേ 'അകാരാന്ത'മാകാതെയുള്ളിവ

നാം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഗതികൾ, സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിച്ചാൽ മാത്രം കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതാകുന്നു. പാഞ്ചേണതില്ലാത്ത, 'സഭാഭാഗം' എന്ന പദമുപയോഗിച്ച് 'ഓ' എന്ന കർണത്തെ സംസ്കൃതസംഭാഷണത്തിൽ, സമാസപദമല്ലെന്നുള്ള ഭിംശസംഗ്രഹത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു മലയാളത്തിൽ വിചിതമല്ലാത്തതുകൊണ്ടാകുന്നു. 'ഭാഗം' 'മെപ്പുതം', 'മുറ്റപ്പുതം' എന്നിങ്ങിനെ ഏഴുതന്നെ വാസ്തവത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു, അതികൊണ്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രയോഗം സംഗ്രഹമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെ അനുകരിച്ച് ഏഴുതന്നെ ശരിയല്ലെന്നു പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

പ്രകൃതത്തിൽ ഋഷ്യയായ സഭ എന്ന പദമുപയോഗം, വിശേഷണപദത്തിലും വിശേഷ്യപദത്തിലും 'മു'കാരണം അകാരാനന്തമായിത്തീരുന്നവല്ലാ, 'സഭ' എന്നതിനെ ശ്രീലിംഗമെന്നു വ്യാകരിക്കുന്നതു മലയാളത്തിൽ സാധ്യമല്ലാതിരിക്കുന്നു, 'മു'കാരണമെന്നു ശങ്കരൻ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതെന്നുള്ളതുപോലെ 'ഋഷ്യ' എന്നീ അകാരത്തോടി തീർത്തിട്ടുള്ള പദത്തെ വ്യാകരിക്കുമ്പോൾ ശ്രീലിംഗമായി ഗണിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെ? 'ഋഷ്യ' എന്നതു നപുംസകലിംഗമാണെന്നു പറയുന്നതു, 'സഭ' നപുംസകലിംഗമായ സ്ഥിതിക്കു തെറ്റാണല്ലെന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, ഋഷ്യയായ സഭ എന്നൊഴുതെന്നെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നവർ അതിനെ അങ്ങിനെ വ്യാകരിക്കാൻ സമ്മതിക്കുമോ? മലയാളത്തിൽ നപുംസകലിംഗമായ പദത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ 'ഋഷ്യ' എന്ന രൂപമേ സാധുവായിരിക്കേണ്ടുള്ളൂ എന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ, 'ഋഷ്യ' എന്നു കാണാത്തതാകാം, അതു ശ്രീലിംഗമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാമായിരുന്നു. വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സു കൊണ്ടും, കേരളപാണിനീയകർമ്മവും ഗദ്യമെഴുതുന്നതിൽ 'ഋഷ്യയായ സഭ' എന്നതുപോലുള്ള പ്രയോഗത്തെ അധികമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവത്തെ മറക്കുന്നതല്ല. കേരളപാണി

നിയത്തിൽ, സ്ത്രീലിംഗത്തിൽ മാത്രം സംസ്കൃതലിംഗവ്യവസ്ഥയെ ചിലരാദരിക്കുന്നു എന്ന പ്രസ്താവിക്കയും, അതിനെ ചെയ്യുന്നതിലേക്കു പരമപക്ഷത്തിൽ കൂറാ സേവകന്റെ ഇതാണ് കാരണമെന്നു യുക്തിയുണ്ടാക്കി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ വ്യാകരിക്കുന്നതിലുള്ള കുഴപ്പത്തെ അതിൽനിന്നു പരിഹരിക്കാവുന്നതല്ല. ആ പണ്ഡിതനിലോമണികൾ തുടക്കം, പ്രാചീനകാവ്യത്തിലെ കവികളും ഏതാമൃതപ്രയാഗങ്ങളെ ആദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഇതിനെ നിന്ദയോടെ പ്രായശ്ചിത്തമനുഷ്ഠിക്കിലും, ഛായാപ്രായ സമ എന്നിങ്ങനെ എഴുതുന്നതും അതിനെന്നു എന്നു സമ്മതിക്കും. വേറെ ചിലർ ഛായാപ്രായ സമ എന്നൊഴുതുന്നതു വ്യത്യാസമില്ലാത്തതെന്നു കാണാത്തതെന്നു പാകയും ചെയ്യാം. ഇവർ തന്നെയാണ് 'സമാ' എന്നൊഴുതുന്നതിൽ ഇത്ര സാദൃശ്യമുള്ളവരും 'ഛായാപ്രായ സമ' എന്നും 'സമായാകുന്നു' എന്നും എഴുതാത്തതു സംസ്ഥിതികാലത്തു മറ്റൊരു ആദരണീയം അവർ പറയുമോ? എന്നാൽ സംസ്ഥിതില്ലാത്ത യാദൃക്തലമിലും 'സമ' എന്നു എഴുതരുതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടാൻ അവർ തയ്യാറാണോ? ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ സംഗതിക്കു വല്ല വ്യവസ്ഥയും ചെയ്യാവുന്നതാണോ? 'ഈ സമാ വളരെ ഛായാപ്രായമാണ്'. 'സമാ' കൂടിനിശ്ചയിച്ചു എന്ന് ആരും സർവ്വതാ എഴുതുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആവിധത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ എഴുതുന്നവരും കാര്യത്തെപ്പറ്റി വേണ്ടുവണ്ണം ആമലാചിന്താത്തരുകാണാകുന്നു അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്.

ആര്യപാദം, മലയാളത്തിൽ നവംസകലിംഗത്തിലുള്ള ഒരു പദത്തിന്റെ വിശദമാണു, ആ പദം സംസ്കൃതത്തിൽ സ്ത്രീലിംഗബദ്ധമായിരുന്നാലും മലയാളത്തിൽ നവംസകമായിരുന്നാൽ മതിയെന്നും, അതിലേക്കു 'ഛായാപ്രായം' എ

ന്നു തുടങ്ങിയ ബ്രഹ്മരൂപം മതിയായിട്ടുള്ളവയും ഉത്തമങ്ങളും ആണെന്നും, സംസ്കൃതത്തിൽ 'ആ'കാരാന്തമായിരുന്നു മലയാളത്തിൽ 'അ'കാരാന്തമായി കാണുന്ന പദങ്ങളെ വീണ്ടും 'ആ'കാരാന്തമാക്കൽ ശ്രമിക്കുന്നത് ആവശ്യമല്ലെന്നും നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

ഇവിടെ ഈ സംഗീതത്തിൽ പദ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു മറ്റൊരു ഒരു വിശദീകരണം പറയാനുണ്ട്. 'എൻകാന്താ പോയെക്കുറഞ്ഞായിഗിരിവർഗ്ഗീ മഹൽക പാശം' എന്നും മറ്റും ആരും വിശദാംശം പറയാത്തവിധത്തിൽ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ കായാസംഹിതയിലുണ്ടെന്ന് ആർത്തനാഥത്തിങ്കയില്ലേ പദ്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഇനിയുള്ള കവികളും ചിലപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കുവാൻ ചെയ്യുമെന്നും, അത് അനുവദിക്കപ്പെടുകയാണുപോകുന്നു എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. പദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ സ്വതന്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഇതിനെ ഗണിക്കുന്നതിനും വിശദമായില്ല. എന്നാൽ ഈ സ്വതന്ത്രങ്ങളെ അധികമായി സ്വീകരിച്ചാൽ, 'കാന്താ തണിൽ' എന്നും മറ്റും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുമല്ലോ പദ്യത്തിലും, നിവൃത്തിയുള്ളതെന്നും, ഏതാഭ്യസനത്തെ പുറംപോക്കുന്നതാണ് ഭാഗി എന്നും, വേറെ വിധമായി നാലു പദങ്ങളിലും പ്രയോഗിച്ചു ഭട്ടാകാ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കൽ, സ്പഷ്ടമായതായ കവികൾ സമ്മതിക്കുന്നതാണ്.

'ആ'കാരാന്തം 'അ'കാരാന്തമാകുമ്പോൾത്തന്നെ, ഈ പദങ്ങൾക്കു സ്ത്രീലിംഗമായ ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. ഭാഷ്യ, പ്രധാന, ഉത്തമ, ഗുണവതി മുതലായവ സ്ത്രീലിംഗപദങ്ങളാണെങ്കിലും, ശോഖ, സുധ, ശയ്യ മുതലായ പദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ നവംസകലിംഗമാകുന്ന. ദ്രാവിഡപദങ്ങളായ മാളിക, പട്ടിക മുതലായ നാമപദങ്ങൾ 'ആ'കാരാന്തമായിരിക്കയും നവംസകലിംഗമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ശോഖ, സുധ, ശയ്യ മു

നവയുഗ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ, നവംശകവി-
ഗോഷ്ഠിയിലുള്ളവർ എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം, ഇങ്ങ-
നായി മുതലായവ സ്ത്രീലിംഗമേയിരിക്കുന്നത് അവയുടെ അ-
ർത്ഥംകൊണ്ടുതന്നെ. 'കളിത്തം' എന്ന പദവും മലയാളത്തിൽ
സ്ത്രീലിംഗമായതുകൊണ്ടാണു മറ്റാണെന്നു. സംസ്കൃതത്തിലും
കളി, അർത്ഥം അനുസരിച്ചു ലിംഗവ്യവസ്ഥ വേറുള്ള ഉണ്ടാ-
ക്കിലും, ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കളുടെ കളിയിൽ പരസ്യ-
പം നോക്കി ലിംഗം നിശ്ചയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നാളികേതം കഥകളിയിൽ, ബുദ്ധി അധർമ്മവിമുക്തിയാ-
കം എന്നും, അനർത്ഥമല്ലാത്തതുകൊണ്ടാകുക എന്നതു കഴി-
ഞ്ഞു "ബുദ്ധിയുമാപ്പാൾ മോഹിതം" എന്നും കാണുന്നുണ്ട്.
അന്ത്യപ്രസംഗത്തിന്നു മോഹമുള്ള ഒരു കവി, 'ബുദ്ധി' സംസ്കൃ-
തത്തിൽ സ്ത്രീലിംഗമല്ലാകയാൽ, കവിതയിലെ പ്രയാ-
ഗം 'ബുദ്ധിയുമാപ്പാൾ' എന്നാണെന്നിരിക്കും, ബുദ്ധി-വി-
ശേഷണമായി 'മോഹിതം' എന്നുതന്നെ പ്രയാഗിക്കണ-
മെന്നു അവതരിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതല്ലെന്നു
അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നു. കവികൾക്ക് ഇതു ഒരു സ്വാഭാത്മ-
മായി ഗണിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. 'ബുദ്ധി' എന്നതി-
ന്റെ വ്യക്തികളെന്നതിൽ നവംശകവിഗോഷ്ഠി പാടു-
ത്തോടുകൂടി, സംസ്കൃതത്തിൽ സ്ത്രീലിംഗമെന്നുകൂടി ഇവിടെ പ-
റയുന്നു. അപ്പോൾ 'മോഹിതം' മുതലായതിന്നു സ്ത്രീലിം-
ഗം (സംസ്കൃതത്തിൽ) എന്നും വ്യക്തികൾക്കല്ലാ. ഇത് ഈ
വക പ്രസിദ്ധപ്രയാഗങ്ങൾക്ക് ഒരു ഗതി കല്പിക്കയാണു
വന്നിട്ടുള്ളത്. 'പ്രകടനം' എന്നു വർതിതത്തിന്റെ പ്രയാഗം
അന്നുള്ളതിൽ 'സാ' എന്നും കൂടി ഉള്ളതുകൊണ്ട്, 'ക-
ലാ' എന്നുതന്നെ സംസ്കൃതസ്ത്രീലിംഗമെന്നു പറയാതെ നീ-
യ്ക്കുന്നിരിക്കുമല്ലാ.

അപ്രകാരമാകയാൽ അയ്യോപാകാണമെന്ന്
'അനന്ദപ്രാപ്തം' കവിയായതുകൊണ്ടാകുന്നു' എന്നുള്ളതിന്നു
ഒരു സ്ത്രീലിംഗമല്ലാത്തതും ഉണ്ടെന്നു വ്യക്തികൾക്കു പാ-

യാതൊ നിവൃത്തിയല്ല. മണിപ്രവാളകവിതയിൽ സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടിയ വാക്കുകളെ വ്യക്തരിക്കുവാൻ താല്പര്യ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള ഗതിതരണ കല്പിക്കണമെന്നു വരികയുള്ളൂ. ‘ഉത്തമമായ കാല്പിനീനദീയായ്’ എന്നും, ‘മലപണ്ണാശാലാമിമം’ എന്നും അതിൽതന്നെ ഉള്ളതിൽനിന്നു, ‘ലോകപ്രകൃതയങ്ങൾ ഉള്ള വാക്കുകൾ വരുത്താൻ, അവ സംസ്കൃതത്തിൽ സ്ത്രീലിംഗശബ്ദങ്ങളായിരുന്നാലും, അവയ്ക്കു അവയുടെ വിശേഷണങ്ങൾക്കു നാപുംസകലിംഗമായിട്ടു ഗതി കല്പിച്ചാൽ മതിയെന്നും, അല്ലാത്ത ദിക്കിൽ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. ‘ഉത്തമമായ’ എന്നു എഴുതപ്പെട്ടത് എഴുതിയിരിക്കയുള്ളൂ എന്നും, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പകർത്തുന്നതിൽ ‘ഉത്തമമായ’ എന്നു വന്നിരിക്കാവുന്നതാണെന്നും പറയുന്നവരാട്ടു സമാധാനം പായാൻ പ്രമാസമാണ്. ‘നായ’ എന്നോ ‘മായ’ എന്നോ ആയിരുന്നാലും ‘കളായ’ എന്നോ ‘ബലായ’ എന്നോ ആയിരുന്നാലും കിളിപ്പാട്ടിൽ വൃതം മോക്ഷിക്കുന്നതാണല്ലോ. ‘ഉത്തമമായനദി’ എന്നുള്ള രീതിയിലും ചില പദ്യകൃതികളിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതായി രാമണാണ്. എന്നാൽ ‘എന്തിലാണെന്ന്’ ചോദിച്ചു. ഇതിലേക്കു ചങ്ങമ്പുഴയർ നോക്കാരെന്നുവെച്ചു. ‘ഭാഷാഭരണഃപരഃചമ്പുവിൽ നോക്കിട്ടു, ‘ശൃണുപതുവാണീമിമം’ ‘ചോന്നീട്ടാലാമിമം’ എന്നുള്ള രീതിയിൽ നിസ്കൂടായ രീതിയിലല്ലാത്ത, സ്ത്രീലിംഗരൂപത്തിൽ ഭവണമോ നാപുംസകരൂപത്തിൽ ഭവണമോ എന്നുള്ള കാല്പത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായം ഉപഹരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു പ്രയാഗവും കാണുന്നില്ല. ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം മണിപ്രവാളത്തിലും അടങ്ങിത്തന്നതായിരിക്കുന്നു. ‘പരവശതരമാധരിത്രി’, ‘പരണീഭഗവതിയാണല്ലോ’. ‘പ്ര’, ‘വ്യ’ മുതലായ മുപ്പതുകുമാഭ്യന്തരകൾക്കു മുമ്പ, ഏകപദപദമാത്ര പ്രാവിധപദത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ കവികൾ വിശുദ്ധന്മാരായിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഈ നിമിത്തത്തിൽനിന്നും ഭൂമിക്കുമിരിക്കാൻ കരുതിട്ടുള്ള

അതി കൂടി തോന്നിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ 'വേള' എന്നതിന് ഭുവ്; 'ഉത്ഭവായ' എന്നും, അതുപോലെതന്നെ അടുത്തും ഉത്ഭവദർശനം കിളിപ്പാട്ടിൽ രണ്ടാം വിഭാഗത്തിൽ കാണുന്നു. അതു രണ്ടുവിധത്തിൽ എഴുതുന്നതും തൊടല്ലെന്നു കൊണ്ടതിൽ സമ്മതിക്കേണ്ടിവരികെന്നു തോന്നുന്നു.

സി. എൻ. എ. അയ്യപ്പൻ എം. എ.

ഗുണദോഷനിരൂപണം.

(ദാഷാസാഹിത്യവിജ്ഞാന്റെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്)

ഗുണദോഷനിരൂപണം എന്ന സംയുതസമാസപദത്തിന് എകദേശം തുല്യമായ ഇംഗ്ലീഷുവാക്ക് 'ക്രിട്ടിസിസം' എന്നാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ വാക്കിനു ദോഷപ്രഖ്യാപനം എന്ന് അർത്ഥമില്ല; സംഗീതം, സാഹിത്യം, ചിത്രമെഴുത്ത് എന്നീ വിദ്യകളുടെ ഗുണങ്ങൾ ഇന്തിന്നവയെന്നു വിവരിക്കുകയും, അവ പ്രത്യേക കാര്യം കൃതികളിൽ എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു പരാപകാരത്തിന്നും അതതു സ്തംഭകൃതിയുടെയും അതു സംബന്ധിച്ച അന്വേഷണത്തിന്നും അഭിവൃദ്ധിക്കും അവയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, "ക്രിട്ടിസിസം" എന്ന അന്വേഷണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി മുഖാന്തരം രണ്ടു പദങ്ങൾക്കും ശരിയായ മലയാളപദം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല; പക്ഷെ, ആ പദങ്ങൾക്കു് അനുസരിച്ചു നമ്മുടെ ഏടയിൽ സാധാരണയായി നടത്തിവരുന്ന ക്രിയ, ചരിത്രപ്രഖ്യാനമായുള്ള ദോഷാപരണമാണെന്നു നമുക്കു സമ്മതിക്കേണ്ടതാകുമല്ല.

ഗുണങ്ങളൊക്കെ കുറിച്ചു നോക്കി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും, ദോഷങ്ങളെ തന്നെ ഉത്തമങ്ങളാക്കി വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഒരു പദമുണ്ടില്ല; എന്നതന്വേദം, ദോഷങ്ങൾ നേരിടുകയും ചെയ്യും. ഗുണദോഷങ്ങളെ സ്വർത്തിരിച്ച് അനു

ഗ്രഹബുദ്ധിയോടുകൂടി കാണിച്ചു ഗുണഭാഗത്തെ അധികമാക്കുന്നതിനും ദോഷഭാഗത്തെ കുറയ്ക്കുന്നതിനും മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിർദ്ദേശിച്ചാലേ അർത്ഥസാഹിത്യത്തിന് ഉൽക്കർഷ്ഠ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

അതിനാൽ ഗുണദോഷങ്ങളെ വിവേചനം ചെയ്യേണ്ടത് ഏതുരീതിയിലാണ് എന്നു നമുക്ക് ഇവിടെ ആലോചിക്കുക. ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്യുന്നതു യാതൊരു മുഷ്ടവിചാരത്തോടും കൂടിയതകണമെന്നല്ല, സാഹിത്യവും, കൃതിയും, കവിയും, നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതും നന്നാക്കേണ്ടതെന്നുള്ള ഏകമനസ്സോടുകൂടി വേണ്ടതെന്നും ഇവിടെ സമർത്ഥിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗുണദോഷനിരൂപണത്തിന് ഈ ഗുണങ്ങൾ പൂർത്തിയായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ല, അതു പക്ഷപാതരഹിതമായിരിക്കേണ്ടതും. ഏതു കൃതിയെ നാം പരീക്ഷിക്കണമോ, അതിന്റെ ചതമാവാൻ എന്നുള്ള സംഗതി ആലോചിച്ചിട്ട് ആവശ്യമില്ല. അതിന്റെ വിഷയം, ആകൃതി, ഉദ്ദേശം, പ്രയോജനങ്ങൾ ഇതുകണ്ടെത്തിച്ച് ആലോചിക്കേണ്ടതോടുകൂടി, സ്വഭാവത്തിലും അന്യഭാവത്തിലും അതുപോലെയുള്ള കൃതികളായി അതിനെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് സത്യത്തോടും സാമന്ത്ര്യാത്തോടും നിഷ്പക്ഷമായിട്ടും വേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതു ചെയ്യുന്ന ആൾ ഏതു തരക്കാണായിരിക്കേണ്ടതാണ് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയെ തീരെ വിസ്തരിക്കുകാരണം, അയാൾ സാഹിത്യം കാടായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കയറി, അതിന് അനുരൂപമായ അശസ്തിയെന്ന സമ്പാദിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതെന്നല്ല, പരിശുദ്ധശൈലികൾ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു കൂടി അനേകം പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു.

‘മാർദ്ദവപാലുലിഖിതം കുടികൂടിക്കാതെ
കൂടം-വിഴങ്ങി ഞെളിയുന്നവരുണ്ടു കേചിത്’.

ഇണക്കോഷ്ഠനിരൂപണശാസ്ത്രത്തിൽ 'ചെപ്പടിവിദ്യ' കൊള്ളാതെ പ്രയോജനവുമില്ല; മയിൽപ്പീലിക്കൊട്ടു വീശി ആളുകളെ ഭൂമിപ്പിടത്തുന്നതുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായ ഒരു ഇണയും നമുക്ക് ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല.

ഇണക്കോഷ്ഠനിരൂപണം ചെയ്യുന്ന ആൾ, ബുദ്ധിയും അത്യാസ വിശേഷവുംകൊണ്ട് ഒരു ഹിദേഹനായിരിക്കേണം; എത്ര ഗ്രന്ഥത്തെ നിരൂപണം ചെയ്യണമോ അതു സംബന്ധമായ ശ്രദ്ധയിൽ ഒരു പണയിതന്നെ വാസനയുളളതായിരിക്കേണം. സമത്വകുറിയെന്നും ആപക്ഷേപത്തിയും ആയിരിക്കേണമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിത്യജ്ഞമായും വിചിന്തനത്താലും തന്റെ പരമശത്രുവിന്റെ ദോഷങ്ങളെ അയാളുടെ മേൽ ഇണങ്ങളാൽ ലോപിപ്പിക്കുവാൻ തന്റെ പ്രസന്നകരമായ ചിന്തയോടൊപ്പമുള്ളും അദ്വൈതം അലകുരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കേണം.

ഈവക ഇണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശോഭിക്കുന്ന ആളെയാകുന്നു നാം ഉത്തമനായ 'ഇണക്കോഷ്ഠനിരൂപകൻ' എന്നു വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾക്കു ശരിയായവിധം ഗ്രന്ഥപരിശോധന ചെയ്യാനും ഇണക്കോഷ്ഠങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുവാനും പരമർത്ഥങ്ങളായും നവനവങ്ങളായുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രതിപാദിച്ച് അവയ്ക്കു പ്രചാരം വരുത്തുവാനും ഓർമ്മും സാഹിത്യത്തിനും സംവർദ്ധനയുണ്ടാക്കുവാനും സാധിക്കുമുള്ളു.

ഇത്രയും പാഞ്ഞതു കാരണം, 'എന്തിനാണ് ഇണക്കോഷ്ഠനിരൂപണം ചെയ്യുന്നത്? ഈ പണിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന ബുദ്ധിയും സമയവും വല്ല സൽക്കാപ്പുങ്ങളെയും നിമ്മിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കരുത്?' എന്നൊരു ചൂർണ്ണപക്ഷത്തിനു വഴിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും അതിനും സമാധാനം പാറേണ്ടതാകാം.

കാവ്യങ്ങൾ അനൗപമങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണല്ലോ ഭാഷയ്ക്ക് അഭിമാനമേറിയതു. യാതൊരു തൊടുകൂട്ടിപ്പോരെയെ

ഇതിനെ ഒരിക്കലും തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൂട. കലാവിദ്യകളെയും ഗുണഭോജനീരൂപണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രമാണങ്ങളെപ്പറ്റി പശ്ചാദ്യായിക്കകയും, അവയെ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്ക് ബുദ്ധിശക്തിയെ ആകർഷിച്ച് അതിന് അതിശയമായ ശക്തിയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന അർഹശ്രീയതിന്റെ പല ഭാഗങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുവാനും, കേവലങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാനും നിഷ്പ്രയാസം കഴിയുന്നതാകുന്നു. ഇത്തരൂരോ വിശേഷമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസമാണ്!

ഒക്കോറാ കലാവിദ്യകളുടെ പ്രമാണങ്ങളായി റാല്ല പോലെ പരിചരിക്കുന്ന ആൾക്ക്, അതാതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം ഏർപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. ഒരു പരിചയം ഇല്ലാത്തവക്ക് അതതിന്റെ പുതുമ പോകുന്നതാകട്ടെ, അവയിലുള്ള തകി ക്രമേണ കാണൽ ഒടുവിൽ നിർദ്ദയം ഇല്ലാതാകുന്നു. ഗുണപരിശോധന ചെയ്യുന്നവക്ക് ഈ പ്രമാണങ്ങളായി റാല്ല പരിചയം വേണമെന്നു കാണിച്ചുവെല്ലാ. അതു ചോദ്യമായിട്ട്, അവസാനം വിശേഷങ്ങളും, ഭാവനയും പ്രാശ്നിച്ചിച്ച് ശരിയായവിധം പുസ്തകങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നവക്ക്, സാഹിത്യത്തിലുള്ള സംഭാവനയുടെ ജീവാവസ്ഥാനുവരെ റിഖനി കൂടുന്നുതാകുന്നു. മനശ്ശക്തി സംഹിത്യത്തിലും മാന കലാവിദ്യകളിലും സ്ഥിരമായും സത്യമായും അഭിരുചി ഉണ്ടാക്കിത്തന്നാൽ, അവരെ ഹമ്മാഗ്നങ്ങളിൽ പ്രാവീണ്യിക്കാതെ സമാഗ്നങ്ങളിൽകൂടിക്കാണുന്ന നയിപ്പിക്കുന്നതിന് അതു നല്ലൊരു മാർഗ്ഗമായിരിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ നിരൂപണവിദ്യ, മനശ്ശക്തിയുടെ സുഹൃത്തുക്കളായ ആകാശി മനശ്ശക്തി സംഹൃത്തു പ്രകൃതിയെ മാധുര്യവും അറിയിച്ച് അവരിൽ അഭിരുചിയെ സമോദനവും സ്നേഹവും ഉണ്ടാക്കുകയും കൂടെയുണ്ടാകുന്ന സമാധാനത്തിൽ ഒരു അതിശയമാക്കിയെടുക്കുകയും ഇങ്ങനെയൊ

യ ഏതാരുമില്ലാത്തതാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഏതാരുമില്ലാത്തതാണ്.

അതിനാൽ സാഹിത്യത്തിന് കീഴ്ത്തിയും, സമീപത്തും, ലോകത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് പരിചയവും, പരസ്പരം അറിയാവുന്നതും, പുതിയതായതും ഉണ്ടാക്കുന്നതും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് ഗുണമേന്മയുള്ളതാണ്. എന്നും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സമയം കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ് സർവ്വതോമുഖമായി അറിയാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് വിരമിക്കുന്നു.

ടി. കെ. കൃഷ്ണമൂർത്തിയർ എ.,
എം. അർ. എ. എസ്., എം. അർ. എസ്.,
എം. അർ. എസ്. എ.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ.

മു. അ. ൧.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അസംഖ്യം മിക്കവാറും, ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രമാണമാക്കി ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശദീകരിക്കുകയും നടന്നാൽ ഇഹലോകത്തിൽ ജന്മമുണ്ടാകുമെന്നും അതിനെ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുന്നതാണ്. അതിനാൽ മരണശേഷം കഷ്ടം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്ന മതങ്ങൾ മുഖേനയായും. വേദം പ്രമാണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ മതം ഇന്ത്യയിലെ ജാതിമതങ്ങളുടെ മതമാണ്. വേദത്തിന്റെ പ്രമാണവും അംഗീകരിക്കുന്നവർ ഇന്ത്യയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഹിന്ദുക്കളാണ്.

വേദം, അഥ്, മതം, ആചാരം, വിചാരം ഈ സംഗതികൾ സംഭാവനയുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ജനങ്ങൾ ഐക്യമേന്മയോടെയും ഒരു സമുദായമായിത്തീരുന്നതാണ് ചരിത്രം. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം വേദം ഹിന്ദുക്കൾക്ക് സംസ്കാരമാണെന്നും അവർക്കുവേണ്ടിയും ആചാരവിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

വെങ്കിലും അവർ പാലകങ്ങളിലും നിവസിച്ചു തങ്ങളുടേ യരായ അനാർത്ഥന്മാരായി ചേന്നും, ഭാഷയിലും ആചാരത്തിലും വിചാരിച്ചതിലും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട ഇന്ത്യയിൽ പ്രവേശിച്ച കാലത്തു ഹിന്ദുക്കൾ ആർജ്ജനമായിരുന്നു.

ഈ സംഗതികളാൽ ഹിന്ദുക്കൾ ദേദിച്ചു പല അതിക്രൂരമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നുവെങ്കിലും വേദപ്രമാണവും എല്ലാവരും ഒന്നുപോലെ അംഗീകരിക്കുന്നു. ഈ വേദം ഇപ്പോൾ വലകനാലെന്നു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യും. ഒരു നവീനമായ സമ്പ്രദായമോ അഭിപ്രായമോ ജനങ്ങൾ അംഗീകരിക്കണമെങ്കിൽ അതിന്നു് ആധാരമായി വേദപ്രമാണമുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കേണ്ടും.

പുസ്തകംവെച്ച് എഴുത്തില്ലായ്മയാൽ വേദം ചെറുപ്പിളകുക പതിവായിരുന്നു. അതുശിവനും പരിപ്പാൻ ഒരുവന്നു് അറുപതാണ്ടുതന്നെ കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ധ്യയനത്തിനിന്നും അനുജനത്തിനിന്നും ഉൾക്കയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, പൂർവ്വം വേദത്തെ നാലായി പകർത്ത്, ഭൂഗോപം, യജുർവേദം, സാമവേദം, അഥർവ്വവേദം എന്നു പേർ വിളിച്ചു തന്റെ നാലു ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു. ശിഷ്യർ വൈദികന്മാരാകട്ടെ സ്ഥലപിച്ച് അനവധി ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചുതന്നെ. ഈ ശിഷ്യന്മാർ പല ദിശകളിലായിപ്പോയി പഠിപ്പിച്ചാൽ തുടങ്ങി. ഈ വേദങ്ങളുടെ അദ്ധ്യായങ്ങളുടെയും സൂക്തങ്ങളുടെയും മന്ത്രങ്ങളുടെയും പദങ്ങളുടെയും ആനുകൂല്യം ഈ അനുസരിച്ച് ആചാര്യന്മാർ തമ്മിൽ വിവാദം ഉണ്ടായി പിരിഞ്ഞുപോയി. ഭാരത സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇതു പരമ്പ്രമെന്നു് ശാഖയെന്നു പേരായി. ആയിരത്തിപ്പരം ശാഖകളുണ്ടാകാകയാൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു.

ഈ ശാഖകളോ വിവിതം കയ്യങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ദേദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വേദങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഹിന്ദുക്കൾക്കു തമ്മിൽ വിരോധം ഒട്ടുമില്ല.

ഈ വേദങ്ങളിൽ ഈശ്വരന്റെ ഗുണങ്ങളും മഹിമയും വർണ്ണിക്കുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളും ഈശ്വരപ്രസാദം സിദ്ധിപ്പാനുള്ള കർമ്മമായ നാഗങ്ങളും അവയെ കഴിമോണ്ടുന്ന വിധികളെയും ക്രമങ്ങളെയും മാനുഷനാഗമുത്തരനേകം സംഗ്രഹിച്ചതും പാണിനിക്കാണ്. ഈ വേദങ്ങൾക്ക് ആറ് അംഗങ്ങളും നാലുപാഠങ്ങളും ഉണ്ട്.

ഉദാത്തം, ജനാഭാത്തം, സപതികം എന്നീ സപരങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണം, വർണ്ണങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണം, വർണ്ണവിഭാഗം, ഭേദമായ വിഷയങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന വേദാംഗമാകുന്നു ശിഷ്യം.

വേദമന്ത്രങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചു കർമ്മങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതും ഭേദമായ വിഷയങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന കല്പസൂത്രം.

വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമായി വിവരിക്കുവാൻ പടങ്ങളുടെ ഉൽപത്തിയെ നിർണ്ണയിച്ചു, പട്ടായപടങ്ങളെ ചേർത്തുളളി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതാകുന്നു നിഷ്കന്ദം.

നാഗം കഴിപ്പാൻ തക്ക കാലത്തെ നിശ്ചയിപ്പാനുള്ള വഴി കാട്ടുന്ന ശാസ്ത്രം ജ്യോതിഷമാകുന്നു.

വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ മഹത്വത്തെ വിവരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം ഹരിസ്താകുന്നു.

വേദോക്തികളെ പടങ്ങളെ പ്രകൃതിപ്രത്യയങ്ങളായി വിഭജിച്ച് അർത്ഥം നിർണ്ണയിക്കുന്നശാസ്ത്രം വ്യാകരണമാകുന്നു.

ശിഷ്യം, വ്യാകരണം, നിരീക്ഷണം, മഹത്വസ്തം, കല്പം, ജ്യോതിഷം ഇവ ആറാകുന്നു വേദാംഗങ്ങൾ. ഓരോ വേദത്തോട് അനുക്രമമായി ആയുർവ്വേദം, ധനുർവ്വേദം, ഗ്രഹവേദം, അർത്ഥശാസ്ത്രം എന്നീ നാലുപാഠങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവ ഉപയോഗമുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾ ചതുരണകീടം പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചേർന്നവയല്ല.

പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ പതിനാലു വിഭാഗങ്ങളാൽ പാർത്ത്. നാലു വേദങ്ങളും, ആറു വേദാംഗങ്ങളും, മീമാംസാരം

സൂത്രം, ധർമ്മശാസ്ത്രം, ന്യായശാസ്ത്രം, മുതലായും കൂടി യാൽ പതിനാലു വിദ്യകളായി. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു് നിയമിക്കപ്പെടുന്നതു് ധർമ്മം ബ്രഹ്മവും ആകുന്നു. ജഗന്നിന്ദ്രിയമായ ഇശ്വരൻ ബ്രഹ്മവും ജഗത്തിന്റെ യഥാസ്ഥിതി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു് ധർമ്മവും ആണ്.

ഈശ്വരപ്രസാദം നമ്മിൽ ഉണ്ടായാൽ ചെയ്യുന്ന കർമ്മം ആകുന്നു യാഗം. ജപം, ഹോമം, തപസ്സു, ദാനം, സേവ, ഭജനം, കീർത്തനം, പരാമർശം മുതലായി ഈശ്വരപ്രീതിക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളെല്ലാം യാഗമാണ്. യാഗത്തിൽ നമുക്കു ഏറ്റവും ഇഷ്ടമായ വസ്തുവിന്റെ ഈശ്വരപ്രീതിക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കുന്നതു് യാഗം. യാഗത്തിൽ പ്രേഷ്യവസ്തുവിന്റെ ഈശ്വരസ്വഭാവത്തിന്നു് പ്രാഗ്ഭവമായ യാഗവും ക്രാഗ്ഭവമായ യാഗവും ഭാഗ്യമാകുന്നു. മരിച്ചാൽ (ഏകമൃത്യു), ഉപവാസം, വ്രതം, മുതലായ കർമ്മങ്ങളിൽ ഇഷ്ടമായ മോക്ഷം, സുഖാനുഭവം, വിജ്ഞാനം മുതലായവയെ ഈശ്വരപ്രീത്യർത്ഥം കൃഷിക്കുന്നു. കഷ്ടത്തിൽ അകപ്പെട്ടവയെന്നു മനസ്സാക്കിയ ജീവികളെക്കാൾ മോക്ഷ ഉപരിപ്പാൻ താങ്ങാതെ സുഖദാതയും, സൗഖ്യദാതയും, സൗകർഷ്യദാതയും കൃഷിക്കുന്നതുതന്നെ യാഗം അഥവാ ക്രാഗ്ഭവം. ഇതാകുന്നു ദൈവികമതത്തിന്റെ മുഖ്യമായ തത്വം.

ഈശ്വരന്റെ സംഖ്യാനീതമായ ഗുണങ്ങളും അവസ്ഥാനീയമായ മഹിമയും ഉണ്ടെന്നു വേദങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. കരുണാനിധിയായ ദൈവൻ ലോകങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു നടത്തി അവയെന്റെ കർമ്മത്തിന്നു കാരണമായ ഫലം കൊടുത്തു നൽകിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കുതന്നെ നമുക്കു ഇഷ്ടമുള്ള സാധനങ്ങളെ നൽകുന്നു. നാം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വസ്തു നമ്മുടെ കൈമേൽക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നാം എത്ര പ്രാർത്ഥിച്ചാലും നൽകയില്ല.

ഈശ്വരന്റെ ഗുണങ്ങളെയും മഹിമയെയും വർണ്ണിക്കുന്ന വേദഭാഗത്തിന്നു ജ്ഞാനകാണ്ഡമെന്നും, ഈശ്വരപ്രീതി

അതി കർമ്മപദ്ധതിയ്ക്ക് വിധിക്കുന്ന വേദോക്താതിന്നു കർമ്മ കാണ്ഡമെന്നു പറയും.

കർമ്മകാണ്ഡത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ തമ്മിൽ വിശദപരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതിടുകളിൽ, അർത്ഥം നിണ്ണയിച്ചു ശങ്കയെ നിരസിച്ചു നിണ്ണുശയം കർമ്മ അനുഷ്ഠിപ്പാൻ ഉള്ള സ്രായങ്ങളെ പറയുന്ന ശാസ്ത്രം ആകുന്നു പൂർവ്വമീമാംസ. ഇതിന്നു കർമ്മമീമാംസ എന്നും പർമ്മമീമാംസമെന്നും പേരുകളുണ്ട്.

അതുകാണ്ഡത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ തമ്മിൽ വിശദപരമുണ്ടെന്നു തോന്നാൻ ഇടയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലെ വാക്യങ്ങളെ ഏകദേശം അർത്ഥം വിശദമായിക്കാണിച്ചു വേദവാക്യങ്ങളിലെ വിശദപരം പരിഹരിച്ചു ഈശ്വരനെ സംബന്ധിച്ച സംശയങ്ങളെയും, വാക്യങ്ങൾക്ക് ഏകാർത്ഥത നിണ്ണയിക്കുന്നത് ആകുന്നു ഉത്തരമീമാംസ. വേദങ്ങളുടെ മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം ഈശ്വരനെ അറിയിക്കേണ്ടതാകയാൽ, ഈശ്വരന്റെ പേരോടനുസൃതമെന്നു പറയും. ഇതിൽ മുഖ്യമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട സംബന്ധിച്ച അതന്നു ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ശ്രദ്ധമീമാംസമെന്നും ബ്രഹ്മസൂത്രമെന്നും പറയും.

പർമ്മമീമാംസയും ബ്രഹ്മമീമാംസയും വേദാർത്ഥം നിണ്ണയിപ്പാൻ അത്യാവശ്യപക്ഷിതം ആകുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ ശാരപ്പീഠത്വം കർമ്മപദ്ധതിയ്ക്കുനതിനാൽ ജ്ഞാതാകിട്ടെന്നു പർമ്മമീമാംസയും, ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്താൽ മാത്രം ജ്ഞാതാകിട്ടെന്നു ബ്രഹ്മമീമാംസയും ആഹ്വായിക്കുന്നു. നാം ചെയ്യുന്ന സകലപ്രവൃത്തികളും ഈശ്വരന്റെയായ പ്രേരണയാൽ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ആ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം ഈശ്വരനെ സമർപ്പിക്കേണ്ടതും അതുനിമിത്തം കർമ്മഫലം അനുഭവിപ്പാൻ ഇല്ലാത്തതു നമുക്കു മോക്ഷാകിട്ടും ഇതു പൂർവ്വമീമാംസമെന്നു സിദ്ധാന്തം.

ഈശ്വരന്റെ ആജ്ഞകളെ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാകെൽ ഈശ്വരൻ ആകുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെവരുന്നതും നാം അറിയേണ്ടതാണല്ലോ. ഈ അറിയു വേദാന്തത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിരിക്കയാൽ വേദാന്തം പഠിക്കേണ്ടതും ഈ

ശാസ്ത്രങ്ങളെ അറിയുമാണെന്നും ഈശ്വരനിൽ പ്രീതിയുണ്ടാകുന്നു. ഈശ്വരനെക്കാൾ പ്രേമയുതരമായ പ്രീതിസ്ഥാനം ഒന്നുണ്ടില്ലെന്നു ബോധംവന്നാൽ മനസ്സിൽ ഭക്തിയുണ്ടാകും.

ലോകത്തിൽ നാം പ്രീതിയോടെ സ്നേഹിച്ചുവരുന്ന സർവ്വവസ്തുക്കളും ക്ഷണഭംഗ്യങ്ങളും നശപത്തങ്ങളും ആകയാൽ, ശാശ്വതമായ ഒരു പ്രീതിഭാജനം അത്യാവശ്യമാണല്ലോ. ഈ പ്രീതിഭാജനം, മതാപിതാക്കളെക്കൊണ്ടും, പുത്രപൗത്രന്മാരെക്കൊണ്ടും, മിത്രകുളുക്കളെക്കൊണ്ടും, ധനധന്യന്മാരെക്കൊണ്ടും, ഗോളുക്കളെക്കൊണ്ടും പ്രേമയുതരമായ ഈശ്വരൻതന്നെ എന്നു ഉറച്ചമായി വിശ്വസിച്ചു, ലോകികവിഷയങ്ങളിലെ അനന്തഗാവിദ് രാതിൽ വെറുപ്പുവരുന്നതു വൈരാഗ്യമാകുന്നു.

വൈരാഗ്യത്തെയും ഭക്തിയെയും വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ അനന്തകല്യാണശാസ്ത്രങ്ങളായ പരമാർത്ഥവിദ്യാ ജ്ഞാനനിരൂപണത്തിൽ അർത്ഥപ്രകാശമിരിക്കുന്നു.

നാം പുറത്തുകാണുന്ന അഗ്നേയ സൃഷ്ടിച്ചു ബ്രഹ്മാകയാൽ ജഗൽക്കാരണം ബ്രഹ്മത്തന്നെ. ബ്രഹ്മസൃഷ്ടിയെക്കൊണ്ടും വിചിത്രമായ സൃഷ്ടി മനസ്സുഷ്ടിയുമാണല്ലോ.

ബ്രഹ്മസൃഷ്ടിയാൽ, ഭിഷാദകാരണങ്ങളാൽ പരിച്ഛിന്നമായിരിക്കുന്നു ജഗത്തുലവസ്തുക്കൾ. ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു കാരണനിമിത്തം ഒരുകാലത്ത് ഒരേതരതു മാത്രമല്ലാതെ, ഏകകാലത്തു ബഹുവിധമിഹ, അനേകം കാരണങ്ങളാൽ, ഇരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. മനസ്സുഷ്ടിയായ സ്വപ്നത്തിൽ, കിടന്നുനടന്നു തൃപ്തിപരപത്രരിൽനിന്നു്, ഒരു ക്ഷണത്തിൽ കാശിയൽചെന്നു് അവിടത്തെ മഹാജനങ്ങളായി, താഴ്വരാരും മറ്റും ഉണ്ടായി സൂചിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മൃതിപ്പെട്ടു ബാല്യാവസ്ഥാതടക അസഹ്യമായ വിലാപഭക്ത് ഉണ്ടാകുന്നു. അന്തരജനാരതം അന്നത്താൽ അറിയുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇഹ്യാലവിദ്യയെ സൃഷ്ടിഭരണ മനസ്സിന്റെ ഭക്തിക്ക് അവിദ്യയെന്നു പേർ. ഈ അവിദ്യ നമ്മുടെ സ്വപ്നത്തിൽ മാത്രമല്ല, അഗ്രദേവസ്ഥയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇതിതത്ത്വം ഒരു

പുമാലകണ്ഠ സുപ്തമെന്നുകരുതി തെറ്റിവിറച്ചു കാൽ മുറുപ്പാട്ടോ പിടമ്പാട്ടോ എടുത്തുവെപ്പാൻ കഴിയാതെ വിടയത്തു സുബ്രഹ്മണ്യനായിരിക്കുമ്പോൾ, ഭാഗ്യവശാൽ ഒരു ചൂട്ടിൻവെട്ടിയും കണ്ടിട്ടു പുമാലയെന്ന് തെറ്റിത്തു തന്റെ തലകാരണമായ മേയ്ക്കത്തക്കിട്ടു ലങ്കിടുന്നതാവുകയും കരീരത്തിലെ കമ്പവും ത്രാസവും വിട്ടുപോകുന്നില്ല.

ബ്രഹ്മം, ബഹുവൃത്തിലെ കാരണമൊക്കെയോലെ, ആന്തരികമായി മാനസസ്തൂഷ്ടിയുടെ കാരണം ആയതാണ്. ആത്മാവ് ഒന്നല്ലാതെ മണ്ടായിരിപ്പാൻ പാടില്ല. രണ്ട് ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഒന്നു മറ്റൊരിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ ആയിരുന്നാൽ, ഭയം, ദോഷം, സുഖം, ദുഃഖം മുതലായ വികാരങ്ങളുണ്ടാകും. അത് ഒരു സംസാരാവസ്ഥയല്ല. അതുകൊണ്ടു ജീവാനായും പരമാത്മാവും ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതെന്നു വേദാന്തം സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു.

ഇതു നമുക്കു നിത്യാനുഭവത്തിന്നും പരിചയത്തിന്നും കേവലം വിശദമായിത്തോന്നുന്നതുകൊണ്ടും, ഈശ്വരനും മനുഷ്യകീടത്തിന്നും തമ്മിലുള്ള ദൈവം എത്രയോ പ്രത്യക്ഷമാകുകയും ഈ അനുഭവത്തിലാണു കേൾക്കുമ്പോൾ അത് ഈശ്വരമുഖണമായി വിചാരിച്ചുപോകാം. എങ്കിലും അതിനാൽ അനേകഗുണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചൈതന്യവിഷയങ്ങളെ മനുഷ്യനും തന്റെ ബുദ്ധിമൈത്രികമാകാൻ അറിവുവാൻ കഴിയുന്നതിനാൽ, ഈശ്വരന്റെ വചനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതിനാൽ തങ്ങളായ വിശേഷങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം മനുഷ്യനാകിട്ടാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, അവയെ ഉപദേശിക്കുന്നത് ഈശ്വരവചനമായ വേദത്തിന്റെ കർത്തവ്യം.

മനുഷ്യൻ, തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ മറ്റാരെയും സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. ഭാഷാപുരുഷൻ്റെ സർവ്വജ്ഞാനം സ്നേഹിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ഭാഷാദികളെ താൻ എന്നു ഭാവിച്ചു സ്നേഹിക്കണം. തന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളെപ്പോലെ അവയുടെ സുഖദുഃഖങ്ങൾ, എന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു സ്വപരമേ ഉപേക്ഷിച്ചു നന്നാൽ ലോകത്തിൽ എത്ര ഗുണം ഉണ്ടാ

[illegible]

ഈ കാണുന്ന അനുഭവവും ഭരണഭരണാധിപനും, അതി
ലെ മെമ്പർമാരിലും കാരണം അനുഭവത്തിലെ അവിദ്യ
യെന്നും മറ്റിങ്ങനെയും ഭരണഭരണ നൽകിയതാകാം. സാഹച
ര്യം മെമ്പർമാർ ഭരണഭരണാധിപൻ അറിഞ്ഞുവെന്നും കൂടി കൂടി

[illegible]

പ്രകൃതം അനുസരിക്കാതെ, പരിണാലവിദ്യകളിൽ പഠിക്കുന്ന മീനാസ, ധർമ്മീയാസത്തും ബ്രഹ്മമീയാസത്തും ഉപേക്ഷണമായിരിക്കുന്നു.

கனவரன்பாயுள்ள அந்நிபாஹம் கனவரன்மா வாகையான். இது வாடல் சேலியைத் தாழ்த்துமா, நா. பதினான்காம் எல்லாருளையும்
அறிந்து விட்டிருப்பதற்குள் நூற்றாண்டுக்கு. இது சொல்லா
சொல்லுகின்றதும் தெரியுமென்று.

[illegible]

ഇതേപ്രതിപക്ഷം കൈമാറ്റം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഇത് അനുകൂലമായി വരുത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതേപ്രതിപക്ഷം കൈമാറ്റം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഇത് അനുകൂലമായി വരുത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇതേപ്രതിപക്ഷം കൈമാറ്റം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഇത് അനുകൂലമായി വരുത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

കിടക്ക. ഈ വശങ്ങളെ ഇച്ഛിച്ചു പൃഥ്വീപദങ്ങളെത്തന്നെ പരാവേദനയെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ഉപാസിക്കുന്നവൻ അധികാരി. ഈ വിധം അധികാരികളുടെ പ്രയാണനത്തിനായി അവതാരങ്ങളായും മാനു ദൈവന്മാരെയും പരമേശ്വരനായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവജ്ഞപുരാണങ്ങളിൽ വിഷ്ണുവിജനയും, ദൈവപുരാണങ്ങളിൽ ശിവജനയും, ശാക്തപുരാണങ്ങളിൽ ഭഗവതിജനയും, ഗണപതിപുരാണത്തിൽ ഗണപതിജനയും, ആദിത്യപുരാണത്തിൽ സൂര്യനെയും സർവ്വോത്തമനായ ഈശ്വരനായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭൂമിപ്പുറം കാരണമില്ല.

ബ്രഹ്മണാദി നാലു വർണ്ണങ്ങളും, ബ്രഹ്മചര്യം നാലു ആശ്രമങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന ധർമ്മങ്ങളെ വിധിക്കുന്നതു ധർമ്മശാസ്ത്രം. ഇതിൽ രാജ്യദരണകൃമം, വ്യവഹാരനടപടി, ദായവിഭാഗം മുതലായ കാർമ്മ്യങ്ങളും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ സൂതികളെന്നും പറയും. സൂതികൾ രൂപതരംഗങ്ങൾ. മനുഷ്യരുടെ ധർമ്മഗുണങ്ങൾ, രാമായണത്തിലും മഹാഭാരതത്തിലും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇവയും ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ ചേരും.

ഈ പതിനാലു വിദ്യാസ്ഥാനങ്ങളെ പ്രമാണമായി വിചാരിക്കുന്നവർ ഹിന്ദുക്കൾ; ഇവയെ പ്രമാണമായി വിചാരിക്കാത്തവർ ഹിന്ദുക്കൾ അല്ല.

ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ജാതികളും അവാനുസൃതികളും ഉണ്ടായിരുന്നാലും അവയ്ക്ക് എല്ലാവർക്കും വേദം അപ്പുറമായും സർവ്വമുക്തിയുണ്ടായും ഉള്ള പ്രമാണമാകുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷയിൽ എഴുതിക്കിടക്കുന്ന ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവനകയിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും അവ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചേരുകയില്ല. ധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിലും വിധിച്ചിരിക്കുന്ന കാർമ്മ്യങ്ങൾ കാലദേശാധിപതികളെ അർത്ഥമില്ലാത്തവയായ്, അവ എല്ലാവർക്കും പ്രമാണമല്ല. വേദവിധിയോ എല്ലാവർക്കും എല്ലാമുപയുക്തം എല്ലാമുപയുക്തം ഉണ്ടാകാത്ത മാത്രമല്ല നിയമമായ പ്രമാണം.

എം. ശ്രീധരപ്പിള്ളി എം. എം.

ചീനരാജ്യവും അവിടത്തെ ജനങ്ങളും.

— — — — —

ഇപ്പോഴത്തെ മവുൻസൗൽ ചീനയും ജപ്പാനും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ചീനൻ തോറ്റപ്പോൾ അതിന്റെയും, ജപ്പാൻകാരുടെ അതൃപ്തതയോടു സാമന്ത്രിയുടെയും അയത്തിന്റെയും ശരിയായ കാരണങ്ങളെ ക്രമേണ ചീനൻ തെറ്റിക്കരുവെന്നുണ്ടെന്നു പല സംഗതികളാലും തെളിയുന്നു. ഈയിടെ പതിനായിരത്തോളം ചീനബാലകന്മാർ ജപ്പാനിൽ പോയി നാനാവിദ്യകൾ പഠിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചീനരും ജപ്പാൻകാരും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം, അവരിൽ ഭാരതത്തെയും മറ്റാരുമേ അതിപ്രിയം തമ്മിലുള്ളതിനേക്കാൾ അടുത്തുകാകുന്നു. ചീന മഹാരാജ്യത്തിൽ നാലരയിരം പത്തു ജനങ്ങൾ ഉണ്ട്. ജനസംഖ്യാകാണ് അതു ലോകത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ചീനയും ജപ്പാനും യോജിച്ചുനിന്നു മറ്റാരുമെങ്കിലും അതിക്കു മോട്ടു പോർപ്പെടുന്ന പത്തും, അവർ ജന്മശാലികളായിത്തീർവാൻ വഴിയുണ്ടെന്നു യൂറോപ്യരും മാനും മീപ്ലർനും ചെയ്യുന്നതായി നാം അറിയുന്നു. ജപ്പാൻദേശീയരെ സകലപ്രകാരണയും അനുകരിക്കുവാൻ ചീനൻ തേങ്ങി പുറപ്പെടുന്നതായാൽ, ഈ ഇരുജാതിക്കാരും ലോകത്തിലെ അതികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ബലവാന്മാരായി തീരുന്നതല്ലെന്നു സംശയമില്ല. ഈ സമ്പർക്കത്തിൽ ചീനയേയും അതിലെ ജനങ്ങളേയും കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഒരു അല്പവും ലോകമിൽ ജനിക്കുന്നതു സ്ഥലാസ്ഥികൾക്കല്ലെ.

രാജ്യവും പ്രിട്ടീഷുരാജ്യവും കഴിഞ്ഞാൽ ദ്വിവിശ്വാസം കൊണ്ടു, രാജ്യങ്ങളിൽവെച്ചു ചീന ഭൂവിസ്തൃതിയുണ്ടു. അതിന് ഏകദേശം നാല്പത്തയ്യായിരം ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്താരമുണ്ട്. ചീനൻ ഗങ്ങളുടെ രാജ്യം കൂടിയുടെ നടുവിലാ

തന്നെ വിശ്വസിച്ചു അതിനെ മദ്ധ്യരാജ്യമെന്നു വിളിക്കുന്നു. അതിന്, ഇന്ത്യ ഏകദേശം മൂന്നു കൂടിയ വലിപ്പം ഉണ്ട്. അവിടെ സാധാരണപരമതമുള്ളതും ഉണ്ടാകിലും ഒരു വെട്ടുത്തരം കളിമണ്ണുണ്ടാണു്. ആ താഴ്വരകൾവിരപ്പട്ടിരിക്കുന്നതും. കല്ലറി കഴിച്ചപ്പോൾ തുടങ്ങിട്ട് അധിക കാലമായിട്ടില്ല. ഭൂമിയിൽ കഴികൾ, ഈ ആവശ്യത്തിന്നു, താഴ്ന്നുകിടത്തും പണ്ടു മരിച്ചുപോയ ഒരു ചതുവത്തിനിടെ അസഹ്യപ്പെട്ടതായി എന്നുള്ള കാരണത്തിനാൽ ഈ തുരങ്കങ്ങളെ കുറെ കാലത്തക്കു നിർത്തിച്ചയ്ക്കുന്നതിലൊപ്പം മുഖ്യ ധാന്യം അറിയുന്നതു. മോനത്തു തെന്തും തെന്തും പാലകത്തും ഉണ്ടു്. പട്ടു പൂഴ്വിനെ തീർന്നു മരിച്ചവർക്കു ധാരാളമായി വളരുന്നുണ്ടു്. ജനനാശുപ്താനിമിത്തം ദുഷ്ടമൃഗങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതന്നു പറയാം.

ചീനർ, കാസ്പ്യൻസമുദ്രത്തിന്റെ മേൽത്തീരത്തു കടലിൽനിന്നും ഏകദേശം ൪൪൦൦ സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ വന്നുചരാഞ്ഞാണു പറയുന്നു. ആദ്യവാർ ഇന്ത്യയിലെ പൂർണ്ണിവാസികളെ ചൊല്ലുപോലെ, ഇവർ ചീനയിലെ പൂർണ്ണിവാസികളെ കെട്ടിച്ചു കൊട്ടിയൊക്കെയച്ചു.

ചീനർ അവിടുനിന്നും ഇരുന്ന് കവിളെല്ലുകൾ ഉള്ളവരാകുന്നു. നിറയിൽ അല്പം ദീർഘിതം കഴിഞ്ഞു, അവരുടെ ശരണമുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും കൈമാറ്റമൊക്കുന്നു. നിറവില്ലാത്ത കട്ടമുള്ളതെ വീണ്ടിരിക്കും. അതിനെ സാധാരണയായി 'പന്നിയാക്കു' എന്നു് അവർ വിളിക്കുന്നു. വികൃതികളായ കുട്ടികൾ ചിമർപ്പാർ തങ്ങളുടെ ചങ്ങാതികളിൽ തങ്ങളെ കളുടെ വാലുകൾ, അറിയാതെ ചെന്നു കൂട്ടിക്കൊട്ടും. ഈ വാലിന്റെ അറ്റം മുറിക്കു എന്നതും, അവർ പരമ സങ്കടമായ ഒരു കാര്യമാകുന്നു. പൊങ്ങുകുട്ടികൾക്കു ഏകദേശം അഞ്ചു വയസ്സായാൽ, അവരുടെ വാലുകൾ പിന്നെ വളരാനിരിക്കാതെക്കൊത്തും കെട്ടിക്കൊക്കുന്നു. ഇത് അവർ വളരെ വേദ

നക്ഷ കാണുന്നതാകുന്നുണ്ടെന്നിലും, ചെറിയ പാദങ്ങൾ സ്ത്രീകൾക്ക് ഏറ്റവും വലിയ ഭംഗിയാണെന്നു ചീനർ വിചാരിച്ചുവെന്നതിനാൽ, ചിലർപ്പാൾ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ഒന്നോ രണ്ടോ കാൽവിരലുകൾപോലും അതു ധാരമില്ലെന്നാണ് അവരുടെ പക്ഷം. പതിവിൽ ചെറിയ പാദങ്ങളുള്ള ഒരു ബാലികയെ കണ്ടാൽ 'അവളുടെ അമ്മ എത്രയോ നല്ലവളായിരിക്കണം' എന്നു ചാർട്ടക്കാർ പറഞ്ഞു വിസ്മയിക്കുമത്ര. ഭംഗിയായി മുടി കെട്ടിവെക്കുന്നതിൽ ചീനസ്ത്രീകൾക്കു വളരെ ഭ്രമമുണ്ട്. തലയും മുടിയും മറയ്ക്കുന്നതിനേയും തൊടാതിരിപ്പാൻ മുളകൊണ്ട് ഒരുമാതിരി തലയിണ ഉണ്ടാക്കി കഴുത്തിൽ വെച്ചുകെട്ടി നടക്കുമത്ര. അവ ധൃമുള്ള ചീനസ്ത്രീകൾ ഇതുകൂടാതെ തങ്ങളുടെ ഭവങ്ങളുടേയും ചുവർപ്പാ ചായത്തുകൊണ്ട്, സപ്തർഷിമാവതത്തേണമെന്നു കരുതി, ഇന്ത്യയിലെ ചില അതി സ്ത്രീകൾ ദേഹത്തിൽ തേരൾ പുഴി മഞ്ഞപ്പിത്തം പിടിച്ചു വരരുപ്പാലെ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. ചീനയിലെ ചത്ത പ്രായോഗമാണ് അതിലും ദേഹം.

ചീനർ ഉണ്ണുന്നത് ഒരു അസാധാരണ സമ്പ്രദായത്തിലാണ്. ചോറ് ഒരു പാത്രത്തിലിട്ട് ഒരു കൈകൊണ്ട് അതിനെ അടിയുടെ കീഴെ പിടിക്കുകയും, മറ്റൊ കയ്യിലുള്ള രണ്ടു കോലുകൾകൊണ്ട് ചോർ തട്ടി വായിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തേയിലയോ തിളപ്പിച്ചാറിയ വെള്ളയോ അല്ലാത്ത പച്ചവെള്ളം അവർ കുടിക്കാറില്ല. അസാധാരണയായി കോഴി, താറാവു, പന്നി ഇവയുടെയും, ചിലർപ്പാൾ പൂച്ച, പട്ടി, തവള ഇവയുടെയും മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നു. മേയ്യം ധാരാളമായുപയോഗിക്കും. വെട്ടുക്കിളികളേയും, പല്ലിച്ചാടി കഴുതയും ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ചുട്ടുതിന്നാറുണ്ട്. പത്തു വീൽപാൽ കുടിക്കുന്നതു ദുർല്ലഭം. എന്നാൽ ഏറ്റവും വിശേഷമായ ഭക്ഷണം എന്ന് അവർ വെച്ചിരിക്കുന്നത് ഒരു

മേതിരി മീമ്പൽപഞ്ചിയുടെ കൂട്ടകൾക്കാണ് ഉണ്ടാക്കുന്ന 'സൂപ്പാ'കൾ. ഓരോ കൂടിന് ഏകദേശം അതിരൻ തുകയോ ഈ വിവരകാഴ്ചക്കാണ്. കറപ്പുനീന്ദാ കറപ്പുവെളിവാ വളരെ സാധാരണമാകുന്നു.

ഛാത്ത വിളക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ചീനന്റെ വളരെ സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ട്. ആവ കടലാസ്, പട്ട്, ചിട്ട്, കൊമ്പ് മുതലായവകൊണ്ട് അനേകവിധത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. അവയ്ക്ക് ഒരൊത്തൽ ൩൦൦ ഉറപ്പികവരെ വിലയുണ്ട്.

ചീനമില്ലാത്ത മേതിരിനൊന്നുമില്ലാത്ത തെരുവുകൾ സാധാരണയായി വീതി കുറഞ്ഞതും, ഇഷ്ടികയോ കല്ലോ പതിച്ചിട്ടുള്ളതും ആകുന്നു. ചില തെരുവുകളുടെ നടുവിൽ കരാൾ നിന്നു കൈതളും നിവർത്തിയാൽ ഇരുവശവും ഉള്ള കെട്ടിക്കണ്ടാളെ ഏകദേശം ഒന്നാകും. വണ്ടികൾ മുട്ടുമോകയാൽ വിസ്ഫോമുള്ള തെരുവുകൾക്ക് ആവശ്യമില്ല. വീഥികളുടെ ഇടക്കും നിമിത്തം നവയിൽ അവയിൽ അധികമായി കൊള്ളുകയില്ല. ഏകിലും വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള തെരുവുകൾ വിസ്ഫോമുള്ളതും, കൽത്തളമിടപ്പെടാത്തതും ആകുന്നു.

വിവാഹാചാരങ്ങൾ പലസംഗതികളിലും ഇന്ത്യയിലെല്ലാവലതന്നെ ആകുന്നു. ൨൦ വയസ്സുകഴിയുന്നതിനുമുമ്പിൽ വിവാഹംചെയ്യാത്ത പുരുഷന്മാർ ചുരുക്കം. സ്ത്രീയുടെയും പുരുഷന്റെയും മാതകളുടെ ഘോഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഏതാതൊക്കെ. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു മൂന്നുദിവസത്തിനകം, ഇരുപാൾക്കാരായും വീട്ടിൽ വിളമ്പിയിട്ടു ഏതാതൊക്കെ സമാന്തര ഉടയുക്കയോ, ചതുർപ്പാകയോ ചെയ്യാൽ അതു ദുഷ്ടകരമായി വിചാരിക്കപ്പെടുകയും ആ വിവാഹത്തിന്മേലും ഉടനെ മുൻപുവെച്ചിട്ടുള്ളതും ചെയ്യും. വിവാഹകർമ്മത്തിനുള്ള ദിവസം നിർണ്ണയിക്കുന്നതു മേതിരിയക്കാരനാണ്. വിരുന്നുകാർ പുരുഷന്മാർ വേണത്തിൽകൂടി, അവി

ഒരുനിന്നും സ്ത്രീയുടെ വിട്ടിലെക്കു യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. വഴിയിൽ ദുർത്തങ്ങൾ ഭേദിച്ചിരുന്നുവല്ലോ അപ്പോഴും വരുത്താതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഒരു വധിയുണ്ടാക്കുന്നു പണിമുറയെ, മറ്റു കൊള്ളാപാകം. സ്ത്രീ അവളുടെ ഏറ്റവും നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ച് പൊൻ പുഴുവിനെ ഒരു കരസേതലിനോടുകൂടിയിരുന്ന തന്നത്താൽ സർപ്പംഗം മുട്ടുന്നു. അതന്നുതന്നെ ആ കരസേതലിനോടുകൂടി എടുത്തു എടുത്തുവന്നു വേർപെടുകയാണു് പുരുഷന്റെ ഭവനത്തിലെക്കു തിരികെ പുറപ്പെടുന്നു. അവിടെ എത്തിയാൽ, അധികം നീക്കങ്ങൾ നിറച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാത്രത്തിന്റെ മീതെ കൂടി, സ്ത്രീയെ പൊക്കി എടുത്തു വീടേക്കു നിലത്തുവെക്കുന്നു. ഇതിന്റെശേഷം അവൾ ഭർത്താവിനോടുകൂടി ചെല്ലുന്നു. അവന്റെ സന്നിധിയിൽ സാക്ഷാദാശയെ വീഴുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നത്തന്നെ വധുവരന്മാർ ഭവനത്തിലുള്ള ബലിപീഠത്തിൽ മുഹൂർത്തം ചെയ്തശേഷം, ഭൂമി, ഇവരെയും, മരിച്ചവരെയും പൂർണ്ണമായും നമസ്കരിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കൾക്കു അനുസരിക്കാത്തു, പ്രസാദിക്കാത്തു, വൃന്ദിയാദി, അസുഖ, കഷ്ടതാഗാ, അതിയായി സംസാരിക്കുക, യോഗിക്കുക ഈ കാരണങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുണ്ടായാൽ, ഒരു അർത്ഥവിനാശം തന്റെ ഭാഗ്യത്തെ പരിത്യജിക്കുക. വിധവരവിവാഹം വിവരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശിശുക്കൾക്കു ധരിക്കുവാൻ ആദ്യം കൊടുക്കുന്നവസ്ത്രങ്ങൾ ഏഴുപദങ്ങൾ ഏഴുറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നവല്ല പൂർണ്ണമായും ഉടുപ്പുകൾക്കാണ് ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ആ ശിശുക്കൾക്കു ഭീഷണുസ്സുണ്ടാകുവാനാണത്രെ. കുട്ടികളെ വിഴുക്കുന്നത് സാധാരണമാണ്. പെൺകുട്ടികളെ പല്ലത്തിടക്കത്തുവെക്കു വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും ചിലവും കാരണം, ചില മാതാപിതാക്കൾക്കു അവരെ വെള്ളത്തിൽ മുക്കിക്കൊന്നു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

പക്ഷെ പറയുന്നതാണ് ചീനയിൽ അനുഭവിക്കുന്നവർ

വർഷം ഒരു ഇഷ്ടവിഭവനാമാകുന്നു. അവ പക്ഷികളുടെയും വണ്ടുകളുടെയും, പട്ടാമ്പികളുടെയും, ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരുടെയും, മൃഗങ്ങളുടെയും ആകൃതിയിലായിരിക്കും.

ആറവയസ്സുവരെ കട്ടികളുള്ള വിദ്യുദ്ഭാസത്തിന് അയക്കും. ചീനഭാഷയിൽ അയക്കുവാൻ ഇല്ല. ഏകദേശം ഒരു ധാതുക്കൾക്കാണ് ആ ഭാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. വാക്കുകൾ, ഏതുവസ്തുക്കളെ കുറിക്കുന്നുവോ ആ വസ്തുക്കളുടെ ഏകദേശമായ ആകൃതിയോടു കൂടിയവയാകുന്നു. വാക്കുകളുടെ സ്വാഭാപര്യന്തരം അവയുടെ അർത്ഥം നിർണ്ണയിക്കുന്നു. ഭാരം ശബ്ദത്തിന് ചിലപ്പോൾ അസ്സതുവരെ അർത്ഥമുണ്ടാകും. ചീനയിൽ എല്ലായിടത്തും ഭാരമോ വസ്തുക്കൾ അന്നുമാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ചീനഭാഷയിൽ ഏകദേശം നാല്പതിനായിരം വാക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സ്വാഭാജനമായി ആറായിരം മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. പരീക്ഷകളിൽ ജയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് സർക്കാർ ഉദ്യോഗ ലഭിക്കുമുള്ള പരീക്ഷ വെട്ടുലിവസമുണ്ട്. ആററനാണ്ടവിതം പേർ മാത്രമേ ജയിക്കുമുള്ളൂ. ഏറ്റവും ഉന്നതമായ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ച് പ്രാവീണ്യം സിദ്ധിച്ചാൽ, അധികാജകലാസമാജത്തിന്റെ ഒരു അംഗമായിത്തീരും. ഈ സ്ഥാജത്തിന് 'പെൻസിലുകളുടെ വരം' എന്നാണത്ര പേര്.

ചീനയിൽ കൃഷിപ്പണി വളരെ വെട്ടുമാനമുള്ളതായിരിക്കാറില്ല. വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. പെക്കിങ്ങ് എന്ന നാജലാനിയിൽ ആണ്ടുതൊന്നും ഒരു ഉത്സവം ഉണ്ട്. അന്നു ചക്രവർത്തിയെന്ന ഒരു അതിവിശേഷമായ കരിപിടിച്ച് ഒരു വിശുദ്ധവയലിൽ മൂന്നു ചാൽ ഉടുന്നു. നാജകമാരുമാർ അഞ്ചുചാലും പ്രധാനമന്ത്രികൾ രണ്ടുചാലും ഉടുന്നു. പിന്നെ അവർ കളിത്തൂക്കുകയോ പത്തുവിതൻ ഒരു വലിയവിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കി അതിനെ തട്ടി ഉടയ്ക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ അതിന്റെ കഷണങ്ങൾ പെറക്കിക്കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ വയലുകളിൽ പൊടിയിടുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൽ നല്ല

വിളവുണ്ടാകുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. കൃഷിപ്പണിക്കുള്ള ആയുധങ്ങൾ മിക്കവാറും ഇന്ത്യയിലെ ആയുധങ്ങളുടേപ്പോലെതന്നെയാകുന്നു. വളം ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ചീനർ ഉൾക്കാഹ്നികളും സൂക്ഷ്മമുള്ളവരും ആകുന്നു. പാശ്ചാത്യർക്കു തുവൽ, മയ്യരകൾക്കുതക പണിസ്ഥലത്തുവീഴുന്ന ഓരങ്ങളും, മെന്തിച്ച പടലങ്ങളുടെ ശിഷ്ടങ്ങൾ മുതലായവ പോലും അവർ ശേഖരിച്ച് വളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ചീനയിൽ അൽപമുഴി വളരെ പ്രാണമാകുന്നു. അവർ അതിനെ 'ചോ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ വാക്കു നമ്മുടെ ആദ്യ ഭാഗപ്പട്ടത്തിൽ മാനേക വാക്കുകളിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേയില ആദ്യം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നത് ഹാമമി-ഗാണിവാകുന്നു. ക്വാ കാലാതമ്സ് പരതിന് റാമുലിസ് അഞ്ചുപയൽ പൂരെ സ്വിലയായിരുന്നു.

പട്ടന്തൽക്കുന്നതും, ചീനയിൽ മേയിലമൃതികുലാപാലനെ, ഒരു മുച്ചുരതാഴിലാകുന്നു. ആദ്യം പട്ടന്തൽ ഉണ്ടാക്കി തുണിനെയുത് ഒരു ചതുവത്തിയുടെ പത്തിയാണ് പോലും അതിന് അവളുണ്ടാക്കുന്നതും ഉപയോഗിക്കാറിന്റെ ഒരു ദിവസത്തിൽ, എല്ലാവരും ആരാധിക്കും.

മണ്ണു പിടിക്കുന്ന യന്ത്രീകളും, മേൽപ്രകാരമുള്ളതും, ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചീനയുടെ ഭക്ഷണസാധനത്തിന്റെ പത്തി ഉപയോഗം വെള്ളത്തിൽ നിന്നൊഴുക്കുന്നു എന്നു കണ്ടമക്കട്ടെത്തിരിക്കുന്നു.

കർവാറനങ്ങൾ, കർവാ, പല്ലൂർ, റോൾ വെറിയുന്ന വണ്ടി എന്നിവകളാകുന്നു. ഈ രണ്ടിന് പാഞ്ഞതിന് 'ജിൻറിക്ക' എന്നാണ് പേര്. തിൻ എന്നതിന് മനുഷ്യനെന്നും, റിക്ക് എന്നു വെച്ചാൽ ബലമെന്നും, 'സ്വാ' ന്നുണ്ടിന്നു വണ്ടി എന്നു അർത്ഥമാകുന്നു. ചീനക്ക് ആദ്യം തീവണ്ടിയോടു വിജയമായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യർക്കു കണ്ടു പിടിച്ചതാണത്രെ ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാരണം. എങ്കിലും കൂടേണ ഈ കണ്ടെത്തൽ നീണ്ടി. ഇപ്പോൾ തീവണ്ടി

പല സ്ഥലങ്ങളിലും നടപ്പായിട്ടുണ്ട്. വഞ്ചിമാറ്റമാണ് അധികം ജനങ്ങൾ ഇല്ലാഴ്ന്ന ചീനയിൽ യന്ത്രപദ്ധതിയെ അനുകൂലിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ആണെന്നാണ് വഞ്ചികളിൽ അറിയിക്കുന്നത്.

ചീനയിൽ, അച്ചടിപ്പാത്രം, എഴുതിയതും ആയ എഴുതിയതും കൂടി വളരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അച്ചടിച്ച കടലാസുകളെ ബഹുമാനിക്കണം എന്നുള്ള കല്പന പുരസ്കാരത്തിൽ ചിലപ്പോൾ പതിക്കാറുണ്ട്. അവയിൽ അധികമായിട്ടുള്ള സാധനങ്ങളും ശിക്ഷകളും വിവരിക്കാറുണ്ട്. — ആദ്യമായിട്ടും അച്ചടിച്ച കടലാസ് ശേഖരിച്ച് അവയെ കഴുകി കത്തിക്കുന്നതിൽ അവൻ പത്തുനൂറ്റാണ്ടുവരെ ആദ്യമായിട്ടും കൂടി കിട്ടും. അവൻ ബഹുമാനവും ദാനവും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലാണ്, അവന്റെ പുത്രപാരമ്പര്യം സൂക്ഷിക്കും വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവൻ ൫,൦൦൦ പുണ്യങ്ങൾ വരിക്കും. അങ്ങനെയും ഉള്ള കടലാസ് അഴകുവെള്ളത്തിൽ ഇടുകയും, വെടിപ്പില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവൻ ൨൦ പാപങ്ങൾ ഉണ്ടാകും എന്നുതന്നെല്ലാ നേത്രന്മാരും അന്ധരും ബോധിക്കും.

ചീനയിൽ വെള്ളം പ്രദാനം, 'ആകാശത്തിന്റെ കൽ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. അതേപ്രകാരത്തിന്റെ പിതാവ് ആകാശവും, മനുഷ്യൻ അമ്മയും ആണെന്നാലും ചിലപ്പോൾ 'പതിനായിരം സംവത്സരങ്ങളുടെ പിതാവ്' എന്നും വിളിക്കും. അതിന്റെ മറ്റൊരുപ്രകാരം, പെരിന്റെ പട്ടണമാകുന്നു. അതിന്റെ തെരുവുകൾ ഉള്ളതായത് വളരെ പൊക്കവും, മഴക്കാലത്തു ചെങ്കിയും ദുർഗ്ഗസംഭവം ഉള്ളവയാകുന്നു. ചില തെരുവുകളുടെ പേരുകൾ മനോഹരമെന്നു പറയാതെ. നാനൂറു കാൽതെരുവ്, നാനൂറു പല്ലുതെരുവ്, നാനൂറു വാൽതെരുവ്, നാനൂറു തെരുവ്, ഇതിനെയാണ് ചില പേരുകൾ.

ചൈനയിൽ അഞ്ചു സാമാജികന്മാരുള്ള ഒരു ഗ്രാമം

ലോചനാസമ ഉദയ്. സകാർഷ്ടദ്രോഹങ്ങളിൽ മൂന്നാണ്ടകളിലധികം ആക്രമം ഇരുന്നു. ശമ്പളവളരെ സ്വല്പമാകുന്നു.

ശിക്ഷകൾ ദ്രോഹം കുറ്റം, കാര്യ സമ്മതിക്കാരെ ആദരവും ശിക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ ബൈതക്കി കററ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നതു സ്വാഭാജനമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ സാക്ഷികളെയും ജനതയെയും അടിയല്ലിവന്തൽ, കട്ടിയല്ലിവ കൽവാവരകാണു കാലിന്റെ കണ്ണിയിലന്തൽ മുളുവടിക്കാണ്ടു തല്ലുന്നതു മേല്പാഞ്ഞ ബൈതക്കുമെല്ലാകെ ആരംഭകാർയ്ക്കുമാണ്. വലിയ പാതകങ്ങൾക്കുതന്നെ കാണിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയുടെ കട്ടപ്പുകാരന്തം, മർദ്ദം സംഭവിക്കുന്നതും അസംധാരണമല്ല. ചെയ്യുകററ എഴുതിയ ഒരു വലിയ മരപ്പലക കഴുത്തിൽഇറക്കി പൂട്ടിയിടുകയും ഒരു മരക്കൂട്ടിൽ കുറുക്കാരനാ ഇട്ടുകൂകയും ചെയ്യുന്നതു മാത്രമേ ശിക്ഷകളാണ്. ശിക്ഷയ്ക്കും ഘോരവും വലിയ ശിക്ഷയാകുന്നു. എന്നാൽ കുറക്കരൻ കുററ പ്രാബല്യമുള്ളവനായാൽ ആ ശിക്ഷ തുക്കിക്കൊല്ലുക എന്നായി മേക്കപ്പെടുത്തുന്നു. മാതാപിതാക്കൾക്കുതമ്മോ, മാതാമകൾക്കുതമ്മോ, വധിച്ചിട്ടുള്ള കുറക്കാരനെ കൊല്ലുന്നതു മാതാപിതാക്കൾക്കുതമ്മോ, അവാററ ഒരു കുരിശിന്റെ ഒരു വെച്ചുകട്ടി ഉപയുക്തം ശരീരത്തിന്റെ മാംസമുള്ള ഭാഗങ്ങളിലും വൃത്തിയ്ക്കു മരം വാര മുറികൾ എല്പിച്ചതിന്റെശേഷം അവന്റെ പുറയും കത്തിത്തുളുക്കുന്നു. മരിച്ച ഉടനെ അവന്റെ അംഗങ്ങൾ വെട്ടി ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെടുത്തുന്നു.

ചീനയിൽ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന, അപ്പു, ബുദ്ധൻ എന്നിവരുടെ മതങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം. ഇവരിൽ ആദ്യൻ ക്രൈസ്തവകാലത്തിന്നു മുമ്പെ വർഷങ്ങൾക്കുവരെ ജനിച്ചു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും പരിച്ഛിന്നം ചെയ്തജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനുശേഷമി അധികം സമയം കിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം നിമിഷത്തിനെ നാലുതവണ പരിത്യജിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ

മതത്തിൽ സാമമായ അംശം, മരിച്ചു പൂർണ്ണമായ ഭൂശാന്തത്തിലോ, മരണത്തിൽ അതിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഭാഗത്തിലോ വെച്ചു വാരിക്കുക എന്നതാകുന്നു. പരമേശ്വരനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ഒരു സംഗ്രഹിതര വിസ്തരിക്കും, മനുഷ്യൻ സമുദായത്തിന്റെ ഒരു അംഗമാകുമ്പോൾ അതിനെ അന്ത്യം എടുത്തു കൈമാടുന്നതായ കാര്യങ്ങൾ ഉപയുക്തമാണ് അതാതസ്ഥന്റെ ഉപയുക്തമാണ് ഉപയുക്തങ്ങളും ഉപയുക്തം.

അവസരത്തിന്റെ കർമ്മാഭാഗം വെർസി, അതേസമയം കാലത്തിനു നേരെ സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ ഒരു വൃത്താകൃതിയിൽ ജനിച്ചു എന്നാണ് ചീനത്തിൽ ഇതിലുള്ള തെളിവുകളും ഈ മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു പലകാര്യങ്ങളിലും തെളിവുണ്ട്. മനുഷ്യർ ആത്മജന്മത്താൽ സാക്ഷ്യം പ്രാപിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം. ഇതിനുള്ള കാര്യമാണ് അദ്ദേഹം. ആ ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥവും വഴി എന്നതാണ്. അതേസമയത്തിന്റെ മുമ്പായും പരമേശ്വരന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും, വെർസി മരണത്തിൽനിന്നും സമാനതയ്ക്കു ലഭിച്ചവനായിരുന്നു എന്നും ചീനൻ വിചാരിച്ച് ഈ മുമ്പായും കണ്ടുപിടിപ്പാൻ, അതേസമയം സന്ധ്യയ്ക്കും മുമ്പും പരമേശ്വരന്റെ വെർസിയുടെ അനന്തരമായി ഒരു ഉത്തരവിട്ടിട്ടുള്ളതും, മറ്റൊരു താവഴത്തു ഇത്തരംവെർസിന്റെ ഒരു വെർസിയാണിതിനെയും ഉപയുക്തം.

ബുദ്ധൻ ഇന്ത്യയിൽ കാശിനഗരത്തിന് ഏകദേശം ആറു മൈൽസ് വടക്കുള്ള ഒരു പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു. ബുദ്ധസ്തവകാവത്തിനു അപ്പുറ വെർസി-കർമ്മത്തിൽ അതിനെയും ഉപയുക്തം. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ സമാധാനം അദ്ദേഹം പ്രകാശമാകുന്നു — ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു ദുഃഖമാകുന്നു. ജീവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു ഇല്ല. ദുഃഖത്തിന്റെ ഉത്ഭവമാണ്. ഈ ഇല്ലയായ നശിപ്പിച്ചാൽ ദുഃഖവും നശിക്കുന്നു. ഇതു സാധിക്കുവാൻ എളുപ്പമാണെന്ന്, ഉണ്ട്. ദുഃഖത്തിൽനിന്നും മോചനം ലഭിച്ചു അ വസരം നിർമ്മാണമെന്നു പേർ.

ചീനർ അങ്ങനെയെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായ ചുവപ്പുനിറം, പാകം ചെയ്ത പണിമംഗം, കോഴി, താറാവു, തെങ്ങിലെ ഏണിവ കാഴ്ചവെച്ച ഉടനെ ഈ സ്ഥലത്തുള്ളവർ അങ്ങനെയൊരു ഭക്ഷണത്തിനുള്ളിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നു. വസ്ത്രങ്ങൾ, കരസർക്കി, മേക്കപ്പം, നാണയങ്ങൾ ഇത്രയും സാധനങ്ങളെ ഒരു കടലാസുകൊണ്ടു വെട്ടിയെടുക്കാൻ ചീനർ കരുതിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ മാനസങ്ങൾക്കും ദാസികളുടെയും കടലാസുപ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കി വെട്ടിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ചെയ്യാൻ, അവർ അങ്ങനെയെങ്കിലും കിട്ടുമെന്നും, അവർ പ്രസാദിക്കുമെന്നും ചീനർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇത്തരക്കാരുടെ, ഗണത്തിന്റെയും അടുക്കളയുടെയും വാതിലിന്റെയും എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ദേവന്മാർ ഉണ്ട്. അടുക്കളയുടെവേണ്ടുന്ന അടവിലെ തെളിവുകൾ ആ മെല്ലെ പത്തുനാൾക്കുവേണ്ടിന്റെ ഇരുപത്തിനാലാം ദിവസം സ്വർഗ്ഗത്തിൽപോയി അതാവുന്നതിനായി അവർക്ക് ഒരു സെവകളുടെ ഒരു വിവരണം കൊടുക്കുമെന്നാണ് ചീനരുടെ വിശ്വാസം. ഈ ദൈവത്തെ സന്ദർശിപ്പിച്ചു തുടങ്ങാൻ പഴങ്ങൾ, മംഗം, ദ്രാക്ഷാമംഗം തുടങ്ങിയവ അനുയോജ്യമായതും, ആ ദൈവത്തിന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഉറപ്പായി, തെളിവുപ്രകാരം മധുരവുമായതും മാത്രം പാത്രമാണ്. വേണ്ടി, പത്തുനാൾക്കുള്ളതും അടുക്കളയുടെ അറ്റത്ത് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ കടലാസുകുതിരയെയും മറയ്ക്കുന്നതുമായതും ഉണ്ടാക്കി കരുതിക്കുന്നു ചെയ്യുന്നു.

ചീനർ മന്ത്രങ്ങളിൽ വളരെ വിശ്വാസം ഉണ്ട്. ഇവ ഏഴുതരം കടലാസുകൾ വാങ്ങി വീടുകളുടെ ഉത്തരങ്ങളിൽ വെച്ച് പതിച്ചാണ്. ചുറ്റും അടുക്കളയുടെ ഉപദ്രവം തടയാൻ കൈയെഴുതിയതും ഇങ്ങനെ മന്ത്രംകൊണ്ടിയെടുക്കുന്നതാണ്. ഒരു കുട്ടിക്ക് ദീനംപിടിച്ചാൽ ഒരു സ്ത്രീയെ ഏകദേശം കുട്ടിയുടെ 'പണിമംഗിന്റെ' അറ്റത്തിൽ കൊട്ടിയിടുന്നു. ഭാഗ്യപരമായതും എന്ന സമ്പ്രദായവും ചീനരുടെ ദുഷ്ടവിശ്വാസങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ഭാഗ്യം നിർണ്ണയിക്കുന്നതു പലവി-

പ്രതിലോഭനാകിലും, ഏതാവും പഴയതും സഞ്ചയമാനുവിധം, ഒരു ആമയ നിലത്തുവെച്ച് അത് ഏതുവശത്തേക്കു നോക്കുന്നു എന്നും കഴുത്ത് എത്രമാത്രം നീട്ടുന്നു എന്നും, പാദങ്ങൾ എങ്ങിനെ വെക്കുന്നു എന്നും സൂക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്.

സൂര്യചന്ദ്രഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാകുന്നതു വലിയ സമുദ്രങ്ങൾ ആ ഭൂതന്തികളെ ഗ്രാസിക്കുന്നതിനാലാണെന്നു വിചാരിച്ച് ആ സമുദ്രങ്ങളെ ദയപ്പെടുത്തി ഓടിച്ചുകളയുവാൻ ചീനർ നിലവിളികളും കാഹളങ്ങൾ ഉറക്കയും മണികൾ അടിക്കയും ഗ്രാഹണം കഴിഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങളുടെ സാഫല്യത്തെക്കുറിച്ചു സ്വയംഭവ അനുഭവങ്ങളും ചെയ്യുന്നു.

ചക്രവർത്തി പ്രജകളുടെ താങ്ങു മാത്രമല്ല, ചില സംഗതികളിൽ ദേവന്മാരുടേയും അഭാവംകുന്നു. മേ ഇല്ലാത്താൽ ചീനർ അപരരുടെ ദേവന്മാരെ, എന്നു വെച്ചാൽ, ദേവന്മാരുടെ പ്രതിമകളെ, നല്ല വെടിലത്തു വെക്കുന്നു. ദേവന്മാർ വെത്തിൽ സഹിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവരായാൽ തണുപ്പിനുവേണ്ടി അവർ മഴപെയ്യിക്കാതെ ഇരിക്കുമായില്ലേപോലും. ഇതിന്നുമുഖിലാത്ത ചക്രവർത്തിയെ മന്യൂദീദനം പിടിച്ചുപറ്റാൻ ആ ഭീനത്തിന്റെ അധികാരിയായ ദേവനെ വലിയ കോലാഹലമായി പെക്കിഞ്ഞ് പട്ടണത്തിന്റെ വീഥികളിൽകൂടി ഏഴെന്നെങ്കിച്ച് ഓഗിയുടെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. പക്ഷെ ചക്രവർത്തി മരിച്ചു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ മേല്ലാഞ്ഞ ദേവന്റെ വിഗ്രഹത്തെ അവമാറിപ്പോയും തല്ലിത്തകത്തുകളകയും ചെയ്യും. കുറെ കാലത്തിനുമുമ്പു ചീനയിലെ ഹൃദ്യപട്ടണത്തിലുള്ള ചില വിഗ്രഹങ്ങൾ, ജനങ്ങളുടെ മരണത്തിനു ഹേതുക്കന്മാരാകുന്നു എന്ന് ഒരു സംസാരം പുറപ്പെട്ടതും ആ ദിക്കിലുള്ള ദർപ്പർസേനാധിപൻ അതിനടുക്കു പെന്ദിന്നു മരിക്കയും ചെയ്തു. ഈ കലഹതകാലമയ്യതു മേല്ലാഞ്ഞ വിഗ്രഹങ്ങൾ തന്നെ എന്ന് അവിടുത്തെ ഉപകാശവു തീർച്ചപ്പെടുത്തി, അവയെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുവാൻ കല്പനകൾ അയച്ചു. ഈ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് അധികാരികൾ കേന്ദ്രത്തിൽപോയി ചതിനഞ്ചുണിംഞ്ചങ്ങ

ഒരു പിടിച്ചു. ഈ 'പുഞ്ചികൾ' മരണകാണ്ഡങ്ങളാണെന്നു ചൊല്ലാം. അഞ്ചടി പൊക്കമുള്ളതും ആയിരുന്നു. ജപ്പാനുകൾ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ, ജപ്പാൻ കണ്ടു നിൽക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി, അവയുടെ കണ്ണുകൾ ചൂന്നുകളഞ്ഞു; സമുദ്രത്താൽ ഒരു വിസ്ഫോരം കഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവയുടെ തല വെട്ടിക്കളഞ്ഞ് രണ്ടിരണ്ടാം ഒരു കുളത്തിൽ ഇറക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചു വിധികല്പിച്ചു. ആ പട്ടണത്തിൽ മേറിൽ സമാധാനം നാൾ ഈ ദേവന്മാർ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി അവരുടെ ക്ഷേത്രത്തെ പിടന്ന മരിപ്പാലം തുറക്കാതിരിക്കണമെന്നു ജ്ഞാനം മുദ്രിച്ചു കളഞ്ഞു.

ചീനരുടെ ആചാരങ്ങൾക്കു ചില വിശേഷതകൾ ഉണ്ട്. അതിൽ ഉയർന്നവരെ ബഹുമാനിക്കുന്ന ക്രമം ഏതുകൂടാതെയാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ൧. മരകകൾ മറ്റും കൂട്ടി നെഞ്ചിനേറ്റുപിടിച്ചു അല്ല പൊക്കം. ൨. ഇങ്ങിനെ മരകകൾ പിടിച്ചു കൈ കീറിയുക. ൩. മുട്ടകളുവാൻ അവിടത്തെപോലെ മുട്ട അടയ്ക്കുക. ൪. മുട്ടകളുവക. ൫. മുട്ടകളിൽ തല നിലത്ത് അടിക്കുക. ൬. മൂന്നുതവണ മുട്ടകളുവകയും തല നിലത്ത് അടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ൭. മുട്ടകളിൽ തല നിലത്തു മൂന്നുതവണ മുട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ഏഴുതോറു വീണ്ടും മുട്ടകളിൽ തലമൂന്നു തവണ കൂട്ടിമുട്ടുക. ൮. മൂന്നു തവണ മുട്ടകളുവകയും തല കമ്പതുതവണ മുട്ടുകയും ചെയ്യുക. ചില ദേവന്മാർക്ക് ആറുപദവിയിലെ വന്ദനവും മറ്റു ചിലർക്ക് ഏഴുതവണയും കൊടുക്കണം. ചക്രവർത്തിക്ക് ഏറ്റവും വലിയും വേണം. ചില ചക്രവർത്തികൾ തങ്ങളെ ഈ വിധം വന്ദിക്കണമെന്ന് അക്കാര്യത്തുവന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നോക്കി ആവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അവർ അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ സ്വമർദ്ദത്താൽ മടങ്ങിപ്പോയി.

മറ്റൊരാളെ കണ്ടാൽചെല്ലുമ്പോൾ കൊടുത്തതാണെന്നു കാഴ്ചയിൽ പെടുന്നപോലെ, ഇദ്ദേഹൻ ഏഴുതവണകൾ—

‘നിങ്ങളുടെ വില്ലുയിരായ അരുണൻ ഏകദേശം എന്നവൻ നിങ്ങൾക്കു വന്നു പറഞ്ഞു കലഹിച്ചു’. അപ്പോൾ വീട്ടുമന്ത്രി ചാത്തുവന്ന് ഇപ്രകാരം കരളപ്രസ്താവിക്കുന്നു. ‘നിങ്ങളുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കാർഷികളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ എങ്ങിനെയാണ്? ഇതിനേക്കാൾ മഹത്തരമായിരിക്കുന്ന ആർക്കു സഹിക്കേണ്ടതാണ്? അപ്പോൾ കാണാൻകൊണ്ടു ആൾ, ‘ബഹുമാന്യനായ വലിയ മന്ത്രിയുടെ സഹം അനുഭവിക്കുന്നുവോ’ എന്നു ചോദിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാവിനു സഹമല്ല എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. പിതാവിന് എത്ര വയസ്സായി എന്നു ചോദിക്കുന്നതിനുപകരം, ‘വിശ്വതന്നം വയറാധിക്കണം ആയ ആർക്കു ബഹുമാനമുള്ള എത്ര വയസ്സ്’ എന്നു പറയും. ‘നിങ്ങൾക്കു യോഗ്യരായ എത്രയുവാക്കൾ (അർത്ഥശാലകൾ) ഉണ്ട്’ എന്നു ചോദിച്ചാൽ, വീട്ടുകാരുടെ ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയും— ‘എന്റെ യോഗം വളരെ പിന്തുടങ്ങുകയാണ്. എന്നിക്ക് ഒരു ചെറിയ കൂട്ട മാത്രമേ ഉള്ളൂ’.

ചീന്തരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ സ്തുതിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന അംഗങ്ങൾ, അവരുടെ പിന്തുടക്കിയും, അധികാരികളുടെ നേരെ കാണിക്കുന്ന ബഹുമാനവും, സമ്മേളനത്തലവനും, മറ്റും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉത്സാഹശീലവും, ബഹുമാനയ സമാചാരശീലവും ആകുന്നു. മോശങ്ങളായി പറയപ്പെടാവുന്നതു കറുപ്പിന്റെ ഉപരയംഗവും, കൃഷ്ണവിശാസങ്ങളും, സ്ത്രീകൾക്കു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഗർഭവും ആകുന്നു. എങ്കിലും അപ്പാൻമാരിൽക്കൊണ്ടുള്ള സഹോദരം, ചീനന്റെ പലവിധത്തിലും പരിശുദ്ധിച്ച് ശ്രേയസ്സുതരമായ ഒരു അവസ്ഥയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് ഇതാണ്.

സി. അപ്പാൻമി ബി. എ.

ജപ്പാൻ.

സകല പരിസ്തൂതരാജ്യങ്ങളിലും അതുതരമേതുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നതും, ഇന്ത്യരാജ്യക്കാൾ പരിഷ്കാരപരമായ വിധമെ വളർത്തത്തിരിച്ചുകാട്ടുന്നതിട്ടുള്ളതുമായ ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യം, ചീനാഭാജ്യത്തിനു വടക്കുകിഴക്കായി ശാന്തസമുദ്രത്തിൽ അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയിൽ കൂടിക്കിടക്കുന്ന അസംഖ്യം ദീപകളുടെ സമൂഹമാകുന്നു. ഇവകളിൽവെച്ചു പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവ 'ഹോങ്ങ്ക്വ', 'ഹുസ്സോ', 'കിക്യു', 'യിഷംഷു', എന്നീ നാലു ദീപകളാണ്. ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യത്തിനു ൧,൧൦൦,൦൦൦ ചതുരശ്രനാളിക വിസ്തൃതമുണ്ട്. മലിനാഭി സംസ്ഥാനവും അതിജാത തൊട്ടുകിടക്കുന്ന നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും കൂടിയാൽ, സ്വന്തം ഈ രാജ്യത്തോളം വലിപ്പമുണ്ടായിരിക്കും. ജപ്പാനിലെ നവസ്ഥാനപട്ടണമായ 'ടൊക്കിയോ' നഗരത്തിന്നു കൽക്കത്തോപട്ടണത്തുക്കൾക്കു കറച്ചുറിക്കും വലിപ്പമുണ്ട്.

ജപ്പാൻ രാജ്യത്തെ 'നിഹോൺ' അല്ലെങ്കിൽ 'നിപ്പൺ' എന്നാണ് സമുദ്രതീരവാർ പറയുന്നത്. ഈ രാജ്യം ചീനാഭാജ്യവുമുള്ള 'ജിയവൻ' എന്ന ശബ്ദത്തിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ജപ്പാൻ എന്ന പേരു വെള്ളക്കുളിരിട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ രാജ്യം വാക്കുകളുടേയും താല്പര്യം 'സുര്യോദയരാജ്യം' എന്നാകുന്നു. ചീനത്തുകാർ ഈ രാജ്യത്തെ ജിപ്പൺ എന്നു വിളിച്ചതു, ജപ്പാൻ രാജ്യത്തിനു കിഴക്കായി കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം.

ജപ്പാൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ കാഴ്ചയ്ക്ക് അതിമഹാഹരമായിട്ടുള്ള രാജ്യമാകുന്നു, അവിടെ സാധികളാഗങ്ങളും കുന്നും മലയുമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഹിമാലയാപർവ്വതോപരിതല 'ഹോണ്ടോ' ദീപിൽ നൂറു നാളികയിൽ അധികം ഉയരമുള്ളതായി 'ഫ്യൂജി' എന്നൊരു പർവ്വതമുണ്ട്. ഈ പർവ്വതത്തെ ജപ്പാൻ കാർ പുണ്യസ്ഥലമായി വിചാരിച്ചുവരുന്നു. അത്യന്തമനോ

ഈ കൊടുമുടികളും ഹിമശീതലങ്ങളുമുള്ള ശാശിരവപ്പുതങ്ങളുടെക്കൊണ്ടും, നാടെല്ലാം ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ചെറിയ നദികളുടെക്കൊണ്ടും, നയനാഭിരാമങ്ങളായ താഗിരവപ്പുതങ്ങളുടെക്കൊണ്ടും, മദ്യങ്ങളായ തടാകങ്ങളുടെക്കൊണ്ടും, വൃക്ഷങ്ങൾ ഇടതിമരിവിഴിവിഴിയുന്ന വനപ്രദേശങ്ങളുടെക്കൊണ്ടും, ഈ മരണാഹരദീപ്ത അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കൂടകളുടെ പൊട്ടിറങ്ങിക്കുന്നതായ ഇരുപത് താഗിരവപ്പുതങ്ങൾ ഇന്നു ജപ്പാനിലുണ്ട്. ഇത്രവളരെ താഗിരവപ്പുതങ്ങൾ ഉള്ള രാജ്യം വേറെ വല്ലതുമുണ്ടോയെന്നു സംശയമാണ്. ജപ്പാനിൽ, വർഷത്തിൽ ശരാശരി ൫൦൦ ഭൂകമ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ടത്രെ. ഉണ്ടാക്കിടക്കുന്ന ഒരു മണ്ഡലമാണ് ഭൂമി മുഴുവനും താങ്ങിരിക്കാൻ നില്ക്കുന്നത് എന്നും, ആ മണ്ഡലം ഉണർന്നു പിടയുമ്പോഴാണ് ഭൂകമ്പമുണ്ടാകുന്നതു എന്നും ജപ്പാൻക്കാർ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ജപ്പാനിലെ പല ഭാഗങ്ങളും, ആവർത്തിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള ഭൂകമ്പനിമിത്തം, സമുദ്രത്തിൽ പൊങ്ങിവന്നിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ജപ്പാൻസമുദ്രത്തിൽ നാലുകോടി നാല്പതുലക്ഷം ജനങ്ങളുണ്ട്. ഇവരിൽ അധികാരപർ 'മങ്കോളിയർ' എന്ന വർഗ്ഗക്കാരാണ്. ആർയ്വന്ദരജപ്പാൻവർക്കു മങ്കോളിയരും വളരെ കാലമുമ്പു പരിശ്രമനിലയിൽ എത്തിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ട്, ആ രാജ്യത്തു പുരാതനനിവാസികളായി 'എയിനോസ്സ്' എന്ന ഒരു ജാതി അപരിശുദ്ധനങ്ങളുണ്ട്. പണ്ട് ആർയ്വന്ദർ ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന 'സേന്ധവർ' മുതലായ ജ്യോതിഷാതിക്കാരെ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചു കാടുകളിലേക്ക് ഓടിച്ചുകളഞ്ഞതുപോലെ, മങ്കോളിയർ ജപ്പാനിൽ ചെന്നു; കായബലവും ബുദ്ധിശക്തിയും കാരണം എയിനോസ്സുകാരെ പൊതുദേശങ്ങളിലേക്കും സമുദ്രതീരത്തേക്കും ഓടിച്ചുകളഞ്ഞു. എയിനോസ്സുകാർ വൃത്തിഹീനന്മാരും മദ്യപാനികളുമാണെന്നതിലും മദ്യാഭ്യുപേയം പ്രാമാന്യമുള്ള കൂട്ടരാണ്. ഈ ജാതിക്കാർ തമ്മിൽ കാ

ജാപാൻ ചെയ്യുന്ന അഭിവാദനം, കയ്യകൾ മലർത്തിപ്പിടിച്ചു മോല്ലാഭ ഉയർത്തി താടി താലാടുകയാണു്. ജപ്പാനിലുള്ള ഏതീടനാസ്സുകാരുടെ സംഖ്യ ൧൭,൦൦൦-ത്തിൽ അധികമില്ല.

ജപ്പാൻ ചക്രവർത്തിയെ മേകാളിയമ്മായിയുടെ ഒരു ഭാഗ്യകരായി ഏകദേശം വെളുത്തു നല്ലൊരു മഞ്ഞുപൊരിയായിട്ടുള്ള വസ്ത്രവും, കറുത്ത നീണ്ട സൂചിക്കുമാല തലമുടിയും, പൊങ്ങിയ കവിൾത്തടങ്ങളും, ഘനം കുറഞ്ഞ താടിമീശയും, വിശാലമായ നെറ്റിയും, അല്പം പരന്ന മുക്കം, അസ്സാരം വളിച്ച ചെറിയ കണ്ണുകളും ഉള്ള കോരളകുണ്ടാൽ ജാപാൻ മേകാളിയമ്മാണെന്നു് ആൾക്കു മനസ്സിലാകാം. മേകാളിയമ്മ, ഹിന്ദുക്കളുടെ ഉയരം സാമാന്യമുണ്ടാകിലും യൂറോപ്യന്മാരുടേതു പോലെ ചൊക്കംകുറഞ്ഞവരാണ്. ജപ്പാൻ സ്ത്രീകൾ ജനനാൽത്തന്നെ വളരെ സൗന്ദര്യമുള്ളവരാണ്. “തമിരക്കുഞ്ചുവ്” പോലെയുള്ള വസ്ത്രവും, പണിനിർചെയ്ത റബ്ബറിലുള്ള മോഹനഹരസ്പർശഭാസങ്ങളും, കോമളമായ മുക്കം, ഖിംബരധരങ്ങളും, ദേഹതാഹരമായ മുഖപ്രസാദവും ഇല്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ അവരുടെ അതിദുർലഭമാണത്രെ അവരുടെ വിശേഷമായ തലമുടും, ഉദാത്തീലവും, മുദാമിണവും, പ്രകൃത്യാലുള്ള തൃപതാവസ്ഥയെക്കൂടി ഏതുതരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ജപ്പാൻകാർ കാലദൈവത്തെ അനുസരിച്ച് ഉദ്യമം മേപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വേനല്ലാലത്തു നാട്ടുപുറങ്ങളിലുള്ള സാധുക്കൾ നാലുപ്രകാരത്തിലായിട്ടുള്ള ഒരു വസ്ത്രം മാത്രമേ ഉടുക്കുകയുള്ളൂ. പക്ഷെ, പട്ടണങ്ങളിൽ മേഹാ മുഴുവൻ ഭാഗമൊന്നു ചുറഞ്ഞിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു് ഒരു നിയമം ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാർ സാധാരണയായി കാലിന്റെ വസ്ത്രവരെ ഏതുതരംതരം നിളയുള്ള ഒരു കുപ്പായമാണു് ധരിക്കുന്നതു്. അവർ വൈകുന്നേരംകൊണ്ടു് മെടങ്ങു ഒരു മാതിരി മോളം ഇടാറുണ്ട്. തലയിൽ സാധാരണയായി ഒന്നാം ധരിക്ക പതിവില്ല. ഏകിലും വർഷാവസരം സാധു

കാൾ, ഉപവാക്കൽക്കൊണ്ടുള്ള വലിയ തൊപ്പിവെക്കെ പരിവൃണ്. സ്വന്തിന്റെ അവസ്ഥപോലെ കാരോത്തൽ പരിഷ്കരണ ഉദ്യമങ്ങളുടെ ഗുണവും കൂടിയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ കുറച്ചുകാലമായിട്ട്, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കോലിക്കുപോകുന്നതിന്നു യുദ്ധോപന്യാസങ്ങൾ സംബ്രമയത്തിൽ ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നതെന്നു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചക്രവർത്തിയും നാണിയും സ്വാധാരണ പുറത്തിറങ്ങുന്നത് യുദ്ധോപന്യാസത്തിലാണ്. ജപ്പാനിലെ സ്ത്രീകൾക്ക് പേൽ, വിശേഷമായ വല്ല പുരുഷന്മാർക്കായാ, കോലിയുള്ള വല്ല സ്വാധാരണത്തിന്റെയോ പേരായിരിക്കും. അവർ തലമുട്ടിടവെക്കുന്നതിൽ വളരെ നിശ്ചയമുള്ളവരാണ്. തേയിലയിൽനിന്ന് എടുക്കുന്ന ഒരു വിശേഷമായ തൈലംപുരട്ടി തലമുട്ടി കോലിയിൽ കെട്ടി വലിയ തുരികൾ കോളു നിർത്തി പുരുഷന്മാർക്കൊക്കെയും ആകെത്തന്നിരിക്കുന്നു. അവർക്കിടവെക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ അവർക്കിടയിൽ വളരെ ദുർദ്ദമായിരിക്കും. അവർക്കൊക്കെ ദുർദ്ദകൾ ഇരിക്കാത്തതിനിപ്പാൻവേണ്ടി, പണ്ടത്തെ കാലങ്ങളിൽ, കാര്യമാർ പല്ലകുറപ്പിക്കുകയും, വലിയ വഴിപ്പിക്കുകയും വേണ്ട പെണ്ണു മുമ്പെ അകലിയാക്കി തീർത്തിത്തന്നുപോകും. അവർക്കു സ്ത്രീകൾ സ്വാധാരണയായി വിശരിക്കാൻ നമുക്കു വേണം.

ജപ്പാനുകൾ വളരെ വൃത്തിയുള്ളവരാണ്. ദിവസേന പുതുവസ്ത്രത്തിൽ ഒരിക്കലേക്കിലും കളിക്കാത്തവർ. അവരുടെ തുടയിൽ അപ്പുറുമാകുന്നു. പച്ചവെള്ളത്തിൽ സ്വാധാരണയായി ദന്തം കളിക്കാറില്ല. കോക്കിയോ നഗരത്തിൽ തന്നെ പെരുത്തുവെള്ളം കളിപ്പാനായി വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിലൊക്കെ കൂടി കോക്കി മൃന്നലക്കം അന്നുതന്നെ ദിവസേന കളിക്കുന്നുണ്ടെന്നു.

ജപ്പാനിലുള്ള മിട്വീറ്റകൾക്കും ഒരു തട്ടു മാത്രമേയുള്ളൂ. കെട്ടിക്കൊണ്ട് എകത്തി പണിചെയ്യാത്തതു കൂടക്കൂടെ ക്രമം ഉണ്ടാവാനുള്ളതുകൊണ്ടു, തണുനിലയിൽ പണിയിച്ചാൽ അപാതംവരുവാൻ എളുപ്പമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു

തിരിക്കാം. വീടുകൾക്കു മുതൽവെക്കുപതിവില്ല. ചുമരിന്റെ സ്ഥാനത്തു, നീക്കിവെക്കാവുന്ന മരക്കൊണ്ടുള്ള നിരകളാണ്. വെറുപ്പാലത്തു വീട്ടിലെല്ലാം കാരകടക്കുവാൻവേണ്ടി, പകൽ സമയത്തു നെരകൾ ഭഴുവണം സംഗ്രഹണയായി ഉറപ്പിവെക്കുന്നുണ്ട്. വിനാലമായ തളത്തിൽ ഇടക്കിടെ കുടമാ സ്തൂതപ്പികൾ വെച്ചാണ് മുറികൾ മുറിക്കുന്നത്. ഇക്കീനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ആവശ്യാനുസരണമായി തപ്പികൾ എല്ലാം മടക്കിവെച്ചാൽ സ്ഥലം ഭഴുവണം പിടന്നായും അതായി ഉപയോഗിക്കാൻ സൗകര്യം സാധിക്കുന്നുണ്ട്. മുറികളിൽ കസേബകളോ, മേൽക്കർളാ ഇട്ടന്ന പതിവില്ല. പായയിലാണ് എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നത്. എല്ലാ വീടുകളിലും കലാകലാകര പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. പൂജാക്കളത്തില്ലാത്ത വീടുകൾ അവിടങ്ങളിൽ സാന്നാഹയും എത്ര ദരിദ്രരായാലും വീട്പണിയുന്നിടങ്ങളിൽ അടയാട്ടമന്ത് ഒരു കെറിയ പൂജാക്കളവും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കാതില്ല. അതിനാലായിട്ടുള്ള പൂജാക്കൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇവർ പ്രത്യേക വാസനയുണ്ട്.

ജപ്പാൻകാർ മിതമുള്ളവരായെന്നും കാലത്തും, ഉച്ചക്കും, രാത്രിയിലും, ഇങ്ങിനെ നൂറോളമായിട്ടാണ് ഭക്ഷണം കാര്യമായിട്ട് ഉണ്ണുന്നതു ചോദനയെന്നാണ്. ഉറങ്ങാത്തതിൽ കോതമ്പ, തവം, കിഴങ്ങ്, പയറ മുതലായ സാധനങ്ങളും ഭക്ഷിക്കാറുണ്ട്. മീനും ജനങ്ങളും, ദിവസസനമന്ത്രവും, അസവും കഴിക്കും. മാനമകോളിയത്തുപോലെതന്നെ ജപ്പാൻകാരും, പത്തുവിൻപാൽ കുടിക്കാതില്ലാത്ത പലമുട്ടുവൻ പത്തുക്കുട്ടിക്കു കൊടുക്കുന്നതായൊരു പതിവ്. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിന് അവരവർ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പിണ്ഡങ്ങളെല്ലാം, തവിതളം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ തവിതൊണ്ടുണ്ടുള്ള ഭക്ഷിക്കുന്നതല്ലാത്ത ദൈവകൊണ്ടു യാതൊരു സ്ഥലനവും ആയിട്ടൊട്ടകയില്ല. ഉറങ്ങിന്റെ ഭട്ടവിൽ എല്ലാവരും ചായക്കുടിക്കാറുണ്ട്.

ജപ്പാൻ രാജ്യക്കാർ വളരെ മദ്യമുള്ളവരെന്നും ആ

സ്മൃതികളാൽ അഥാർത്ഥം സല്ലരിക്കുവാൻ ബാഹ്യമാനി കൂടാൻ അവർ നല്ല വശമുണ്ട്. സല്ലാതത്തിനുള്ള പൂ കലത്തും, ശുദ്ധതയും, എല്ലാ വിട്ടിലും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു വിതന്ന വന്നാൽ ആദ്യം വരുന്ന പ്രവൃത്തി, അയാളുടെ പുകയിലൂടെ നിറച്ചുകാട്ടുകയാണ്. പിന്നെയാണ് ഒരു കോലപാത്രം കണ്ടുപോയി സല്ലരിക്കേണ്ടത്.

ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളതുപോലെ പച്ചകുത്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ജപ്പാനിലും നടപ്പുണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെതന്നെ അവരും ദേഹത്തിൽ എന്തുതാളം റിക്കുകയും കെട്ടാറുണ്ടത്രെ.

പുരുഷൻ മറ്റും സ്ത്രീക്ക് മേലും വയസ്സു പ്രകാരം കുറഞ്ഞവരുടെ വിവരം പാടില്ലെന്നാണ് നിയമം. വിവരം നിവൃത്തിക്കുന്നതു പുരുഷന്മാരും, സ്ത്രീയുടെയും പൂർണ്ണസമ്മതത്തോടുകൂടിയതാണ്. വിവാഹാദിയിലും പുരുഷന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വെച്ചാണ് കഴിച്ചുവരുന്നത്.

“നസ്ത്രീസമന്തത്വമഹതി” എന്ന പ്രമാണം ജപ്പാനിലും നിഷ്കർഷയാൽ ആചരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. മാലയാളത്തിൽ അച്ഛനും വിവാഹാനന്തരം മരുമകനും ഒരുപോലെ വസനത്തിൽ മകനും കീടത്തിൽ നടക്കുന്നതാകുന്നു സ്ത്രീധനം എന്നത്രെ അവരുടെ ശാസ്ത്രവിധി.

മരണാനന്തരം കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു പുത്ര നിറല്ലകിൽ നമകമനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഹിന്ദുക്കൾക്കുള്ളതുപോലെ ഇവർക്കുണ്ട്. അതിനാൽ, വിവാഹം ചെയ്യാത്ത പുരുഷന്മാർ അവിടെ വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. സാധാരണയായി ശവം കഴിച്ചിട്ടുകയറാൻ പതിവ്. എങ്കിലും ഭേദിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇല്ലെന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ദേവസ്വപരമായി ധരിക്കുന്നതു കറുത്ത ഉടുപ്പാണെന്നു തോന്നുവാൻ തോന്നിയെന്നല്ല. എന്നാൽ ജപ്പാൻകാർ ദേവകാലങ്ങളിൽ ധരിക്കുന്നതു വെളുത്ത വസ്ത്രങ്ങളാകുന്നു.

ബാലപരിചരണത്തിൽ ജപ്പാൻകാർക്കും ഏഷ്യയിലുള്ള മറ്റുള്ളവർക്കും വളരെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കുട്ടിക

ഒളി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിലും, കളിപ്പിക്കുന്നതിലും, രക്ഷിക്കുന്നതിലും അവർ ഒരുപോലെ മോസ്സാവയരണോണ്ട്. ഇവക്ക് ഒന്നാമതായി കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശം, അന്തർവിതാക്കന്മാരെ മസ്സഹിക്കുകയും കീഴ്മനങ്ങളുകയും ചെയ്യുന്നത് അവരോട് ചുമത്തുവാനാണെന്നാകുന്നു. ആ ഭാഷ്യത്തുളള കട്ടികൾ മല പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലുടനീളം, ദ്രവ്യഗാത്രങ്ങളും, ചൊടിയുള്ളവയും ആണെന്നു.

ജപ്പാനീസ്സുകാർക്കിടയിലെ അക്ഷരങ്ങൾക്കെതിരെ ജാപ്പനീസ്സുകാർക്കിടയിലുള്ള സാക്ഷാദർശനം മോശപ്പെട്ടിട്ട് നിർമ്മാണപ്രവൃത്തികൾക്കും ജപ്പാനീസ്സിലുള്ള ഏതൊരു പഴയഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേര് “കൊങ്കി” എന്നാകുന്നു. ജപ്പാനുകാരുടെയെതിരെ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നതും ഈ പുരാണഗ്രന്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു കഥയിൽ അതിവേഗമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള സാക്ഷാദർശനം പുതിയ ഉത്തരവാതിൽനിന്നിട്ടുള്ള ക്രിസ്താബ്ദം മുമ്പെന്ന് ജപ്പാനിൽ നിന്നുവന്നതായി ഒരു വർഷമായിട്ടുള്ള പുറത്തുവന്നത്. ഇപ്പോൾ നാനാവിധങ്ങളെയുംകൂടി പ്രതിപാദിക്കുന്ന വർഷാതകംകൊണ്ടുള്ളതും കർമ്മകളുടെയും സമ്പ്രദായംകൊണ്ടുവന്നതും പണ്ടുപിറന്നതും ഇപ്പോഴും ജപ്പാനിലുള്ളതും പഴയ സാക്ഷാദർശനം. കോങ്കി എന്നായിരുന്ന പഴയീഷ്ടപുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിലും, സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കിടയിലും പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിലും യുദ്ധപുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിലും അസംഖ്യം പുസ്തകങ്ങൾക്കെതിരെ, ജപ്പാനീസ്സിലും ജാപ്പനീസ്സിലും അച്ചടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കെതിരെ ലക്ഷക്കണക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ.

[illegible]

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സമ്പ്രദായവും മാറിത്തുടങ്ങി. ചക്രവർത്തിക്കു വൃജ്ഞാധികാരം സിദ്ധിച്ചതിനാലുപോലും അദ്ദേഹം പ്രജകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ വളരെ മനസ്സുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിലെല്ലാം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും, അതിൽ, ഇംഗ്ലീഷ്, അയർലിംക് ഭൂതലായ അജ്ഞാതത്തിനിന്നു നിപുണന്മാരായ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ വരുത്തി അദ്ധ്യാപകന്മാരായി നിയമിക്കുകയും, സമർത്ഥന്മാരായ ജപ്പാനീസ്സ് വിദ്യാർത്ഥികളെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് അയക്കുകയും മാറാ ചെയ്ത് ജനങ്ങളുടെ അറിവിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പുരാജ്യങ്ങളു പഠിപ്പിക്കുന്ന സകലരാസ്യങ്ങളും ദൈവശാസ്ത്രവും ഇപ്പോൾ ജപ്പാനിലും പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സ്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ശമ്പളങ്ങളിൽനിന്നു പ്രത്യേകിച്ചു ദൃഷ്ടിവെച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

തൊഴിലനുസരിച്ചു ജപ്പാൻകാരെ നാലഞ്ചു തരക്കാമായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവർ ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളതുപോലെ, ജാതിപുത്രാസം തീക്കിക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ തൊഴിൽ കൃഷിയുമാണ്. പാത്രങ്ങളിൽ നെല്ല്, യദാദം, കൈതയും അവർ സാധാരണയായി കൃഷി ചെയ്യുവതാണ്. നിലം പണിയുന്നതു പരിശുദ്ധസമ്പ്രദായത്തിലാണെങ്കിലും ഇന്ത്യയിൽ നടപ്പുള്ളതിൽ വളരെ ഭേദമാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. പട്ടന്മാൽപ്പട്ടവിഹര ആ രാജ്യങ്ങളു വളരെ വളർത്തുന്നുണ്ട്. അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന പട്ടന്മാൽ, തൂണിയായിട്ടും ചരക്കായിട്ടും ഉദമാലായിട്ടും അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയറ്റി അയക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഖരം കൂടെയും ജപ്പാൻവാൾനീസ്സ് ഇടുവരുന്ന ചില്ലാസാമാനങ്ങളിൽനിന്നാണ്. തീപ്പട്ടി, വിളരെ, ചിമ്മിനി, കട, കടലാസ്സ്, മണ്ണുണ്ണു മുതലായ സാമാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവർ നല്ല ആദാനം കിട്ടുന്നുണ്ട്. കളി മണ്ണുകൊണ്ടും, യഥാർത്ഥംകൊണ്ടും അവർ ഇണ്ടാക്കി അയക്കുന്ന പലമാതിരിയിലുള്ള പാത്രങ്ങൾക്കും നല്ല ചിലവുണ്ട്. ജപ്പാൻരാജ്യത്തു കൂടുതൽ മിക്കസാമാനങ്ങളും ഇപ്പോൾ അവിടെത്തന്നെ ഇണ്ടാക്കി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

കച്ചവടത്തിലുള്ള ലാഭംകൊണ്ടാണ് ജപ്പാൻരാജ്യക്കാർ ഇത്രാവശ്യത്തിൽ പ്രമാണികളായിത്തീർന്നത്. മൺറോക്കോയിൽ അഞ്ചുകൊടി ഇരുപതുവയ്ക്കം പവൻ വിലയുള്ള സാമനങ്ങൾ ജപ്പാൻരാജ്യത്തുനിന്ന് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയറ്റി അയച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്നു.

ആ രാജ്യക്കാർ ചിത്രരമ്യത്തിൽ വളരെ വാസനയുള്ളവരാകുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന സാമാനങ്ങളിലേക്ക് മനോഹരങ്ങളായ ചിത്രങ്ങളെഴുതി വളരെ ആളുകൾ സൂക്ഷ്മമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

ജപ്പാനിൽ അധികജനങ്ങളും ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതു “ജിൻറിക്കോ” എന്ന വണ്ടിയിലാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള വണ്ടികളെക്കൊണ്ടു ചക്രവും ഭക്ത്യത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർക്ക് ഇരിക്കത്തക്ക വിസ്താരമുള്ള ആസനവും പിന്നിലേക്കു മേക്കിവെക്കാവുന്ന ഭൂമിയുമായി മുൻഭാഗത്തേക്കുള്ള അണ്ടുകളകിടത്തൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന ‘റിക്കോ’വണ്ടികളെ നാം ഏല്പാവതം കണ്ടിട്ടുണ്ടാല്ലോ. ഈ തരം വണ്ടി ആദ്യം വണിപൊയ്ക്കു ജപ്പാൻകാരാണ്. ആ രാജ്യത്ത് ഏല്പാക്കുകി നവം നാഴിക മുതൽ തീവണ്ടി കടന്നുണ്ട്.

ഇവന്റെ നേതാവോടുകൂടി ഗീട്ടകളിലും ചതുരംഗവുമാണ്. മുയ്യിയടും, ഇസ്മി, നാടകം മുതലായ വിനോദങ്ങൾ കണ്ടാൽ ജനങ്ങൾ പോകാറുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ അഹിനി യാത്രപോയവരെന്ന ജപ്പാനിലും ‘ഗീക്കോ’ എന്ന സ്ത്രീകളുടെ ആട്ടം ഉണ്ട്.

ജപ്പാൻപാത്രവർത്തിയെ ‘മിക്കോഡോ’ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കിന്നു ‘പൂജ്യൻ’ എന്നാണ് അർത്ഥം. മിക്കോഡോവിന്റെ ജനനം സൂര്യനിൽനിന്നാകുന്നുണ്ടെന്നു ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ജപ്പാനിലെ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായം ഇംഗ്ലണ്ടിലെപ്പോലെയല്ലെന്നതാണ്. മിക്കോഡോപാത്രവർത്തിയെ സഹായിക്കുന്നതിന്നും ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നും അവിടെയും ഒരു പാർലിമെന്റുണ്ടുണ്ട്. പാർലിമെന്റിന്റെ സമ്മതത്തോടെ രാജ്യത്തു യാതൊരു നിയമവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.

രാജ്യകാർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഈ സമയം ഉപദേശത്തോടുകൂടി ചക്രവർത്തിതന്നെ നടത്തണമെന്നാണ് വിഷ്ണുവർമ്മകിലും തലാശ്ശിയിൽ അധികാരം മുഴുവനും ഹാജ്ജിമണുസഭയുടെ കയ്യിലാകുന്നു.

ജപ്പാൻകാർ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന പുരാതനമതത്തെ 'ഷിൻറോയിസം' എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. 'വേദവന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം' എന്നത്രെ ഈ ഡാക്കിന്റെ താല്പര്യം. ഷിൻറോമതക്കാർ പ്രകൃതിയിൽകാണുന്ന സകലദൈവങ്ങളെയും തെജസ്സ്കളെയും മൂർത്തികളായി സങ്കല്പിച്ച് അവരെ ദേവനെന്നായിന്നു വന്ദിക്കുകയും മരിച്ചവരായവരുടെയും പുഷ്പികളുടെയും ഉപാസനാചെയ്യുന്നുണ്ട്. ജന്മമുഖിവാത്സല്യമാകുന്നു ഉൽകൃഷ്ടയുദ്ധമെന്നും, പ്രകൃതിയിൽനിന്നും പുരാണപുരുഷന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും പഠിക്കാവുന്ന തത്വങ്ങളാണ് സദാചാരസംഹിത എന്നും, തിരുക്കുറുപ്പ് ദിവ്യപുരുഷന്മാരെന്നും, ഉപദേവതകളോടുള്ള സായുജ്യമാണ് മിക്കവാറും എന്നുമാണ് ഷിൻറോമതത്തിന്റെ പ്രധാനസമീപനങ്ങൾ. ഈ മതക്കാർ ചക്രവർത്തിയുടെ ശാസനകളെ കർമ്മകൃത്യങ്ങളായിട്ടാണ് ഏല്പാഴ്ന്നു സന്നദ്ധരാകുന്നു.

‘കല്പിച്ചെങ്കിലിറാനെന്നല്ലാ-
തപ്പരിഷ്ക്കരിക്കാകിട്ടുടാ’.

ക്രിസ്തുമതം ക്രൈസ്തവന്മാരിൽ, മൈതരയിൽ നിന്നു ബുദ്ധമതപ്രസംഗികൾ ജപ്പാൻ രാജ്യത്തേക്ക് കടന്നു. ബുദ്ധമതം ജപ്പാനിൽ അതിദൈവത്തിൽ വ്യാപിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല, ആ മതത്തിന് ഇപ്പോൾ ഷിൻറോ മതത്തേക്കാൾ അധികം പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ജപ്പാൻകാരിൽനിന്നു കേരളത്തേക്കും ഈ രണ്ടു മതങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ ഒരുപോലെ വിശ്വാസം ഉണ്ട്. ആ രാജ്യത്ത് പരവകങ്ങളിലും വിശേഷിച്ച്, ‘നരാ’, ‘കാമകുരാ’, എന്നു ദിക്കുകളിലും അതിവിശേഷമായി പണിചെയ്തിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മവിഗ്രഹങ്ങളും ഭക്തന്മാരും ഉണ്ടെന്നത്രെ.

ഇന്ത്യയിലെ ക്ഷത്രിയന്മാരെപ്പോലെതന്നെ, പ്രാചീന

കാലങ്ങളിൽ യുദ്ധം മാത്രം തൊഴിലായി 'കേരളം' എന്ന ഒരു ജാതിക്കാർ ജപ്പാനിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെയുദ്ധ സാമഗ്രികൾ വാളും, വില്ലും, കുന്തവുമായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാന്മാർ ക്രൈസ്തവപണ്ഡിതന്മാരായ യൂറോപ്യന്മാരുടെയടുത്തു നിന്നു നിവൃത്തിയായ സൈന്യാധിപന്മാരെ വരുത്തി, ജപ്പാൻ പട്ടാളക്കാർ യൂറോപ്യ സമ്പ്രദായത്തിൽ കവാളത്തും, യുദ്ധവും, അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ. അംഗവൈകല്യമില്ലാത്ത പുരുഷന്മാർ എല്ലാവരും സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു കൂറുകൊല്ലും യുദ്ധം അഭ്യസിച്ചു എന്നതാണ് നിർമ്മുഖമുണ്ട്. ജനനാൽത്തന്നെ ദുര്യോഗാത്മന്മാരും കണറിലുണ്ടാകാത്ത ഈ കൂട്ടർ പരിശുദ്ധ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള അത്യാസം നിമിത്തം ഇപ്പോൾ അതിവിദഗ്ദ്ധന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ജപ്പാനിൽ സ്വപരക്കം ഒരു മാത്രമായി കണ്ടുപെടാത്ത പട്ടാളക്കാർ ഉണ്ട്. യുദ്ധം വേണ്ടി വരുമ്പോൾ പത്തുലക്ഷം യോദ്ധാക്കളെക്കൂടി ഒരുമിക്കുവാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന സാധിക്കുന്നതാണത്രെ.

ജപ്പാനിലെ കപ്പൽ സൈന്യം മുഴുവനും ഈ കഴിഞ്ഞ ൩൦ വർഷങ്ങൾക്കകത്തുണ്ടായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇപ്പോഴുകാലത്തുണ്ടാകുന്ന ഭീമകളിൽ വസിക്കുന്ന ഇവരും, കടലിൽ കളിച്ചുവളർന്നവരും കടൽയുദ്ധത്തിന്നു അത്യാവശ്യമായുള്ളവരും ആണെങ്കിലും, ഈ വാസനായെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്ന യാതൊരു ശ്രമവും അവർ ചെയ്തിരുന്നില്ല. കടൽ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നവരെ പരിശുദ്ധതരീതിയിൽ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ക്രമവശാൽ ചക്രവർത്തി ഒരു "കാളിങ്" ഏർപ്പെടുത്തുകയും, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ൩൦ സൈന്യാധിപന്മാരെ വാസ്തവത്തിൽ അപ്രാപകന്മാരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ജപ്പാനിൽ ഇപ്പോൾ ൩൧ വലിയ പട്ടാളപ്പലകളും ൨൩ "ഭോപ്പിന്ധാ" യോട്ടകളുമുണ്ട്. ഭൂപ്രകൃതികൊണ്ടു കടൽയുദ്ധത്തിൽ ഇവർ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള പാണ്ഡിത്യം ആലോചിച്ചുനോക്കി

യാൽ ഏതനും ഹിന്ദുനും ഭരണനിർപ്പാകു ചെയ്താൽ യുദ്ധം ചെയ്യാനും, യുദ്ധത്തുണ്ടാകും കൗശലങ്ങളും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും, അവരവരുടെ ജോലി ശരിയായി നടത്തുവാനും, ഇവർ കാണിക്കുന്ന അല്പവും പ്രാപ്തിയും ഈ ഗ്രീക്ക് കാക്കുള്ളതിൽ ഒട്ടും കുറവല്ലല്ലോ. 'മവുൻ'ൽ ചൈനയും ജപ്പാനുമായി ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിലാണ് ജപ്പാൻകാർ യുദ്ധത്തിൽ സമർത്ഥരാകണമെന്ന പരമബലപ്പെട്ട വന്നത്.

ജപ്പാനും റഷ്യയുമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഉടമ്പടിക്കു വിരുദ്ധമായി മജൂരിനാലും അപഹരിക്കുമ്പോൾ ഈയിടയിൽ റഷ്യക്കാർ നാനാപ്രകാരം ചെയ്യുവന്നിരുന്ന അക്രമപ്രവൃത്തികളെ ജപ്പാൻകാർ വിരോധിച്ചിട്ടും നിർത്താത്തതിനിന്നും, സഹനരഹിതരായി ജപ്പാൻ റഷ്യയോടു യുദ്ധംകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടതും, യുദ്ധം ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം ഹിബ്രുവരി വ്യാസം- അർദ്ധശതാബ്ദം 'ആർതർ' എന്ന തുരുമ്പത്തുരുമ്പായി റഷ്യക്കാരുടെ മൂന്നു വരിയു പടക്കുപ്പുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തു ഏകദേശം കരയിലും ജപ്പാൻ ഇന്നുവരെ ഇടവിടാതെ ആം റോടിവന്നിട്ടുള്ള വിവരവും വായനക്കാർക്ക് അറിവുള്ള സംഗതികളാകയാൽ അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നില്ല. 'ആർതർ', 'വ്ലാഡിമിരോസ്ലോക്ക്' എന്ന തുരുമ്പത്തുരുമ്പിലാണ് റഷ്യക്കാർ പടക്കുപ്പുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ജപ്പാനിലെ മുഖ്യമായ തുരുമ്പത്തുരുമ്പ് 'സോഷോജ', 'ഹാക്കോഡാറ്റ', 'നാഗസാകി', എന്നിവയാകുന്നു.

ജപ്പാൻ സാമ്രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് രസകരമായ പല സംഗതികൾ ഇനിയും പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകിലും സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സന്നിമിത്തം അന്യജാതിക്കാർക്കില്ലാത്തതായ ചില അപൂർവ്വഗുണങ്ങൾ ജപ്പാൻ കാക്കുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമതെന്ത് കീഴ്ത്തണമെന്നാകുന്നു. മേലധികാരികളേയും, വരുമ്പുരുത്തവരേയും ഈ കടക്കുവാനും മറ്റാനും സ്വഹാമാരിക്കുകയാൽ കീഴ്ത്തണമെന്നു

യോ ചെയ്യുന്നില്ല. ആത്മാഭിമാനത്തിന്നു കുറവുവരാനുട
വിധത്തിൽ ബഹുഭക്തി ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ ഏല്പാവത
ഭേദം പുരസ്കാരം. ബഹുവിധകാര്യങ്ങൾക്കു നീ
പ്പാൻകുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശവും, ധീരനാകു
മെന്നതിന്റെ പ്രഥമ സിദ്ധാന്തവും ഇതുതന്നെയാണല്ലോ.
ഏല്പാവത പ്രമാണിതം നമിച്ച് പുറപ്പെട്ടാൽ അങ്ങനെയ
കാര്യവും ശരിയായി നടക്കുന്നതല്ലെന്നു ഇവർ നല്ലവണ്ണം
മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള അനിവാര്യമായതെന്നു
പിന്നത്തെ പ്രത്യേകഗുണം. എന്തു വിദ്യയാവാമോ, ദൈവ
തത്ത്വശിദ്ധിയാവാമോ, അസൂയയാവാമോ, കലാകർമ്മത്തു പഠിച്ചു
കീഴുന്നവരെ ഇവർക്ക് സമാധാനമില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ
ഇവർക്ക് അലോചനയും അഹംഭാവവുമില്ല.

ഇനി ഒരു ഗുണമുള്ളത് അവരവരുടെ പ്രവൃത്തി എടു
ക്കുന്നതിൽ ഏല്പാവമുള്ള സ്വഭാവമാണ്. ഈ സ്വഭാ
വം ഏല്പാവത്തിന്റെയും, അഭിപ്രായം ഒരുപോലെയാണു
കുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രിയെപ്പോലെയോ ഒരു രാജകുമാരനെപ്പോ
ലെയോ പ്രതിപാദിക്കുന്ന സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവത്തു
നോക്കിയാൽ ഭയംകൊണ്ടു കിടന്നുകളിക്കുന്നതു കാണാം. അതു
ട്ടി കരുതാത്തതായ ഒരു ചിത്രമിന്നു കറുത്തുപിടിക്കു പണം
വേണ്ടിവരികയും, പലന കഴിഞ്ഞുകിടക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ
സമീപം നില്ക്കുന്നതിനാൽ ആലോചിക്കുന്നത് ചാലകസ
ലായിൽ കിടന്ന് അലഞ്ഞുമായി പുരയിരിയിട്ടുകൊണ്ടായിരി
ക്കും. ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പാക്കിതിൽ പ്രസംഗം ചെയ്യു
ന്നത്. ഗുണമുൻ മേൽക്കൈയ്ക്കൽ മെക്കപ്പെട്ടു ബാക്കിയി
ക്കൊന്നുവേണ്ടി കൂടിപ്പെട്ട് എഴുതുമ്പോഴും, ഇങ്ങിനെയർ
വെയിലത്തുനിന്ന് പ്ലാൻ വരുന്നതോടും, എഴുതുന്നതും ചെ
ലിയുള്ള നെൽക്കണ്ടങ്ങളിൽനിന്നു കൃഷിക്കാരൻ കണ്ടുപുട്ട
തോഴം, കൂലിക്കാർ പണമുള്ള ചുമത്ത് എറിക്കൊണ്ടുപോ
കുമ്പോഴും, എന്താവേണ്ട, കഠിനശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതും

ഭവകാരൻ വഴിപ്പണിചെയ്യുമ്പോൾകൂടി, അവരവരുടെ ജോലി എടുക്കുന്നതായും, എല്ലാവരും മുഖപ്രസാദം സുഖഭരയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഇത്ര വലിയഗുണം മറ്റൊരാളിലും ഉണ്ടോ?

ഈ ഉപന്യാസത്തിൽനിന്നു്, ജപ്പാനുകാർ വളരെ താണായിരുന്നെങ്കിൽ കിടന്നിരുന്നവരാണെന്നും, അവരുടെ സമ്പത്തുചെയ്യും പരിഷ്കാരവും അടുത്തകാലത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും കാണുന്നുണ്ട്. ഏഷ്യാതാജ്യനിവാസികൾക്ക് യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഉള്ളവർത്തപ്പാരിവ ബുദ്ധിസാക്ഷ്യവും മിടുക്കിനല്ലെന്ന പശ്ചാത്യന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന അപരവധാരണയെ ജപ്പാനുകാർ ഇല്ലായ്മചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന നിസ്സംശയം പറയാം. ബുദ്ധിമുട്ടും ഭാര്യപരിഷ്കാരപ്രിയനായ ഒരു ചക്രവർത്തിയും, അദ്ദേഹത്തിനുചേർന്ന 'റെഷ്വററാ' എന്ന ശാഭീകരനായ മന്ത്രിയും, ജനമുദിസ്തേഹവും, കീഴ്ജ്ഞക്കുടും, കരുതയും, അശ്രാന്തപരിശ്രമരീലവും ഉള്ള പ്രജകളും, ഒരു രാജ്യത്ത് ഒന്നിച്ചുണ്ടായതിനാലാണു്, ജപ്പാനു്സംഭ്രാന്തതിന്നു് അടുത്തുവരുന്ന അഭിവൃദ്ധിക്കു യശസ്സിനും ഇപ്പോൾ സംഗതിവന്നു്.

എ- ശങ്കർപ്പരുവാൾ ബി. എ., ബി. എൽ.

ചെറു മ്മ ന് ഗു ണ മ് പ ണ ധി ത ര്.

കുഴിഞ്ഞ നൂറുനാളിൽ ഇംഗ്ലീഷുപള്ളിക്കുടങ്ങളും സർവ്വകലാലയവും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതിന്നു മുമ്പ, കേരളത്തിൽ മലയാളഭാഷയിൽ ഗദ്യകാവ്യങ്ങൾ എഴുതി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു കേരളീയരിൽ ആരും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതിനെന്തിരിക്കും, ഏറാക്കുന്ന എഴുപത്തഞ്ചുസംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം, കേരളീയരൊട്ടും അവരുടെ ഭാഷയൊട്ടും ഉള്ള പ്രതിപത്തിനിമിത്തം മാത്രം, അദ്ധ്യപനിച്ചു കാണുപരിച്ചു, നിർമ്മിക്കുന്ന

ധനവൃന്ദംചെയ്ത്, അച്ചുക്കുടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു, പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു മിഷ്യനറിമാരായിരുന്നു എന്നത് ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു കാര്യമാകുന്നു. കേരളത്തിൽ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുപോരുന്ന മൂന്നോ നാലാമിഷ്യൻസമൂഹങ്ങളിൽ ഒന്നായ ബാസൽമിഷ്യൻ സംഘത്തിന്റെ ശാഖയെ മലയാളത്തിലുപരിൽ സ്ഥാപിച്ച ഹെൽസ് ഗുണ്ടർസ് പണ്ഡിതർ, മലയാളഭാഷയുടെ അനാഥസ്ഥിതിയെ കണ്ടു പഠിതപിച്ചി്, അതിന്റെ പോഷണത്തിനും അഭ്യുദയത്തിനും ഉൽകർഷത്തിനും വേണ്ടി യത്നിക്കേണ്ടതിന്നു കേരളീയരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിപ്പാൻ തന്നാൽ കഴിയുംവണ്ണം മുപ്പതുവർഷത്തിൽപരം അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്യുന്നതാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമധേയത്തെ കേട്ടിട്ടുള്ള ഏവർക്കും നമുക്കുമാന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു സംഗ്രഹപരമങ്കിലും വായിക്കുന്നതു സൗകര്യമായിരിക്കുമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

എ.എ. ൧൭൭൭ കൊല്ലം ചെമ്പ്രവരിമാസം ൧൪-ാം തീയതി ജെർമ്മനിയിലെ സ്റ്റുട്ട്ഗാർട്ട് എന്ന പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ച ഹെൽസ് ഗുണ്ടർസ്, മെഗ്ലാപുരത്തിൽ തന്നെ താന്റെ അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിശക്തി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. നാലാംവയസ്സു മുതൽ ആറാം വയസ്സുവരെ, വീട്ടിൽവെച്ചുതന്നെ, ജർമ്മൻ, ലത്തീൻ എന്നീ രണ്ടുഭാഷകൾ പഠിച്ചശേഷം, ഒന്നാമതു സ്റ്റുട്ട്ഗാർട്ടിലെ ഒരു ചെറിയ പള്ളിക്കൂടത്തിലും, അതിൽപിന്നെ അവിടെത്തെ മുഖ്യമായ ഹൈസ്കൂളിലും പഠിച്ചു, പതിനെഴുതാംവയസ്സിൽ സർവ്വകലാശാലയിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചാനുള്ള മെട്രിക്യുലേഷൻ പരീക്ഷ എത്രയും ബാഹുരേഖിയാടെ ജയിച്ചു. ന്യൂബിർഗ്ഗെ നഗരത്തിലെ സർവ്വകലാശാലയിൽ ചെന്നു ചേർന്നു. ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന അവസാനത്തെ രണ്ടു വർഷങ്ങളിൽ അവിടെ ഒന്നാം ഉപാദ്ധ്യയനായിരുന്നതു, വിലാത്തിയിലെ നാസ്വിക്നഗരിൽ ശ്രേണിപ്പെട്ട ഒരുവരായ ഓഫീറ്റ്സെന്റാസ് പണ്ഡിതരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അക്കാലത്തു തീരെ നാസ്വികനായിരുന്നി

ജ്ഞാപിപ്പും, അദ്വൈതത്തിന്റെ ആത്മോദ്യമമായ ജ്ഞാനവും, അന്ധമാന്യമായ പ്രാപ്തിയും യുവകളുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുകയും, തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അന്യരെക്കൊണ്ടു സ്വീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ നടപെടുന്നു. അദ്വൈതത്തിന്റെ ജ്ഞാപിതനായ വാദഗോപിയവും, ദൈവഭാവവും, ഓർമ്മിത്തത്തിലുള്ളതുമായും, മാത്ര പല സമർത്ഥമായ വിദ്യാത്മികങ്ങളും, ലോകീകജ്ഞാനത്തിൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതാണ് പൂർണ്ണാർത്ഥം എന്നുള്ള വിചാരത്തിലാൽ അതിനായി യത്നിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടു.

സർവ്വകലാശാലയിൽ ചെന്ന ചേന്ദ്രശർമ്മ, അവിടെ ഒരു നിബന്ധനപ്രകാരം, ഒന്നാം വർഷത്തൽ തന്നെ ഗുണമേന്മ തത്വശാസ്ത്രം പഠിപ്പാനുണ്ടായിട്ടു. ഏതൊക്കെ അധ്യാപകന്മാരും, മുൻപാണെ ട്രൈപ്പിൾ പണ്ഡിതരും, ബെല്ലിൻപട്ടണത്തിൽ ചെന്ന ജർമ്മനുകാരെ ഇടയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞനായ 'ഹേഗൽ' എന്ന വേദാന്തിയുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ അവലംബിച്ചു, രൂപമിടാൻ സർവ്വകലാലയത്തിലെ ഒരു ഗുരുനാഥനായി, ഗുണമേന്മ പഠിപ്പിക്കുന്ന ശാലയിലേക്കു ചെന്നു. അവിടെ വെച്ച് ഈ നവീനവിശേഷത്തെ ഏതാനും കൊള്ളയായ മീതിയിൽ പഠിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, തന്റെ പഴയ ശിഷ്യനും ഇപ്പോഴത്തെ അദ്ധ്യപകനായ ഗുണമേന്മയും ആ യുവാവനുപേക്ഷിച്ചെടുത്ത ചുരുക്കലിലും സമർത്ഥമായ 'മെല്ലിങ്' എന്ന വേദാന്ത വിദ്യാത്മികയും ഹേഗലിന്റെ വേദാന്തസിദ്ധാന്തത്തെ അംഗീകരിച്ച ക്രിസ്തുമതത്തെ തീരെ നിരസിച്ചുകൊണ്ടു.

ഹേഗൽ എന്ന വേദാന്തിയും, വിചാരസങ്കേതമായ 'ഗോഥ' എന്ന കവിശ്രേഷ്ഠനും എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ഗുണമേന്മയെ ഒരു പാശ്ചാത്യീയവുമായിത്തീർത്തത്. അദ്വൈതമാർ കേട്ടപ്പോൾ, അവർ കൂടിച്ചു കൂട്ടുകയെ മകനായ ഹിന്ദു പാദശാസ്ത്രജ്ഞരിൽ അനേകം എഴുത്തുകൾ എഴുതി അയച്ചു. കൂടിയും, അവയൊന്നും മകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഫ

ലിച്ഛിമ, ഗുണങ്ങൾനും മെഴുതിരിയും മന്ത്രോസ് പണ്ഡിതർ തന്റെ ഉത്തമശിഷ്യനായതി ഗണിക്കയും, മേലാൽ ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ രാജ്യങ്ങളും വ്യാപിപ്പിക്കുന്ന പണ്ഡിതാഗ്രഗണ്യന്മാരായി അവർ കീഴ്ന്നിസന്മാരിക്കണമെന്ന പ്രാർത്ഥനയും ചെയ്തിരുന്നുപോൽ. എങ്കിലും മന്ത്രോസ് പണ്ഡിതരുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചില്ല. ഈയുവാക്കൾ ഇരുവരും, ബുദ്ധിമാന്മാരായ ഗുണമകൻ മഹാശാലയുടെ മൃതികളെയും സമർത്ഥനായ ഗുണമകന്മാരുടെ അദ്ധ്യാപനത്തെയും വിലമതിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, താകിലകളെപ്പോലെ ആസ്ത്രമിശ്രമായതെ പിന്തുടരാനത, സ്വന്തബുദ്ധിയും ആലോചനയും വേണ്ടവണ്ണം ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്വഭാവവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, സർവ്വകലാശാലയെ വിട്ടുനീങ്ങി. മുരമ്പത്തുനിന്ന, ഹോസുറുവിന്നുനെയും മന്ത്രോസിന്നുനെയും ഉപദേശങ്ങളെ ഓരോന്നൊരോന്നായി ചണ്ഡിക്കയും, ക്രമേണ അവരുടെ ദോഷങ്ങളെയും സ്തുതകളെയും പ്രത്യക്ഷമായി ഗ്രഹിക്കയും, മേലിൽ, ഗുണനാഥൻ വലുതായ ഇല്ലാത്ത ഗോരികൾക്കുവെണ്ണം, ഈ നവീനവിശ്വാസത്തെ ഇരുവരും തൃപ്തിച്ചു, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വിഗാദസത്തെ തന്നെ വീണ്ടു ചന്ദ്രനിക്കയും ചെയ്തു.

മെഴുതിരി പരീക്ഷിക്കുകയും, താമരാനുപണ്ഡിതർ (സാമൂർ മെഴുതിരിയോരസാഹി) എന്ന സമാനവും ലഭിച്ചു, മേലിൽ, മെഴുതിരിയെക്കുറിച്ച് തീർക്കണം എന്ന ആകാംക്ഷയോടെ മെഴുതിരികവിമോളാസത്തിനായി ചൊല്ലലിലെ മിഷ്യൻകോളത്തിൽ ചെന്നു പോന്നു. ഗുണമുള്ളും, ഏതൊരു നാശമുണ്ടായാൽ, ആ പരീക്ഷ തിരിച്ച് തന്നെ സ്വന്തവും സന്ധാലിച്ചുവെങ്കിലും, മേലാൽ എന്തുചെയ്തെന്നു സംശയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, അപ്രതീക്ഷിതമായി ഈ രാജ്യത്തിൽ വരണമെന്നുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ടായി. അന്നു, മതിരാതിപട്ടണത്തിൽ, ഗ്രോവ്സ് (Grove) എന്ന പേരായി വളരെ ധനികനായ ഒരു

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്വന്തപണം ചിലവഴിച്ചു മിഷ്യൻപേല നടത്തിവന്നിരുന്നു. അതിന്റെ താമകളായി, ദിക്കറൽ വലിയിലും, വടക്കൻ ആശാട്ടിലും അട്ടോറത്തിന്റെ ശവ മൃതദിനമൽ വേലചെയ്യുന്നവരുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സാജ് വിവാത്തിയിൽ ദേഹസുഖത്തിനായി ചെന്നപ്പോൾ ഗുണത്തിനെക്കുറിച്ച് കേൾപ്പാനിടയായിരുന്നെങ്കിൽ, ന്യൂബിത്ത നിൽചെന്ന അട്ടോറത്തെയും മാരാപിത്തക്കത്തെയും പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചു, മതിരാശിയിൽ തന്റെ ആശാട്ടിപ്പാൻ നീക്കിയിട്ടിരുന്നതെങ്ങനെയെങ്കിലും പ്രധാനാഭ്യുപേക്ഷാതിതീത വാൻ തക്കവണ്ണം, ഇംഗ്ലീഷുപരിപ്പാനായി ആറുമാസം വണ്ടനിൽചെന്നപക്ഷംപോന്നുപറഞ്ഞു ഗുണത്തിനെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്ന അവിടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ആറുമാസംകൊണ്ടു വിരോധം ഇംഗ്ലീഷുപരിച്ചുവെക്കും ഗുണമുള്ള ഗ്രോവ്സ് സാജ്, പ്രവൃത്തിക്കായി അട്ടോറ യിയിട്ടിരുന്ന ബെറാറന്റെ സാജ്യാതം തന്റെ കയ്യാലോചന കൂടി, മതിരാശിയിലേക്കു ചുരുക്കി. അക്കാലത്തെ യാത്രാസമ്പ്രദായപ്രകാരം, മൂന്നുമാസംകൊണ്ടു മതിരാശിയിലെത്തി. കുറേ മാസങ്ങൾക്കും മതിരാശിയിൽ പ്രവൃത്തിച്ചശേഷം, ഗ്രോവ്സ് സാജ് തിരുനെൽവേലിയിൽ റീനിയസ്സ് എന്ന ഒരു ജെൽമിഷ്യനരികിലേക്കും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ആമിഷ്യനരിയെസഹായിപ്പാനായി, അട്ടോറത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം, ഗുണമുള്ള അവിടെക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. അക്കാലം മുമ്പെങ്കിലും അയാൾ ഗ്രോവ്സ് സാജ്, ഗുണത്തിനെ അവിടെനിന്നു ആശാട്ടിലെ ചിറമ്പരിലേക്കു സ്ഥലംമാറ്റിയെങ്കിലും, ആ കൊല്ലത്തിൽ തന്നെ റീനിയസ്സ് സാജ് മരിച്ചശേഷം തിരുനെൽവേലിയിലേക്കു തന്നെ സ്ഥലംമാറ്റി അയച്ചു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ അശ്വരൂപപരമായിരുന്ന ഗുണമുള്ള പണ്ഡിതർ ഒരു മിഷ്യനരിയായി നിന്നത്.

ഈ സമയംകൊണ്ടു ഗുണമുള്ള പണ്ഡിതർ തമിഴും,

[illegible]

തന്നെയാണ് മറ്റും) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കൃതികളും മെ.യു. മലയാളത്തിലെ ഒന്നാം മാസികയായ 'പഞ്ചിമമാസം' എന്ന പത്രിക ഈ സ്ഥലത്തുനിന്നാണ് പുറപ്പെട്ടത്. ഇതിൽ ചരിത്രം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, ശരീരശാസ്ത്രം, പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, ഗണിതശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ വിവിധങ്ങളെപ്പറ്റി അനേകം ഉപാധാസമുദായത്തിൽനിന്നാണ് ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക് ഈ മാസികയുടെ വായനക്കാരുടെ ഹിതക്കളിൽ പല വിപ്രശ്നങ്ങളായി സംസ്കാരചർച്ചയ്ക്കായിട്ട് ഇടയായി. അവരിൽ കുറിയായി, കടത്തറയ്ക്ക് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ ഭാഷാജ്ഞാതരും, ഭാഷാജ്ഞാതരും സാധ്യമായ ഉത്തരങ്ങൾ എഴുതാമായിരുന്നു.

[illegible]

പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിച്ചു പ്രചാരവതത്തുകൂടി ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തിയിലൊന്നും സാജിനാ മുഖ്യമായി സഹായിച്ചവരിൽ ഒരാൾ, കൊല്ലം നമ്പൂതം രൂപ്പുകിട്ടിയ കൊച്ചിയിലെ വീരഭരതമഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സിലെ പുത്രൻ, ക്രിസ്തുമതാവലംബിയും ആയിരുന്ന ദിവ്യശ്രീ യാദോബ് രാമവർമ്മ എന്ന ആളായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും വല്ല നിപുണനായിരുന്നതുകൊണ്ട്, മലയാളത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്ത (മാർ മത്തോനാസേവ്യാസ്) മതിയായി ബിഷപ്പ് കോടീസ്റ്റമിലും, പൂനായിലെ ഒരു ശാലയിലും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിച്ചിരുന്നതിനാൽ, ആ ഭാഷയിലും സാമർത്ഥ്യത്തിലധികം പാണ്ഡിത്യമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു.

തീർത്ഥാടകപോഷണങ്ങൾ കല്പവിദ്യ, സപര്യശത്തിലുൾപ്പെട്ട പ്രവർത്തികൾക്കും എന്ന ഉദ്ദേശത്തിനേൽ മലയാളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന, പുരാതനരതിനാലുണ്ടായി ഗോപരിച്ചിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളും, തിരിച്ചുകളി കൂടെ കൊടുപോയിരുന്നതിനാൽ, (അവിടെനിന്നു മേലാൽ ഇന്ത്യക്കാളുടനീളം തിരിച്ചുപോവാൻ പാടില്ലെന്ന വൈദ്യന്മാർ പണ്ഡിതരായി കല്പിച്ചതുമായിരുന്നു) മറ്റൊരപം കൊല്ലത്തിനിടയിൽ ഈ രണ്ടു വിഭാഗത്തിൽ പുസ്തകങ്ങളും എഴുതിത്തു, മംഗലപുരത്തു സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന പുതിയ അച്ചശാലയിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. വിദ്യാപരിശീലനമുള്ള മലയാളികളെപ്പോലും ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളും കണ്ടിരിപ്പാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ, അന്യർക്കുപോലുമായ രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി എത്ര അദ്ധ്വാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നത് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നവയെങ്കിലും എങ്കിലും, 'ഗദ്യകവിഭാരത'ത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ 'പുത്രവർമ്മ'നോടൊപ്പമിട്ടിരിക്കുന്നുള്ള സംഗതി ഇവിടെ പ്രസ്താവനാശ്ചര്യമായിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലേക്കു പോവാൻ പാടില്ലെന്ന വൈദ്യന്മാർ കല്പിച്ചതു ഇണ്ടർ പണ്ഡിതർക്കു അത്യന്തം മനോഹരമായിരുന്നതുകൊണ്ടും, നല്ല വർണ്ണങ്ങളും പിന്നെയും മിഷ്യനെ ചേർക്കുന്ന വി

ലാത്തിയിൽ ഇരുന്നുവേല ചെയ്തു. പാറന്മാറമ്പതുതാക്കുകൾ ഏഴതുപാറാം, വാഴിപ്പാറാം നല്ല ശീലമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പല ഭാഷകളിൽ പുസ്തകങ്ങളും, വർത്തമാനപത്രികകളും എഴുതി പ്രസിദ്ധമാക്കുകയായിരുന്നു രചിപ്പിക്കാൻ പ്രവൃത്തി. അതിനിടക്കു മരസംനന്നയായ ചില പുസ്തകങ്ങളും എഴുതി ഇങ്ങോട്ടയച്ചിരുന്നു. ഗവൺമെൻ്റ് കൊല്ലാ ഗുണ്ടബ്ബേണിയിൽ ജാഥാദരം എന്ന വഴിയിൽ പടിക്കുപട്ട് ഒരു വർത്തമാനം കിട്ടപ്പിലായതിലും, യാതൊരുപ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാൻ വഹിച്ചാൽ കൊല്ലയെ കിടക്കാണിവന്നുള്ള ഗവൺമെൻ്റ് കൊല്ലാ എപിസ്കോപ്പാസ് വഴലായ് തന്റെ വൃന്ദം വയസ്സിൽ, ഈ മഹാൻ പുത്രമിന്ദ്രാദികൾക്കു ഭാരത സദുപദേശങ്ങൾ നല്കിത്തന്നു, പൂ വർത്തമാനമുണ്ടാകാൻ മഹതി പ്രാപിച്ച അന്തർവർത്തിയെ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു.

ഭാരതസമൃദ്ധിയിൽ ബി. എ.

നിത്യശക്തികൾ. *

പ്രകൃതിജനനി പണ്ടു പൊറുക്കുവതെങ്ങിളല്ല
സൂര്യമിഴങ്ങിക്കളാതും മാനന്തരമർദ്ദം
വികൃതിവെടിമുക്കാതെ മാനസാല്ലാസമേകി
അകൃതിയിലുള്ളതും നാശനാശ്വരണസാധ്യം

പണ്ടു ഭഗവതൻ ഗംഗയെ അവതരിപ്പിച്ചു, അഗസ്ത്യമഹർഷി സമുദ്രത്തെ മുഴക്കം ആചരിച്ചു, ഭാഗവതമഹാകവ്യം എറിഞ്ഞ് സമുദ്രത്തിൽനിന്നും മലമുളയെ വിളക്കുതുളു, വികൃതാദിത്യൻ പക്ഷികുഗാദികളുമായി സംഭാഷണംചെയ്തു; ഇപ്രകാരം അനേകം ഭീവ്യശക്തികൾ ദൈവ്യങ്ങളായിരുന്നതായി ഇതിഹാസപുരാണാദികൾ ഓരോർക്കുന്നതു നമുക്കു ബുദ്ധ്യയുളളതെ അറിയിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ

* ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും.

ഇവയെക്കൊണ്ട് മഹത്തരകളായ ശക്തികൾ മനുഷ്യന്റെ പാപപ്രവർത്തികളാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ, തല്ലേറായ വാമനക്കൊരി, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ? ഈ മഹാശക്തികൾ, സ്വപ്നാത്മകമായ സാമ്രാജികളല്ലെപ്പോലെ, തമ്മിൽ തിരക്കു ജീവയാണെന്നെങ്കിലും, കൂടിക്കെട്ടിൽ അവരും വെടിഞ്ഞ് ലോകത്തിലെ ഭക്ഷണത്തെ വെടിപ്പിക്കുന്നതു മാനുഷനതുപോലെയല്ലെന്ന് ഫലമാകുന്നു.

ഒന്നുതന്നെ തുല്യമെന്നു തമ്മിക്കളിയുമല്ല. സ്വപ്നാത്മനിവൃത്തികളിൽ മനുഷ്യൻ സാമർത്ഥ്യം, ഒരിക്കലും കൂടി ക്ഷോധി എന്നു വരികയില്ല. അവന്റെ ജീവിതകാലം സ്വപ്നം, നിവൃത്തിക്കുള്ള കാഴ്ചയോ അനന്തം. പ്രകൃതിശക്തികളെ വരമ്പുകൾക്കിടയിൽ സ്വപ്നാത്മനിവൃത്തികളിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെല്ലാ വേണം, ആയുസ്സിന്റെ കവിതയെ നികത്താൻ. അതുതന്നെ പോലും ആയോജിതമാകണം വെടിപ്പിക്കണം; കർമ്മികളും മാനസികവുമായുള്ള ശക്തിയെ മനസ്സിനൊക്കണം; ദുർബ്ബലനും നിർബലനുമായ മനുഷ്യന് എത്ര ആയുസ്സികളും ധനികന്മാരുമായ സഹായികളാണെന്നു കാണണം. അതിൽ കെട്ടിവെക്കുന്ന ധനത്തെയും എണ്ണിയിട്ടില്ലാത്തതുമാണുതന്നെകാണു ഫലം വിശ്വസിക്കുന്നതില്ലാത്തതിനും; എങ്കിലും എന്തു ദുസ്വഭാവമുണ്ടെന്നും അതുതന്നെ ലോകത്തിൽ ഏതൊരു സാധിക്കാമെന്നും പരിഗണിക്കുന്നതു മനസ്സിന് ഉത്തമപ്രഭാവകമായിരിക്കയില്ല.

പുറത്തു വെളിയിൽ നമുക്കു ഇറങ്ങാം. മനുഷ്യന്റെ അലോകിതമായ ആനന്ദമിട്ടിക്കണം. ഈ വായുശാലാന്റെ ശക്തി എന്തുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പുറത്തു സഞ്ചരിച്ചു കാലക്ഷയം ചെയ്താൽ മരിക്കാത്ത ഉപഗ്രഹനായ നിങ്ങളുടെ ആനന്ദക്കാരെ കാണുക. അയാൾക്ക് എത്ര കാരണമേ! അയാൾക്കുള്ള ഉത്സാഹമേന്ത്! പരമേശ്വരം ജനിപ്പിക്കാത്തുള്ള ശക്തി, സമസ്തവി, സർവ്വമനസ്സും, മുതലായ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെ:

ഭൂമിയിൽ നാം കാണുന്ന മണ്ണ് ഉരുകി പൊടിഞ്ഞു

ലോകത്തിലാണെന്നും, സ്ഥലമേയായ ഭൂതാഗതിനെ ആവരണമായിരിക്കുന്ന പാറകളുടെ അർദ്ധഭാഗവും അതൃപ്തികവാതകം (ആക്സിജൻ) ആണെന്നും ശാസ്ത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. രാപ്പകൽ ഏറുന്നതുകൊണ്ടു കൃമിപ്പാകെ സൂര്യൻ സമുദ്രം പലിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ നാം കാണുന്ന അവരോധം ചുരുക്കമായി പോകുകയാണെന്നും, ഇത്തരഗതിയിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെന്നും. ഇതുപോലെ, ഭൂതന്ത്രിയ്ക്ക്, വിദ്യുച്ഛക്തി, ആകാശഗതി മുതലായവയുടെ പ്രവൃത്തി നിമിത്തമത്രെ, വ്യക്തമാക്കുകയും ഉള്ളൂ. ഭൂമി ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ തത്വങ്ങൾ അറിയുന്നവർ എത്രപേരുണ്ട്? ഈ മഹാശക്തികൾ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുതന്നെ ചുരുക്കം. ഒരു തുള്ളി വെള്ളത്തിൽ കടുത്ത മിന്നലിനോടൊപ്പം വിദ്യുച്ഛക്തിയുണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമായ ഫാറഡേ (Faraday) എന്ന രസതന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാവീൽനിന്നു പഴുത്തുപോയിരുന്ന മേയ്ക്കു പെരക്കൻ നാം കാട്ടുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ മാക്കുത്തു മണവും സഹദം എവിടെനിന്നുണ്ടായി? എത്ര ചതുരങ്ങൾക്കു വിദ്യുച്ഛക്തി മുതലായ മഹാശക്തികൾ ഉണ്ടെന്ന് പിളർന്ന് തെളിയിച്ചുണ്ടായിരുന്ന മണ്ണുകളെ കിളത്തി മഴയും കാരണം തട്ടിക്കഴിക്കുന്നതിനു മേലാണ് പലങ്ങൾക്കു മണവും സമുദ്രങ്ങളായത്? നയിൽവണ്ടിയിലും മേലും കല്ലരി എറിയുന്നതു നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രമുഖകാവത്തിനുമുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മരങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചിരുന്ന സൂര്യതണുികളുടെ ചൂടിനേയും വെളിച്ചത്തെയുമാണ് ഇന്നു കല്ലരി വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

വളക്കഴിയിൽനിന്നും ഒരു തൊട്ടി മണ്ണുതള്ള നോക്കുക. അതിൽ എന്തുണ്ടെന്നു നാം അറിയുന്നുണ്ടോ? ഒരു കൃഷിക്കാരനാകട്ടെ അതിൽ നല്ല മണ്ഡലം, നാരങ്ങ മുതലായ പലങ്ങളുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. അവൻ ഏതാനും വിത്ത് അതിൽ വിതച്ചു കാരണം മഴയും വെയിലും കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടു

വെക്കുന്നു. അധികത്തെ മണ്ണിന്റെ ഗുണങ്ങൾ വെളിവാകുന്നു. നല്ല മാവും നാരകവുണ്ടായി ഫലഭവത്താൽ ശോഭിക്കുന്നു.

ഈ പ്രകൃതിശക്തികളെയാണ് വേദങ്ങൾ സൂചിക്കുന്നത്. അഗ്നി, വായു, ജലം ഭൂതലായവയുടെ മാധ്യമങ്ങളായാണ് വേദമന്ത്രങ്ങൾ ഉൽഭവിക്കുന്നത്. അഭേദ്യത, അനശ്വരത മുതലായ ദിവ്യഗുണങ്ങൾ ഈ ശക്തികൾക്കുണ്ട്. സൂര്യന്റെ ഒരു രശ്മിപോലും അറിയില്ല; ഭൂമിയുടെ ഒരു അണുപോലും ഇല്ലാതായിട്ടില്ല; ആകാശനാളുകൾ പല തരങ്ങളെ സ്വദാ സ്വാഭയിപ്പിക്കുന്ന ചെമ്പുനൂൽ, മുക് അങ്ങനെയെല്ലാം പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു; വെളിച്ചം ഏറ്റവും ആനന്ദപ്രദമായിത്തന്നെത്തീരുന്നു; കാൽ സമാനത നൽകുന്നു; ജലത്തിന് സൂക്ഷ്മമായതുമായിത്തന്നെ കാമ്പിഗുണം ഇന്നുണ്ട്. ഒന്നിന്നു നാശമില്ല സ്ഥിരമേയുള്ളൂ. ഉണ്ണു ഇലിന്ദ അവാണങ്ങളിൽ മരമിടിൽ കൂട്ടുകയുണ്ട്; മലയുള്ളതല്ല അധികങ്ങളിൽ പാലമെന്നു അതിന് അത്രയും ആവുണ്ട്. കടൽ ഒരു കരയിൽ ഇറങ്ങിയാൽ മരകരയിൽ ഏറുന്നു.

പ്രവൃത്തികളായ ഈ പ്രവൃത്തികളിൽ മനുഷ്യൻ ഏറിയതാണ് അവകാശം തുണയും മനുഷ്യനും ഒന്നുപോലെ ഈ പ്രകൃതിശക്തികൾക്ക് അടിക്കളക്കൂ. കാരാദിക്കുന്ന വഴിക്ക് കപ്പലോട്ടുവേണ്ടതല്ല, പ്രകൃതിശക്തികളെ അനുസരിക്കുവല്ലാതെ മനുഷ്യൻ ശത്രുതയുണ്ടാക്കി ഉണ്ട്. ഇവയെക്കൊണ്ട് മനുഷ്യക്കുടുംബം ഒത്തു ഒരു ദിവ്യശക്തികൾ മനുഷ്യനാണ്. ഈ മനുഷ്യശക്തികൾ— എന്തെല്ലാം മനുഷ്യൻ, ബുദ്ധി, മനഃബലം, സങ്കല്പം, മുതലായവ— “തീ വെള്ളം ചുട്ട കാരിവാന”യെപ്പോലെ അമർത്തിയതോ പാഞ്ഞുപോകിലോ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രകൃതിശക്തികൾക്കുള്ളതല്ലപോലെ, മനുഷ്യശക്തികൾക്കും വിഷമങ്ങളുണ്ട്. മനുഷ്യവിചിത്രപോലെ പ്രസന്ന

ഗവർണ്ണറുടെ ഈ നിയമങ്ങളെ മോശ്ശിഫാസന്നന് അനുകൂലമായി.

[illegible]

നാൽ അവരങ്ങോ ശക്തി? അവൻ മുമ്പാകിത്തല്ലാതെ ഒരു ശക്തിക്കു പ്രവൃത്തിയാഗ്തില്ല. അതിശക്തിയായി പ്രവഹിക്കുന്ന ഗംഗാനദിയെ ഒരു കുഴലിൽക്കൂടി ഒലിപ്പിക്കുമ്പോലെ, പ്രകൃതിശക്തികളെ മനുഷ്യൻ അവനിൽ കൂടി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നു. കാക്കാലൻ കരളിനെ കല്പിക്കുമ്പോലെ മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിശക്തികളെ കൂത്താക്കുന്നു. അവയോടു നേരിടാൻ അവൻ ശക്തിയില്ല. അവന്റെ കപ്പലുകൊണ്ടു സമുദ്രത്തിലോടോ കൊടുങ്കാറ്റിനോടോ നേരിട്ടാൽ, കപ്പൽ പൊട്ടുകപോലെ പൊടിക്കുക നാശമാക്കേണ്ടതായി പോകുമല്ലോ. പിന്നെ ഏതുവിധമാണ് മനുഷ്യൻ ഈ ശക്തികളെ അടയ്ക്കുന്നത്? അതിന്റെ വിധമെന്നു വേദമെന്നു, ബുദ്ധമെന്നു ശക്തികളെ തമ്മിൽ ചൂട്ടിച്ചു തടസ്സമായി നിന്ന മനുഷ്യൻ തനിക്കുവേണ്ടുന്ന വഴിയിൽ നയിച്ചിടുന്നു. അവന്റെ ഈ സുത്രശാസ്ത്രവും വിസ്മയനീയമായതാണ്. അതിൽ അവന്റെ സാമർത്ഥ്യത്തിനു കണക്കു കയ്യയില്ല. അവന്റെ ശക്തി സാക്ഷാൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നില്ല; പലത്തിൽ മാത്രമേ വെളിപ്പെടുന്നുള്ളൂ. കൃഷിവലനായാലും ശരി; മന്ത്രവേലക്കാരനായാലും ശരി; കൈത്തൊഴിലുകാരനായാലും ശരി; ഗായകനായാലും ശരി; ജ്യോതിഷിയായാലും ശരി; മഹായാഗ്നിസായാലും ശരി, ഏതു പ്രവൃത്തിയിലും മനുഷ്യൻ മനശ്ശക്തി ഒന്നുതന്നെ, പ്രകൃതിശക്തികളെ നിയന്ത്രണം ചെയ്ത് തീർത്തുപറ്റുകയത്രയെപ്പറയുന്നത്.

ഏവിടെ നോക്കിയാലും മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയുടേയും പ്രയത്നത്തിന്റേയും പലമല്ലാതെ കാണുന്നതാണ് മനുഷ്യലോചിതനായിക്കിടക്കുന്ന കതിരായിനില്ക്കുന്നത് എന്നു പ്രയത്നത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്നുതന്നെ ശതവർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും കലശലില്ലാത്ത നില്ക്കുന്ന കെട്ടിടത്തിൽ എന്നു പ്രയത്നം അനുഭവമാക്കിയിടുന്നത് ഇക്കാരണമെന്ന വർണ്ണന പണ്ടൽ ഏതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്? ഇതാ, ഈ തോളും കാണു, അതിലെ ഒട്ടമാറുകൾ ഇതെഴിയില്ലാത്തതും, വണ്ടുകളും വഴികളും ഇളയ്ക്കുന്നതും, പാഴായകാമ്പുകൾ കോതി വൃത്തി

യാക്കപ്പെട്ടു, മാത്ര കായ്പ് മനോഹരമായും നില്ക്കുന്നത് ഏതിനെ കാണിക്കുന്നു? നാം വെള്ളമോകുന്ന കിണറും, തായൽകിടക്കുന്ന നെല്ലും, മെല്ലമേഞ്ഞിട്ടുള്ള മാടും മറ്റു ഏപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലങ്ങളല്ലേ? കേലിമുറിവിളിത്തീന്നതേയും, മഴപെയ്തു വീട്ടു നനയ്ക്കതേയും, മഹാമാരി പരന്നു പട്ടണങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും നശിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നതിനും കാരണം മനുഷ്യയത്നമെന്നു, വസ്യങ്ങളിലും പക്ഷങ്ങളിലും; പാകങ്ങളിലും പഴങ്ങളിലും; പക്ഷക്കൂപ്പുകളിലും ഹിരതികളിലും; മണത്തിലും വളർച്ചയിലും; ഗാനത്തിലും ചാരത്തിലും; സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലും; ശത്രുത്തിലും ശത്രുക്കളിലും; ഭയപാപാല അനുഭൂതമായിരിക്കുന്നു മനുഷ്യപ്രയത്നമെന്നു.

മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിശക്തിയത്രയുണ്ടെന്ന് ഭയവും കണ്ടിട്ടില്ല. ബുദ്ധി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലൊക്കെ കഴപ്പത്താൽ തീനിപ്പെട്ടുന്നു; ഇല്ലപോലാത്തതാൽ ബുദ്ധിമാന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സാരവത്തുകളാകുന്നു; ബുദ്ധിമാനു ബ്രഹ്മാധിനമുള്ളതുപോലെ സ്തംഭിതശക്തി ഉണ്ടാകുന്നു; എല്ലാശക്തികൾക്കും ബുദ്ധിമാൻ സ്വാമിയായിത്തീരുന്നു. ഇടപാടുകളിലുള്ള സത്യം മകാണു, കറൽകൊണ്ടു വ്യാപാരി ലോകത്തിലുള്ള സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു കച്ചവടം നടത്തുന്നു; തന്തുപാമ്പു ബുദ്ധി കൊണ്ടു മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിശക്തികളെവെച്ച് ഇല്ലപോലെ വ്യാപാരംചെയ്യുന്നു. എത്ര വലുതായവയെങ്കിലും അത്രയും എളുപ്പമുണ്ടെന്നതിന് ഒരു തത്വമുണ്ടല്ലോ. നന്മകളാൽ ശക്തിക്കുന്നതിനു വേറെ പ്രാണികൾ ഇല്ലെന്നു ഭയന്നിപ്പോകാം. വേറെ ഒരു ജലചരവുമില്ലാത്തപോലെ സമുദ്രത്തെ മുഴക്കു സ്ഥാപീതമാക്കി മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആനാധിപ്പിക്കാൻ ജീവികൾ വേറെ ഇല്ലെന്നു ഭയന്നാമാത്രമനുഷ്യൻ സൂര്യകിരണങ്ങളെ സ്വാധീനമാക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ് സൂര്യശക്തികൾക്കും ഇടമേയൻ. എത്രയത്ര ശക്തികളെ സ്വാധീനമാക്കാൻ കഴിയുന്നുവോ, അത്രയത്ര മനുഷ്യൻ സാമർത്ഥ്യവും ദൈവീയും കൂടുതലാകുന്നു. ദൈവം

വിതപരമണിന്റെ ലക്ഷണമെന്താണ്? ഏല്ലാ ലോകശക്തികളുടെയും തത്ത്വത്തെ ഗ്രഹിച്ച് അവയെ സ്വരൂപീനപ്പെടുത്തി ഉപയുക്തമാക്കുന്നതിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യമാകുന്നു. മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ട് പോരാ; ഉപയോഗയുക്തങ്ങളാകണം. സംഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല; സംഗ്രഹിച്ചതിനെ ഫലവത്താക്കി പുറത്തുവിടണം. സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള പ്രയത്നം സദിഷയത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നതാകുന്നു. പ്രയത്നമുണ്ടാകാതെ കഴിച്ചിട്ടുള്ള നീധി പ്രയോധനപോലെ കൃത്യവും ഹാനികരവുമാകുന്നു.

നമുക്കുള്ള സ്വത്തിന്റെ ഒരു കണക്കെടുപ്പുയാണെങ്കിൽ അതു കുറവുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ വാസ്തവസ്വത്ത് നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അനന്തമാകുന്നു. നാം കണ്ടതും കേട്ടതുമായ ഒരു നമ്മുടെ സമ്പാദ്യമല്ല. പിന്നെത്താഴ് ഏതെതിനെ നാം പഠിച്ച സ്വരൂപീനപ്പെടുത്തി പ്രവൃത്തിയിൽ ചെലിപ്പിക്കുന്നവോ, അതു നമ്മുടെ നമ്മുടെ അനന്തമായതായിത്തീർന്നുളള സ്ഥിരമായ അനന്തമായിട്ട് പിന്നീടു പലതും വിളയും. മനുഷ്യൻ പശുപക്ഷിവിഭവം ഏതെന്താണ് മുട്ടുന്നതുകൾ പക്ഷിമൃഗങ്ങളായ ചില നിയമങ്ങൾ അനുവർത്താൽ മനസ്സിൽ പഠിച്ചു. അതിന്റെ തത്ത്വത്തെ മറിക്കാതെ സ്വരൂപീനപ്പെടുത്തി പ്രവൃത്തിയിൽ ചെലിപ്പിക്കുന്നു. അവയുടെ സഹായത്താൽ പല നിതിരഹസ്യങ്ങളെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. അനേകനീതിരഹസ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഗോപ്യമായിത്തീർന്നാൽ അവയെ മറിച്ചു ചേർത്തു സ്ഥിരമായ പക്ഷേപം നമുക്ക് ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ പക്ഷേപാസ്യങ്ങളാണ് നമ്മുടെ മുഖ്യപ്രശ്നം. നാം കാണിക്കുവാനാലും, ശീർക്കുവാനാലും, അതിലും കവിഞ്ഞ് വ്യാജമണ്ഡലത്തിലോ കരുണാശക്തിയിലോ പറഞ്ഞുപോയാലും, അതല്ല, ദൈവലോകത്തിൽനിന്നു ചെന്നാലും നമ്മുടെകൂടെ വരുന്ന പ്രശ്നം അനന്തം പക്ഷേപം മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരു കൈപ്പിലാപ്പെടുത്തുന്നതിലോ, ഒരു വിദ്യാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതിലോ, ഒരു അനുചാരത്തെ നീക്കിക്കളയുന്നതിലോ, ഒരു പരിഷ്കരണ

ബ്രഹ്മാദിമാർ ആരംഭിക്കുന്നതിനാലും, എന്ത് ഉദ്യമത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നവർ, അവർക്കു നിലമോ പുരയിടമോ, പണമോ പണ്ടോ കൊണ്ടല്ല, ബുദ്ധിശക്തി, നിമിത്തബലവിചക്ഷണത, തീതിപ്പെട്ടതൊക്കെയും സാമർത്ഥ്യം, നടത്താനുള്ള തെളിവ്, ഇവയെ കൊണ്ടാണ് സഹായിക്കുന്നത്. ഒരു സംഘത്തിൽ ഭാഗ്യമെന്ന ഓരോരുത്തനും ഒരു പുതിയതൊന്നൊന്നൊന്നു സഹായിക്കുന്നു. എത്രത്തോളം ബുദ്ധിയും അഗാധതയുണ്ടോ അത്രത്തോളം മനസ്സു് മോക്ഷത്തെ ദർശിക്കുന്നു.

ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ഓരോപ്രവൃത്തിയേയും വളർത്തുവാൻ ഇടത്തിനാൽ ആശ്ചര്യത്തിൽ നാം മുഴുകിപ്പോകാം. അത്യാഗാധമായ സമുദ്രത്തിൽമുങ്ങി അടിയിൽക്കിടക്കുന്ന മത്ത്, പവിഴം, മുതലായ മണങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഒരു മാതിരി കവചമുള്ളതു പലതും കണ്ടുവരുന്നതിനാൽ ഇടയില്ല. എന്നാൽ മനോമത്സാകർത്തിനർ അത്യാഗാധപ്രദേശങ്ങളിൽ അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പുരാതനജന്മാന്മാരുടെ ഉദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന സൂതികവചങ്ങൾ അറിയാത്തവർ ആരെങ്കിലുമാണോ? പ്രോമയാനത്തിൽകയറി ഉല്ലാസത്തോടെ ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പുരാണങ്ങളിലും, ഇന്ത്യയിലെ വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലും വായിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാത്ത കണ്ടോ അനുഭവിച്ചോ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കമേയുള്ളല്ലോ. എന്നാൽ കല്പനാശകനികാണ്ടു സ്വപ്നത്തേക്കുടി അധികരിച്ച സൂക്ഷസഞ്ചരണം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർ എത്രപേരാണ്? സൃഷ്ടിക്കുതി ബ്രഹ്മാവിന് ഒരാൾക്കൊത്രമേ ഉള്ളതായിചെട്ടിടുള്ളൂ. എന്നാൽ ഉല്ലാസനശകനികാണ്ടു എത്ര പേരെങ്കിലും മനസ്സു് സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല? കവിതയുടെ ഉല്പലവനംകൊണ്ടു ഇല്ലപൊക്കിമങ്ങളും അല്ലസംഗതികളും അതിർമണിയങ്ങളായിത്തീരുന്നു. ഉല്പലവനശക്തിയും വിചാരണാബൈബല്യവും മോക്ഷിക്കുമ്പോൾ വായിക്കുമ്പോഴെന്നു വായിച്ചുകൊണ്ടു ഹാത്വിശേഷസംരത്ന ജനിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ, പരമാംഗി ഉജ്ജ്വലകൃമത്തിനു സപ്തം കൂടാത്തുപോയ, നമ്മുടെ മനസ്സിനെ നമ്മുടെചെയ്തിപ്പിക്കുന്നു. ഇ

നിൻവണ്ണം, നിത്രപണിയിലും, ക്ഷമ, മനോഹരമായും, പരിശ്രമം, സ്നേഹം, സ്വയം, ജ്ഞാനാകാഷ, ഈ കാലം ഗുണങ്ങളും നമുക്കു ശക്തിയുമാം ആനന്ദത്തെയും നൽകുന്നു. അനുപമങ്ങളായും അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഈ ഗുണങ്ങളെ നമുക്കു, ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ കിട്ടിച്ചു ചാകാതെ, ഹൃദയാവലംബംകൊണ്ടു കരുണയോടെ വിട്ടുനൽകി. ഇവയുടെ ബലമുള്ളതായ നമുക്കുണ്ടാകട്ടെ. ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങളിൽ നമ്മെ സംഹാരിക്കുന്നതിനായി ഇവയെ നമുക്കു. സമാധാനപരമായും, മൃഗസാമ്രാജ്യങ്ങളായും, ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങളായും അഭിമുഖീകരിക്കാൻ നാം കഴിയാത്തവിധം, സമുദയത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെ ശക്തിയായ നമ്മെ, ഗുണഭോക്താവിനായി നമ്മെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും, പ്രവൃത്തികളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും, അടങ്ങാത്ത മനോഹരതയുള്ളതായും, അനുസരിക്കുന്നതിനും ബുദ്ധി മോഹിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ ഗുണങ്ങൾ നമ്മെ നൽകുന്നു.

ഈ വിശ്വയാവലോകനം ശക്തികളെക്കുറിച്ചു നിത്രപണം ചെയ്യുന്നതിൽ നമുക്കു കൊണ്ടുവന്നു മനോഹരമായും, ഇവയെ നമുക്കു ഉള്ളിലുള്ള വിദ്യയ്ക്കു കഴിയും, ആകർഷണശക്തിയും. മനോഹരമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും, പരമമായും സാധിക്കുന്നതിനും, പരിശ്രമംകൊണ്ടു വിജയങ്ങളെ നൽകുന്നതിനും, നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ശീലം, എത്ര നവനവമായും ആനന്ദത്തെയും ജീവിതത്തിനും സമീപപ്രവൃത്തികൾ മനോഹരമായും വർദ്ധിക്കുന്നു; അതിനുള്ളിൽ നമുക്കു ഉള്ളിലുള്ളതായ വലിയൊരു പ്രതിബിംബങ്ങളെ എല്ലാം അവൻ മനോഹരമായി കാണുന്നു; അവയ്ക്കുള്ള പ്രതിവിംബങ്ങൾ എല്ലാം മനോഹരമായും, എന്ത് അവസരത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു, പരിശ്രമങ്ങളെ നൽകുന്നതിനും എല്ലാം മനോഹരമായും, അവൻ മനോഹരമായും. ഉയർത്തിയതിനും വീഴുന്നതിനും അനുപമമായതിനും കീഴോട്ടു വരുന്നതിനും വേഗം കൂട്ടുന്നതിനും, കാലം പ്രവൃത്തികളിലൂടെയെന്ന പരിചയം മ

അയ്യോ ശക്തിയെ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട പ്രവൃത്തികളിൽ സൈമൻ ഈ ഒരു ഉത്തമഗുണമാകുന്നു. കുരിശിൽ കുറ്റം കാട്ടിത്തന്ന തൃത്തിൽ കുറ്റം ധനം മുതലി. കാട്ടിത്തന്ന ശ്രമം വിവരം വിവരം കാട്ടിത്തന്ന വിവരം വാങ്ങിയ മോശത്തെയും വ്യാപാരത്തിൽ മുതലിനെ വിവിധംഗിതങ്ങളാക്കി അയ്യോ ശക്തിയെ ഉപദേശിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അയാൾ ഇളകിയില്ല. കാട്ടിത്തന്ന വിവരം കൃത്യമായതും സമ്പ്രദായം കാൽക്കുന്ന ആദ്യമായിട്ട് ആ തൊഴിലിൽത്തന്ന നിരന്തരമായി പരിശ്രമിച്ചു. ശ്രമം ഇത്ര നല്ല കാട്ടിത്തന്നതിൽ ഇല്ലെന്നു തന്നെ ഗണിച്ചതുകൊണ്ട് അയാളുടെ തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കാട്ടിത്തന്ന പ്രിയം തന്നിട്ടു. അയാൾക്കു നല്ല വിവരം ഉണ്ടായിട്ടു എന്നായി. എന്നാൽ കാട്ടിത്തന്നിരുന്നതും വിവിധ ലോകത്തിൽനിന്നു വന്നുവന്നതും.

ബുദ്ധി എന്നത് എന്താണ്? ഏതു തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ, അതിലുള്ള സംഗതികളുടെ ഗതിയെ അറിഞ്ഞ് അവയെ നിയമിച്ചു. രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ശക്തിയാകുന്നു. എല്ലാ സംഗതികൾക്കും പ്രകൃത നിയമങ്ങളുണ്ട്. അവയെ അറിയുന്നതിനു ബുദ്ധിമാനമായതുകൊണ്ട്. ആ അയാളെ കെട്ടിക്കൊണ്ടു കെട്ടുന്നതിനുള്ള രീതിയെ അറിയുന്നു; ചിത്രമെഴുതുകാരൻ ചായങ്ങൾ ചേർത്ത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നിയമങ്ങളെ അറിയുന്നു; നാളെ അവയെ കെട്ടേണ്ട രസപൂർണ്ണമായതുകൊണ്ട് രീതിയെ അറിയുന്നു; നെല്ലാളിൻ ദൈവത്തോട് എന്ന കഥാപാത്രം, കഴൽക്കണ്ണാടിയിൽകൂടി നാൾ ദൈവത്തോടു പരാമർശിക്കുക എന്നാൽ, യൂറോപ്പിയിലെ പലതരം തൊഴിലുകളെ നോക്കുകയല്ലാതെ എന്തിന്, പട്ടാളങ്ങളെ അന്ധമായി വിവിധംഗിച്ച്, ശത്രുക്കളോടു പൊരുതാനുള്ള രീതിയെ തെളിയിക്കാൻ; വലിയതോളത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ഉണ്ടകളെക്കൊണ്ട് അന്ധതയെക്കൊണ്ട് ബുദ്ധിയിൽനിന്നും പ്രസരിച്ചു ശക്തികൾ ഉണ്ടാകുകയായിരുന്നു.

പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രകളിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവമാണിത്. ഒരിഞ്ച് "തെളിവുകൾ" എന്നൊരു പുസ്തകം കററ ചെമ്പുനിറം, "കോടതി പിഴയൊടുക്കാൻ വിധിച്ചു. കരപലരംഗം" പാവമായ ഈ കുറാക്കോത്ത് ഒരു കാര്യപോലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ബന്ധുക്കളും ആത്മീയരായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടു പിഴയൊടുക്ക് അവനു കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ കോടതി അവനെ തടവിനടക്കാൻ കല്പനയൊടുക്കി. അവൻ പിടന്നു ഏതാണ് ചെമ്പുനിറം? അവന്റെ ചെമ്പുനിറം ഇട്ടിരുന്ന ചീകൽ ഏതാണ്? ഉൾക്കാൻ തുടങ്ങി. അതുപോലെ കോടതിയിലുണ്ടായിരുന്നവരെയും ആനന്ദമിടവാനായി. ഈടും തുടങ്ങിയിരുന്ന ജൂറിക്സ് (തടസ്സം) ഉണ്ടാക്കും. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ സെക്രട്ടറിയുടെ അടുത്തു ചെന്നു; ജൂറി നാളെപിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഏതാൻ, എല്ലാവരേയും അനുമതിപ്രകാരം തടയുകാൻ വിടരുത്. ആ തടയുകാൻ കുറാക്കൂടി ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നമ്മളും, എന്നുവെങ്കിലും, ലോകത്തിലെല്ലാവരും എങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു വിധം നോക്കുകയും വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം.

അപരിച്ഛിതനായും അനായാസത്തോടു കൂടി കൃഷിവലൻ കൃഷിക്കിൽ ചാത്തിരുന്നു. അവന്റെ ഉദ്യോഗമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം അവരോട് അടുത്തുചിട്ടു. അവൻ വല്ലാതെ അതിശയോന്മത്തമായ ഒരു ചെറിയ ഉത്തുവണ്ടി അമ്മിടക്കത്തു നടന്നു കഴിക്കുന്നതുകണ്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അപ്പൻ ഉണ്ടാക്കിയതല്ലേയെന്നാണ് ആ ചെറിയ പാത്രം. അപ്പൻ കിണറിനെ ചാളിച്ചു വിടുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹം, ആദ്യമായിട്ടായ കൃഷിവലന്റെ കരകൗശലശക്തിയെ ചെല്ലപ്പടത്തോൻ സമർത്ഥമായി തീർത്തുവല്ലോ! ഏതു അപരിച്ഛിതനെന്നുള്ളിലോ കലാശവശത്തോ ചെല്ലിത്തെയി കാണാം.

വന്നതാണ്. ഇതാ തോക്കു! സൈന്യത്തോടു സാമന്ത്രിയോ ഇല്ലാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടിയെ ചൂറി എന്തുനാഥികൾക്കു നിലുറന്നു! സഞ്ചായി കഥകൾ പറഞ്ഞുകൾപ്പിടാൻ തെവൾക്കു അറിയാം. അതുകൊണ്ട് അവൾക്ക് കരിക്കലും കൂടിന് അളില്ലാതിരിക്കുമില്ല. അവളുടെ കയ്യിലും വലിയ തവണകളെ മാറുന്ന കട്ടികൾ വരിക്കരിക്കപ്പെട്ടപോയി. അവൾ എവിടെപ്പോയി എന്ന് എങ്ങും അന്വേഷിച്ചു പോകുന്നു. ചിരിച്ചുരസിച്ചുചിരിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നോക്കിയാൽ, അവൾ അവരുടെ നടുക്കു നില്ക്കുന്നതു കാണാം.

എത്ര വിലപിടിച്ചതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്ത് എത്ര വിലയേറിയ വാസനകൾ നമുക്കുണ്ട്? ഭാരതത്തിന്റെയും ഗുണങ്ങൾ കാണുന്നവർ അതിനൊരു ഉത്തരമായി മനോനമിപ്പുന്നത് ഭാരതത്തിപ്പോകുന്നു. പാട്ടുകേട്ടാൽ അതുമതിയൊന്നാണുവേണ്ട എന്നു തോന്നുന്നു; നാടകം കാണുമ്പോൾ അതിനൊരു മനോനാണം സമ്മാനമല്ലെന്നു തോന്നും വരുന്നു; വള്ളംകളികാണുമ്പോൾ അതിൽപോലും സെക്കന്റായി വേറൊന്നു ഇല്ലെന്നു നാം വിചാരിക്കുന്നു; വലിയ തുരുത്തുകൾ തുറന്നു നോക്കിയാൽ സ്വന്തത്തിലേക്കു കിടിച്ചുവരുന്ന സൈന്യാധിപനെ കാണുമ്പോൾ, അയാളെപ്പോലെ തന്നെ ചെറുപ്പം മുതൽക്കു കലാകരനായിരുന്ന നാം ഗണിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആസൈന്യാധിപനെക്കു പാട്ടിടമൻസന്തതിയുള്ള മകനെ വെറുക്കിയപ്പോൾ ബഹുമാനം തോന്നുന്നത്, ഒരു വശ്യവുമായ കവി മനോജ്ഞാതൻ വിഭജനത്തെയും സാധിക്കുകയും ഇപ്രകാരം ഭാരത വാസനകളുടെയും ഗുണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടും, നാം ആനന്ദപരതന്ത്രവരാതിരുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ട് ഭാരതം വരുന്നവർ അതു മുന്പുവന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതാണെന്നും, കലാവിവരം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷംകാൾ നമ്മെന്നും വിചാരിച്ചു, പ്രസ്തുതംകൊണ്ടും, ആതിൽ മുന്പുവന്നവരുടെയും കീഴടക്കലും പ്രധാനപ്പെട്ടിട്ടു കൊള്ളുക കഥ ഇവിടെ കാണുന്നു.

സംഗീതത്തിന്റെ വശികരണശക്തി അനുഭവപര്യമായാണ്. കഠിനമനസ്സുകളെ അലിയിപ്പിക്കുന്നതിനും, വിഷണ്ഡന്മാരെ ഉണ്ഡാപിപ്പിച്ചുതുണയ്ക്കുന്നതിനും, ഭക്തന്മാരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരിൽനിന്നു പൊരുതിയെന്നതിനും അതിനുള്ള ശക്തി നാം കാണാമെന്നുള്ളതും വാസ്തവശക്തി കുറഞ്ഞവരിൽ അതു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയാണിത്. സംഗീതരസികന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അത് ഉളവാക്കുന്ന ആനന്ദത്തിന്നു കണക്കും കയ്യുമില്ല. രണ്ടവീരനും അജയനും ഒരുവനും കീഴടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്തവനും മറ്റൊരാൾ എന്നു മധിമതം നേടിയവനുമായ അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തിയും, സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തു രാജാധികാരം നടത്തുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, നടനന്തപാല വിവിധ വികാരങ്ങൾ പ്രാദർശിച്ചു തൂത്താടിക്കാരനുള്ള ശക്തി സംഗീതത്തിനുമത്രമേയുണ്ടാമുള്ളൂ. ശബ്ദശ്രീയാതായി ഹൃദയംറേച്ചു പൂണായിരുന്ന സ്വപതിനിമിത്തം മഹാരാജാവു, രാജസഭ സ്തംഭിതപ്രസിദ്ധഗായകനായിരുന്ന വടിവേലു ഒരു വേനൽ കാലത്തുള്ള സന്ധ്യാനേരത്തിൽ ചുറ്റമ്പിത എന്നു രാഗം പാടി അർപ്പാദം, പ്രഭാതകാലത്തായുള്ള ബോധനത്താൽ രസസ്തംഭംതോന്നി സാധകകാലം കിടന്നുവെച്ചു പുറത്തുവെച്ചു വാദ്യവാദ്യങ്ങൾ പാഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഐഹികസുഖസുഖങ്ങളെ വിസ്മരിപ്പിച്ച് സ്വർഗ്ഗസുഖത്തിന്റെ ചോര മനസ്സുണ്ടു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു സംഗീതമാകുന്നു. ഗാന്ധർവ്വരാജന്റെ ഗാനവും, നാരദന്റെ വീണാസ്ഥാനവും, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മീകഴലും, ഉദ്യമിയുടെ നടനവും സംഗീതമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ പരമകാഴ്ചയെ ദൃഢീകരിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിവിലാസങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ശക്തിയത്രേ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനെ മഹാകാരുണ്യങ്ങളിൽ പ്പാപിപ്പിച്ച് അവനെ സമഞ്ജസിയും മനുഷ്യമുളളവനാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആമോചനശക്തികൊണ്ടു മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയുടെ ഗുണത്തെ സ്വാധീനമാക്കുന്നു; സ്മരണശക്തികൊണ്ടു പ്രകൃതിയുടെ അർപ്പരത്നത്തെ പുരാതനനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു; ശാസ്ത്രജ്ഞാനംകൊണ്ടു പ്രകൃതിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പഠി

ബാലാജിയും മനസ്സിലാക്കുന്നു; കവനശക്തികളുടെ പ്രകൃതിയുടെ മഹാത്മ്യത്തെയും സുഖത്തെയും അറിയുന്നു. ഓരോ ശക്തികളും സിദ്ധിക്കുന്നതും മനുഷ്യൻ ഭൗനത്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഒരാൾക്കു ഈ ശക്തികൾ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു മഹാമാർഗ്ഗം ഈ ഇല്ലാതാവുന്നില്ല. ഈ ശക്തികൾ ഓരോ അനുഭവപാത്രങ്ങളാകുന്നു. ആകാശ് എത്രയത്ര വേണമോ, അവയെക്കുറിച്ച് അത്രയത്ര എടുത്തു ഉപയോഗിക്കാം. പിന്നെയും പാത്രത്തിൽ ഒരു കറവും വെച്ചില്ല. ഈ ശക്തികൾ ഒരാളുടെ സഹജസ്വഭാവമല്ല. അവയിൽ ആദ്യപ്പെട്ട അവകാശം ആദ്യമില്ല. അനുഭവിക്കാത്തവർ മാത്രമേയുള്ളൂ. നാം ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെയും, അവ നമ്മുടെ അധീനത്തിലിരിക്കും. ഉപയോഗിക്കാത്തപക്ഷം അവ നമുക്കു വഴിപ്പെടുകയില്ല.

ഒരു വിവരിച്ച ശക്തികളെ ഉപയോഗിക്കാൻ നമ്മുടെ വസ്തു നമ്മുടെ മനസ്സ് ഉൽകൃഷ്ടമാകുമ്പോൾ, പക്ഷേ ബാധത്തിന്റെ അനുഭവത്തെയും, ധ്യാനത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും, സ്നേഹത്തിന്റെ തത്വത്തെയും, അതിനു വിഷയമിരിക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ നാം ഈ ജ്ഞാനമാത്രത്തെ അനുഭവിക്കുമല്ലാതെ അഹങ്കാരമുദയങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. ജ്ഞാനിക്ക് ആത്മബോധമല്ലാതെ കൂടുതൽ വേറെ ആവശ്യമില്ല; ആത്മാവിൽ സകലലോകങ്ങളും അനന്തതയുള്ളതായി അയാൾ കാണുന്നു.

ഈ ശക്തികൾ അനുഭവമകളാകുന്നു. ഓരോന്നിന്നും എല്ലാത്തിന്റെയും കൂട്ടിയു ബലമുണ്ട്. അവ പരസ്പരസഹായികളായിരിക്കുന്നതിനാലത്ര ലോകം നില്ക്കുന്നതാണ്. അവയെ അറിഞ്ഞ് അവയുടെ നിമമങ്ങളെ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ ബലമിരിക്കുന്നത്. അനുസരണശീലമുള്ളവനല്ലാതെ ആത്മാശക്തിയുണ്ടാകയില്ലല്ലോ. കമ്പിജന്മാലിൽകൂടി ലോകജാതകൾ വർത്തമാനങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, ഇടകൂറുള്ള ആറ്റിപ്പറ്റിൽ കൂട്ടിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള കമ്പിയിൽകൂടി വർത്തമാനമല്ലാ അവി

ഒരു ചെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ, കർമ്മശാസ്ത്രമാതൃക നിലനിൽക്കുന്ന സർവ്വവിധസാവിതർമാഹാത്മ്യങ്ങളെ അല്ലാതെ മനുഷ്യൻ 'ജ്ഞാനത്തി'യിൽകൂടി മനസ്സിലാക്കുന്നു.

രണ്ടു കരാറിന്മേലാണ് ജ്ഞാനം മേലകത്തെ മനുഷ്യൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്, അത് അമൃതസംഗ്രഹം, ഏല്പാലം ഒരുപോലെത്തന്നെ സ്വഭാവം, അവസരം ബലിവിധിപ്രകാരം സിദ്ധിച്ച് അനുഭവിച്ചുകൊള്ളാം. രണ്ടാമത്, അതു കളിക്കാനുള്ള സാധനമല്ല, അതിന്റെ നിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി ഇടവെട്ടുപോകരുത്, അതിന്റെ ശക്തികളോരോന്നും അതിന്റെ നിവൃത്തിക്കായി കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ലാതെ, മറ്റേതെങ്കിലും സൗകര്യമുള്ള നോക്കുകയില്ല; അതിനാൽ ആ നിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ വിജയിക്കും.

എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനമെന്തെല്ലാം മേലകത്തെ സ്വധീനപ്പെടുത്താനാണ്? സമഗ്രമായും ഭാഗികമായും പലങ്ങളെല്ലാം കർമ്മശാസ്ത്രമാണെന്നാണ് മനുഷ്യരുടെയോഹം പുരുഷനായി ഒരു സാധനമുണ്ടാക്കിയാൽ അതിന് ഉടനെ പേര് പാർക്കും? (Pardner)—എന്നു ചെച്ചാൽ, അന്ത്യമായി അത് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതുപോലെ ഒന്നിലധികം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള വിബന്ധനമുണ്ടാകുന്ന സങ്കല്പത്തിനും ദർശനത്തിനുംകൊടുക്കുന്ന കല്പനാസമ്പാദിക്കുകയും. ഒരു കവിത എഴുതിയെന്നാകിയാൽ അതിന്റെ പകർപ്പുവേണ്ടി ദർശനമുണ്ടായി. പ്രകൃതിസിദ്ധങ്ങളായ മാതൃക്കളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹം വീരനായ സേനാനായകൻ ആരാജികനിന്നും സ്വരാജ്യത്തെ മരിക്കുന്നതിനു പകരം, അജ്ഞാതനായിരിക്കുകയും കളിക്കുകയും ചെയ്താണ് പാർട്ടിമേൻ? സഭയിൽ വാഗ്ദാനം നടത്തുന്നു. വിജയനായ ചൈതന്യം അങ്ങനെ ചിഹ്നമായി അനുഭവിക്കുകയുണ്ടാകുന്നതിനപകരം സാധാരണയോ മന്ത്രിയായോ ഉദ്യോഗക്കാരനായിത്തീർന്നുവെങ്കിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം അവസരം ബലിവിധി' എന്നു

രണമല്ലാത്തവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് വാസ്തവമായ ജ്ഞാനവും ബുദ്ധിശക്തിയും ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നതുതന്നെ നല്ല ശിക്ഷയായിത്തീരുന്നു.

നിത്യശക്തികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ചിന്തയും മനസ്സിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെ അകറ്റി നാഞ്ച ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. ഏതെന്നാൽ ഈ ലോകം അമോചനമല്ലെന്നും, അതിന്റെ ഗതിക്കു വേണ്ടുവണ്ണമുള്ള നിയമങ്ങളുണ്ടെന്നും, അതിന്റെ നീതി മലിനപ്പെട്ടവനക്കുതരല്ലെന്നും നമുക്കു വെളിവാകുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സ്വത്ത് കളവുചെയ്യാനും, ധർമ്മത്തെ അസ്തപഥത്തിൽ ചവിട്ടിക്കൊന്നു കഴിയുന്നതല്ല. സത്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്ന് എത്ര കോട്ടകട്ടിയുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം എത്ര മഹത്തരമാണെന്നും അറിയുന്നു. നാം പ്രയത്നശീലമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു ശിക്ഷിക്കാമെന്നു. നേർവഴിയിൽ നടക്കണമെന്നും, സാധരണസംഗതികളെ അറിഞ്ഞുകടക്കുന്നതിലാണ് മഹാമനസ്സുത പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെന്നും, അപ്രകാരം നടക്കുന്നവർക്കു ദൈവസഹായമുണ്ടായി ഇല്ലാതാകുന്നതിന്ന് ഇടയാകയില്ലെന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നു. പരിശ്രമശാലിക്കു മാത്രമേ ലോകം വശപ്പെട്ടുകയുള്ളൂ. അതു നിയമങ്ങളുടെ കൂടാകുന്നു. ആ നിയമങ്ങളെ വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞ് രാജാവിന്റെയും അനന്തരന്മാരും ശക്തിയും അടിയുന്നതിനൊപ്പം കൈകൾമായ ജ്ഞാനം മനുഷ്യനു നേരിട്ടു. ഈ ലോകനിയമങ്ങളെ എല്ലാം കോർത്തുകടന്ന ചരട്ടു സൽഗുണമാകുന്നു. സൽഗുണത്തെത്തന്നെയാണ് ബ്രഹ്മമെന്നു പറയുന്നത്. സൽഗുണമല്ലാതെ ലോകത്തിൽ നോരില്ല. ഏതു പരാമ്യവും സൽഗുണത്തെ വെട്ടിപ്പൊട്ടിക്കുന്നു. പ്രകൃതി ഒരു സൽഗുണോപദേശ്യുമാകുന്നു.

നമുക്കു പറയുന്ന ദോഷങ്ങളെല്ലാം നാം മുമ്പിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള അധർമ്മത്തിന്റെ ഫലങ്ങളാകുന്നു. ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു വിജ്ഞാതകളാൽ അടിസ്ഥാനത്തിന് ഇരയായവരുണ്ടെന്നല്ല നാം ഗണിക്കുന്നത്? ഒരു കാഴ്ച

നിഷ്ഠയും തന്നെ. ന്യായശാസ്ത്രപരിജ്ഞതവൻ എന്നും അ സ്വതന്ത്രനായിട്ടു ഇരിക്കരുള്ളു. ഏതതു താജ്ജ്ഞിയോ, സമുദായത്തിലോ, ഭവങ്ങളിലോ, ന്യായശാസ്ത്രം കറയുന്ന, മറ്റു ദാമ്യവും, സമുദായവും, ഭവങ്ങളും ക്ഷായാസ്തമ്യദശയെ പ്രാപിക്കുന്നു. അന്ത്യനുള്ള ബുദ്ധിയിലിപ്പത്തിൽ പാതിയും ചെയ്തുമാകുന്നു. ന്യായശാസ്ത്രമെന്നൊന്നു കാണുവാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടുകയില്ല. ഭയം ജീവിതസുഖമാത്രം നാശിപ്പിക്കുന്നു. ആശ്വാതിലാനം ഇല്ലാത്തതായാൽ, ഇതരന്മാരുടെ ബഹുമാനത്തിനു മനുഷ്യൻ ഏങ്ങിനെ പാത്രമാകൂ? സർവ്വ നിത്യനായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. മയത്തിനേക്കാൾ മയപ്പെടാൻ മഹാനാമിരല്ല ന്ന് ഒരു വിചാർ പാഞ്ഞിരിക്കുന്നത് സത്യമാകുന്നു.

ഈ ലോകം ഒരു പോക്കുള്ളതത്രെ. ദാഹം കാത്തു വന്നെ പൊരിയവിളിക്കുന്നു. അടങ്ങി ഒതുങ്ങി കാലാകെ പഴുപ്പായാനാൽ കരുതുന്നു. എല്ലാവരുടെ ചെയ്തും ഇവിടെ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ദാഹം സംഗതികളും നേരിടുന്നതു നമ്മെ പരീക്ഷിക്കാനാണ്. പ്രപഞ്ചമെന്നോ മായയാണ്; അതിനുള്ളിൽ കിടന്നു മനുഷ്യൻ ധർമ്മത്തെ ചാച്ച് എന്തു വ്യാജമാണ് കാണിക്കുന്നത്? ധർമ്മം കണ്ടുകൊണ്ടല്ലാത്ത ലോകം നിവരിച്ചുമാ? അതുകൊണ്ടുതന്നെ യല്ല മനുഷ്യൻ മായസ്സും, നേജസ്സും, ധനവും, മാനവും എല്ലാമുള്ളത്? എങ്കിലും ന്യായം നടത്താൻ അവൻ മേപ്പെടണം! ധർമ്മത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നതിനു പരിശുപണിയെല്ലാം അവൻ നോക്കണം! അഥവാ ഭയം ന്യായം നടത്താൻ തുടങ്ങിയാൽ, അതിരൂഢനാട്ടൊക്കെ മേവദനം ഓടിക്കൊന്നു സങ്കല്പിക്കണം!

നാം ചെയ്യുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതുമെല്ലാം ക്ഷണികങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ന്യായവും സത്യവും അനന്തപരങ്ങളാകുന്നു. അവയ്ക്കുള്ള വ്യാജങ്ങളും അൽക്കാലികങ്ങളായ

സുഖാഭാസമുള്ള ജനിപ്പിക്കുമെങ്കിലും, ക്ഷണഭൂതങ്ങളാണു്. പർവ്വതസമുദാനങ്ങളിൽ മരണകണ്ഠകങ്ങൾ നേരിട്ടാലും പരിണാമത്തിൽ ഗുണമല്ലാത്തവരികയില്ല. ഏതു കഷ്ടപ്പാടും പർവ്വതീസുഖികൾക്ക് നാം സഹിക്കേണ്ടതാണു്. ശൈലം, മരന്ധ്രം, മംഗ്ര, മുതലായ ദോഷങ്ങൾ കണപ്രദാചര്യങ്ങളാകുന്നു. ദുഷിച്ചതും കെട്ടിനില്ക്കുന്ന കളങ്ങളും കവുക്കളും ചിറകളുമെല്ലാം പ്രവാഹമാലത്തിൽ മാഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല, അന്നപ്രവാഹത്തിൽ ഈ ദുഷ്ടങ്ങളാലും നീങ്ങിപ്പോകും. ജ്ഞാനശക്തി എവിടെവിടെ ഉണ്ടാകുന്നു? സർവ്വജ്ഞാപനായ ക്രവാഹൻ മാഹാജ്ഞാ, മനുഷ്യജാത ബുദ്ധിയിൽ കൂടി പ്രവഹിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ ജ്ഞാനത്തിലാണ് മേടകം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ജ്ഞാനങ്ങളിലേക്ക് ഉദയമായിട്ടുള്ളതു പർവ്വതാനമാകുന്നു. ഇതാണ് സർവ്വതീർത്ഥവും മഹാസ്ത്ര മായലിലും മേൽ മോളങ്ങൾ എങ്ങിനെയോ, ധീരന്മാരിനാൽ ഹീനതെങ്ങിനെയോ, വായുമണ്ഡലത്തിൽ അന്ധജങ്ങളെങ്ങിനെയോ, സൂര്യചക്രത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളെങ്ങിനെയോ, അതിൽ വളന്നും ജ്ഞാനശക്തിയിലാണ് ജനസമുദായങ്ങളും ആവയുടെ സകല എപ്പാടുകളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.

എം. രാജരാജവർമ്മാജി എം. എ., കവി എൽ.

ജീവശാസ്ത്രം. *

(BIOLOGY)

ജീവങ്ങളെ സകല വസ്തുക്കളെയും പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ് ജീവശാസ്ത്രം (Biology) ജീവിതജ്ഞാനം നിർമ്മിക്കുന്നതും അത് വെളിച്ചമുളവാക്കിപ്പോയ്ക്കിട്ടുണ്ട്. ജനമിടയുള്ള സ

* ജിസ്റ്റർ പി. എം. ബർട്ട്ലിസ് മറ്റൊരു പേരുമാണ്.

കല വസ്തുക്കളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അതായത്, ഇതു സസ്യജാലങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും നിർജീവവസ്തുക്കളാണെന്നു ആദ്യത്തെ പാഠ്യം. ഇതുക്കുളിലെല്ലാം ജീവനുള്ളെന്നു, സ്വയംപരിരക്ഷ, ആത്മ സംരക്ഷണം. സസ്യങ്ങൾക്കും ഇവയ്ക്കും ജീവനുള്ളതാണെന്നു തീർച്ചപറയുന്നതിൽ ശങ്കയും വരും.

സസ്യങ്ങൾക്കും ജീവനുള്ളെന്നതിനു വല്ല വ്യത്യാസമുണ്ടോ? ഇതുകണ്ടെത്തുവാൻ അങ്ങനെയും അവ ചർച്ച ന്നില്ല. നോക്കിയിട്ട്, കാരണമായതുകൊണ്ടു പ്രായേണ നിർമ്മിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നാം ഒരു കാര്യം മുറിക്കുന്നതായാൽ, വേറൊരു സ്ഥിതിക്കുന്നതായി യാതൊരു ലക്ഷ്യവും അതു കാണിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, കല്പനപോലെ നിലത്തു പതിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എന്തുമാണിത് സസ്യങ്ങൾക്കും ജീവനുള്ളെന്നു നാം പറയുന്നത്? ഒരു കല്പനയായും എന്തു വിശദീകരണമുണ്ട്? അവയ്ക്കുള്ളത്? പക്ഷിത്തം അന്ധകാരത്തിനും ഭരണയ്ക്കുള്ള പിളർപ്പ് എന്തുമാത്രമോ, അതുതന്നെ വിവരമുണ്ട് ഒരു ചെടിക്കും ഒരു ശിലയ്ക്കും ഭരണയ്ക്കുള്ള പിളർപ്പുമാണു ജീവശാസ്ത്രങ്ങളാൽ കല്പിക്കുന്നു.

ഇത് ആരംഭിക്കുമ്പോൾ 'ജീവൻ' എന്നത് എന്താണെന്നൊരു ചോദ്യം ഉള്ളിൽ അകലിക്കുന്നു. എങ്കിലും, അതെന്താണെന്ന് ആത്മം ജ്ഞാനത്തോളം ശരിയായി വിവരിച്ചിട്ടില്ല. എന്തെല്ലാം വസ്തുക്കളുടെ സംയുക്തമാണുമാണ് അത് ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്, അതിനെ പരിഗ്രഹിപ്പാൻ നമ്മൾ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ജീവൻ എന്നാണു നമുക്ക് അറിയാം നമ്മിൽ അതു പ്രാപിക്കുന്നതെന്നു നമുക്കെന്നു അറിയാം; അതുവഴി പ്രാപിക്കുന്നതെന്നുള്ളത് അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾക്കുമാത്രം അറിയാം. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ എന്താണ്

അങ്ങനെയൊരു വളർന്നുനിന്നും, സ്വയംനിത്യ ആവർത്തിച്ചു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി, ജീവജാലത്തിന് പരമമുണ്ട്. നാം പാകിയ ഒരു വിത്തിന്റെ സമനുള്ള, അനന്തരം കഴിഞ്ഞു, അതിൽനിന്നും ഒരു ചെറിയ മുള ഉത്ഭവിച്ചുവെന്നും, അതിനുവേണ്ട പോഷകസാധനങ്ങൾ ആ വിത്തിൽനിന്നും, പുറമെ വരുന്നവർക്കു നിന്നും അതു ശേഖരിച്ചു ഭിന്നപ്രതി മേല്പാട്ടു വളരുകയും, നാലുപാടും ചെറിയ കൊമ്പുകളെ വ്യാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും, ഒടുവിൽ വലിയതായ വൃക്ഷമായിത്തീരുന്നു. അനന്തരം ഈ മരം പൂക്കളെ ധരിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കുള്ളിൽ കാമകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവ, തങ്ങളുടെ മുള, മാതൃതന്മയിനു സമ്മായ അന്ത്യതൽക്കൾക്കു കാരണമാകുന്നു. ഈ അവസ്ഥയെന്ന്, സൂക്ഷിച്ചാൽ, ജന്തുക്കളുടെ മേല്പാട്ടും കാണാം.

ദൃഷ്ടാന്തമായി, ഒരു കോഴിക്കുഞ്ഞിനെത്തന്നെ ഏറ്റക്കം അങ്ങനെയൊരു ചെറിയ പാവമാണ്. അതു ജീവിയും തിന്നപ്രയപുത്തിയിലുള്ളവരും വലിപ്പത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന പിന്നീടു മുട്ടകൾ ഇടുന്നു. ഇവ, തക്കതായ ചില വൃന്ദവൃക്ഷകളുടെ ഫലമായി വെളിയിൽ വിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്നു. അനന്തരം ഈ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ക്രമത്തിൽ, തങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യതയിലായ് തീർന്നുവരും ചെയ്യുന്നു. ജന്തുക്കൾക്കും സസ്യങ്ങൾക്കുമെല്ലാം ഈ അവസ്ഥ കാണുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ട് നാം അവയെ 'ജീവിക'ളെന്നുവിളിക്കുന്നു. മറ്റു പുറമേയുള്ള വസ്തുക്കൾക്ക് ഈ ഗുണങ്ങളില്ലാത്തതാൽ അവയെ നാം 'നിർജീവിക'ളെന്നും സങ്കല്പിക്കുന്നു. ജീവൻ 'ഹാസി'വന്നുകൂടുന്നതൊട്ടുകൂടി, ജന്തുക്കളുടെയായാലും സസ്യങ്ങളുടെയായാലും, സകലജീവവ്യവസ്ഥയ്ക്കും നിലകുന്നു. ഈ പരമാത്മാക്കണ്ഡം ഉപയോഗവസ്തുക്കൾക്കും അപയോഗങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം യാതൊന്നുമില്ല.

ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടതു ജന്തുക്കളും സസ്യങ്ങളും ഏതു വിധത്തിലാണ് തങ്ങളെത്തന്നെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതെന്നു

ൺ. കാർബൺ (Carbon) അക്സിജനും (Oxygen) ജലവും (Hydrogen) ഡയണയുമായും (Nitrogen) എന്ന് പ്രധാനമായി നാലു മൂലപദാർത്ഥങ്ങളുടെ (Elements) സംയോജനമാണ് ഈ രണ്ടു ജീവിവ്യൂത്തും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. അതിർന്നതലത്തിൽ, അവയുടെ പോഷണവ്യവസ്ഥയും ഈ നാലുപദാർത്ഥങ്ങളും ചേർന്ന് സ്വയനങ്ങളാണെന്നതുകൊണ്ടും പരമാർത്ഥവും അതുതന്നെയാണ്. പുതികിലും, ജന്തുക്കളും സസ്യങ്ങളും ഓരോരതിരിയിലുള്ള സ്വയനങ്ങൾ വഴിയായി, ഈ പാദങ്ങളെ അകക്കൈ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല. അതായത്, ഈ രണ്ടു വ്യൂത്തുകളുടെയും ആഹാരാധിഷ്ഠിതമാണെന്നുള്ളതാണ്.

ജന്തുക്കൾക്കു ഏകദിനമായാണ് 'ഭക്ഷിക്കുന്നു' എന്നത് ആദ്യം ആവശ്യമാകുക. മുൻപറഞ്ഞ പോഷകപാദങ്ങളുടെ ചേർന്ന് ദ്രാവകങ്ങളും, കട്ടിയുള്ള സ്വയനങ്ങളും ആണ് അവയുടെ ഭക്ഷണം. ഇതു ശരീരത്തിന്റെ അംശമാണ് അതിനുള്ളതായ, ഉള്ളിൽചേർന്ന ഭക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പലഭാഗം, തീയിലിരിക്കുന്ന ആത്തിൽനിന്നു കറിയല്ലാം അകലുന്നതുപോലെ, ഭക്ഷണവ്യവസ്ഥയിൽനിന്നും, പോഷകങ്ങളില്ലാത്തവ അകലുന്നു.

ജന്തുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം ഏകദിനമാണ് എന്ന് ഒരു മേലുദ്യമം. അവയുടെ ശരീരത്തിൽ സദാ ജന്മം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതെന്നാണ് ഇതിന്റെ ഉത്തരം. ജന്തുക്കൾ പൊതുവെ ചൊടിപ്പുള്ളവയാകയാൽ, ഈ ചൈതന്യത്തിനു കാരണമായി, സ്വതന്ത്രതന്ന തങ്ങളിൽ ഒരു ശക്തി (Energy) സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഈ ശക്തിയെ (Energy) അവ തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ സംഭരിച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ സംഭരിക്കുന്നതു ഭക്ഷണസ്വയനങ്ങളിൽനിന്നാണ്. അതിനാൽ അതാതുജീവസത്തിൽ ഉള്ള 'വേല'യ്ക്കു വേണ്ട ശക്തിക്കു, തീവ്വി എന്നത് അവയ്ക്കു ആവശ്യമാകുന്നു.

ഘനപദാർത്ഥങ്ങൾ (Solid food stuffs) സസ്യങ്ങൾ

ക്ക് ആഹാരസാധനങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടു. ദ്രാവകങ്ങളും, വായുതന്മയമായ (gaseous) സ്ഥാപനങ്ങളാണ് അവയ്ക്ക് ആഹാരം. ഇവയിൽനിന്ന് അവ, അംഗാരം (Carbon) അളവനകം (Phygen) ജലബന്ധം (Hydrogen) ഉപയോഗിച്ചു (Nitrogen) എന്നീ മൂലധാതുക്കളെ നേടുന്നു. മേൽപറഞ്ഞതിൽ ഒട്ടവിലെ ന. ധാതുക്കളെയും, വെങ്കലം വഴിയായി നിലത്തു നിന്നത്രെ അവ ഗ്രഹിക്കുന്നത്. നിലത്തിൽനിന്ന് അവ ജലത്തെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു. ജലത്തിൽ, അളവനകം, ജലബന്ധം, ഇവ രണ്ടുമാണ്. ഇതുകൂടാതെ ഉപയോഗിച്ചുപോകാൻ കഴിയാത്ത സാധനങ്ങളും ഇതിൽ കലർന്നിട്ടുണ്ട്.

‘അംഗാരം’ എന്നുള്ള സസ്യങ്ങൾക്കു കൂടിത്തീർത്ത. ഇതിൽ അവ ചരച്ചെടുക്കുന്നതിൽ കൂടെ സേകരവുമാണ്. അംഗാരാമയം (Carbonic acid gas) എന്നു, ഒരു വസ്തുവായതിൽ എടുത്തുവെക്കുന്നു. ഇതൊരു ബന്ധുമാണ്. ഇതിൽ അംഗാരവും, അളവനകവും (Oxygen) അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ ഉള്ളിലേക്കു സ്പിക്കിച്ചു, ഒരു മൂലധാതുക്കളെയും വേറെയാക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി, സസ്യങ്ങൾക്ക് നേർ വേർതിരിക്കുന്നതാണ്. അംഗാരത്തെ സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനായി അവ ഉള്ളിൽ ശേഖരിച്ച്, അളവനകവിത (Phygen) വായുവിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിധം ചെയ്യുന്നു. ഈ വേർതിരിവ് വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നതിൽ അവയെ സഹായിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഒരു വസ്തുവുമാണ്. അതിന്റെ നിറം പച്ചയാണ്. സസ്യങ്ങൾക്കു സ്വന്തം പച്ചനിറത്തിന് ഇതാണ് കാരണം. എങ്കിലും ഈ വേർതിരിവ് വരുത്തുന്നതിനുള്ള ശക്തി സൂര്യപ്രകാശമുള്ളപ്പോഴാണ് സസ്യങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്നത്. അതിനാലാണ്, മുകളിൽ നട്ട ചെടി അല്ലാതെ കണ്ടിരിക്കുന്നത്. സൂര്യകിരണങ്ങൾ വേണ്ടപോലുള്ള തരത്തിൽ ഇലകളിൽ തട്ടാതെ അവ ചെല്ലിപ്പിടിക്കുകയില്ല.

മേൽ കാണിച്ചതിൽനിന്നു കാർബൺ, (Carbon) ഹൈഡ്രജൻ, (Hydrogen) ഹൈഡ്രജൻ (Hydrogen) ഹൈഡ്രജൻ (Nitrogen) എന്നീ മൂലധാതുക്കളെയും സ്പിക്ക

മിക്കുന്നതിൽ പ്രാണിവർഗ്ഗം ഒരു രീതിയെയും, സസ്യവർഗ്ഗം മറ്റൊരു രീതിയെയും അനുകരിക്കുന്നുവെന്നുകാണാം. ഓരോന്നൊന്നു ചെടികൾക്കുവശ്യമില്ല. കാരണം, അത്രയ്ക്കു വായുക്രമപദാർത്ഥങ്ങളാണ്, ഭവനകൾ വഴിയായി ചെയ്തുന്ന അവയുടെ ഭക്ഷണദ്രവ്യങ്ങൾ. എന്നാൽ ജന്തുവർഗ്ഗം ഈ പ്രകാരമുള്ള ചർമ്മമുള്ള ലാഘവങ്ങളല്ലാത്ത ഘനപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നും, (Complex Solid Food Stuffs) നേരത്തെന്നതാണ്. അതാണ് അവയ്ക്കു ഭവനം ആവശ്യമായത്.

ഇനിയും ആലോചിക്കേണ്ടതു, പ്രാണിവർഗ്ഗത്തിന് ആഹാരമായ ഘനപദാർത്ഥങ്ങൾ എവിടേനിന്നു വന്നുവരുന്നതാണ്. അത് എന്തുകൊണ്ടു നോക്കിയാലും, സസ്യങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെയാണ്. ഇവ, മുൻപാണു നാം മൂലധാന്യം എന്നും ചേർത്തുകൊണ്ടു ഘനപദാർത്ഥങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ സസ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത സാധനങ്ങളെ ജന്തുക്കൾ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതു കൂടാതെ വേറൊരു വിധത്തിലും സസ്യങ്ങൾ നമുക്കുപകാരപ്രദങ്ങളാകുന്നു. അംഗാത്മബാഷ്പത്തിൽനിന്ന് അവ അമ്ലജനകത്തെ വേർതിരിച്ചു, തിരികെ വായുവികളാക്കുതന്നെ വിട്ടയക്കുന്നുവെന്നു നാം കണ്ടുവെല്ലാം. നമ്മുടെ ജീവസന്ധാരണത്തിന് അംഗാത്മം അത്യാവശ്യമാണ്. നാം സഭാ ഉള്ളിലെക്കു വായുവിനെ ശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു വായുവിൽ അധിവസിക്കുന്ന അമ്ലജനകത്തിനായിട്ടാണ്. നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ സംഭരിക്കുമായിരിക്കുന്ന ശക്തിക്ക് ഈ അമ്ലജനകം 'അയവു'കൊടുക്കുന്നു. ഈ ശക്തിയെ നമുക്കു പലതരം വെവ്വേറ്റുകപകരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് ഈ ശക്തിയുടെ ഭണ്ഡാരത്തിന് ഓക്സിജൻ ഒരു അംശം ഉണ്ടെന്നു നമുക്കു പായാം. അയഞ്ഞുവരുന്നതാഴ്ചകൂടി, അംഗാത്മവായു, (Co₂) നേരം (Urine) ഇത്രാദിവസ്തുകൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, ഇവ നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്നു അത്യാവശ്യകാര്യമില്ലാത്തതിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

നാം നിപെന്ദിതർ (Dependents) എന്നാക്കുകയും, അംഗാർക്കുവായ്ക്കുവേണ്ട വായുവിലേക്കുവിട്ടു. ഇങ്ങിനെ ഭവിനമാർപ്പേകുന്ന വായുവിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയാക്കിപ്പോക്കുവാൻ അത് ആരെ ദുഷിക്കുന്നതിനും, ശുദ്ധമാക്കുവാനായില്ലാതെ നാം ശുദ്ധസമുദ്രി മരിക്കുന്നതിനും ഇവയെ ഇപ്രകാരം വായുവിൽനിന്ന് അംഗാർക്കുവായ്ക്കുവേണ്ട നിമജ്ജനമാക്കുന്ന ഈ ശുദ്ധീകരണമാലിന്റെ നിവൃത്തിയെന്നതു സസ്യങ്ങളാണ്. എന്നാൽ, സസ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇവയെ വെറും ശുദ്ധീകരണമാലിയാക്കരുത്. കാരണം, തങ്ങളുടെ ജീവസന്ധാരണത്തിനുകൊണ്ടു അംഗാർക്കുവായ്ക്കു അവയ്ക്ക് ഒരു അന്ത്യവശ്യമാണ്. എന്നാൽ അംഗാർക്കും (1) മാത്രമേ അവ അതിൽനിന്നും പരിഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളുവെന്നതു നാം മുമ്പു കണ്ടുവെല്ലാം.

അതേനമും, അതുവായുവിനെ (2) വായു വഴിയായി നമുക്ക് അവ ഭാനുചെയ്യുന്നു. അതുതന്നെ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നാം സസ്യങ്ങളുടെ ഉപകാരത്തിനായി അവയ്ക്കു അംഗാർക്കത്തെയും, അവ നമുക്കായി, നമുക്കു വേണ്ടുന്ന അതുവായുവേയും, സകല ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെയും ഭാനുചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ സസ്യങ്ങളും പ്രാണികളും പരസ്പരം ആശ്രയിച്ചുനില്ക്കുന്നവരെന്നു തെളിയുന്നു. മൃഗങ്ങളെക്കൂടാതെ സസ്യമരങ്ങളും, സസ്യങ്ങളെക്കൂടാതെ മൃഗമരങ്ങളും ജീവിച്ചുകൊണ്ടുസാധ്യമാണ്.

കുറച്ചു വെളിച്ചത്തിലായിട്ടാണ് ജീവജന്തുക്കളുടെ അധിവാസം. ജലജന്തുക്കളിൽ ചിലതു ശുദ്ധജലത്തിലും, ചിലതു മലജലത്തിലും വസിക്കുന്നു. 'തവളകൾ' മുതലായ ചില ജീവികളെ ഒഴിച്ചു, ഒരു ജന്തുവിനതന്നെ കരയിലും വെള്ളത്തിലും രണ്ടുപാദമുണ്ടാവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അപ്രകാരമാണു, ശുദ്ധജലത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന മിക്ക ജന്തുക്കൾക്കും ആഴിയിലെ അധിവാസവും സാദ്ധ്യമല്ല. കരയിലുള്ള ജന്തുക്കളിൽ ഒരുഭാഗത്തെ, ഉയർന്നുപ്രദേശങ്ങളിലും നാം കാണുന്നുള്ളു. മറ്റൊരു ഭാഗത്തെ, തണുത്തുകിട്ടി

ലുപത കാണുന്നതുകൊണ്ടും. ചില ജന്തുക്കൾ വാനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇതിനു ഉദാഹരണം, മിക്ക ശലഭങ്ങളും, മിക്ക പക്ഷികളുമാണ്. ജന്തുക്കൾ പ്രായേണ, ശീതോഷ്ണ, വൃശഭമായ അനുസരിച്ച്, ഒരു ക്ലിപ്തമായ രീതിയിൽ, ദലാക ത്തിന്റെ നാനാവിഗതമങ്ങളിലുമായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേഖലയിലെ ജന്തുക്കൾ, പ്രായേണ ശീതമേഖലയിൽ ജീവിക്കുകയും ഉഷ്ണമേഖലയിൽ, നാം സ്ഥലത്തെ കണ്ടുവരുന്ന ആനകളെ യൂറോപ്പിൽ കാണുക എന്നത് അസാധ്യമാണ്.

ഭൂമിയിൽ ഉത്ഭവിച്ചവയിൽനിന്നു അനുവധി പ്രാണികളെയും സസ്യങ്ങളെയും നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ല. അവയ്ക്കു കാലാനന്തരകങ്ങളു ന്നാൽ വന്നുകൂടിയെന്നു ഭൂമിയിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുപോയവകളായിരിക്കുന്ന അവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽനിന്നു നാം ഗ്രഹിക്കുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന പലജന്തുക്കളുടെയും അസ്ഥികൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കല്ലുരി എന്നതു കറുപ്പു വളർന്നിരുന്ന അസ്ഥി വൃക്ഷങ്ങളുടെയും അവശിഷ്ടമാത്രം. ഭൂമിയിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പല അവസ്ഥാന്തരങ്ങളുടെയും ഫലമായി, ഇവ മണ്ണിൽ കൂടാതെ ഉത്ഭവിച്ചു അണുപദാർത്ഥവും, കാലക്രമംകൊണ്ടു കല്ലായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രാണികളെക്കുറിച്ച് ആധാരമായ 'ജീവൻ' എന്നതു എന്നതായി കാലത്തുതന്നെ പിറന്നവൻ കൃത്യമായി ആകാം പാഞ്ഞുകൂടാ. ഇന്നുപ്പോളെന്നു ഗണിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കാലത്ത് അതുതന്നെ പിറന്നവനും, അതുതന്നെ അന്നുതന്നെ ഇന്നു തുടങ്ങുകക്കഴിയില്ലെന്നുവെന്നു പാഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും, അത് എന്താവും ചെയ്തതും ലഭ്യങ്ങളായ ജീവികളിൽ ആണ് ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചതെന്നും, അവയിൽനിന്നും അനേക കാലങ്ങളോളം വളർന്നവയും 'അടിക്കടി'വിത്തമായവയുമായ (Baro & more Proplex) ജന്തുക്കൾ പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടായവയെന്നും നമുക്കു നിർണ്ണയിക്കുക അതിന്റെ ഹേതു

മായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തിൽ യാതൊരു
ത്തിൽ അസംഖ്യം ഇത്തരമുള്ള നാമകരണമുണ്ട്. ഇപ്ര
കാരം, മുഖ്യ ജീവിച്ചിരുന്നവരും, ഇപ്പോൾ 'കലമറന്തിവ
ന്ന'പോയവരുമായ ജന്തുക്കളിൽ പലരും, തങ്ങളുടെ പിൻ
ഗാമികളായി ഇപ്പോലുള്ള സന്ദർഭങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല.

ജീവനുള്ളവയിൽനിന്നല്ലാത്ത ജീവികൾ ഉണ്ടാകയില്ല
എന്ന വലിയ ന്യായവുംകൂടെ ഇവിടെ പറയാം. ഇതു പരി
ശോധനയെ (Experimentally) കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെ
ന്നുള്ളതു ജീവശാസ്ത്രത്തിലുള്ള ഒരു തത്വമാണ്. അപേക്ഷ
നവസ്തുവിൽനിന്നു ചൈതന്യവസ്തുവുണ്ടാകാമെന്നത് അ
സംബദ്ധമാണ്. ഏകിലും, ജന്തുക്കളിൽ പക്ഷേയുള്ള വിശദ
സം അതു സാദ്ധ്യമാണെന്നാണ്. പൂട്ടക്കുള്ള ഉണ്ടാക്കുന്ന
ത് അഴുകുന്ന സാധനങ്ങളാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കു
ന്നു. ഇത് എത്രതന്നെ വിശ്വസനീയമെന്നു തോന്നിയാ
ലും, പക്ഷാത്മകം അങ്ങിനെല്ല. എന്നാൽ, ഇവ ഉണ്ടാവി
ക്കുന്നത് അഴുകുന്ന സാധനങ്ങളിൽനിന്നല്ലെന്നും, നേരുമെ
റിച്ച്, അളക്കൂയായ പല ചെറിയ മുട്ടകളിൽനിന്നാണെന്നും,
ഈ മുട്ടകൾ അവിടെ ഇടുമ്പോൾ അവിടെ വന്ന് അ
ധിവസിക്കുന്ന പലതരം ഈച്ചകളാണെന്നുമുള്ള പക്ഷാത്മകം
ഇപ്പോഴുള്ള നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു കാലത്തു വളരെ അതി
പ്രയത്നശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി,
പലരും പല പരീക്ഷകളും തുടർത്തുതക്ക കഴിക്കുന്നതി
നികയായി. അതുമൂലം മുന്പുണ്ടായിരുന്ന അതിപ്രയങ്ങളെ
ല്ലാം അടിസ്ഥാനമാവശ്യപ്പെട്ടു തള്ളിത്തു. അതിന്റെ ഫ
ലമായി, നിജ്ജീവിയിൽനിന്നു ജീവി ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു
ള്ള ജീവശാസ്ത്രതത്വം വെളിപ്പെട്ടു. ഇവയ്ക്കു രണ്ടിനും ത
മ്മിൽ അത്രക്കു വലിയ ഒരു പിളർപ്പുണ്ടെന്നും നമുക്കു മന
സ്സിലായി. ചൈതന്യവസ്തുക്കളിൽ നിന്നു ചൈതന്യവ

സ്വയംഭരണകാര്യം. അതായതു, ജീവനുള്ള ജീവനുള്ള ഉല്പന്നി
സ്ഥാനം, എന്നു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യും.

മോർട്ട് മാനുവൽ എം. എം.

നമ്മുടെ കൃഷിപരിഷ്കരണം

കൃഷിപരിഷ്കരണത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു
മുമ്പായി, ഇന്നു നാം ഇവിടെ കൂടാനിടയായ സംഗതിയെ
പ്പറ്റി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ അനുചിതമായിരിക്കുമായി
രല്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ കൈമേൽപ്പാ
താരിവുമായിട്ടും നിരന്തരപ്രയത്നമുള്ള നമ്മുടെ പൊതുത
ത്വമാൻ തിരുമേന്മയുടെ പ്രഭാവം ഏല്പിയിട്ട് ഇ
പ്പോൾ അങ്ങനെയൊക്കെ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ
ആദ്യമായിട്ടാണ് ഏതൊരു പ്രഭാവത്തെയും സംരക്ഷിക്കാൻ
അങ്ങനെയായത്. ഇതിനു മുമ്പേ ഇതിനു തീവ്രമായി വ
ന്നിരുന്നില്ലെങ്കിലും, സമയം വരുമ്പോൾ തിരുമേന്മ കൃഷി
യുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ അല്പമുണ്ടാവുമെന്നാണ് ഏതൊരു
പ്രഭാവം മൂലവും പ്രഭാവം വിപ്ലവകാരികളിൽനിന്നും മന
സ്സിലായിട്ടുണ്ട്. സമയം വരുമ്പോൾ കൃഷി സംരക്ഷി
ച്ചുണ്ടാകുന്ന ചെലവുകളുടെ എണ്ണവും, മാനിഫിക്ടറുകളുടെ
ഒന്നു ഇതു തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. കൃഷിയുടെ അഭ്യ
മേന്മയിൽ അല്പമുണ്ടാകുമ്പോൾ, അതിന്റെ പല ഭാഗ
ങ്ങളിൽനിന്നും വന്നു തലസ്ഥാനം കണ്ടിട്ടു ചോദ്യം ഈ
സംരക്ഷണമാണ്, കൃഷിസംരക്ഷണമായ ചില പ്രശ്ന
ങ്ങൾ ചെല്ലാൻ നല്ലതായ അവസരമെന്നു തോന്നിച്ച് അപ്ര
കാരം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പാകെ കിട്ടണമെന്നു ഞാൻ ഗ

* കൃഷിയുടെ പ്രഭാവം മൂലവും മനസ്സിലായിട്ടു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

വഞ്ചൻറിടനാട് എഴുതി ചോദിക്കയും ഗവണ്മെൻറ് എന്റെ അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് ഇന്നുകൽ മൂന്നനാലു ദിവസം ഇവിടെവെച്ച് കൃഷി സംബന്ധമായ ചില പ്രശ്നഗണങ്ങൾ നടത്തുന്നുതാണ്. എന്നാൽ പ്രജാസഭയോടുകൂടി ഈ പ്രശ്നഗണങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നുകൂടി ഞാൻ നിങ്ങളെ പരിപീഠിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ മാതൃത്തിന്റെ പല പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ച് അപ്പൂർപ്പാൾ ഈ മാതിരി പ്രശ്നഗണങ്ങൾ നടത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രശ്നഗണങ്ങൾ കൃഷിക്കാരുടെ ഇടയിൽ കൃഷിപ്പരിഷ്കരണപ്പാഠിപ്പുള്ള അറിവുണ്ടാകുന്നതിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലാത്തതും. ഉന്നതതരമായ കൃഷിപാഠശാലകളും കൃഷിത്തോട്ടങ്ങളും കൃഷിപരിഷ്കരണത്തിനുവശ്യപ്പെട്ടു മറ്റു നേക ഉപകരണങ്ങളുള്ള ജെൻറി, ഇംഗ്ലണ്ടു മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ കൂടിയും, ഞാൻ ഇവിടെ ആരംഭിക്കാൻ ഉപാകുന്നതുപോലെത്തന്നെ പ്രശ്നഗണങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. എഡിൻബറോയിലുള്ള ഒരു കൃഷിപാഠശാലയിൽ എന്താനും ആളുകളെ ഈ വിധമായ പ്രശ്നഗണങ്ങൾക്കായി നമ്മുടെ പ്രത്യേക നിരവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജെൻറിയിലേക്കു കടന്നു കൃഷിപാഠശാലകളിൽ, കൃഷിക്കാരുടെ ആളിൽ രാജാക്കന്മാരും നവനാ വിളിച്ചുകൂട്ടി ചില പ്രത്യേക പ്രശ്നഗണങ്ങൾ ആവിടെയുള്ള ഉപാദ്ധ്യയന്മാർ തന്നെ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ഇതരരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ മാതിരി പ്രശ്നഗണങ്ങൾക്കും കൃഷിക്കാർക്ക് വളരെ ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്നിടത്തായിട്ടുള്ളതുമാണ് ഇവിടെയും ഈ പ്രശ്നഗണങ്ങൾ ഗുണപ്രദമായിരിക്കുമെന്നതാണ് ആശംസിക്കാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ കൃഷിപരിഷ്കരണത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതായാൽ ഏതെങ്കിലും പറയാനുണ്ട്. എന്നാൽ, പ്രജാസഭയിൽ മൂന്നനാലു മണിക്കൂർത്തോളം ഇരുന്നു കീഴ്ന്നിട്ടിരിക്കുന്ന സദസ്യന്മാര ഒരു ദിവസമായ പ്രശ്നഗണകാണ് ഇനിയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നത് എന്തിന്റെ ഉദ്ദേശമില്ല. അതിനാൽ കൃഷി

പരിഷ്കരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുള്ളൂ. കൃഷിപരിഷ്കരണത്തിന് ആദ്യമായി നാം അറിയേണ്ടതു നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ കൃഷിയിൽ വല്ലതും തരക്കോടുകളാണോ എന്നും, ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ഏതെല്ലാമെന്നും, അവയെ ഏതു പ്രകാരത്തിൽ മാറ്റാവുമെന്നും ആണ്.

ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയൊക്കെ ഞാൻ ഈ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രധാനമായി പ്രാധാന്യമെടുക്കാൻ പോകുന്നത്. ഇതോടുകൂടി കൃഷിക്കാരെക്കൂടെ ഇടയിൽ സ്വതന്ത്രനുള്ള ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും കറച്ച വിന്യസിക്കണമെന്നും വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെ സംശിഷ്ടമായിട്ടു മാത്രമേ ഇവിടെ വിവരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. പക്ഷെ ഇവയിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതും പ്രത്യേകപ്രസംഗങ്ങളാകുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇത് ഇനി വരാൻ പോകുന്ന വഴിയിൽ കൂലിച്ചെയ്തായിട്ടു മാത്രമേ ശ്രമിക്കേണ്ടതാവൂ എന്ന് പറയട്ടെ.

ശാസ്ത്രീയമായ കൃഷിയെപ്പറ്റി വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ നിന്നു മാത്രം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കിരീടവിതംകുടിലെ കൃഷിസംബ്രമങ്ങൾ ഏതാനും നിമിഷവും, ശാസ്ത്രീയതയോടൊന്നും കെട്ടാതെ ഇവയെല്ലാം ഏതെങ്കിലും നന്നാക്കുവാനാവുമെന്നു പറയാതെ എന്നാണ്. പക്ഷെ പത്രങ്ങളിലോ, മാത്ര മാത്രങ്ങളിലോ, രീതി അനുസരിച്ച് ഏഴരീട്ടുള്ള പുഷ്പങ്ങളിലോ കാണുന്നതെല്ലാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തേക്കു ചേർത്തായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. എന്നുമല്ല, കൃഷിയിലെ മുഖ്യമായിട്ടുള്ള പരിചയമാണ്. പരിചയംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അറിവു ശാസ്ത്രാധിപമായ അറിവിനേക്കാൾ വളരെ വിജയനീയവും ഉപയോഗപ്രദവുമാണ്. കിരീടവിതംകുടിലെ കൃഷിയിൽ പരിചയംകൊണ്ടുള്ള അറിവില്ലെന്നു യാതൊരുതരം വാദിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ കൗശലമുൾക്കൊണ്ടുമാത്രം നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുവരുന്ന നാം മറ്റൊരുകാരെപ്പോലെ അപേക്ഷി

ച്ച്, എത്രയും ഉപരിയായ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർക്കു ശാസ്ത്രീയമായ ഓറിബ് അധികമായി ഇല്ലാത്തതിനാൽ, അവരുടെ പരിചയത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ അവക്ക് അനുഭവിക്കാനിടയുണ്ടെന്നില്ല. ഇക്കാലത്തു, പരിചയവും ശാസ്ത്രവും ഒന്നിച്ചു പോകുന്നതിൽ മാത്രമേ കൃഷിയിൽനിന്നും കൈതാവേ ഫലദായകമിട്ടുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രീയരൂപങ്ങളെ നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതായിത്തന്നാൽ, അവർക്കു തന്നെയും കൂടുതൽ ഫലദായകമിട്ടുകയും ഉത്പാദനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു കാരണമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ മുഖ്യമായ ആഹാരസാധനം അരിയാണല്ലോ. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിലുള്ള നൂറു ലക്ഷം നൂതനകർമ്മങ്ങളുമുള്ള നെല്ല് ഇവിടെ ഉണ്ടാകാത്തതിനാൽ ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ അരിയും നെല്ലും നാം അല്ലാതെ ജന്മത്തിൽനിന്ന് ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. രാജ്യത്തിൽ മാത്രം സ്ഥലങ്ങളിൽ നെല്ലു കൃഷി കോരോപ്പിനായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. നെൽകൃഷിക്കു നമ്മുടെ ചില കൃഷിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ പ്രയത്നം, മറ്റൊരു രാജ്യകാരനും ഒരുകൃഷിക്കും ചെയ്യുന്നതായി എനിക്കറിയില്ല. എന്നാൽ എല്ലാ നെൽകൃഷിക്കാരും ഇപ്രകാരം പ്രയത്നിച്ചു എന്നു വരികിൽ നാം ഇല്ലാതെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന തുകയ്ക്കു വളരെ കുറവുണ്ടാകുമായിരുന്നു. നെൽകൃഷിക്കു പ്രയത്നിക്കണമെന്നു തോന്നിയാൽ കൃഷികളിലും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയായിട്ടുണ്ടാകണം. നല്ലപ്പോലെ വേല ചെയ്യുന്നുവായിത്തന്നാൽ, തെങ്ങുകൃഷിയിൽ നെൽകൃഷിയെക്കാൾ ആദായം കിട്ടുന്നതാണ്. ഇതു കൃഷിക്കാർക്കെന്നെ നല്ലപ്പോലെ മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതാണെന്നു വരികിലും, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ തെങ്ങുകൃഷി കാര്യകാര്യ ഭീതിയിൽ പതിക്കുന്നില്ല. കൊല്ലപ്പെടുന്നതിൽ തെങ്ങു നാശകയാണെന്നതിൽ, അതി ഒഴിപ്പിക്കണമെന്നു പൊതു ധാരാളം കിട്ടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി, “കുഞ്ഞിയാൻ പയ

റ വിതച്ചതുപോലെ", തെങ്ങിനടുത്തു ചെങ്കുട്ടി അപ്പപ്പിള്ളി കൃഷിചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള സുനന്തകർമ്മി മിത്തറുമാണ്, ഉത്തരകിരവിത്താട്ടിൽ തെങ്ങുകൾക്കു മധ്യേയായ മെത്തം വൃന്ധി പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളത്. തെങ്ങുകൃഷിപോലെയെന്ന തിരുവിതാംകൂറിൽ മറയറാകം സ്ഥലത്തുള്ള കൃഷി പരിഷ്കരിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ട്. നെല്ലുകൃഷി കൂടാതെ, മാതൃ സ്ഥലത്തും ഉത്തരമായി കൃഷി ചെയ്യുന്നതു രാജ്യത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിന് അത്യാവശ്യമാണെന്നു് ഏപടൽ മരറിയാക്കമല്ല. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി അവിടത്തെ കൃഷിയേയും വ്യവസായത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ വ്യവസായങ്ങൾ അധികമില്ലെങ്കിലും, വ്യവസായങ്ങളായി വളരുന്നതിൽ കൃഷി വർദ്ധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഏങ്ങിററിയെന്നാൽ, നമുക്കിപ്പോൾ ഒരു നെന്തിത്തുശാല ഏർപ്പെട്ടു തന്നെക്കുന്നിരിക്കട്ടെ. ഇതിലേക്കാവശ്യമുള്ള നൂലും പഞ്ഞിയും മരുന്നുമാദ്യത്തുനിന്നു വരുന്നതുന്നതിനേക്കാൾ, ഇവിടത്തുനിന്നു ഉണ്ടാക്കുന്നതു പാടമെന്നല്ല. അതിനാൽ പരക്കെ ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പരക്കെ നട്ടുവളയ്ക്കുന്നതു നെന്തിത്തുശാലകൾക്ക് ഉപകാരമാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, പഞ്ചസാര നിക്ഷിപ്ത ശാലകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ കരിമ്പു ധാരാളം നട്ടുവളയ്ക്കണം. ഇപ്രകാരം തന്നെ വ്യവസായങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള സ്ഥലത്തും കൃഷികൊണ്ടുണ്ടാകേണ്ടവയാണ്. അതിനാൽ വ്യവസായങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു കൃഷിപരിഷ്കാരമത്യാവശ്യമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

നമ്മുടെ കൃഷിയിലുള്ള ഓരോരുത്തരുടെയും ജ്ഞാനം നമുക്ക് ഓരോന്നായി ആലോചിച്ചുനോക്കാം. കൃഷികാര്യത്തിൽ ആദ്യമായി ആലോചിക്കേണ്ടതു മണ്ണിന്റെ കാര്യം. നൈപ്പനിയുടെയല്ലാ കൃഷിക്ക് ഉപയോഗമുള്ള മണ്ണു പലതരത്തിലുണ്ട്. മണൽകാ, വളരെ പരന്നുള്ളതുമണ്ണു, മണലും കെട്ടിയെണ്ണുംകൂടി കലർന്ന് ഇഷ്ടിയിൽ മലം (1,000) ആണു പറയുന്നമണ്ണ് ഇവകളാണ്. സകല കൃഷികൾക്കും ഏറ്റവും

വും ചേർച്ചയായിട്ടുള്ളത് ഒടുവിൽ പാഞ്ഞ മണ്ണാണ്. ഈ സ്ത്രീയായ പരീക്ഷകൾക്കാണ് ഈ മാതിരി മണ്ണിന്റെ വിഭാഗങ്ങൾ സൃഷ്ടയായി കണ്ടുപിടിക്കാവുന്നതും അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം മണ്ണിനെ തിരിച്ചറിയുവാനാണിത്. പക്ഷെ കൃഷിക്കാർക്ക് ഈ പരീക്ഷകൾ നടത്തുന്നതിന് സാധ്യതയില്ല. എന്നാൽ, ഈ മണ്ണിനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ ഏറ്റവും ചില സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഇല്ലെന്നില്ല. ചന്ദ്രൻ നമ്പ്യാരുടെ കണ്ണു കൈകൾക്ക് ഉരുട്ടിയത്, ഉണ്ടായിട്ടിരിക്കുന്നതായാലും, ഒരു ഉണ്ടായ അരി ഇട്ടാൽ ചിതാരത ഉണ്ടാകുവാനു സാധ്യതയുണ്ടെന്നു കിടക്കുന്നതായാലും ഒരു മണ്ണു, മേൽപ്പറഞ്ഞവകൾ, മണലും കളിമണ്ണുംകൂടി ചേർത്താണിട്ടുള്ളതാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ഇത്തരം മണ്ണിന്റെ നിറം ഒരു മാതിരി കറുപ്പായിത്തീർന്നാൽ അത് മണലുംകൂടി മണ്ണായി 'ഗണിക്കപ്പെടാം. ഈ മണ്ണിന്റെ വീഴ്ച മറ്റൊരു മണ്ണിലുള്ളതിനേക്കാൾ അധികമാകയാൽ അതിൽ കാലാവസ്ഥാഭേദമെന്നതായ സകല സാധനങ്ങളും കൃഷിചെയ്യും. ഇപ്രകാരമുള്ള മണ്ണു തിരുവിതാംകൂറിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ട്. ചെങ്ങമിറകളിലെ ഇടകളിലും, ആറൻകരകളിലും, നല്ല പോലെ കാട്ടുപിടിച്ചുകിടക്കുന്ന ചില കുന്നുകളിലും ഇത്തരം മണ്ണു ധാരാളം ഉണ്ട്. സാധാരണ മിക്കവാറും പരസ്പരമായി കൃഷി ചെയ്യുവാനു തോട്ടങ്ങളിലും ഈ മാതിരി മണ്ണു കാണുന്നതാണ്. മണലും കളിമണ്ണും എക്കൽക്കും ഒരു പോലെ കലർന്നിരിക്കുന്ന മണ്ണിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇതുവരെ പാഞ്ഞത്. എന്നാൽ മണലിന്റെയും കളിമണ്ണിന്റെയും തുകയുടെ കൂടുതൽകുറവനുസരിച്ചു പല അവാസ്തവികാവാങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ളവയുടെ ഒരു പട്ടിക ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്റെ ഒരു അറ്റത്തു കടപ്പാത്തും മറ്റും കാണുന്നതുപോലെയുള്ള സ്വഭാവം മറ്റൊരു അറ്റത്തു കടലാടുമുണ്ടായാലും ഇങ്ങനെയ്ത ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന വെറും കളിമണ്ണും കാണപ്പെടും. ഈ രണ്ട് അറ്റത്തുമുള്ള മണ്ണുതന്നെ മണ്ണുകൾ കൃഷിക്കുപയോഗിക്കാൻ കൊള്ളുകയില്ല. ഇ

വരെയ കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ഇവ രണ്ടിനും മദ്ധ്യസ്ഥരായ അങ്ങുലിലിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മണ്ണുകൾ ചിലതു സാധാരണികളായും മറുചിലതു കൃഷി സമ്പ്രദായങ്ങളിലും കൃഷിക്കുപയുക്തങ്ങളായിരിക്കുന്നു. മണൽ, അധികമുള്ള ഭൂമികളെ കൃഷിക്കു യോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അല്പപ്രായമായ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

൧. മണൽപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചില പുല്ലുകളും കോരുകളുമാണ്. ഇവയെ അവിടെ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുക. ഇപ്രകാരം കറാമരകൾ ചെമ്പുനമ്പാർ പുല്ലിന്റെ പേരും ഇവയും മറ്റും മണ്ണിൽ കിടന്നുകൊണ്ടും, അതുവഴി അവിടെ ധാന്യവിളകൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും.

൨. ഇപ്രകാരം കറാമരകൾ കഴിക്കുന്നതിനോടുകൂടി ചാമ്പൽ, ചാക്കുക മുതലായവയും ഇട്ടു മുതിർ വിതയ്ക്കണം. മുതിർ സാധാരണ മണൽഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. സാധാരണയായി മണൽത്തറകൾ കൃഷിക്കു കൊള്ളാത്തതിരിക്കുന്നതും, ആ വക അകൾക്കു സസ്യങ്ങളുടെ വളിച്ചുതന്ന ശുദ്ധമായ വെള്ളത്തെ ഗ്രഹിച്ചു വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിനാലാകുന്നു. മുതിർക്കു മറ്റു ചെടികളെപ്പോലെ വെള്ളം ആവശ്യപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള തറകളിൽ ആദ്യമായി മുതിർ വിതയ്ക്കണമെന്നു പറയുന്നത്. മുതിർ പൂത്തു കാത്തുകൊണ്ടുവെച്ചാൽ ഉടുത്തു മണ്ണിന്റെ അടിയിലാക്കണം. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മണ്ണിനു പല ഗുണങ്ങളുമുണ്ടാകും.

മുനാമൺ. മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം ഇന്ത്രിയവസ്തുക്കൾ ലഭിക്കുന്നു. ഇന്ത്രിയവസ്തുക്കൾ ചോറാൽ മണ്ണിന്റെ ചെളി ഹനിക്കുതി അധികമാകുന്നു.

മണാമൺ. മുതിർക്കു വായുവിലുള്ള താപകം (Nitrogen) എന്ന അംശത്തെ ആകർഷിച്ചു മണ്ണിൽ വളമായി ചേർക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. ലബോററിയിലെ മൺ ഫ്രെംഡ്സ്റ്റോയ് ബോട്ടംവി (Böttger's) യാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, മി-

സ്റ്റീർസ്റ്റേഡ് (Mr. Stead) തന്റെ "Review of Reviews" എന്ന മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതുമായ Nitro-bacterine എന്ന സ്വാധീനം മുതിരവിത്തിനോടു ചേർന്നു വിത്തു നൽകാൻ അപകടകരമായ ആക്ഷേപങ്ങൾ മുതിരക്കുള്ള ശക്തി കൂട്ടുന്നതാണ്.

൩. മണൽ അധികമുള്ള ഭൂമിയെ നന്നാക്കുന്നതിന്നു മണ്ണിൽ കുളായമിടുന്നതും നല്ലതാണ്. കുളായം ഭൂമിയിൽ ഇടുന്നതു കോഴയ്ക്കു പലമാതിരി ഗുണമുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർക്കു കുളായത്തെപ്പറ്റി വേറൊരു പ്രായമുണ്ടാകുന്നു. അവരുടെ വിചാരത്തിൽ, കുളായമിടുകയ്ക്കു ഭൂമിയുടെ വിഷ്ണു കാണ്മാനുപകാരമെന്നും അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന മെടലിക് ഡെന്റുപോഷണമാണെന്നാണ്. പക്ഷേ ഇതു ഒട്ടും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. മണൽഭൂമിയിൽ കുളായം ഇടുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയത്നമെന്തെന്നു അതിന്നു പരിമാകാട്ടെന്നതാണ്.

൪. കളിമണ്ണു കൊണ്ടുവന്നു മണൽഭൂമിയോടു ചേർക്കുക. നെൽകൃഷിക്കുപയോഗിച്ചുവരുന്ന നിലങ്ങളിൽ മണൽ അധികമുണ്ടായിരുന്നാൽ, അതിന്നു അർത്ഥപ്രതിവിധിയും ചെയ്യാതെ, ആണ്ടോടൊന്നു കൃഷിചെയ്യുവരുന്ന പതിവു നമ്മുടെയിടയിൽ സ്വാധാരണമാണ്. മിക്കവാറും വിളിയു കാണുകിടന്ന നിലങ്ങളിൽ അധികം വേലാചെയ്തിട്ടു കാര്യമില്ലെന്നാണ് നമ്മുടെ കൃഷിക്കാരുടെ അഭിപ്രായമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതു 'ചാക്കൽകിടക്കുന്നതിനെ ചവിട്ടിനല്ലെന്ന് തുപോലെ'യാണ്. എന്നാൽ ഇതാതിരി നിലങ്ങളിലും വേണ്ടതുപോലെ വേല ചെയ്യുന്നതായിരുന്നാൽ, മറ്റുള്ള നിലങ്ങളെപ്പോലെ വിളിയുവെന്നുള്ളതിന്നാണു് മണൽഭൂമികളെപ്പറ്റി അറിവുപോലും പാറേണ്ടതു്.

ഇനി കളിമണ്ണധികമുള്ള മണ്ണിനെ നന്നാക്കേണ്ടതു് ശുദ്ധമണ്ണല്ലാമെന്ന് ആലോചിക്കാം. ഈ തരത്തിൽ മണ്ണിന്റെ ഉദ്യോഗമായ ഓരോ, വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കയും മണ്ണു് ഒരു കലയത്തും ഉണങ്ങാത്തയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇതിലേക്കു പ്രതിവിധി:— (൧) മൂന്നാം നാലാം തടവി അഷ്ടി കല

പുക്കൾ ഉണ്ടാക്കി വെള്ളം വടിഞ്ഞുപോകത്തക്കവിധത്തിൽ ആക്കുക. (൨) വലിയകലപ്പുകൊണ്ടു താഴ്ന്നിട്ടുള്ള കട്ടയടിപ്പും മണ്ണിനെ നല്ലപോയിയാക്കുക. ഇത് മണ്ണിൽ എത്ര തവണ ചെയ്യാമോ അത്രയും നല്ലതാണ്. (൩) കടമായ മിട്ടക. ഇവിടെ കയ്യാഴുക്കുന്നതുള്ള ഉപയോഗം കളിമണ്ണിന്റെ പാശകാപ്പ് അതിനെ വെള്ളംവാൻ പോകത്തക്കവിധത്തിലാക്കുകയാകുന്നു. (൪) മുക്കിലുള്ള മണ്ണു പല സ്ഥലങ്ങളിൽ കന്നിച്ചൂട്ടി തീയിട്ട ചെടിന്റെഅടിയിൽ വീണു തട്ടിനില്ക്കുക. (൫) മണൽ കൊണ്ടുവന്നു ചൊർക.

മണലിന്റെയും കളിമണ്ണിന്റെയും ശുദ്ധീകൃത്തിന്നു പുറമെ, ദേവൻ ചില ദോഷങ്ങൾകൊണ്ടും ചില നിലങ്ങൾ കൃഷിക്ക് ഉപയോഗമില്ലാതെ തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കാരണമെന്തെന്നു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കാരണമെന്നു പറയുന്നത്, വെള്ളം കെട്ടിനിൽക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മുകളിൽ ഒരുമതിരി കഞ്ഞിപ്പാതിൽക്കാലത്തു സ.ധനമെന്നാണ്. ഇത് (എന്നാണെന്നുള്ളതു Laboratory യിൽ പരിശോധിച്ചതിനുമേലു സൂക്ഷ്മമായി പറയാൻ പറ്റുള്ള.) ഇതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരുമതിരി സാധനമാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഇതിന്നു പ്രതിവിധി വീണ്ടും കണ്ടു തരികയാണ്. ഇതു നമ്മുടെ കൃഷിക്കാരിൽത്തന്നെ ചിലർക്കു മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ട്. കയ്യാഴുക്കിട്ടു ഇണം കണ്ടുവെന്ന് അനേകർ പർ ഏങ്ങാട്ടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചിലർ ഇതിന്നു മത്സ്യവളമിടുകയും അതു കൊണ്ടു ഇണമുണ്ടാകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദേവനാരുമാരിൽ കാരണമുള്ള, കടൽവെള്ളത്തിലുള്ള ചില ഉപ്പുകൾ മണ്ണിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്. നാശകാരികളായി നട്ടപ്പിച്ച ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കാരണമായി അറിയാം ഇതിന്റെയും സൂക്ഷ്മകാരണം Laboratory പരിശോധനയെ വീച്ചുറപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ പാടുള്ളു. ഇതിന്നു പ്രതിവിധി കണ്ടുപോയെന്നു വിധമാകുന്നു. നിലത്തിൽ ആദ്യമായി ഒരു കൊല്ലം താഴ്ന്നു ചെയ്തുകൊള്ളാത്തതും ചാലിന്റെ ഇരുമ്പാലുള്ള വരുമ്പിരിക്കാത്തതും വരമ്പിന്റെ അകത്തു വെള്ളം

അടച്ചുനിറത്തുകയും വെള്ളം ഭൂമിയിൽക്കൂടി ചാലിയേക്കു പാഞ്ഞുപോകയും ചെയ്യുന്നതും ഇതുകൊണ്ടു മണ്ണിലുള്ള മോഷ്ടകമായ ഉപ്പുകൾ വെള്ളത്തിൽ ദ്രവിച്ച് അതോടുകൂടി പോകുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം അമ്ലങ്ങളോടൊന്നു ചെയ്യുന്നതായിരുന്നാൽ, കാലക്രമേണമുള്ള മണ്ണു കൃഷിക്കുപയോഗമുള്ളതായിത്തീരും. അന്നുലപ്പുഴത്താഴ്വരയിലുള്ള പുഞ്ചനിലങ്ങളിൽ ഒട്ടുമായിരി ഭാരുണന്നെന്ന് എന്നോട് ഒരുപോലെയായി. ഇതു കടൽവെള്ളത്തിലെ ഉപ്പുകൾ കൂലാക്കായിരിക്കണം. എന്നാൽ അവിടുത്തെ താ വളരെ അല്പം താക്കുകയാണു, ആണിൽ മിക്കപ്പോഴും അതു വെള്ളത്തിനടിയിലാകുകൊണ്ടും മേല്പോഞ്ഞ പ്രതിവിധി ഇതിലേക്കു ചേർത്തോ എന്നു സംശയമാണ്. മോഷ്ടകമായ ഉപ്പുകൾക്കു ഉപദ്രവത്തെ മാറുന്നതായിത്തീർന്ന ചില ഉപ്പുകൾ ഉണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഗിപ്പ്സ (Gypsum) എന്നു പറയുന്നത് ഇതിലൊന്നാണ്. ഇതിനെ അമ്പലപ്പുഴ ഒരു നിലത്തിൽ പരിശോധനാർത്ഥം ഉപയോഗിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. ഇതുകൂടാതെ, ഉപ്പുനിലങ്ങളിൽ വിളയുന്നതായ ധാന്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ച്, ആ വക ധാന്യങ്ങൾ, മേൽപറഞ്ഞ നിലങ്ങളിൽ വിളയുമോ എന്നു നോക്കേണ്ടതാണ്.

മണ്ണിനെപ്പറ്റി ഇതിലധികം വിസ്തരിക്കാൻ സമയം ഉണ്ടെന്നു യോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ നമുക്ക് ഉഴുന്നതിലേക്കും മാറമുള്ള ആയുധങ്ങളെപ്പറ്റി ആരോചിക്കാം. അനേകം നൂറ്റാണ്ടായിട്ട് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന നമ്മുടെ കലപ്പകം പ്രത്യേകം ചില ഇണങ്ങളിലല്ലെന്നില്ല. പൂവും കൂർത്ത്, എല്ലുകളും വെളിയിലായി ജീവിതത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും മദ്ധ്യസ്ഥിയിലെന്ന നമ്മുടെ കന്നുകാലികൾക്കു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ യോഗ്യതയുള്ള കലപ്പ നമ്മുടെതല്ലാതെ മറ്റൊരാളുടേതു. നിത്യവൃത്തിക്കു മാർഗ്ഗമില്ലാതെ മെച്ചിനിക്കാണോ, മിക്കപ്പോഴും വെറും പട്ടിണിയായിട്ടോ കാലാകഴിച്ചുകൂടുന്ന നമ്മുടെ ചില കൃഷിക്കാർക്കു വിവകൊടുത്തുപോയാൽ സാധിക്കുന്ന തരയിൽ നമ്മുടെ കലപ്പ മാ

പ്രായമുള്ള ഈ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നും ഈ കലപ്പക്കു
 ഞങ്ങൾ വരികിലും, ഇതിനുള്ള മോഷ്ടം ഗുണമെന്നു അധിക
 രിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു നില ഉഴിച്ചു നന്നാക്കുന്നതിനു നമ്മു
 കെ കപ്പലുകൾക്ക് അനേകം പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കു
 ന്നു. മാരകശക്തിയർ ഇതിനെ കാണുന്നതായിരുന്നാൽ ഇ
 വിട്ടാൽ കൃഷിക്കാർക്കു സമ്മതമില്ലാത്ത വിധമെപ്പറ്റി യാ
 തൊരു ചിന്തയുണ്ടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുപോകാം. ഓതിനാ
 യും പാഞ്ഞുതരുകയുണ്ട്, നിങ്ങളെല്ലാവരും വീട്ടിൽ ചെ
 ന്നാൽ ഉടനെ, വിശേഷതരമായ കലപ്പക്കു ശീമരക്കുതി
 തരക്കണമെന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. ബാലകാരം ആ
 തരകിലും ഉപദേശിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതു മോശപരി
 ചയക്കുറവ് എന്നു പറയാനുള്ളു. ശീമയിലുള്ള കലപ്പ
 ഇവിടെ വന്നു ചെക്കണമെങ്കിൽ ചുരുക്കം ൫൦ ഉറപ്പികയിൽ
 കുറയാതെ ചിലവുണ്ടാകാം എന്നുള്ളു, ശീമയിൽ ഈ കല
 പ്പു വലിക്കുന്നതിനു ൩൦൦ മുതൽ ൪൦൦ വരെ ഉറപ്പിക വില
 യുള്ള രണ്ടു വലിയ കുതിരകളെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്ന
 ത്. ഇതും നമുക്കു സാധിക്കാതില്ല. എന്നാൽ ഇതിൽനി
 ന്നും വളരെ വില കുറഞ്ഞതും നമ്മുടെ കലപ്പയിൽനിന്നും
 കുറവ് പരിഷ്കാരമുള്ളതുമായ ചില കലപ്പകൾ ഇന്ത്യയിൽ
 ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ ഒന്നു
 ഷ് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. വിലകുറഞ്ഞ ഒരു കല
 പ്പു ൫ ഉറപ്പികയ്ക്കു കിട്ടുന്നതാണ്. ഈ കലപ്പ ൧൦ സെന്റ
 മെന്റിൽ കുറയാതെ ഉപയോഗിക്കാം. നമ്മുടെ മരിക്കാലപ്പു
 ആണിനെപ്പോലെയോ മോശാന്റെ ആവശ്യമുണ്ടല്ലോ. ഒരു
 മരിക്കാലപ്പു ൫ ചുരുക്കം മുതൽ ൧൦ ഉറപ്പിക വീതം വിലയുള്ള
 നതായിരുന്നുമുണ്ടും, ൧൦ വർഷത്തേക്ക് എഴുതെ ഉറപ്പിക ആ
 വശ്യമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നോക്കുന്നതായിരുന്നാൽ ഇരുമ്പു
 കലപ്പു വാങ്ങുന്നതാണ് ലാഭം.

ഇനി ഇരുമ്പുകലപ്പു വലിക്കുന്ന കണ്ടുകാലികളെപ്പ

നിറുത്തത് നോക്കുമ്പോൾ, മരക്കല്ലുപുരയകൾ ഇതിനു കാര്യമില്ലെന്നുവരികിലും ഇതു നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ഘനം ഉള്ളതല്ല. ഒരു എണ്ണതൂക്കപ്പിട വിലയുള്ള രണ്ടു കാളകളോ, ഇരത്തരത്തിലുള്ള രണ്ടു പോത്തുകളോ ഈ കല്ലുപുര ശരിയായി വെച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതാണ്. തിരുവനന്തപുരം കൃഷിത്തൊട്ടത്തിൽ രണ്ടു കാളകളുണ്ടാണെന്ന് ഈ കല്ലുപുര കെട്ടി ഉണ്ടാക്കി. ഈ കല്ലുപുരയ്ക്കു പ്രത്യേകഗുണം മണ്ണിനെ നല്ലപ്പോലെ മറിക്കുകയാകുന്നു. അതായത്, മണ്ണ് ഉഴമ്പോൾ തെടിയിലത്തെ മണ്ണു മുരളിമുരളിപ്പോകും. ഈ കല്ലുപുരകൊണ്ട് ഒരു നിരം മൂന്നു ചാല് ഉഴുതു മൂന്നുപ്രാവശ്യം കട്ടയുടച്ചാൽ, മരക്കല്ലുകൊണ്ട് എട്ടു ചാലുഴുത്ത് എട്ടുപ്രാവശ്യം മരംതെടിക്കുന്നതിനുള്ള ഗുണം ഉണ്ടാകും. മരക്കല്ലുകൊണ്ട് ഉഴുന്നതായിത്തന്നെ മൂന്നോ നാലോ ഇഞ്ചു മണ്ണു ഇടുകയുള്ളൂ. ഇതനുസരിച്ചുകൊണ്ട് ഉഴുതാൽ നൂറു തെടി പൂ ഇഞ്ചുപാത്രമുണ്ടാകും. താഴ്ന്നി മണ്ണിടുന്നെന്നു ചിലവടങ്ങളിൽ ഓർത്തായിട്ടു കണ്ടുകാണാം. ഇപ്രകാരം കണ്ടാൽ ചിലർ എന്തൊരു പാണിമുണ്ട്. എന്തൊരു തെടിപ്രായത്തിൽ, ഇത് മുറിക്കൽതന്നെ ക്രമത്തിലധികം താഴ്ന്നിത്തന്നെ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ, ദ്രവീകാരത കിടക്കുന്ന മണ്ണു മുരളിമുരളി വരുന്ന മണ്ണു ദ്രവീകൃതിനാലായാ അതിൽ ചെയ്തപോയൊരുമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങളൊക്കെയുള്ളു. അതിനാൽ താഴ്ന്നി ഉഴുതതിന്റെ ശേഷം രണ്ടുതരം വർഷത്തിൽ ആ നിലത്തിൽ നല്ലാപാത്രം വിളവു കിട്ടാത്തയിരിക്കാമെന്നുള്ളതാണ്. അതു കഴിഞ്ഞാൽ വിളവ് ധാരാളം കിട്ടുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ ഈ രണ്ടുതരം കറക്കുന്നതിലേക്കു ക്രമമേ താഴ്ന്നി ഉണ്ടാക്കി ഒരു നല്ല ഉപായമാണ്. മൂന്ന് ഇഞ്ചിൽനിന്ന് ആറ് ഇഞ്ചിലേക്ക് ഒരു തവണയായി പോകാതെ, രണ്ടുതരം തവണയായിരുന്നാൽ അധികമുണ്ടാകുമെന്നുവരികിലും.

മേപ്പാങ്ങത്തൊരിരി ഗുണമെന്തെ, ഇൻഡ്യയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഇത്തമ്പ കലപ്പകൾക്കുള്ളതാണു. ധനികന്മാരക്കിടവും ഇതിനെ വാങ്ങി പനിക്കിടണമെന്നു ഞാൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു. ഓലും നെയ്യും പന നിളാ മാത്രം കൃഷിയുള്ള ഒരാൾക്കു ഇത്തരം കലപ്പ വാങ്ങാൻ നിവൃത്തിയാകുമായില്ല. നാങ്ങിനെയുള്ള ഒരാൾ താൻറ അയൽപക്കക്കാർ ചിലതുമായി കൂടിപ്പോസ്' ക്കു കലപ്പവാങ്ങുന്നു? അങ്ങനെയൊന്നുമായിരിക്കുമില്ല. ഈ കലപ്പകൂടാതെ വേറെ ചില കൃഷി ആയുധങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ഒന്നു പഠിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

നല്ലപാറന്ന അനൂത്തപ്പൊരി കുറച്ചു പറയണമെന്നുണ്ട്. നാഗപ്പട്ടിൽ ഈ തൊരിരി അനൂത്തം വിവരവിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ അവിടുത്തെ കൃഷിപരമാർത്ഥമാണ് എഴുതി ചോദിച്ചതിൽ ഒരു അനൂത്തിന് ൭൦൦ കൂതൽ ൧൦൦ വരെ ഉറപ്പിക വിലയുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി അയച്ചിരിക്കുന്നു. ചെറിയ കൃഷിക്കാർ അവരുടെ സ്വന്തത്തിൽക്കൊണ്ടു നല്ല പാറിക്കുന്നത് ലാഭമാണെന്നു വരികിലും, വലിയ കൃഷിക്കാർ ഈ അനൂത ഉപയോഗിക്കുന്നത് നിശ്ചയമായിട്ടു മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിൽ.

കൃഷിആയുധങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഈ പട്ടത്തിൽ എവളെങ്കിലും അനൂത്തപ്പൊരി ഒന്നുണ്ടു വാങ്ങുവാൻ അനുചിതമായിരിക്കുമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഡെലാറണ വേണ്ടിത്തോളവും ചിലപ്പോൾ വേണ്ടതിലധികവും മഴയുണ്ടെന്നു വരികിലും, ചിലക്കാലത്തു മഴയില്ലാതെ തെക്കൻഭിക്കുകളിലെ കൃഷിക്കാർ മിക്കപ്പോഴും അവിടുത്തയും വെള്ളച്ചേർക്കാനൊക്കെ വെക്കൻഭിക്കുകളിലുള്ളവർ മറ്റൊരുകാരെങ്കിൽ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പൊതുതത്വമനുസരിച്ചാ കാരണവും മറ്റൊന്നുമുണ്ടാകാമെന്ന് അനുകലക്കു ഉറപ്പിക സ്കൂളിൽനിന്നും ചിലവിട്ടു കോതയർ നാണ കെട്ടുകയും അതുതൂലം നാങ്ങിനാട്ടിൽ മിക്കപ്പോഴും

ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കോതയാണയിലെ വെള്ളം ചെല്ലുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കൈമാൻതാലൂക്കുകളിലും ധാരാളമുണ്ട്. അവിടങ്ങളിലും, വെള്ളം കിട്ടാത്ത മാരസ്ഥലങ്ങളിലും വെള്ളമിറയ്ക്കുന്നതിലേക്കു വല്ല യന്ത്രങ്ങളുപയോഗിക്കാൻ പാടുണ്ടോ എന്നു നാം തോർക്കേണ്ടതാണ്. പണ്ടത്തെ ഈ വട്ടിയും ചക്രവർത്തികളുടെ വെള്ളമിറയെന്നതു പല പ്രകാരത്തിലും നഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ചിലഭരത്, ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന പിടോട്ടമുതലായ യന്ത്രങ്ങൾ, നമ്മുടെ ജാവട്ടി, ചക്രം, ഇവയെക്കാൾ നല്ലതാണ്. നാഗരജകാവിലിനടുപ്പിച്ച് ഞാൻ കൃഷിയിൽ പല യന്ത്രനവ്യതിമാനങ്ങൾ ചെയ്തു കാണുന്നത് എത്രയൊക്കെ കൃഷ്ണമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വെള്ളമിറയെന്നതിലേക്കു ധാരണ പിടോട്ടമെന്ന് പരിഷ്കരിച്ചുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ യന്ത്രം അധികംവിലയുള്ളതല്ല ചെയ്യാവുന്നതും ഒരിക്കലും കറയും ഒരാളും നിന്നാൽ ഒരു ദിവസംകൊണ്ടു നാല് അഞ്ച് ഏക്കർ സ്ഥലം വെള്ളമടക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ഈ മാതിരി യന്ത്രം നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ഫലപ്രദമായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. വില കൂട്ടിക്കൊടുക്കാമെന്നു വരികിൽ, കാവിത്തറയും മാരചില വാതകങ്ങളുടേയും ശക്തികൊണ്ടു വെള്ളമിറയ്ക്കുന്നതും യന്ത്രങ്ങൾ കിട്ടുന്നതാണ്. കാരാകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്ന യന്ത്രത്തിന് ഏകദേശം ൪൦൦ ഉറപ്പികൊണ്ടും വിലയുണ്ട്. ഇതു കാരാ നല്ല വഴ്ത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽമാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാൻ പാടുള്ളു. മറ്റുവടങ്ങാരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ യന്ത്രം ഉപയോഗിക്കാൻ സൗകര്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. എണ്ണകൊണ്ടു പ്രവർത്തിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന യന്ത്രവും വെള്ളമിറയ്ക്കാൻ നല്ലതാണ്. മദ്രാസ് പ്രസിദ്ധൻസിയിൽ മിസ്റ്റർ ചാറാട്ട്തന്റെ പ്രോണയിൻപരിൽ ഈ മാതിരി യന്ത്രങ്ങൾ പലയിടങ്ങളിലും നടപ്പായിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ മിസ്റ്റർ ചാറാട്ട്തനോട് എഴു

തി ചൊദിച്ചതിൽ ഒരു ചെറിയ എഞ്ചിനും പമ്പിനുമായി ൧൫൦൦ മുതൽ ൨൦൦൦ ഉറപ്പികവരെ വിലയാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഇതിന്റെ വില കൂടുതലാണെങ്കിലും, ശരാശരി കണക്കുമാത്രമെന്നതായിരുന്നാൽ വെള്ളമിറക്കാനുള്ള മറ്റൊല്ലാമാറ്റങ്ങളെക്കാളും, ഇത്ര ലാഭമുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ഇത്രയും ഉറപ്പിക ആദ്യമായി ചിലവിടാൻ സാധാരണ കൃഷിക്കാർക്കു സാധിക്കണമല്ല. വലിയ ഗുഹസമന്വൽ ഇത്രയും ഉറപ്പിക ചിലവിടുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു നഷ്ടവും വരികയില്ല. ചെറിയ കൃഷിക്കാർക്കു പലർ ചേർന്ന്, ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകാവുന്ന യന്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതായിരുന്നാൽ, അവർക്കുല്ലാപക്കം ആവശ്യപ്പെടാതെ ആ യന്ത്രം ഉപയോഗിക്കാമെന്നുള്ളതും അതുപോലെ അവർക്കു ലാഭത്തിനടിയാകുന്നതും ആകുന്നു.

ഇനി നമുക്കു കൃഷിക്കുപയോഗമുള്ള വളങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ആണ്ടോടാണ് ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ കൃഷി ചെയ്യുന്നതായിരുന്നാൽ, അവിടെ വളമിടേണ്ട ആവശ്യകതയുണ്ടെന്ന് എല്ലാവർക്കുമറിയാമല്ലോ. വളമിടാതെയിരുന്നാൽ മണ്ണിന്റെ വീഴും ഒന്നിരുന്നാന്നിനു കുറഞ്ഞു വരികയും അതുപോലെ അവിടെയുണ്ടാകുന്ന വിളവു കുറയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഒരു റീഡത്തിൽ നാം നെല്ലുകൃഷി ചെയ്യുവുന്നതിനോടു. ഒരു വിളവ് എടുത്തശേഷം അതു വളമെന്നതിനാവശ്യമുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങൾ മണ്ണിൽനിന്നും നഷ്ടമാകുന്നു. നെല്ലുകൃഷിയിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന നെല്ലു മനുഷ്യരുടെ ആഹാരത്തിനും, വെട്ടുമാൽ കന്നുകാലിക്കുമായി നാം ഉപയോഗിക്കുന്നു. കന്നുകാലികൾ തിന്നുന്ന വെട്ടുമാലിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഭാഗം ചാണകവും മൂത്രവുമായിത്തീരുകയും, നാം ദഹിക്കുന്ന ചോററിൽ മിക്കഭാഗവും മലയുത്രങ്ങളായിട്ടു പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ചാണകവും മലയുത്രങ്ങളും, അവയിൽ യാതൊരു ഭാഗവും കളയാതെ സൂക്ഷിച്ചു, തിരിച്ചു വയലിലിടുന്നപക്ഷം, അവിടെനിന്നും വിളവിൽ

കൂടി കൊണ്ടുപോയ ആഹാരസാധനങ്ങളിൽ മീടുംവയും തിരിച്ച് കൊടുക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ആ വയലിന്റെ ഗുണത്തിന് അധികം കുറവുണ്ടാകയില്ല. ഇതിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം തൃപ്പാറിലെ കൃഷിതർന്നമാണ്. അവിടെ കന്നുകാലി വളർത്തുക ചതിക്കുമാണ്. അവിടെ കൃഷി ചെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾ, ആ രാജ്യക്കാർക്കുതന്നെ ഉപയോഗിക്കുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവിടത്തെ കൃഷിക്കാർ ആളുകളുടെ മേലുതൃക്കൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷ്മതയോടെ കൃഷി ചെയ്ത വയലിലിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് അവയിൽ ഒട്ടുംതന്നെ നിഷ്പ്രയോജനമായി പോകുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തൃപ്പാറക്കാർ, മാനുഷികങ്ങളുടെ സംഹാരംകൂടാതെ, കൃഷി ചെയ്യുകയും അവരുടെ നിലത്തിന്റെ വീട്ടും കോമ്പനുപോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നല്ലൊരു ഇടയിലുള്ള നെല്ല്, ചാണകത്തിന്റെ വീട്ടുമധികം പോയശേഷം വയലിലിടുകയും കാനനകാലികളുടെ കൃത്യമായ മാനുഷിക മേലുതൃക്കളും തീരെ ഉപയോഗിക്കാത്തതിരിക്കുമാണ്. ഇതുകൊണ്ടു നല്ലൊരു വളരെ നല്ല അതിനിടയാകുന്നു. അതിനാൽ ഓരോ ആദ്യമായി നോക്കേണ്ടതു തൃപ്പാറത്തെ വളങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയാണ്. കന്നുകാലികളുടെ വളത്തിനെപ്പറ്റി വേറെയൊരു പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഏകിലം അതങ്ങു വാക്ക് ഇവിടെ പറയുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കയില്ലെന്ന വിചാരിക്കുന്നു. ഈ വളത്തിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ ആദ്യമായി ആരോപിക്കേണ്ടതു, കൃത്യമായ കളയാതിരിക്കുകയാണ്. ചാണകത്തേക്കാൾ വളരെ വിശദമായിത്താണ് കൃത്യം. ചെടികളുടെ വളച്ചുക്ക് ഏറ്റവും ഉപയോഗമായ അചകതം എന്ന സാധനം ചാണകത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ, അധികം കൃത്യമായി, കൃത്യമായി അചകതം ചാണകത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ ഗുണമുള്ളതാകുന്നു. കന്നുകാലികളുടെ കൃത്യമായ കൃഷിക്കാർ തങ്ങളുടെ ദ്രവ്യപോഷണ വേണം വിചാരിക്കുവാൻ, കുറച്ചുകൂടുതൽ അതിനാൽ അത്രയും അവർ നല്ലതാണ്. ന

മുൻ ഭരണത്തിലുള്ള കൺകാലികളുടെ മൂത്രം മുഴുവനും കൃഷി
ക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതായിരുന്നു. അതുമൂലം സമ്പന്നരും
ദനകൾക്കും ഉറപ്പിക വിലപിടിക്കുന്ന് വളം കിട്ടുന്നതാണ്.
ഈ നഷ്ടത്തെപ്പറ്റി അനുമാനവും കൂടാതെ കൃഷിമുൻ ക
ൺകാലികളുടെ മൂത്രത്തെ വെറുത്തു കളയുന്നത് ഏതായാ
കുമ്പോഴെന്നു. മൂത്രത്തെ ശേഖരിക്കുന്നതിന്നു ചെയ്യേണ്ടതു
തൊഴുത്തുകൾ എന്നാകുകയാണ്. തൊഴുത്തിന്റെ തറ ക
ഴിയുമ്പോൾ ചട്ടകല്ലുകൾക്കു പാകമെന്നു കളിമണ്ണാമെന്നു
ഇതു നല്ലതല്ലെന്നു ഇടിച്ചുവെച്ചു വെള്ളം വീണാൽ വാറി
പ്പോകാതെ ഇരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഇട്ടുകൊണ്ടു ചെയ്യണം.
കൺകാലികൾ നില്ക്കുന്നതിന്റെ പുറവശത്ത് ഒരു ചാലും
ചാലിന്റെ അറ്റത്ത് ഒരു കുഴിയും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാ
ണ്. ഇപ്രകാരമായിരുന്നാൽ താഴിൽ വീഴുന്ന മൂത്രമെല്ലാം
ചാലിൽപ്പടി ചാണു കഴിയിൽചെന്നു വീഴും അവിടെനി
ന്നും അതിനെ വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളാം. മൂ
ത്രത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ വെള്ളം ഉണക്കിയ പാ
രപ്പാലം മരപ്പൊടിപ്പോ മറ്റാകയാൽ കൺകാലികൾക്കു പട്ട
ക്കായിട്ടാണ് ഉപയോഗം. മൂത്രത്തെ കളവാതിരിക്കാൻ
വോക്കുന്നതോടുകൂടി ചാണകത്തെയും (അതിന്റെ വീഴ്ചയാ
ന്നു പോകാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ) സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.
ഇതിലേക്കു നമ്മുടെ വളംകുഴിയെ പരിശുദ്ധീകരണം ആവശ്യം
അല്ലായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇവിടങ്ങളിൽ ചാണകത്തെ സാധാ
രണ ഒരു കുഴിയിൽ ഇട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. അത് അവിടെ
കിടന്നു വെച്ചിട്ടാകാതെ മഴയും സൂര്യനും മറ്റാരുടെയും ഇ
ടപെടലുമായ ഭാഗത്തു മിക്കവാറും കറുപ്പിച്ചു വെള്ളത്തിലും
കൂടി പോയതിന്റെശേഷമാണ് അതിനെ വെള്ളിൽ കൊ
ണ്ടുപോകുന്നത്. നാമുണ്ടാട്ടിൽ മിക്ക സ്ഥലത്തും ചാണക
ത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നത് ഇതിലും മിശ്രമായിട്ടാണ് എന്നുള്ളതു
ന്നാൽ അവിടെ ഇങ്ങിനെ പോയിരുന്നല്ലോ കഷ്ടമാണ്
പാകം. അവിടെ കുഴിയൊന്നും എടുക്കാതെ തൊടിന്റെയും

കളിത്തർന്നയും കരയിൽ കൂട്ടി ഇടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചാണകത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെയും മഴവെള്ളത്തിൽ ഭൂവിച്ചു, തോട്ടിലും കളിത്തർന്നമായി പെടുന്നതിന് ഇതിലധികം ഏല്പിച്ചായിട്ടിനി ഏതൊരു തത്ത്വമെന്തെല്ലാം ? ഈ തരമുടകരല്ല ഇല്ലത്താക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതിന് നാലു ചെടികളാണ് (൧) ചാണകം, കഴിയിൽത്തന്നെ ഇടണം (൨) ചാണകക്കുഴി വൃക്കത്തൂക്കു തണലിലെ മേന്മ ആയിരിക്കണം (൩) കഴിയുടെ നെയ്യും വരണ്ടതും കഴിയുടെതിൽ ചെക്കല്ലാക്കണ്ടു കെട്ടണം. അതിലല്ലെങ്കിൽ കുറേ നല്ല കളിത്തൂക്കുകാണിയിച്ചാൽപ്പിടണം (൪) കഴിയുടെ നാലുവശത്തും ഒരു ചെറിയ ചുവരത്തായിരിക്കണം. ഇതു പുറമെല്ലെടുത്തും അതിനകത്തു പായത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. (൫) കഴിക്ക് ഒരു ചെറിയ തൂക്കത്തായിരിക്കണം (൬) കഴിയിൽ ചാണകം ഇട്ടതുകൊണ്ടുതന്നെ മുമ്പാ നാലഞ്ച് ഇഞ്ചു പെടുന്നതിൽ താഴെ ചാണകം വിരിക്കുകയും കുറേ ഉണങ്ങിയ പായമേ കഴിക്കട്ടെ ഇടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇതു ചാണകത്തിൽനിന്നും കീഴ്ക്കാട്ടു വഴിയുന്ന വെള്ളത്തെ പിടിക്കുന്നതിനാണ്. (൭) ചാണകം ഇട്ടതുകൊണ്ടുതന്നെ തെറ്റാതെയും കൂടക്കൂടെ വാർത്താക്കുന്നതും കരിയിലകളും കഴകളുളളതെന്നു നല്ലതാണ്. (൮) തെളിയിലൊരിക്കലൊരിക്കലും ആളുകൾ കഴിയിൽ ഇറങ്ങി ചാണകത്തെ ചാവിട്ടു ഉറപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. (൯) ചാണകം ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നതും വെള്ളം നനയുന്നതുമായവയാണ്. ഇപ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന ചാണകത്തെ വെളിൽ കൊണ്ടുപോയതിന്റെ ശേഷം കൂട്ടുകൂട്ടമായി അവിടെ ഇട്ടുന്നതു ഭോവകമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. വെളിൽ കൊണ്ടുപോയാൽ ഉടൻതന്നെ അതിനെ വിതരണവും അധികം അമസിപ്പോയതും ഉള്ളതിന്നുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ചാണകത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർ വളരെ തൊറകൾ കാണി

കണങ്ങളിലും അതിനെ ഉൾ(വള)മായിട്ട് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതല്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ കലയുതങ്ങളെ തീരെ ഉപയോഗിക്കാതെ കളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ എല്ലാ ആളുകളുടേയും മേയ്ക്കുതലം ശേഖരിച്ച് ഉരുകിപ്പുറംഗിഴുകയാണതിൽ ഏകദേശം ൩൦ ലക്ഷം ഉറപ്പികയുടെ ഉത്പാദനം ആണെന്നിന്ന് കിട്ടുന്നതാണ്. തിരുവനന്തപുരം കൊണ്ടിലുള്ള ആളുകളുടെ കണക്കു മാത്രം എട്ടുലക്ഷം വെങ്കിലും ഏകദേശം എൺപതിനായിരം ഉറപ്പികയുടെ ഉത്പാദനം ആണെന്നിന്ന് ഇവയിൽനിന്നും കിട്ടുന്നതാണ്. ഇവ ഇത്ര വിലാമറിയ ഉറമാണെങ്കിലും ഇവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർക്കുള്ള മനസ്സുകേട്ട ചില്ലായ്മ എന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ ഈ മനസ്സുകേട്ട അവർ കളയുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കൃഷിക്കു വളരെ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. മേയ്ക്കുതലങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നു ചാമ്പൽ ചേക്ക് ഉണ്ടാക്കി ഒരു പൊതിയാക്കിയതിന്നു മേലായിരത്താൽ അലയുടെ ദുർഗ്ഗന്ധമെന്നു കരുതാറുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ നന്നാക്കി എടുക്കുന്നതിന്നു കരമനശ്ശിത്തർത്തിൽ ഞങ്ങൾ വേണ്ട കരുക്കൾ കൂട്ടിവരികയാണ്. ഒരു വർഷത്തിനകം ഇതിന്റെ ഫലംകണ്ടുപിടിച്ചു ജനങ്ങളെ അറിയിക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതുവരെ പരത്താ ഉറയെല്ലാതെ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടാക്കത്തക്ക ഉറയെ അനേകമുണ്ട്. പലമാതിരി പുണ്ണാക്കുകളും മണ്ണുവും എല്ലാം ഇവക്ക് ഉപയോഗങ്ങളാണു്. പുണ്ണാക്കുകളല്ലാതെ നല്ല ഉറമാണെന്നുള്ളത് എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. പക്ഷെ ഇവയെ ഇപ്പോൾ അന്യ രാജ്യങ്ങളിലേക്കയക്കുകയാണ് പതിവ്. മണ്ണു ഉണ്ടാക്കി എടുത്താൽ ഒരു നല്ല ഉറമാണ്. ഇതു അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നുണ്ട്. എല്ലുകളെ നല്ലപോലെ പൊടിക്കുകയാണു് ക്രിസ്റ്റിക് അമ്ലം (Sulphuric acid) ദ്രവിപ്പിക്കുകയാണെന്നു് അതു് ഒരു നല്ല ഉറമാണ്. എല്ലിന്ന് ഇപ്പോൾ

ഒരു വലിയ തീരവുമുള്ളതുകൊണ്ട് അന്യരാജ്യത്തിൽ അധികം പോകുന്നില്ല. എങ്കിൽ അഭിപ്രായം, ഈ സാധനങ്ങൾ ഒന്നും അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ പോകാതിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ തീരവകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ഗുണപ്രദമായിരിക്കുമെന്നാണ്. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ പോകാതെയിരുന്നത് ഇവയെ ഉരഞ്ഞുമായി ഉപയോഗിക്കാൻ ആളുകൾ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. മേപ്പുക്കുളം ഉരഞ്ഞെടുത്തു നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടാകുന്നവയാണ്. ഇവയെല്ലാം നല്ലപോലെ സംരക്ഷിക്കുന്നതായിരുന്നത് നമ്മുടെ ഉരത്തിന്റെ ഏതാ ഏതാ അധികം കാണുന്നതല്ല. ഇവ കൂടാതെ ഉരമായിട്ട് ഉപയോഗിക്കാവുന്ന അനേകം ഉപ്പുകൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്താവുന്നതായിട്ടുണ്ട്. ഇവയെപ്പറ്റി വലിയ പ്രശ്നമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനാൽ, ഞാൻ കൂടുതലായി ഒന്നും പറയുന്നില്ല. ഉരത്തിന്റെ കാൽ പാഞ്ഞുനീക്കുന്നതിനുവേണ്ട പച്ചിലവളത്തെപ്പറ്റി ഒന്നു രണ്ടു വാക്കു പറയണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വയലിൽ 'കൊഴയി'ട്ടക ഏറുന്നത പതിവുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ കാട്ടിൽനിന്നും തോലുവെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് ഇടുണതിനെക്കുറിച്ചു എടുപ്പമായ ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. അതായത് വയലിൽ കരുന്ന എടുപ്പത്തിൽ വളരുന്നതായ ചില ചെടികൾ നടുവളത്തിലുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നും അതിനെ ഉടുത്തു മണ്ണിനടിയിലാക്കുകയാകുന്നു. ഇപ്രകാരം നടുവളത്തുള്ള പയറവറ്റത്തിലുൾപ്പെട്ട ഒരു ധാന്യമായിരുന്നത് അതിനു പ്രത്യേകം ഒരു ഗുണമുണ്ട്. ഭൂമിക്കു വായുവിൽനിന്നും തപകരണത്തെക്കുറിച്ചു നിലത്തുപാടുന്നതിനുള്ള ശക്തിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ ശക്തി പയറവറ്റത്തിലുൾപ്പെട്ട സകല ധാന്യങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. മിക്കത്തിൽ പച്ചിലവളത്തിനായി നടുനതിനു വട്ടത്തകര വളരെ നല്ലതാണ്. ഇതു ചില പുരയിടങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യാതെ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ വിത്തു ശേഖരിച്ചു, കൊയ്യുകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം

യ്ക്കും, ധനമാസത്തിലോ മകരമാസത്തിന്റെ ആദ്യത്തിലോ വിതയ്ക്കണം. രണ്ടുമാസംകൊണ്ട് അതു വളർന്നു വൃത്താകൃതിയാകും. അപ്പോൾ അതിനെ ഉഴുതു മണ്ണിനടിയിലാക്കണം. മൺതടാകങ്ങളിൽ പച്ചിലവളത്തിനായി മുതിർ കൃഷിചെയ്യുന്നതായ നല്ലതാണ്. ആണ്ടിൽ രണ്ടുപൂവു കൃഷിചെയ്യുന്നതിലുള്ളിൽ വേറൊരു ധാന്യംകൂടി കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് എല്ലാറ്റത്തും തരമില്ലെന്നുവരുന്നതും എന്നാൽ കരയിൽ വേണ്ട സാധകയ്ക്കുള്ളതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നിടത്തോളം ഈ കൃഷിചെയ്തു പച്ചിലവളമായിട്ട് ഇടത്തേതാണ്.

ഇനി നമുക്ക് ഇവിടെ വിളവുകളുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. നമ്മുടെ വിളവുകളിൽ അനേകം ദോഷങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് നാം ശരിയായ വിധത്തിൽ വിളവുമാറുന്നില്ല. മണ്ണിലുള്ള സാധനങ്ങളെ ശരിയായവണ്ണം ധാന്യങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കും, വിളവുമാറാൻ അനുവശ്യമാണ്. ചെടിയുടെ വളച്ചുക്ക് ആവശ്യമുള്ള ആരോഗ്യസാധനങ്ങളുടെ തുക, ചെടിയുടെ സ്വഭാവത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. അതിവർത്തിലുൾപ്പെട്ട ധാന്യങ്ങൾക്കു കൂടുതലും എന്ന സാധനം മറ്റൊല്ലാവിധത്തെയും ആവശ്യമുണ്ട്. പയറുവർത്തിലുൾപ്പെട്ട ധാന്യങ്ങൾക്കു കുറഞ്ഞതിന്റെ ആവശ്യകത മുൻനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ, ഓരോ വർത്തിലുള്ള ധാന്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം ഓരോ മാതിരിയാണ്. ഇതുകൊണ്ട് ആണ്ടോടൊന്നു വിളവുമാറിയെങ്കിൽ മാത്രമേ മണ്ണിലുള്ള സാധനങ്ങൾ മുഴുവനും ചെടികൾ നല്ലവണ്ണം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയുണ്ടിട്ടു. വിളവുമാറുന്നതിന്റെ ഗുണം നമ്മുടെ കൃഷിക്കാർക്കു തീരെ അറിയാൻ വയ്യ. എന്നു പറയാൻ പാടില്ല. വടക്കൻ അല്ലെങ്കിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ രണ്ടുപൂവ് നെല്ലുകൃഷി ചെയ്യുന്നതിനിടക്ക് എളുപ്പം വിതയ്ക്കുക പതിവുണ്ട്. അതുപോലെ ചെങ്കോട്ടയിൽ മൺതടാകത്തിൽ ഒരാണ്ടിൽ പയറു വിതച്ചാൽ, അടുത്തയാണ്ടിൽ കടും, അതിനടുത്തയാണ്ടിൽ കൊത്തുമല്ലി മുതലായ

വയും കൃഷിചെയ്യുന്നതു പതിവാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള വിളവുമാർത്തികവിരഹത്തിൽ അനേകം ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാത്തതുകൊണ്ടു വ്യസനിക്കുന്നു. വിളവുമാർത്തിൽ ഒരു കാലം നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണ്. അത്, ഒരു നിലത്തിൽ നടക്കുന്നതിൽ ഒരിക്കലേകിലും പരവശതയിലുൾപ്പെട്ട ഒരു ധാന്യം കൃഷിചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേക ഗുണത്തെപ്പറ്റി മറ്റു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഇനി നമുക്ക് ആരോഗ്യമുള്ളതായ വിത്തുകൾ നന്നാക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയാണ്. ഒരു സ്ഥലത്ത് ഒരു വിത്തു കൃഷിചെയ്യാൽ അതിനെത്തന്നെ അവിടെ ആചന്ദ്രതാരം കൃഷിചെയ്യുകിലെ ഗുണമുള്ളു എന്നാണ് നമ്മുടെ കൃഷി പാരമ്പര്യം അഭിപ്രായം. ഇത് അത്ര ശരിയായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. വിത്തുകൾ കൂടുകൂടെ മാറുന്നത് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായിട്ടാണ് മാത്രമല്ല അതിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. ആരംഭകാലം ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ താമസിച്ചു ജീവിക്കാനാകുന്നതാകാതെ, കുറച്ചുകൂടി വേണ്ടതുകൾ കടൽത്തീരങ്ങളിലോ, കുന്നുകളിലോ പോയി താമസിച്ചാൽ എത്ര സുഖം തോന്നുമോ, അതുപോലെതന്നെ, വിത്തുകളെ മാറുന്നതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കും പ്രത്യേകഗുണം ഉണ്ടാകും. വിത്തുമാറുന്നതു കൂടാതെ വിളവിനെ നന്നാക്കുന്നതിനുള്ള മാറ്റം, വിത്തിന്റെ ജാതിയെ നന്നാക്കുകയാണ്. ഇതിലേക്കു മണ്ടു മാറ്റങ്ങളുണ്ട്. അതിൽ സാധാരണ കൃഷിക്കർക്കു സംഗീതം വരുന്ന ഒരു മാറ്റത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ മാറ്റം വിത്തുതിരിഞ്ഞെടുപ്പു തന്നെയാണ്. ഇതു അർദ്ധ പാശ്വന്ന പ്രകാരമാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഉദാഹരണത്തിനായി, നെല്ലിൽ ഒരുമാതിരി വിത്തിനെ എടുക്കുക. ഇതിൽനിന്നു കടാ വിത്തു പ്രത്യേകതയ്ക്കു എടുത്തു വിതയ്ക്കണം. നെല്ലു വളർച്ചയനുസരിച്ചു വളരെ പുഷ്പിക്കാത്തതുകൊണ്ടു വരുന്നവയെ പ്രത്യേകം തിരിഞ്ഞു വെക്കണം. ഇപ്രകാരം

തിരിഞ്ഞുവെച്ചു നെല്ലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കരിൾക്കലകളെ പ്രത്യേകം അറഞ്ഞ്, അതിൽ അധികം മണിയുള്ള കരിൾക്കലകളെ തിരിഞ്ഞെടുക്കണം. ഇവയിൽനിന്നുള്ള മണികളെ ശേഖരിച്ച് അവ്വിൽ ഏറാവും നന്നായിട്ടുള്ളതിനെ തിരിഞ്ഞെടുക്കണം. ഇപ്രകാരം തിരിഞ്ഞെടുത്ത മണികളെ തുടർന്നു തൂണിൽ വീണ്ടും കൃഷിചെയ്യണം. എന്നിട്ട്, ദമൽപറഞ്ഞപ്രകാരം തിരിഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്യണം. ഇപ്രകാരം രണ്ടുതവണകൾ തിരിഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ആദ്യത്തെ വിത്തിനെക്കാൾ അധികം ഗുണമുള്ള വിത്ത് ഒടുവിൽ കിട്ടുന്നതാണ്. ഈ മാതിരി തിരിഞ്ഞെടുപ്പുകൾക്കാണ് അനേകം മാതിരി പുതിയ വിത്തുകൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉണ്ടായത്. ഇവയെ വെള്ളം ചിലർ ഇനിയുന്നതായിരുന്നാൽ അത് അവർക്കു വളരെ ആദായമുള്ള തൊഴിലായിത്തീരും.

ഇനി ഇവിടെ പായനുള്ള നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതും ഇതരരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരവുന്നതും ആയ വിളവുകൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. നെടുമങ്ങാട് താലൂക്കിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗോതമ്പ്, ഉരുളക്കിഴങ്ങു തുലായ ഗോത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവയെ കൃഷിചെയ്തു പരീക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. കർവാണിപ്പാലത്തിലും, നിലങ്കലയും തിരുവിതാംകൂറിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ടാകും. ഇവയെ കൊല്ലത്തും തിരുവനന്തപുരത്തും ഉള്ള തോട്ടങ്ങളിൽ നട്ടു വേക്കിയതിൽ അവ നല്ലവണ്ണം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇവയെ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ ലഭ്യപത്രികകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദമൽ പറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ കൂടാതെ, ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യാവുന്ന വേറെ സാധനങ്ങൾ ഇനിയും ഇല്ലെന്നില്ല.

ഇനി കുന്നുകൾകളുടെ പരിചരണത്തെപ്പറ്റി സ്വല്പം പാവനമുണ്ട്. ഡാർവിന്റെ പരിണാമനിയമപ്രകാരം

ലോകത്തിൽ സകല ജന്തുക്കളും താണ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുക ആണ് പ്രാപിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള കന്നുകാലികൾ ഈ പ്രസിദ്ധതപദ്ധതിയിൽ നിന്നു ഭിന്നമായിരിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയെയാണ് അവഗണിക്കുന്നത്. പരമേശ്വരൻ സഞ്ചരിച്ച് അവിടത്തെ കൃഷിക്കാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളിലൂടെയും അനുപമിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ, അവർ തങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളെ സഹസ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയും സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കും. അവരുടെ കന്നുകാലികൾ പായന, പരിതീക്ഷത മുതലായ ഗുണദ്രവ്യങ്ങൾ കേൾച്ചു പരിവൃഷ്ടങ്ങളായ തരംഗങ്ങളാലും ശക്തിയുക്തങ്ങളായ ഭേദങ്ങളാലും കൂടിയാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. തീർത്ഥാടകരിലൊക്കെ, ഉഴവുകൾ കാലികൾക്കു വൈകാരികവും വെള്ളവും, മിശ്രിതവും കടാശ്ച പട്ടാപുഷ്പമുല്പാദന പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി പരമാളം ഉള്ള യാതൊരു ആഹാരവും കൊടുക്കുന്നില്ല. “പാണിയനു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ വൈദ്യനു കൊടുക്കേണ്ടിവരും” എന്നുള്ള വിവരമേറിയ പാരമ്പര്യം നമ്മുടെ ആളുകൾ മാനിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു രാജ്യത്തിലെ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവോ എന്ന് അറിയാനായി ആദ്യം പരിശോധിക്കേണ്ടത് അവിടത്തെ കന്നുകാലികളെയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള കന്നുകാലികളുടെ ദയനീയമായ അവസ്ഥയ്ക്കു കാരണം നമുക്കു മൃഗപരിചരണത്തിൽ ഉള്ള വൈകല്യവും പരിചയക്കുറവും ആണ്. ഒരു പാരമ്പര്യകർമ്മമാകട്ടെ, അന്നു കന്നുകാലികളെ ഏതു ശുഷ്ണാന്നിധാതുകൂടിയാണ് പരിചരിക്കുന്നത്. അവരുടെ ആദ്യദയ കാരണവും അതുതന്നെയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആമുഷ്ടിയും നല്ല കാലായാ പേരേതോ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, ഉടൻ പാണ്ടിയിലേക്ക് ആളയക്കുന്നത് പതിവാണ്. ഈ ദിക്കിൽതന്നെ പ്രസവിച്ചുണ്ടാകുന്ന കന്നുകാലിക്ക് അസ്വഭീകരിയുള്ളവയെപ്പോലെ ശേഷിയും കലാടിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായി കണ്ടിട്ടില്ലെന്നതാണ്

പ്രായത്തിലിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ കന്നുകാലിപ്രദേശങ്ങളിൽ സമ്മാനം കിട്ടുന്നതു പ്രായമനുസരിച്ചുകിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നും വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉത്പന്നങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ ഗവർണ്ണ്മെന്റ് ഈ സന്നദ്ധത വരികയില്ലെന്നായി തെളിവുവെച്ചിരിക്കുന്നത് ഏതും ആശോസനകാര്യം.

എന്നാൽ കർഷാപരമായ അങ്ങനെയുള്ള കന്നുകാലികളെ നന്നാക്കുന്നതിൽ കൂറുള്ളൂർ പ്രാധികാരമുണ്ട്. പ്രജകൾക്ക് ആവശ്യങ്ങളായിരിക്കുന്ന സകല കാട്ടുതുമ്പും ചെമ്മൂറും യാതൊരു ഗവണ്മെന്റിനും സംഭാവിക്കുന്നതല്ല. ചില കാട്ടുതുമ്പിൽ ഗവണ്മെന്റിനു പെട്ടായെന്നതു വഴിക്കാണിട്ടു തരികയാത്രമാകുന്നു. അതുതന്നെ നമ്മുടെ കാർഷികർക്കു നുകരുന്നവർക്കു നൽകുന്നതിൽ ചില വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകണമെന്ന സമയം സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഈശ്വരകാരുണ്യത്താൽ പട്ടു പശുമാണിട്ടുള്ളവർക്കു നമ്മൾക്കും വേണ്ടിത്തന്നെല്ലെങ്കിലും ഒരു അമൃതമിതമായ ഗുണസ്വഭാവം നൽകിക്കൊടുത്താൽ ഒരു ചൊതുരബദ്ധമുണ്ടാക്കി അവർക്കു നല്ല കന്നുകാലികളെ ശേഖരിക്കുകയും സന്താനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാനും ചെയ്യാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. പ്രാദേശിക പരമേശ്വരനിന്നു കന്നുകാലികളെ വിലക്കുവാങ്ങി കൊണ്ടുവരുന്നതും കൊണ്ടു വിതരണമില്ല. ഇപ്പോൾ ആറ് വിത്തുകൾക്ക് ഒരു ഗവണ്മെന്റുവിലവിടമുണ്ട് മൈസൂരിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരുന്നിറുന്നതിലിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അവ പട്ടുതുമ്പുക്കൾക്കു പെട്ടെന്നായി അനുവദിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പ്രജകളുടെ പരമേശ്വരനായ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഇവിടെയുള്ള കന്നുകാലികളെ ഉപയോഗിക്കാൻ സിദ്ധത്തില്ലെന്നാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നായിരിക്കണം. ചൊതുരത്തിന്റെ കൈയൊപ്പമല്ലെങ്കിൽപോലും, ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ഐക്യം കന്നുകാലികളുടെ ബലത്തെ ഒരു

ശ്രയിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം പ്രധാനമായി കൃഷിയിലും, കൃഷിയുടെ ഫലം മിക്കവാറും കണ്ടുകെട്ടിയിട്ടുള്ളതാൽ, നമുക്ക് ഏതുവിധത്തിലാണിപ്പോൾ ഉൽക്കർഷേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആദ്യമായി ചെടിയെടുത്തു മുൻ വിവരിക്കപ്പെട്ട പരിഷ്കാരമാകുന്നു.

കൃഷി പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഉപജീവനത്തിന് അപരിഷ്കൃതമായിരിക്കുന്ന ഈ തൊഴിൽ അല്പദയത്തെ പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റു പ്രദക്ഷണം യോജിപ്പിച്ച പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവരും അറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഫലപ്രസൂതി വരണമെങ്കിൽ, കർഷകന്മാരുടെ സഹകരണം ഏതാവും ആവശ്യമാകുന്നു. സംരക്ഷണവും മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളിലെന്നപോലെ കൃഷിയിലും വേണ്ടതാകുന്നു. പരിഷ്കാരശുഭായ കഠിനപ്രയത്നത്തിന്റെ ഭാഗസ്വരൂപമായ ജപ്പാൻ രാജ്യത്തിൽ, കർഷകസംഘങ്ങൾ വളരെ കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയ്ക്കും ഓരോ സമാജങ്ങളുണ്ട്. ഈ സമാജം അതോടൊപ്പം അല്പകുറുപ്പുമാരും, അല്പകുറുപ്പുമാരുടെയും വളരെ ചെറുതായി വിവിധ്യൻ സമാജങ്ങളും ഉണ്ട്. ഈ വയ്ക്ക് എല്ലാവരിനും കേന്ദ്രമായി തലസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു സമാജമുണ്ട്. പരിശ്രമശീലമായ ഒരു മെമ്പർമാരുടെ പ്രവർത്തനമാൽ അതോടൊപ്പം കാര്യങ്ങൾ അവിടെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു പുതിയ ഗംഗാ നദീതീരങ്ങളിലാണെന്നു, വെള്ളം ഇറങ്ങുന്നതോ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ യന്ത്രം വാങ്ങുവാനോ, കൃഷിക്കാരിൽ ഒരുവൻ സാധിക്കുമെന്നു വന്നാൽ ആവക കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു കർഷകസമാജങ്ങളാകുന്നു.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വന്നിരിക്കുന്ന പ്രമാണികളായ നിങ്ങൾ യോജിപ്പിച്ച പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായാൽ, നമുക്ക് കർഷകസമാജങ്ങളെയും, അതിലും ഉപരിയായ

സ്ഥാപനങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ എല്ലാവിധവും സംബന്ധിച്ചുള്ള പക്ഷം ഈ പ്രശ്നം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ തന്നെ, നമുക്ക് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ഏർപ്പാടാക്കുന്നതാണ്. ഈ പ്രശ്നം പരിഹാരം ഉണ്ടായിത്തീർന്നാൽ, നമ്മുടെ ഉദ്യമങ്ങൾ സഫലമായിത്തീരുകയും കമ്മിറ്റി ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി വേണ്ടിയ പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

എൻ. കണ്ണൻപിള്ള എം. എ.,
ബി. എസ്. സി., പി. എച്ച്., ഡി.

പ്രവൃത്തിവിദ്യാശാസ്ത്രം.

പ്രവൃത്തി, ഉൽപ്പാദകനും പ്രസാദകനും രണ്ടുവിധമാകുന്നു. ഉൽപ്പാദകനാൽ ഇഷ്ടസംഗ്രഹണത്തിലൂടെ ഉണ്ടാക്കുക. പ്രസാദകനാൽ ഒരു സ്ഥാപനത്തിലൂടെ ആവശ്യപ്പെട്ട കഴിയുന്നതും എഴുത്തുതീർത്തതും സമ്പാദിക്കുന്നതിനായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുക. ഉദാഹരണത്തിനനുസരിച്ച് ഓരോന്നിന്റെയും പ്രവൃത്തിയും എഴുതുക. പ്രവൃത്തിയിന്റെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ച് ഉൽപ്പാദകനായും പ്രസാദകനായും വേർതിരിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റൊരു കാര്യം എഴുതുന്നവരുടെ ധർമ്മമായി, ഇഷ്ടസംഗ്രഹണത്തിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്നു. ഒരു കർമ്മത്തിന്റെ ഭൂതവിശുദ്ധത ഉണ്ടാകാൻ അത് പ്രധാനമായും ഉണ്ടാകുന്നു. ആദ്യത്തെ പ്രവൃത്തികൾ വിദ്യാഭ്യാസം എന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെയും പ്രവൃത്തികൾ ഉപയോഗിക്കുക വിദ്യാഭ്യാസം എന്നാണ്. കർമ്മങ്ങളാണ്.

നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഉപയോഗിക്കുക വിദ്യാഭ്യാസം എന്നതാണ്. എന്ത്? ഉൽപ്പാദകനായും പ്രസാദകനായും വേർതിരിക്കുക. വ്യവസ്ഥയിൽ ആണ്

[illegible]

പ്രവേശനത്തിൽ, എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്താൻ സാധ്യമാകുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്താൻ സാധ്യമാകുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥകളും വ്യവസായവിദ്യയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകപരിഷ്കരണം അത്യവശ്യമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.

ആയതു കൊണ്ടു സകലവ്യവസായങ്ങളിലും സുശിക്ഷിതപദ്ധതിയും ശാസ്ത്രീയജ്ഞാനവും കൂടാതെ വിവൃത്തിയിട്ടുള്ളതും മാത്രമല്ല, ആ വക പടവയും ജ്ഞാനവും വശീകരണവും വ്യവസായങ്ങൾ പൂർണ്ണഫലപ്രദങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. വ്യവസായങ്ങളുടെ പ്രധാനതത്വം ഇതാണ്. ഈ തത്വം യുദ്ധപ്പിളയും അമേരിക്കയിലും നല്ലവണ്ണം ഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്, ആ രാജ്യങ്ങളിൽ വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു വേണ്ട സകല ഏർപ്പാടുകളും ആ നാട്ടുകാർക്കുണ്ടു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, അവയെ അതാതുഗവർണ്മെന്റു സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉള്ള സംഗതികൾ ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു. സ.പി.ഡനിയിലെ "സെലക്ഷൻ" എന്നു പറയുന്ന പ്രസിദ്ധകരകൗശലവിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും, അപ്രകാരമെന്ന, സെൽജിയിലിലെ "തെക്നോളജി" എന്ന വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും, കൊളംബിയയിലെ ലോഹകരവിദ്യാലയത്തിൽനിന്നും, പ്രാൻസിഡേയും ജെർമ്മനിയിലേയും കലാശാലകളിൽനിന്നും, ഓക്സ്ഫോർഡ്, കേംബ്രിഡ്ജ് സെന്റ് പീറ്റർസ്ബർഗ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ കരകൗശലപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം, പ്രതിവത്സരം ഏകവിദ്യാർത്ഥികളായാണ് അതുകലാവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പരിശീലിപ്പിച്ചുയരുന്നതാണ്. ഈ വിദ്യാർത്ഥികൾ പലതരക്കാളാണ്. ഈ നാട്ടിലെല്ലാമെല്ലാം എന്തെങ്കിലും ഒരു പണിക്കെത്തിക്കുവാൻ പഠിക്കുവെ എന്നോ, കലാവിദ്യാർത്ഥി അഭ്യസിക്കുന്നതും നിത്യമാണെന്നോ ഒരു അഭിപ്രായം ആ നാട്ടുകളിൽ ഇല്ല. ഒരുവൻ ഏതൊക്കെകാരാലിലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ അവൻ ആ തോഴിലിൽ ഉപാകരമായ ബുദ്ധിശാസ്ത്രം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും അന്നിതിന്നു തന്നെക്കൊണ്ട് പോന്നവനാണെന്നുള്ള ഒരു വിശ്വാസവും കൈയ്ക്കും ആവനിൽ ജനിപ്പിക്കുകയും ആകുന്നു മേൽപറഞ്ഞ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ പഠിപ്പുകാണുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം എവിടെയെങ്കിലും

അർദ്ധം എത്രയോ മുതലുകൾക്കു കൊണ്ടുണ്ടാവുകയും, പരിവൃത്തിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണാവാൻ, ദേശാഭിമാനംനിമിത്തം മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടാവുന്നില്ല.

ഇന്ത്യയിൽ ഇൻഡ്യരാജ്യത്തിന്റെ ഭിക്കാശംസ്ഥാനങ്ങളിലും വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകളിൽ ചിലതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടും ചെയ്യുവാനും ഉണ്ട്. യന്ത്രകലാവിദ്യാലയങ്ങൾക്കും, അഗ്രാരിവെട്ടിലായങ്ങൾക്കും, കായികവിദ്യാലയങ്ങൾക്കും, ശിപ്പവിദ്യാലയങ്ങൾക്കും പുറമെ, കർഷകവെലവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായിത്തന്നെ (ഗ്രാമ്പുമാൽ) ഹെർ പബ്ലിക്കുടങ്ങളും അവയിൽ ൪,൭൦൦ വിദ്യാർത്ഥികളും ഈ ഇൻഡ്യരാജ്യത്ത് ഉണ്ട്. ഇവകളിൽ പ്രധാനമായി, പഞ്ചാബിൽ അഞ്ചു പബ്ലിക്കുടങ്ങളും സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളും, യുറാണാഡ് പ്രോവിൻസുകളിൽ നാലു സ്കൂളുകളും ഗുജറാത് വിദ്യാർത്ഥികളും, ബങ്കാളിലെ നാലു സ്കൂളുകളും സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളും ഉണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നത്. ബങ്കാളിലെ മിക്കകാളുകളിലും ആലേഖ്യവിദ്യാ പരിപ്ലിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ഉണ്ട്. അപ്രകാരമെന്ന, സെൻട്രൽ പ്രോവിൻസുകളിലും ഹങ്കാ അവിടെ വ്യവസായവിദ്യാലയങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനു പകരം, മിക്ക സ്കൂളുകളിലും ആശാരിപ്പണി പരിപ്ലിക്കുമെന്നായി ക്ലാസുകൾ ഏർപ്പാടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസിലിസ്ഥാനത്തിൽ, വ്യവസായം തന്നെയും ഇതരവിഷയങ്ങളോടു വ്യവസായം ചേർത്തും പരിപ്ലിച്ചുപോരുന്ന സ്കൂളുകൾ അനുവദിച്ചുണ്ട്. എങ്കിലും അവയിൽ പ്രധാനങ്ങളായി ആൺകുട്ടികൾക്ക് ഹൈ പെൺകുട്ടികൾക്ക് ഗുണസ്കൂളുകൾ ഉണ്ട്. ഇതിനാലുപാമ, ആശാരിപ്പണി, മുതൽപ്പണി മുതലായവ പരിപ്ലിക്കാൻവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചില ഭവന സ്കൂളുകളിൽ ചെയ്തിട്ടും ഉണ്ട്. ബെനഗലിൽ “ഹിന്ദോറിയാർക്കൽ”നിമിത്തം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്”ന്ന മാധ്യമപ്രസിദ്ധമായ വിദ്യാലയത്തിനുപുറമെ, ദേശവും അന്താരാഷ്ട്രാലയങ്ങളിൽ വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിപ്പോകുന്നുണ്ട്.

ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റുജാതാവിയിൽപരം ജനങ്ങളുടെ

ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഇത്രയുംകൂടാതെ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ മതിയാവുകയില്ല. ആയതുവകാണ്ടു വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പാടുള്ളിടത്തോളം പ്രചാരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതു ദേഹമിഹാനിക്ഷേപ കർമ്മവ്യക്തമാണ്.

പ്രസാരകവ്യവസായത്തിന് ആവശ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചാരം ഇതുവരെയായിട്ടും മതിയാക്കിയിട്ടില്ല. ഈ കാഴ്ചയിൽ ഓട്ടോസംസ്ഥാനത്തിന്റെ കഥ വളരെ അമോഹ്യം. പഞ്ചാബിന്റെ കഥയും ദേഹമിഹി. പ്രസാരകവ്യവസായം അങ്ങല്ലെങ്കിൽ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം ഇൻഡ്യയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിത്യമായ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നുള്ളതിന് ആക്ഷേപമില്ല. സൗകന്യമേതരമായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭിവിശ്വസ്യ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കാലത്തു, മാനുഷവരോടു കിടപിടിക്കുവാൻ സകലപ്രാപാരങ്ങളിലും ശാസ്ത്രജ്ഞാനം അത്യാവശ്യമായിട്ടാണ് തീർന്നിരിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിന്റെ അഭാവമുള്ളതായ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വണിക്കുകൾക്കു ശിപ്തികൾക്കു കേന്ദ്രാഭിവിശ്വസ്യ മോഹനമാണ്. ഗാന്ധി വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം തന്നെ പാകത്തിലായി മാത്രമേ പാകയുള്ളൂ. ഏതായാണുള്ളൂ, വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ ചിലപ്പോൾ വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം നിസ്സമമായും തീരും. ശിക്ഷിത പട്ടന്മാരുള്ള ശിപ്തികളും വണിക്കുകളും, ആലും സൂചിയുംപോലെയായിരിക്കണം. ആവിരണ വേണ്ടവഴിയെ സൂചിയെക്കുറിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നവോ, അല്ല കാരണമെന്ന, ശിപ്തിവിദ്യയെ വേണ്ടവഴിയെ കൊണ്ടുപോകുന്നതു വാണിജ്യമാണ്. വണിക്കിന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിനു പുറമെ, വാണിജ്യത്തിലുള്ള ആധുനികസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ പരിചയവും ആവിരണവർദ്ധനയും കാഴ്ചസ്ഥനയും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ, അധികവിരക്കുപറ്റുകയെന്ന വ്യവസായത്തോളം മോശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നിരിക്കും വിവിധങ്ങളായ കച്ചവടങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാനും ആകപ്പോഴെ നാട്ടിന്നു കേന്ദ്രമാണെന്നു ഉണ്ടാകാനും സാധിക്കയുള്ളൂ. ഈ വിഷയത്തിൽ കാര്യമുണ്ടാകാതെ, വശീലാഭമൊക്കട്ടെ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരൊക്കട്ടെ, ധൂ

ഇതെന്നു മിടിക്കുമായാവാം, പ്രവേശിച്ചിട്ടു പ്രയാസനമില്ല. അവർ അവരുടെ കട്ടികളെ ഈ വിഷയം അഭ്യസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാത്തപക്ഷം, ഈ വിഷയം അഭ്യസിക്കുന്നതിനായി പണ്ഡിതക്കൂട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, ആ വക പണ്ഡിതക്കൂട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയായി ചെമ്പുനാലു കുന്നു വേണ്ടത്. വ്യവസായങ്ങളുടെ അപേക്ഷയുള്ള സമയങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതും, അവിടെ അതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ കാലതാമസംകൂടാതെ ചെയ്യുന്നതും, അന്റെ പരിശ്രമത്തിലൂടെയും ആ ക്രമം അതിനെ വളർത്തിയു തന്നിട്ടു മാറാത്തവർക്കും പൂർണ്ണപങ്കാളിത്തമേകിത്തീർക്കുന്നതും നമ്മുടെ വ്യവസായം തന്നെയാണു്.

പുത്തമംഗലം ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് ഓഫീസ്, എ.

வள்ளியு வித்ரம் ஆம்ஸம் .

൨൫-കൊല്ലമുറപ്പു സാങ്കേതികവിദ്യകൾ
 അതിന്റെ സ്ഥിതി.

സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം എന്നാൽ എന്തെന്നാണ് അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത് എന്നുള്ളതാണെന്നും ഉള്ള സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ച് വീക്ഷകാല്പനമെന്ന ബഹു കർന്നതുമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥതയ്ക്കറി നമുക്കെന്തെങ്കിലും അന്തർദ്വൈതം ഒരു ജനാനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിന്റെകുറിച്ച് ഉള്ള നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു കൃത്യതയും കഷ്ടിയായിരുന്നു. ദാർശനികവ്യക്തിയായും അഭിപ്രായമുള്ളതും സം

* எழுத்தறிதல்வழி எழுத்தறிவு மூலமுடைய இயற்கைத் தெய்வம் உருவாகித் தன்னைத் தவிர்த்து, புதிதாய்க் கிழங்கு போல உருவியிடுகிறது.

ബാധിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം ഒഴികെ മറ്റെല്ലാ സകലവിധ വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളും സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസമാണെന്നു കാട്ടുകയും എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ചെന്നൈയിൽ, ആ അഭിപ്രായം മറ്റൊരു സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം എന്നതു, വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസമല്ലെന്നു മറ്റൊന്നും അല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, എന്നാൽ ഈ വിഷയം പ്രശ്നമായിട്ട് ഇപ്പോൾ നമുക്കു അഭിപ്രായങ്ങൾ പങ്കുവെക്കുകയും വ്യക്തിമതിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനു നാം ഏതൊക്കെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു, കൊല്ലംതോറും നടുക്കിലുള്ള വ്യവസായപ്രദേശത്തുള്ള സംഘങ്ങളും ആണ്. കൃഷി, വ്യവസായം, വാണിജ്യം എന്നീ മൂന്നു പ്രധാന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഉൾപ്പെട്ടതാണ് സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു പറയപ്പെടുന്നതാണ് ഇപ്പോൾ പ്രായേണ എല്ലാവരും സമ്മതം നൽകുന്ന ഒരു മനസ്സിലാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചു.

സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സമ്പത്തുകൾ.

കച്ചവടത്തിനുള്ള മരസംസൃതസ്ഥനങ്ങളുടെ (പ്രകൃ
ത്യ ഉല്പന്നങ്ങളായ സ്ഥലവങ്ങൾ എന്നു കാല്പനയും) ഉല്പാദ
നത്തെപ്പറ്റിയുള്ളതാണ് കൃഷിവിദ്യാഭ്യാസം. മരസംസൃത
സ്ഥലവങ്ങളെ കൈകാര്യംചെയ്യുകയെന്നാണ് രൂപാന്തരം വരു
ത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം പ്രതിപാദിക്കു
ന്നു. അതുപരിമല, സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുമ്പ്പോൾ ഉപയോ
ഗങ്ങളും, കൃഷിക്കാർക്കും വ്യവസായക്കാർക്കും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള
പ്രശ്നങ്ങൾക്കും വിദഗ്ദ്ധമാനോരവും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതി
നുപയുക്തമാക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസമാണ് വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസ
മെന്നു പറയുന്നത്. വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം നൽകേണ്ട
തിനുള്ള ഉപരീക്ഷയും ഏതാണെന്നു തീർച്ചയാക്കുവാൻ അ
തുപ്രകാരം സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ആ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ
മുഖ്യതയും പ്രാധാന്യവും നാം ഏല്പാവതം തക്കതാക്കത്ത
ഏല്പാഭ്യാസം സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ വാണിജ്യ

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രധാനമായും ഉപകരകങ്ങളായ സ
ജ്ജീവികളെന്ന കാര്യം എല്ലാവരും അത്ര എളുപ്പമായിട്ടല്ല
കണ്ടുവരുന്നത്. വ്യാപാരസമുദായങ്ങളുടെ നിലനില്പിന്നു സാ
ധനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന വിമുക്തികൾ എത്രത്തോളം ആവശ്യ
മാണോ, അത്രത്തോളംതന്നെ, സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നവ
ർ അവയെ വിപ്ലവാന്തര സ്ഥലങ്ങളും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത-ക
രാവശ്യമാണ്. ഒരു കൈത്തൊഴിൽക്കാരൻ കച്ചവടക്കാരനാ
ല്ലാത്തതായാ, കച്ചവടക്കാരനാകട്ടെ സഹകരണം ഇല്ലാത്തതായാ
ഇരിക്കുന്ന ആ നിമിഷത്തിൽ അവന്റെ കരാഴി പൊ
ട്ടുമാകുന്നു.

കൈത്തൊഴിലിന്റെയും കച്ചവടത്തിന്റെയും

പരസ്പരബന്ധം.

കച്ചവടത്തിന്നും കൈത്തൊഴിലിന്നും തമ്മിൽ അടുത്താ
ട്ടമിടത്താട്ടം ഉള്ള ആശ്രയം യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ളതും ആദ്യം പ്ര
ത്യക്ഷത്തിൽ അറിയാവുന്നതും ആയിരിക്കുക, ഭവനം, ഏറ്റ
ക്കരെ ഇപ്പോഴും, വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംരക്ഷിത
വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി ഗണിക്കാതിരുന്നതും
ഗണിക്കാതിരിക്കുന്നതും എത്രകൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാ
ക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. ഒരു കൈത്തൊഴിലിന്റെ എ
ത്തിനീയത്തോ, ഇലക്ട്രിക്കൽ എഞ്ചിനീയറോ, കണ്ണാടി, മ
ണ്ണാത്രം മുതലായവ പണിയുന്നതിനുള്ള ഒരു കൈത്തൊഴിലാ
ക്കുന്നു, തന്റെ ആപ്തോപദേശം, അനന്തരകാരണം ആയി തീ
രുവാൻ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരന് ചില പ്രശ്നപരിഹാര
ങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്ന് എല്ലാവരും ഛണ്ടം സമ്മതിക്കുന്ന
താണ്. എന്നാൽ ക്രമവിശ്രമം ചെയ്ത എന്നുള്ളത് എത്രയുവാ
വിനും— അവൻ ഒരു വർഷത്തിന്റെ മകരാരാൽ മതിയ
ത്രെ— പൂർണ്ണപരിചയം യർത്താനും കൂടാതെ തൽക്ഷണം
ഏതെല്ലാവാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം, അത്ര സാധിച്ചാൽ ഒരു
പണിയെന്നാണെന്ന് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചുവരുന്നത്.

പ്രത്യക്ഷപരിഹാരം ആവശ്യമാണ്.

“സർവ്വവ്യയം പ്രീഡ്” എന്ന യോഗ്യൻ പറഞ്ഞിട്ടു

ഇതാവിത്: - “അമേരിക്കക്കാരും ജർമ്മനും ബ്രിട്ടീഷ് കാരും കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യാപാരംകൊണ്ട് ഇതിനകാരണം അമേരിക്കക്കാരെപ്പോലും മറ്റും സാമാനങ്ങൾക്ക് ബ്രിട്ടീഷ്കാരുടെ സാമാനങ്ങളെക്കാൾ അധികം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല. എന്നാൽ, കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളിൽ അധികം ആവശ്യം കാണുന്ന സ്ഥലങ്ങളെപ്പോലെയാണുള്ളതെന്നു് പറ്റാറി അവർക്കു കൂടുതലാവില്ല, അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി അധികം നേരിട്ടുള്ള ഏഴുതുളകുതുളകളും, ഉപരിയായ ചിട്ടയും, കായ്ക്കലിലും, യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള കൃത്യമായ വിജ്ഞാപനമാർഗ്ഗങ്ങളും, ഏല്പാറിലും വിശേഷിച്ച്, വാണിജ്യവിദ്യയിലുള്ള നല്ല അറിവും പ്രയോഗവും കൊണ്ടാണ്.”

വളരെക്കാലമായി സംഭരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഭൂരിഭാഗം സ്റ്റോം, മീനുകളും, ലോകത്തോളവും, പരിചയവും ഉള്ള വ്യവസ്ഥകാരും അമേരിക്കക്കാരെപ്പോലും, വാണിജ്യം ഗോപ്യമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് യോഗ്യമായ ഒരു വിജ്ഞാപനമാണ് കരുതിവരുന്നത്. കച്ചവടത്തിന് കീഴ്ത്തിപ്പട്ട ഇംഗ്ലാണ്ഡ്, അമേരിക്ക, ജപ്പാൻ, ജർമ്മനികൾക്കായ രാജ്യങ്ങളിലെ ആളുകൾ അവരുടെ കച്ചവടാഭിരുചിക്ക് ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം അഭ്യസിക്കുവാനായി വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക്, പ്രകൃതിദേവിയുടെ കരുണാകടാക്ഷത്തിലുപ്തിന് ഒരു കേളിരംഗമായിട്ടുള്ളതെങ്കിലും, നമ്മുടെ സകല പരിശ്രമവും വളരെ കുറച്ചുമാത്രം ലക്ഷിക്കുമായിട്ടുള്ള ഈ മാനദണ്ഡമായ ഇന്ത്യയിൽ, വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ളതെന്ന ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്താണെന്ന് എത്രയും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പ്രത്യേകം പരിയണമെന്നില്ല. പക്ഷെ, നാം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്, പ്രകൃതിയാൽ ദത്തമായിട്ടുള്ള സമ്പൽസമൃദ്ധിക്കായി സർവ്വശക്തനോടു നന്ദിപറയുന്നതല്ലാതെ വ്യവസായവാണിജ്യങ്ങളാൽ ഇന്ത്യക്ക് സാധിക്കാവുന്ന മറ്റൊരാ

യ കാഴ്ചക്കൾ എന്താണെന്ന് നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടില്ല.

മദ്രാസിലും ബോംബെയിലും നടത്തിവരുന്ന

ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം.

റിപ്പൺപ്രഭുവിന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്ത് ഏർപ്പെട്ട അതിയ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയോടുകൂടുന്ന സംഘത്തിന്റെ ശിപാർശപ്രകാരം, മദ്ധ്യവുട് അക്ടോബർമാസത്തിൽ ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് താഴെ പറയുന്ന ഒരു നിശ്ചയം പാസ്സാക്കി. “നാട്ടുകാരായ നാലുനാളുടെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ വ്യവസായവാണിജ്യമെല്ലാമുള്ളിലെക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ ഏല്പാതകൾ പരിപാലം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഉത്സാഹിക്കണം”.

ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ കച്ചവടക്കച്ചേരിയെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുവാൻ അമേരിക്കസന്ദർശനം നിരൂപകമായ സംഘം, “പൂർവ്വധികം നല്ലതായ വാണിജ്യപരിശീലനമാത്രമുപയോഗ്യമായ പ്രതിവിധി” എന്ന് ശിപാർശിച്ചു. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ മുൻപാക്കെ ശിപാർശയെ നോക്കുമ്പോൾ കൈക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചത് മദ്രാസിലെ “പച്ചപ്പാസ്കോളജിന്റെ” പ്രവർത്തനമാണ്. ആ കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പാലായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ജോൺ ആഡം എം. എ. എന്ന സംസ്ഥിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അവർ മദ്രാസിൽ ഒരു വാണിജ്യവിദ്യാലയം സ്ഥാപിച്ച് അതിന്റെ ആധിപത്യം എനിക്കെന്നു. മദ്രാസിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട കച്ചവടക്കച്ചേരിയും, മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെയും അനുകര്യം സ്വന്തമായും ഞങ്ങൾക്ക് അചിന്താ സിദ്ധിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഒരു വാണിജ്യവിദ്യാലയത്തിൽ ചെറുത്തുണ്ടുന്ന പ്രയാസകരമായ പ്രവൃത്തി, അതിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ നല്ല കയ്യെങ്കലം ഏഴുതുവാൻ ശീലിപ്പിക്കുകയും, വാണിജ്യസംബന്ധമായ ഏഴുതുക്കത്തുകൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ള അച്ചുകൂടിപ്പാലങ്ങളിൽ ഒഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ആവശ്യപോലെ പൂരിപ്പിക്കേണ്ടമാതിരി മനസ്സിലാക്കുകയും

സാർവ്വജ്ഞ കണക്കുകൾ വേഗത്തിലും ശരിയായും കൂടുതൽ നൽകുകയും എന്നുവെച്ചാൽ ഒരു താണുതരം കച്ചവടക്കണക്കെഴുത്തുകാരൻ ആവശ്യമായ രേഖവികൾചെയ്യാൻ എന്നു അല്ലയോ— ചെയ്യേണ്ടതാഴിച്ചു മരാനാണിരില്ലെന്ന് ഞങ്ങളുടെ സഹായികളും അഭ്യർത്ഥകാക്കികളും വിചാരിച്ചുവെന്നു. എന്നാൽ മദ്രാസിലെ വാണിജ്യവിദ്യാലയകൾ, അതിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ മുൻപാണെ വിഷയങ്ങളിലേക്കും, വളരെ അധികമൊക്കെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തങ്ങളാണെന്നും വലിയ കച്ചവടത്തുകയിലെ രായസം, കണക്ക് എന്നീ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിൽ ഉയർന്നതരം ഗുരൂസ്വാമിമാരിൽപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന യോഗ്യതകൾ ഉള്ള യുവാക്കളെ അയച്ചുകൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നതാണെന്നും അന്ധാരകാലംകൊണ്ട് ഹേകരർ ഖോഡ്യപ്പെടുത്തി രക്ഷിസ്കർഷുസ്കങ്ങൾ ഏഴതിസൃഷ്ടിക്കുന്നവർ, കണക്കെഴുത്തുകാരൻ, ചുരുക്കെഴുത്തുകാരൻ, റിപ്പോർട്ടർമാർ, ബാങ്ക്, കപ്പൽ, ഇൻഷുറൻസ് മുതലായവയിൽ പണിയെടുക്കുന്ന ഗുരൂസ്വാമിമാർ, എന്തിനാക തൊഴിൽക്കാരെ, മുൻകൂട്ടിയുള്ള പരിശീലനമെന്നും കൂടാതെ, അവരവരുടെ ജോലികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന അറിവോടുകൂടി പുറത്തേക്കയക്കുവാൻ തങ്ങളാൽ സാധ്യമാണെന്ന് രണ്ടാം ബയിലും മദ്രാസിലും ഉള്ള വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങൾ ഇപ്പോൾത്തന്നെ തെളിയിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വാണിജ്യവിഷയത്തിൽ പ്രാഥമികവും ഉൽകൃഷ്ടവും ആയ വിദ്യാർത്ഥന്മാരും നരകുന്നതിനുള്ള ഈ വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ആവശ്യകത ഇപ്പോൾ സർവ്വസമ്മതമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, അങ്ങനെയൊരു വിദ്യാലയകളുടെ നിലനില്പ് സുസ്ഥിരമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ഭരതത്ത്വവലാടിക്കുപിൻ്റെ നിന്നു മരാനതരം തുവരലാടിക്കുപിൻ്റെ ചെറുപ്പക്കാരെ നയിക്കേക്കുന്നതാണ് വാണിജ്യവിദ്യാലയവുമായുള്ള ഉദ്യമത്തിൽ,

വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം ഇപ്പോൾ അവകാശപ്പെടുന്ന പ്രാധാന്യത്തിനും ശ്രദ്ധയ്ക്കും അതിനു യോഗ്യതയുണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ ചില പൊപ്പമുണ്ടാക കച്ചവടം വക ആപ്തിസകളിൽ ഇരുമ്പുൻപണിത്തുടവാൻ ഇടയാക്കുന്നതല്ല വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസകമ്മികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനാലാൽ എത്രയോ ഉപരിയായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തായതുകൊണ്ട് അവർ കൗതുകികരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ അധ്യക്ഷന്മാർ, മുഖ്യവും ആയ ഉദ്യോഗം, നമ്മുടെ യുവാക്കളെ പ്രാപ്തികളും വൻതരംകച്ചവടക്കാരിൽ ഹൃദയകുലാലം ആക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. നമുക്കു കല്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യയനം, നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളിൽ അതിസമ്പന്നന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കത്തക്കതും, ഭരിയിലുള്ള സകല വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവർ സമർത്ഥനായവരായി ഉണ്ടാക്കുകയും വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളെ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെയും, ആവക ഭൂവുല്പാദന കൃഷി ചെയ്യുന്നതിൽ ഏറ്റവും നല്ല വ്യാപാരസ്ഥാനങ്ങളെയും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുകയും, തങ്ങൾ വ്യാപാരംചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ അനുകൂലമായിത്തന്നെ കരുതി നയംനടത്തുന്നതിനുള്ള ഉത്തരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനായി അവരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാകുന്നത് പ്രാപ്തമാക്കുന്നതും ആയ സമ്പന്നനായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

അന്തർാഷ്ട്രവിവരങ്ങൾ.

വായിക്കുവാനും ഗ്രഹിക്കുവാനും പണവ്യാപാരയോഗ്യതയിൽ ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടാകാറുള്ള അഗതികളുടെ സുഖനം കാര്യകാരണസംഹിതയും നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കി അതിൽ അതിന്റെ വിലമതിക്കുവാനും ഹൃദയകുലാലം ഏല്പാളകളാൽ കച്ചവടക്കാർക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി സമീകരിച്ച് ഇണപ്രദോഷിതീകരണവും കച്ചവടാവശ്യമായ സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ സ്ഥാപനമായ പ്രൊജെക്ട് ഓഫീസും ആവക സംഘങ്ങളുടെ ഭരണം നടത്തുവാനും അവർ പ്രാപ്തമാകണം.

ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ

ഉദ്ദേശ്യം

കച്ചവടക്കാർ, ബാങ്കർ, ധനമന്ത്രിപുത്രന്മാർ എന്നീകൃഷ്ടജാതവാനുഭവകണമായ ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്നാണ്, വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായി ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീകൃതമായിട്ടുള്ള ചോദ്യത്തിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത്. നൽകേണ്ട അഭ്യാസത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്തായിരിക്കണം? നമ്മുടെ ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസകൾക്കു വേണ്ടുന്ന ചിലവു വെച്ചുണ്ടെന്നും അവയെ കർശിപ്പിക്കേണ്ടതും ആരാണ്? വാണിജ്യപരിഷ്കരണ നക്സയെക്കുറിച്ചാണ്? ശരിയായ തരത്തിലുള്ള അഭ്യാസകാലമുള്ള ഈ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ ഉന്നതമായ മാർഗ്ഗം ഏത്?

ഒന്നാം തരം വിദ്യാർത്ഥികളെ

ആകർഷിക്കേണ്ടതെങ്ങനെ?

ഒരു കോളേജ് എത്രതന്നെ നല്ലവണ്ണം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായാലും അതത്രെ നന്നായി നടത്തപ്പെട്ടവയെന്നതായാലും കൊള്ളാം, അതുവഴിയായി നൽകുവാൻ കഴിയുന്ന കാരു പരിശീലനംകൊണ്ടു ഗുണം സിദ്ധിക്കുന്നതിന്നു, പൂർണ്ണവിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ശരിയായ യോഗ്യത സംസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിക്കുവാൻ ആ കോളേജിന്നു സാധിക്കാത്ത പക്ഷം, അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയാസം വളരെ ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നതാണ്. സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നു ലഭ്യമാകാത്തതായ എന്തെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാനമാനദണ്ഡാകട്ടെ ചുരുങ്ങാത്തതല്ല, ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തെ കഴിഞ്ഞു തുറന്നു സംവേദനശീലമായിട്ടു നാം കരുതിപ്പോരുന്നത്. അതിനാൽ, എന്തെങ്കിലും ഒരു സർവ്വകലാശാലാസ്ഥാനത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ സന്നദ്ധരാക്കുവാൻ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം, നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഏതൊരു ബുദ്ധിമാന്ദരമായ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആ

കയ്യിക്കുന്നതിന്നു നല്ല യോഗ്യതയുള്ളതാകുന്നു, നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളെയും അവരുടെ രക്ഷകന്മാരായതാകുന്നവർക്കുമിവിധം വിപണിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. സർവ്വകലാശാലകളിൽ വിജയം നേടുവാൻ ആവശ്യമായ ബുദ്ധിശക്തിയില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങൾ ഏർപ്പാട് ചെയ്തതെന്നു നിർദ്ദേശിക്കാൻ മറ്റൊരുതരം ഇടയിൽ ഒരു വിചാരം കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. കാര്യത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മം ഗ്രഹിക്കാത്തതാണ് ആർക്കും ഇങ്ങിനെ വിചാരിക്കുന്നതെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ലെന്നിട്ടും, സർവ്വകലാശാലയോടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ഇത്തരം ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാലയകളെപ്പറ്റിയുള്ള ദുരിതപ്രയോജന ഗണ്യമാക്കുന്നതിരിക്കണമെന്നു ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ നടപ്പായിട്ടുള്ള ഈ ദുരിതപ്രയോജന വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുവേണം, വാക്കുകൊണ്ടു കലശിപ്പിക്കാതെ പ്രവൃത്തിക്കുവാനുണ്ടാകുന്ന ഭരണകർമ്മം, ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുതകാപ്രകാരമുള്ള ധാരാളമായ 'കാഴ്ച പരിപാടി' തയ്യാറാക്കുവാൻ. എന്നാൽ അത്രയും, മിടുക്കന്മാരായ യുവാക്കളെയും ധനികന്മാരുടെ പുത്രന്മാരെയും വശീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമുള്ള, വാണിജ്യവിദ്യാലയത്തിൽ തരാതെ പഠിക്കുകയും ഏർപ്പാടുകളെയും സർവ്വകലാശാലാസ്ഥാനമർശനത്തിനുള്ള അത്തരം പരീക്ഷകൾക്കു വിദ്യാർത്ഥികളെ യഥാഭാഗം പഠിപ്പിച്ചു സ്നാനശുദ്ധീകരണങ്ങളാകുന്നു സമ്മതിക്കുന്ന ഉൽകൃഷ്ട വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങളെ സർവ്വകലാശാലകൾക്കു തുല്യമായിട്ടും ചെറുതാൽ ഇന്ത്യയിലെ സർവ്വകലാശാലകളെ നിസ്തുനഗ്നിക്കുന്നതിന്നു മേല്പാത്തതെന്നു ഏകകാരണം തന്നെ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

സർവ്വകലാശാലയോടുള്ള ബഹുക്രമ

സംസ്കാരത്തിലിടാവശ്യമാണ്.

നിയമം, ഭരണവും, ഏർപ്പെടുത്തലിന്റെ എന്നീവിധമു

ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിലേക്കു നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെയുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ, ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിലും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിനു വേണ്ട ഒരു കാരണമുള്ളതാണ്. സർവ്വകലാശാലയോടു യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലാത്ത ഒരു വാണിജ്യകോളേജിൽനിന്നു നൽകപ്പെടുന്ന അഭ്യാസം അനുബന്ധപത്തിലുള്ളതാകയാൽ, ബുദ്ധിവികാസവും മനഃപരിഷ്കാരവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടപോലെ അവിടെ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള കോളേജുകൾ കാൽപ്പതിപ്പിലുപയോഗിച്ചും, ആപ്പീസ് ഇടപ്പെട്ട പ്രവൃത്തികൾ നടത്തുന്നതിലും ആണ് അധികം മനസ്സുവെക്കുക. വിളവ്, വിഭാഗം, കയറ്റി അയക്കൽ, വരുമാനവിവര്യം, ഏനീമേഷനുകളായ വിഷയങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലാപനത്തിലല്ല അധികം ശ്രദ്ധയർപ്പിക്കുന്നത്. ഈ കോളേജുകൾ, പ്രാപ്തയാക്കിയ ഹോഡ്ഗ്കിനസ്സനുഭവവും, താഴെപ്പറഞ്ഞവയും പുറത്തിറക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ളവയായിരിക്കും. എന്നാൽ അർപ്പാചീനവാണിജ്യത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായും ആശ്ചര്യകരമായും ഉള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഒരു നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കുറുക്കെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനും, വാണിജ്യസമുദായങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിവികാസത്തിലെ വിഷമമേറിയതായ ഘടനാപരങ്ങളിൽനിന്നു പെരുമ്പോഴെ ഒരു നിരക്കു നിലവാരമുണ്ടു കണ്ടെത്തപ്പെടുന്നതിനും അവ അപ്രാപ്യങ്ങളാണ്. ബി. എ. പരീക്ഷയുടെ സർവ്വകലാശാലകൾ കീഴ്ത്തുകയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ഒട്ടേറെയും ഡി. ബി. എന്ന പരീക്ഷയുടെ ചേരുവയ്ക്കു വിധമറിയാത്ത യുവാവിനും അത്രാവശ്യമാണ്. അയാൾക്കുപറ്റി, ചരിത്രപരിജ്ഞാനം, ഗണിതശാസ്ത്രം എന്നിവ പ്രത്യേകിച്ചും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള അഭ്യാസവും മനോബുദ്ധികളുടെ പരിഷ്കാരവും കൂടാതെ, ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാശാലയിൽനിന്ന് “ഗ്രന്ഥപാഠ” എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവന്, തിരിഞ്ഞാൽ തിരിഞ്ഞിരിക്കിലല്ലോ അതിമുഖമായി വരുന്നതും സദാ സാരിമാറി

കുറേക്കിരിക്കുന്നതും വർദ്ധിച്ചുവന്നതുമായ സാങ്കേതികശാസ്ത്രങ്ങളിലൂടെയും മറ്റും അഭിവിചിതമായ പ്രയത്നങ്ങൾ കഴിയുന്നതല്ല.

ഉദാഹരണത്തിനനുസരിച്ച് തയ്യാറാക്കുക

சுற்றுலாப் போகும் இடம்

[illegible]

മാണോ? ഇവർ തങ്ങളുടെ ബോധിൽ നടത്തുവാൻ ആർ
 തീരുമാനം അതിന് യാതൊരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങാറി
 ്ലായാ? അതല്ല, പ്രതിഫലവാഞ്ഛാസ്വരൂപ അവർ ക
 ണ്ടിച്ച് ഉപജീവനത്തിന് വേണ്ടുന്ന ധനം മാത്രമേ അവർ
 വാങ്ങരുള്ളൂ എന്നാണോ? എന്നാൽ പരമാർത്ഥം എന്തി
 നെന്താണെന്ന് പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ
 വാക്കുകളെ ഇവിടെ എടുത്തെഴുതി നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാ
 ക്കിത്തരാം. “പണത്തിനൊപ്പാറി അവർക്കു കരുണയുണ്ടാ
 ന്”, നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ എന്ന നാട്യത്തിൽ, പുറപ്പെട്ടു
 വരുന്ന അപരതാനാമല്ലും സുഹൃദ് പൊള്ളയാണു്. മ
 നഃശ്വരീവിശേഷവും മനഃശ്വരസ്വഭാവത്തെയും ധനാന്ത്രയും
 അസംഖ്യഗ്രന്ഥപാരായണമൊടുക്കി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതി
 നാൽ, ധനം എടുത്തു സംഗതികളിൽ മോളിച്ചൊറ്റി നാ
 ക്ക് സൂക്ഷ്മമായ അറിവ് സിദ്ധിക്കുവാൻ ഇടവരുന്നപക്ഷം,
 ആ അറിവുശുദ്ധ അവന്റെ ചേതസ്സുപദായം ആസകലം,
 ഹൃദയാലങ്കാരപാശല, കാഞ്ചാൻകഴിയുന്നതാണു്. നേട്ടക,
 സൂക്ഷിപ്പുക, മലിവിട്ടുക, കൊടുക്കുക, വാങ്ങുക, കടം
 ക്കുക, കടവാങ്ങുക, അവകാശികൾക്കു് ഹിതമുള്ളതുക
 ണ്ണി സംഗതികളിൽ ശരിയായ തോതും സമ്പ്രദായവും
 അനുസരിക്കുന്നവൻ ഏവനോ, അവനാണു് ഉത്തമപുരു
 ഷൻ എന്തു് മിക്കവാറും തീർച്ചയായും”.

സമ്പകലാശാലയാനന്ദം വാണിജ്യവിദ്യാശ്ലാസം

ചെല്ലിക്കുന്നതിറാലുള്ളവർകാമ്പുന്ന മനഃപതി

ഋണത്തിന്റെ മാനമല്ല.

സമ്പകലാശാലയിൽ ഡി. സി. പതിക്കു ഏറ്റെടുത്ത
 ജന്തിലേക്കുള്ള മാനദണ്ഡം, സമ്പകലാശാലയിൽ
 പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നോട്ടുകാണിക്കേ
 ത്തിന് വാണിജ്യവിദ്യാശ്ലാസം ശക്തിമന്തമായ ഒരു കാരണ
 മാർഗ്ഗവിജ്ഞാനം സമ്പകലാശാലയ്ക്കു് നൽകപ്പെടുന്ന
 അദ്ധ്യയനമാർഗ്ഗമായി ഉല്പന്നമാക്കേണ്ടുന്ന മാനസസംയു

ർണം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാകയില്ലെന്നും ഉള്ളതാണ്. ഏ
ന്നാൽ ഡി. സി. പരീക്ഷയ്ക്ക് അത്യന്തം ഉപയുക്തമെന്ന്
തിപ്താർത്ഥപ്രസിദ്ധിച്ച പാഠവിഷയങ്ങളെ സ്കൂളുമായും നി
ർദ്ദേശിച്ചും പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ഈ ഒരു അനുഭവ
മാണെന്നും, ഡി. സി. പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള വിഷയങ്ങൾ ബുദ്ധി
യെ പരിഷ്ക്കരിക്കുന്ന കാഴ്ചയിൽ ഡി. എ. പരീക്ഷയ്ക്ക് തീ
യ്യതാർത്ഥിച്ചുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഒട്ടും താല്പര്യമില്ലെന്നും,
സർവ്വകലാശാലാലധ്യക്ഷനായ മാനസപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി ബാല
മോഹി വക്കാലത്തു പിടിച്ചു വാദിക്കുന്ന ഏറ്റവും പരിഷ്ക
രണസമ്പന്നമായ പക്ഷവാതിക്കുപാലും ഹൈബ്രിഡായതാ
ണ്. കൊഴിയിൽ വിജയപ്രാപിക്കണമെന്ന് അല്പമു
ള്ള ഏവനും സാമാന്യമായ ചിന്തസംസ്കാരണം ചെയ്തുകൊ
ണ്ടിരിക്കുന്നത് നമുക്ക് നിപാതമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് വാണി
ജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സർവ്വകലാശാലയോട് ഏകീകരിക്കണ
മെന്ന നാം ആവേക്ഷിക്കുന്നത്. സർ ഫിലിപ്പ് മൗണ്ടസ്
പരാമർശിക്കുകയെന്നത് നേർപക്ഷ. “ഒരുവട്ടം, നിറമം,
ഏഴിയിനമിടത്”, വാണിജ്യ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു സകല തൊഴി
ലുകൾക്കും ഉപയുക്തമായ എല്ലാത്തരം പരിപ്ലവകളെയും ഒരു
പേരെല ഉദാരനീയന്താക്കുകയും പൊന്തിപ്പിക്കുകയും, പലവി
ധം തൊഴിലുകൾക്ക് കൊള്ളിക്കുന്നതും ശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ള
പാണ്ഡിത്യമാർഗ്ഗമായി സർവ്വകലാശാലസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇട
യാക്കുന്ന പാഠക്രമങ്ങളെ ആലോചിക്കുകയും, അങ്ങിനെ തി
രുത്തുക്കുന്ന പാഠക്രമങ്ങൾക്ക് ആസ്വദനായ വിഷയങ്ങ
ളിൽ ജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അവയെ സംബന്ധിച്ച്
സ്വയംതായ പരിശോധനകൾ നടത്തുകയും, വേണ്ടുന്നവണ്ണം
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഒരു സർവ്വകലാശാ
ലയുടെ ജോലി. എല്ലാ അജ്ഞാപകന്മാർക്കും പരമോ
യ ഉദ്ദേശ്യം ജ്ഞാനത്തിനുവേണ്ടി തന്നെ ജ്ഞാനത്തെ സ്നേ
ഹിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. എന്നാൽ
ജ്ഞാനസമ്പന്നനായിട്ട് ശാസ്ത്രമാർഗ്ഗത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന

இக்காங்ஸ் எடுபிட் ஒழுப்பறையாகியுள்ளதற்கு நமஸ்கர் உ
ளையுள்ளதாகின்றது.

[illegible]

അമ്മരിക്കൽ പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെയും, വിശുദ്ധ റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും വിവിധചരിത്രകാരന്മാരുടെ മിസ്റ്റർ മജിക്സ് ഓബ്രസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “ഉല്പന്നമാഗ്രഹകർണ്ണ, ആദിമമാഗ്രഹകർണ്ണ എന്നിങ്ങനെ നോക്കിയാലും, സമഗ്രങ്ങളുടെ പരസ്പരമാനുഭവ മന്ത്രയനികകച്ചവടം സർവ്വകലാശാലയാൽ മുഴുപ്പായി സമ്പൂരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമായി തിന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് എനിക്ക് ഞാനിത്തരങ്ങൾ വളരെ കാലമായിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്, തത്വമികളായ ശാസ്ത്രങ്ങളെ എന്നപോലെ, പ്രതിപാദിക്കുകയും, പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ധാരാളം യോഗ്യതയുള്ള ഒരു വിഷയമാണ്. സർവ്വകലാശാലയാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാവപ്പെട്ടവർക്കിടയിൽ അതിനൊരു സ്ഥാനം ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല”.

ബോംബെ സർവ്വകലാശാലയിലെ ചാൻസലർ എന്ന സ്ഥാനത്തിൽ റോബർട്ട് കോട്ട് പ്രഭു, “ഇന്ത്യയിലെ സർവ്വകലാശാലകൾ സഭാനയനപൂർവ്വമായി ഉണ്ടാകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ പെട്ടികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെപ്പോലെയാണെന്നും, അതും, ഹർണിജനങ്ങളും, ബഹുമാനിക്കയും, കൃപയുമായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യണം. ശാസ്ത്രം, കൃഷി, വാണിജ്യം എന്നിവകളിലായിട്ടുള്ള പാണ്ഡിത്യത്തെ പൂർവ്വധികമായ നോക്കേണ്ടതുമാണ്.”

തോട്ടക്കൂടി ആരഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോരോ സമ്പകലാശാലക്ക് വിദ്യാവിഷയത്തിൽ കിട്ടിത്തന്ന അപരമായ ക്യാരിക്ക് യാതൊരു കാര്യം ഉണ്ടാകയില്ല" എന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടിപ്പോൾ ബ്രിട്ടണിലും വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നൽകുന്ന സ്ഥാനമാണം.

ബ്രിട്ടീഷ് സമ്പകലാശാലകളിൽ പലതിലും വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസപരീക്ഷകളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാറെ ആറു കൊല്ലമായിരിക്കുന്നതിനാൽ, വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് സമ്പകലാശാലകൾ അനേകം നൽകേണ്ടതാൽ അല്ലെങ്കിൽ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന് തൃപ്തികരമായ വിധം സമാധാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖജാൻ, ബർമിങ്ങ്ഹാം, മൺചസ്റ്റർ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലെ സമ്പകലാശാലകൾ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ക്വി. സി., എം. സി. എന്നീ പരീക്ഷകളും അവയ്ക്കു തയ്യാറാകുവാൻ ആദ്യമായി വേണ്ട പഠനവിഷയങ്ങളും ക്ലാസ്സുകളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മാനസമ്പകലാശാലകളിലെ വാണിജ്യപരീക്ഷകൾക്ക് ഏകദേശം തുല്യമായി, "മിതവ്യയാഭ്യാസപരീക്ഷ" എന്ന് ഒരു ഡിഗ്രി, "കോമ്പ്രിസ്സ്" സമ്പകലാശാലയും ഏർപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം മാനസംസ്കാരത്തിന് അഭിവൃദ്ധിയെ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും അതിനാൽ സമ്പകലാശാലയുടെ അംഗീകരണത്തിന് അതു യോഗ്യമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, ഇന്ത്യയിലെ സമ്പകലാശാലാപ്രവർത്തനങ്ങൾ, ഇന്ദിരാലാൽ വാദിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിന് ഇങ്ങനെയിട്ടുള്ളത് ഇന്ത്യയ്ക്കു ഇണയായി വരണമെന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അനുകമ്പാവിഹീനമായൊരു ചില കൂട്ടർ സാധിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ പരമാർത്ഥപഠയുന്നതാണെന്നിൽ, ബ്രിട്ടീഷ് സമ്പകലാശാലകളിൽ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായി ഒരു ഡിഗ്രി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന് എത്രയും മുമ്പുതന്നെ, ഇന്ത്യൻ സമ്പകലാശാലക

ഇതിൽ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസശിശുവിന്നു എന്തുപ്രയോജനമെന്ന് ഇന്ത്യക്കാരുടെ നാം മറുപടിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്. നാം ഇക്കാർക്കു തമ്മിൽ അഭിമാനത്തിലെ സർവ്വകലാശാലകളെ പകർത്തുവാൻ യത്നിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സർവ്വകലാശാലകൾപോലും ശിശുവിന്നു എന്തുപ്രയോജനമില്ലെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് ആളുകൾ നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെപ്പറ്റി അന്നു പരിഹാസിച്ചു ചിരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് സർവ്വകലാശാലകളിൽ നമ്മുടെ അഭിപ്രായപോലെ ചെയ്യുകയില്ലെന്നിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴും, ആ സർവ്വകലാശാലകൾ ഇക്കാർക്കു തമ്മിൽ പരീക്ഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഫലമെന്തെന്നായിരുന്നതുവരെ, നാം കേവലം ഒരു കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു സമ്മതം ചിലപ്പോൾ പറയുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള യുക്തികൾ പറയുവാൻ ഇടമൊട്ടെന്നു പക്ഷം, മിക്ക പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും സാധാരണയിലധികം അമസം വരികയും മറ്റും അന്നു പറയുകയോ ചെയ്യുന്നതാണ്.

സർവ്വകലാശാലയും കച്ചവടക്കാരും തമ്മിൽ

സഹകരണം ആവശ്യമാണ്.

സർവ്വകലാശാലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അഭിപ്രായം, ഓരോന്നിന്റെയും അഭിപ്രായം, കേവലം ഗ്രന്ഥസംബന്ധമായിരിക്കുന്നതല്ലാതെ, ഒട്ടും അന്നു പ്രവൃത്തിപരിപാടിയോടുകൂടിയിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ലാത്തതിനാൽ അത്തരം വിദ്യാശാലകളിൽനിന്നും സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നവർ, കാര്യം വേണ്ടപോലെ നടത്തുവാൻ പ്രാപ്തമാകുകയില്ലെന്നാൽ സർവ്വകലാശാലകളിൽ വാണിജ്യശിശുക്കൾ എന്തുപ്രയോജനമുള്ളതായിരിക്കുവാൻ കൊണ്ടുവരാവുന്ന വേദാന്ത തത്ത്വം. ഈ തത്ത്വം സൂക്ഷ്മമായ പശ്ചാത്താപത്തോടു കൂടിയിട്ടുള്ളതാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതായിരിക്കില്ല. എന്നാൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയെടുത്താൽ ഏതൊക്കെ സൂക്ഷ്മപരമായതോടുകൂടി ഏഴ്തി ഉണ്ടാക്കിയ പാ

വിഷയക്രമംകൊണ്ടും ഈ പ്രതിബന്ധം നീക്കുവാൻ വഹ്യാ അതല്ല സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുവേണ്ടിത്തന്നിട്ടുള്ള നമ്മുടെ ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങൾ, നമ്മുടെ കച്ചവടപ്രധാനികളുടെയും, ഹുണ്ടികാരന്മാരുടെയും ഭരണത്തിൽ ആകണമെന്നതാണ് ഏതായാലും നല്ല സൂത്രക സർവ്വകലാശാലയുടെ അധികാരംകൊണ്ട് മനോഹരമായിപ്പോകുമെന്നും പൊതുനിയമങ്ങളിലും ഉള്ള നിഷ്ഠയ്ക്ക് സുസമീപമാകും. സമാന്യനിയമങ്ങളെ വാണിജ്യസംബന്ധമായ പ്രവൃത്തികൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ കച്ചവടക്കാരുടെ മേൽനോട്ടം നിശ്ചയമായും ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രമായി നോക്കിയാൽത്തന്നെ അപരങ്ങളെ പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു തുണിയുണ്ടാകുന്ന പരിശോധിക്കുന്ന മട്ടിലായിരിക്കണം പരീക്ഷകൾ. സർവ്വകലാശാലയിലെ നിയമപ്രകാരം പരിപ്ലിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങളുടെ സഹായംകൊണ്ടും വാണിജ്യസംബന്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചുകാണണമെന്ന കാര്യങ്ങളെ സാധിക്കുവാൻ പരീക്ഷാധ്വജം കഴിയുമെന്നു എന്നു അറിയത്തക്കവിധത്തിലായിരിക്കണം പരീക്ഷകന്മാരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ. പ്രധാനപ്പെട്ട കച്ചവടക്കാരന്മാരുള്ള സർവ്വകലാശാലാധികൃതന്മാരുടെ സഹകരണം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതും സദ്ധിപ്പിക്കുകയും, പ്രമാണങ്ങൾക്കു പ്രവൃത്തിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും യഥാവിധി പരസ്യവിശ്വാസനീതിയുള്ള വിഭാഗന്മാരുടെ സുഷ്ഠിക്കുവാൻ സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു കഴികയും ചെയ്യും.

വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധമായി

പരീക്ഷകളും സമാഹരണങ്ങളും

എറപ്പെട്ടതുകൽ.

മറ്റുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രതിവിധികൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും ഒരു ചുരുക്ക തടസ്സം പുറപ്പെടുവിക്കണം.

“ലൈമിംഗ് കൺപ്രെസ്” എന്നൊരു സർവ്വകലാശാലയുടെ ചാൻസല്ലർ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോമുതൽ കാണുവാനുള്ള പ്രസംഗത്തിലാണ് ഇതു പ്ര

സ്വാമിപ്പൻ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതേവിത്:— “ഇക്കൂപ്പുവി
ദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകസാധനമെ
താലകാരം പുത്തിയാകുന്നതിന് സ്വർഗ്ഗലോകം വല്ലതും
ഒരു ഡിഗ്രി ഏറ്റുപ്പട്ടത്തിന്മേൽ മതിയെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ
ആളുകളുടെ ഇടയിൽ ഒരു താല്പര്യമുള്ളതായി തോന്നുന്നു.
വാണിജ്യസംബന്ധമായ ഒരു ഡിഗ്രിയെപ്പറ്റി ചില അരി
പ്രായങ്ങൾ ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. കച്ചവടത്തിൽ ഭ
യം സിദ്ധിക്കുവാൻ വേണ്ട യോഗ്യതയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ
പ്പറ്റി ആരും തന്നെ വിസമ്മതം പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ
വാണിജ്യലോകത്തിന്റെ നിരന്തരപരിശ്രമത്തിന് ഇടയാ
ക്കുന്ന പലതരം തൊഴിലുകളിൽക്കുവെച്ചുള്ളതെല്ലാം സിദ്ധി
ക്കുന്നതിന് മതിയായ വിധത്തിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗലോകം പ്ര
ത്യേകിച്ച സ്ഥാപിക്കേണ്ട കാര്യം വളരെ ആലോചിച്ചിട്ടു
വേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥാപിച്ചാൽ അതിന്റെ
പ്രവൃത്തി നല്ലപ്പോൾ ചെയ്യാൻ അതിന് ത്രാണിയുണ്ടാക
ണം. അതിന് മതിയായ ദ്രവ്യസഹായം അത്യന്താപേക്ഷി
തമെന്നു. ദ്രവ്യസഹായത്തിന് വഴികാണാനെ അങ്ങിനെ ഒ
രേപ്പോലെയുള്ളതെല്ലാം ഇരിക്കുന്നതു ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കുമായില്ല. മറ്റ്
കാലത്തു വൈദ്യോ, നിയമം എന്നീ തൊഴിലുകളിൽ പരി
ക്കളം കേൾവ് ഏറ്റുപ്പട്ടമുള്ളവർ, ആവശ്യക്കാരെ താല
ക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്യുമായിട്ടുള്ളത്. അതുപോലെ ഇനി
യും ആവശ്യമുള്ളവർ താലേക്കുകൊണ്ടുവരുന്നതും, പ്രത്യേ
കത കരുതുവാൻ ആവശ്യമുണ്ടാകുന്നു ഗൌരവിച്ചാൽ മ
തിയാകുന്നതാണ്¹. വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധമായി
ഒരു ഡിഗ്രി ഏറ്റുപ്പട്ടമേണ്ടതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കൊണ്ടു
ചെയ്ത അപേക്ഷയുടെ മാതിരിയെയും സ്വതന്ത്രതയെയും ക
റിച്ച് ഈ മഹാന ശരിയായ ജ്ഞാനം ഉണ്ടാകാതെ പോയ
തു നമ്മുടെ ഭാഗ്യരോഷമെന്നു പറയാനുള്ളു. ഇങ്ങിനെയിട്ടു
ള്ള പരീക്ഷയ്ക്കു പാടിപ്പിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളെ സന്നദ്ധരാക്കു
വാൻ ഉപകരിക്കുന്നതും അങ്ങനെയുണ്ടാക്കേണ്ടതുമായതും

[illegible]

നൊക്കിലും പ്രഭു അവർകൾ സമ്മതിച്ചതു നമ്മുടെ ഭാഗ്യമാണ്. എന്നാൽ വൈദ്യത്തിലും നിമമത്തിലും സർവ്വകലാശാലപ്പരിഷ്കരണം എറപ്പെട്ടതെന്നതിന്നു മുമ്പിൽ, വൈദ്യന്മാരും വക്കീലന്മാരും അതിനായി സർവ്വകലാശാലയിലെക്കും ഗവണ്മെന്റിലേക്കും ഹർജികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്നിങ്ങനെ അറിയില്ല. പക്ഷെ ഏതാൻ അറിവ് തൊറായിരിക്കുമായില്ലെങ്കിൽ അത് പാടുമ്പോൾ, വൈദ്യവിദ്യാലയങ്ങളും നിമമവിദ്യാലയങ്ങളും നടത്തുവാൻ ഡാക്ടർമാരും, വക്കീലന്മാരും ഗവൺമെന്റും ചെയ്തിരുന്നതായോ ചെയ്യുന്നതായോ എന്നിങ്ങനെയൊന്നും എന്നിരിക്കും, ഉൽകൃഷ്ടവാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങൾ മാത്രം ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു രാജ്യത്തിൽ നടത്തുന്നതിന്നോ, സർവ്വകലാശാലക്കാർ വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പരീക്ഷകൾ എറപ്പെട്ടതെന്നതിന്നോ ആലോചിക്കാതെ പാലം ചെയ്യുന്നതിന്നുപോയി പരീക്ഷകൾ എറപ്പെട്ടതെന്നതെന്നു നമ്മുടെ കച്ചവടക്കാർ ഹർജികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഗവൺമെന്റും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ എറപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ ആവശ്യം എന്താണെന്നിരുന്നില്ല. എങ്കിലും നമ്മുടെ കച്ചവടക്കാർ കാര്യമായിട്ട് ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പശ്ചാത്താപനാചെയ്യുകയും, സർവ്വകലാശാലക്കാരുമായി ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നമ്മുടെ വാണിജ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല ഉപകാരത്തിന്നും നിശ്ചയമായി ഉന്നതിലഭിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങൾ സർവ്വകലാശാല അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഇല്ലാതെ അധികാരത്തോടു കൂടി ആവശ്യപ്പെടുകയും, ഭാരതരാജ്യവിഭാഗത്തിലും ഭാരതവാണിജ്യകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുവാൻ ഇന്ത്യയിലെയാർക്കുണ്ടെന്നും ചെയ്യൂ. എന്നാൽ അനുകമ്പാവിഹീനന്മാരായവർക്കു കൂടി, മേലാൽ യാതൊരു തടസ്സവും കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയായി പറയാം.

இதழ்மாற்றத்தை அறிவி நூற்றுப்பிதா
என ஒரு கருவியை.

ഇക്കാര്യം സാക്ഷ്യത്തിനായി വീണ്ടും ആനന്ദപരിപ്രതി
 ണങ്ങൾ പൊതുവേയും വിഭജനാശ്രമങ്ങൾ മുഖേനയും
 തിരിച്ചറിയുക കഴിഞ്ഞു. ഏതാനും കാരണങ്ങൾ ഇത്തരം
 തലമുറയ്ക്കുള്ള പ്രാധാന്യമുള്ളതായിരുന്നു. ഈ വിഷ
 യത്തിൽ ഉണർച്ചയുണ്ടായിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. അവർക്കു
 മേൽക്കൂറായിരുന്നു വിഭജനമായിരുന്നു. തീർന്നിരിക്കുന്നതാ
 കിലും, അതിന്റെ പലപ്രകാരത്തിലേക്കും കർമ്മങ്ങൾ
 പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ഒരു വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസസംസ്ഥാനം എഴു
 തുന്നതായിരുന്നു. ആ കലാശാലയിലെ പലവീടും തിരിഞ്ഞു
 കിട്ടിപ്പോയി. സെനാൻ ഒരു നിശ്ചിത പാസാജെക്കുറേയൊ
 ശ്വം. എന്നാൽ ആ സമൂഹം കലാശാലയിലെ നിശ്ചിതമായ ഉപാ
 ദേശാൻ ഗവൺമെന്റിനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സംരക്ഷണ
 ഈ നിശ്ചിതമായ ഒരു വിഭാഗം കലാശാലകളായിരുന്നു. ഇത്ത
 രംഗം ഗവൺമെന്റിനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പതിപ്പിച്ച ചില അ
 തീപ്രകാരങ്ങൾ അതിൽ ചിലർ വേണ്ടതായ സെനാൻ
 സമൂഹത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. സെനാൻ ഉള്ള അതിർത്തി
 ഏകദേശമായി ഒരു വിഭാഗം ആ അതിർത്തിയെ താങ്ങി.
 എന്നാൽ വേറെ ചില കാരണങ്ങളാൽ തദ്ദേശം അവയെ
 വിട്ടുകൊടുത്തതായിരുന്നു. വാണിജ്യവിഷയത്തിൽ സിംഗി
 ഏകദേശമായിരുന്നു സംഗതിയെക്കുറിച്ചു. മറ്റൊരു സെനാൻ
 ലും ചില വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. എങ്കിലും അവയ്ക്കു നി
 ശ്ചിതമായി വേറില്ല.

റാണിജ്യസംബന്ധിച്ച കാര്യത്തിൽ സർവ്വകലാ

ମହାପ୍ରମୋଦିତ ହେଉଛନ୍ତି

സമൃദ്ധിമാർഗ്ഗം പ്രകാരം വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം
കൊടുക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവയെക്കുറിച്ച്
ഇനി ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ പോകു
ന്നു. വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു ഉപാധം ആയി

നിരമഞ്ജരി, ഇംഗ്ലീഷിന്റെയും, ഏഷ്യയിലും യൂറോപ്പിലും
 ഡെന്മാർക്കിലും ഉള്ള പട്ടണങ്ങളിലായിട്ടുള്ള (ചുരുങ്ങിയപ
 ക്കും) ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങളിലായിട്ടും നല്ല ജനസംഖ്യയുണ്ട്. മ
 നവീനമായതുകൊണ്ട്, കച്ചവടക്കരകൾ, കണക്കുകൾ, വാ
 ണിജ്യപ്രമാണങ്ങൾ, പ്രമാണാനുമതിയായ പ്രവൃത്തിപരിപ
 ക്കും, ചരിത്രം, പ്രാദേശികവ്യാപാരശാസ്ത്രം, അതിലുള്ള പരി
 ചയം, നാണയങ്ങൾ, അന്യരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള കൈമാറ
 ണങ്ങൾ, മിതവ്യയശാസ്ത്രം, മിതവ്യയശീലശാസ്ത്രം, കച്ചവട
 വ്യവസ്ഥയുടെ കൈമാറലിലുള്ള ഇവയുടെ ചരിത്രം, സ്ഥി
 തിവിവരവിദ്യ (Statistics) യുടെ പ്രമാണം, തത്സംബന്ധ
 മായ പരിശീലനം, നിയമങ്ങളിലുള്ളതും, സാമാന്യതകൾ ക
 ള്യാക്കിയെടുത്ത, രാജ്യഭരണശാസ്ത്രത്തിലും, വ്യവസ്ഥാപരി
 പൂർണ്ണത, വ്യവസ്ഥാപരിപാടികൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉണ്ടാ
 യിരിക്കുന്നു. സി. എം. ബി. സ്റ്റീം, ബി. എം. ബി. ഡി,
 ബി. ഇം, ബി. എം. (കൃഷി) എന്നീ പരിപാടികളിൽ വിജയം
 പ്രാപിക്കുന്ന മെറ്റീരിയൽ എന്തായാലും അന്യരായും
 പരിശീലനവും സിദ്ധിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടോ, അതിൽ ഒട്ടം
 കറയായ കൂടുതലായ അല്ലാത്ത കോർഡ് വാണിജ്യകാര്യങ്ങളു
 ക്കിൽ പഠിച്ചു ബി. സി. പരിപാടികൾ പാസാകുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി
 കൾ ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം വിജയവ്യാപ്തിയും ശിഷ്യാകൾ
 ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ വാണിജ്യ
 വിദ്യാർത്ഥനത്തിന്റെ പരമ്പര പെരുപ്പവും ആരംഭിച്ചാൽ
 കലാവിദ്യാർത്ഥി, നിയമം, ശിഷ്യം, അവരും, ശാസ്ത്രം എന്നീ
 വയിലെല്ലാവരും കച്ചവടത്തിൽ “മാസ്റ്റർ” എന്ന പദവി
 വരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പാങ്ങും വകയുണ്ട്. മെറ്റീരിയൽ
 അതിലൊന്നുപോലെയെന്ന മട്ടിലുള്ളവർ പാങ്ങായിട്ടുള്ള
 ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കച്ചവടസംബന്ധമായ ബി. സി. പരി
 പാടികൾ തയ്യാറാക്കുവാൻ ൪ കൊല്ലവും, എം. സി.ക്ക് പഠിക്ക
 യും രണ്ടുകൊല്ലവും വേണ്ടിവരുന്നതാണ്.

വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള പ്രാഥമിക
വിദ്യാലയങ്ങളുടെയും, ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാ
ലാലകളുടെയും സ്ഥാപനം.

വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇനി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകുന്നതാണ്, ഇന്ത്യയിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലുമായി ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാഥമികവും ഉൽകൃഷ്ടവും ആയ വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങളുടെ ഏർപ്പാടിന്റെ പരിഷ്കാരവുമായുള്ള അന്തിമനയമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ്. മേൽ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏർപ്പാടായിട്ടുള്ള വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി കണ്ട് സ്ഥാനാലയ വർത്തി, തസ്തികയെ ഗുണമിട്ടുപിടിക്കുവാനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള, അനേകം വാണിജ്യപാഠശാലകളും ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാലയങ്ങളും ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഭൂമിയിൽ വ്യക്തമായി നിർദ്ദേശം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും പലതരത്തിൽ സമ്പ്രദായമാണ് അനുസരിച്ചുവരുന്നത്. ഒരു സംസ്ഥാനത്തു തുടങ്ങിട്ട് വിപരീതമായിത്തന്നെ മറ്റെങ്ങൊന്ന, ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ, മേൽനോട്ട സംസ്ഥാനത്ത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. മുമ്പാകെ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ്, മദ്രാസിലെ ഗവണ്മെന്റുകൾ ശിക്ഷാക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ, വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസക്ലാസ്സുകൾ പരിഷ്കാരം ഏർപ്പാടായി. എന്നാൽ അത് ഗുണകരമല്ലെന്നു കാണുകയാൽ, അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച്, പ്രത്യേക ഒരു ഗവണ്മെന്റ് വാണിജ്യവിദ്യാലയ സ്ഥാപിച്ചു. ഇത്തരം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള വിഷയങ്ങളെയും മേൽ നോട്ടപ്പെടേണ്ട കാര്യത്തിൽ സമാന്തരമായി കച്ചവടക്കാരെ ആവശ്യങ്ങളും അഭിപ്രായവും അറിയുന്നത് ഗൗരവമായി ഒരു സംഗതിയെന്നുള്ളിലും, അധികാരികൾ പാവപ്പെട്ടവയെങ്കിലും തിരിച്ചു ക്രമപരമായ കൂട്ടിച്ചേർക്കലോടുകൂടി നൽകുന്നതിൽ. ഇത്തരം സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് സ്ഥാനാലയകാരുടെയായി

മുഖ്യ ജനാനുജ്ഞ ലോകം കൂടാതെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. നിർവ്വഹകൻ ഇത് ഏല്പാ അവസ്ഥയിലും ചെയ്യുകയാണ്. അതിനാൽ വന്നുകൂടുന്ന അനുമതിയെല്ലാം ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് ആദ്യകാലത്തു ചെയ്തപോലെയും പിന്നീട് തിരുത്തിയതും ആയ രേഖകൾക്കാണ്, മറ്റേ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവതന്നെ.

മദ്രാസിലും, കണ്ണൂരിലും, ലാഹോറിലും, കച്ചവടക്കാരെ സഹകരിക്കുകയോട്ടുകി ഗവൺമെന്റ് വാണിജ്യപരീക്ഷകൾ നടത്തിവരുന്നു. അതതുസ്ഥലത്ത് പ്രത്യേകമായി നടത്തുന്ന ഈ പരീക്ഷകൾ അതൽപ്രദങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മാത്രമേ ഏകാക്കാര ഉപകരിക്കുന്നുള്ളൂ. ലണ്ടൻ പരീക്ഷകളിലും ലണ്ടൻ സെട്ടിംഗ് കോർസുകളിലുമാണ് ലോസായിലെ ഭൂമി ഈ ലണ്ടൻ പരീക്ഷകൾ, വിവിധ ലണ്ടനിലെ ചെമ്പർ ആഫ് കോമർസി (Chamber of Commerce) നൽക നടത്തപ്പെടുന്നത്, വളരെ ഉയർന്നതായിരിക്കുന്നു. ലണ്ടൻ പരീക്ഷകൾ കാരാ പ്രത്യേക പ്രദേശങ്ങളിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമായും ഉയർന്നവയല്ലെങ്കിലും, വലിയ കച്ചവടക്കാലുകളിലെ ഉയർന്നതരം ഗുണമേന്മയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന ഇന്ത്യൻ പരീക്ഷയുടെ ഭേദം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്, അവ ദൈവതരം മാതൃകകളായിരിക്കും ഇന്ത്യയിലെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പാവനമായി, (ഇംഗ്ലീഷ് മാതൃക പ്രകാരം), ഉയർന്നതരം ഗുണമേന്മയ്ക്കു പരീക്ഷകൾ ഇന്ത്യയിലെ ക്രമേണുസരിച്ചു നടത്തപ്പെടുന്നില്ലെന്നുള്ളതു വലുതായ ഒരു ന്യൂനതയായിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ നടത്തിവരുന്ന വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസപരീക്ഷകളിൽ ചേരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസം എത്രത്തോളം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു നിവേദിച്ചില്ല. ഇതിനാൽ, ഈ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസങ്ങളിൽനിന്നു സിരുകുന്ന പരിഷ്കാരം, സാധാരണ അർത്ഥമറിയാതെ, കാരാപ്പോലും ഉയർന്നതരം പരിണമിക്കുന്നു. ആകയാൽ, വാണിജ്യപ

നീക്കങ്ങളിൽ ചേരുവാൻ വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു നൂറു ശതമാനത്തിലധികം പഠിതരും ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതാണ്. ഒരു നിമിഷം വേണ്ടതാണ്. ആദ്യപഠനത്തിൽ ശരിയായതായാ പഠിക്കാൻ, ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള അധികൃതന്മാർക്ക് ചില പരിശോധനകൾ നടത്തേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു.

ബോർഡിൽ, ആദ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള വാണിജ്യപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള ആവശ്യകതയുടെ ആധിക്യം മേൽപ്പറഞ്ഞ അനേകം സ്വകാര്യവാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുവർഷത്തിനിടയ്ക്ക് അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യാതൊരുവിധം സംഭാവനയോ ഗവൺമെന്റിന്റെ യാതൊരു സഹായമോ കൂടാതെ, നല്ല സ്ഥിതിയിൽ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവേണ്ടി, ഗവൺമെന്റിനുള്ള പണം പണപ്പെരുപ്പം ചെയ്യുന്ന ആവശ്യം തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തത് (ഇന്ത്യയിൽ വെച്ച്) ബോർഡ് സംസ്ഥാനത്തിനായുള്ളതല്ല. ഇതൊരു വസ്തുതയാണ്. വളരെ അടുത്ത ദിവസമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസപ്രകാരത്തിനാവേണ്ടി ഗവൺമെന്റിനുള്ള പണം ചിലവഴിക്കേണ്ടതും അതേയല്ലാത്തതിനാൽ ഭരണസമൂഹം പരിശോധിക്കേണ്ടതും വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങളിൽ കുറച്ചു കേൾക്കാനും നടത്തുന്നതിലും, ആവശ്യമായ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്ന് അംഗീകരിക്കേണ്ട ചെലവിലും ശരിയായ ആദ്യപഠനത്തിന്റെ വിശ്വസ്തിയെന്നതിലും ബോർഡ് ഗവൺമെന്റിന്റെ അഭ്യർത്ഥന അധികരിക്കുന്നു.

സ്വകാര്യതലങ്ങളിൽ നടത്തിവരുന്ന

വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം

ആദ്യപഠനത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സംഗതി, പ്രാഥമിക (അല്ലെങ്കിൽ സെക്കണ്ടറി) വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞുപിറ്റു നിൽക്കുന്ന കൂടുതൽ ഉപയോഗത്തിനായി സംഭാവന

ഭാഷയിൽ വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റിയാണ്. ഒൻപതു കൊല്ലം മുമ്പെ ഞാൻ, കോഴിക്കോട്ട് ഗവണ്മെണ്ടുവക വാണിജ്യവിദ്യാലയയിൽ പ്രധാനാധ്യാപകനായിരുന്നപ്പോൾ, ചില്ലാക്കച്ചവടക്കാരുടെ കുട്ടികൾ, അവരുടെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ, സ്കൂൾ വിടാതെ തുടച്ചുയായി ചേർന്നു പഠിക്കുവാൻ വേണ്ടി സ്കൂളിൽ ഭാഷയിൽ നടത്തുന്ന ഒരു വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസക്ലാസ് ഒരു സ്കൂളിൽ ഏർപ്പാടാക്കി. ലേഖനാദിമുള്ള ഏതൊരു പണ്ടത്തെ ശിഷ്യന്മാരും സഹായാധ്യാപകന്മാരും കൂടി, ഈ ക്ലാസ്സ് ഇപ്പോഴും ഊനംകൂടാതെ നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. അത് ഒരു വൃണ്ണവിജയമായിട്ടാണ് തീർന്നത്. ഏതൊരു മുമ്പെ മുൻസിപ്പാൽ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായതാണ് ഞാൻ ഈയിടെ ഒരു സഭാജനവാണിജ്യവിദ്യാലയയിലേക്കുവെച്ചുള്ള പരാമർശത്തിന്റെ ഒരു നഷ്ടം ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഏതൊരു മുമ്പെ മുൻസിപ്പാലിറ്റി വകയായുള്ള വാണിജ്യവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അതു നടപ്പാക്കേണ്ടതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അവിടത്തെ മുൻസിപ്പാൽ കമ്മിറ്റി അതിനെ വെച്ചിരിക്കുന്നുവത്രെ. എന്നാൽ മാത്രമുള്ള സംഗതികളിലെ നന്മപാത്ര ഇതിലും ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായാഗ്രത സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ വേണ്ടുന്നിടത്തോളം കിട്ടിക്കൊള്ളുവാനാണ്.

പ്രധാന വാണിജ്യ വിദ്യാഭ്യാസകോളേജ്.

ഏതൊരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ ഏതൊരു പ്രധാനവാണിജ്യകോളേജ് സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തതെന്ന്. മേൽത്തരത്തിലും, തണുത്തരത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുവാൻ ഈ കോളേജിൽ പ്രത്യേകം വകുപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. തണുത്തരത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുവാൻ പ്രാപ്തന്മാരാകത്തക്കവണ്ണം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ

ജീവിപ്പിക്കുവാനും, ഈ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാലയത്തിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണം. തലസ്ഥാനംവിട്ടുള്ള ചെറുതരം പാഠശാലകളിലേക്ക് ഇങ്ങനെ നീലിച്ചിട്ടുള്ള അപ്രാപകന്മാരെ വേണം നിയമിക്കുവാൻ. സർവ്വസാമഗ്രികളോടുകൂടിയ ഒരു സംരക്ഷണവിദ്യാലയത്തിന്, ഒരു നല്ല സ്ഥിതിയിലുള്ള വാണിജ്യകോളേജിനു വേണ്ടിവരുന്നതിൽ ൨൦ ഇരട്ടി ചിലവ് വേണ്ടിവരുന്നതാകകൊണ്ട്, വാണിജ്യപാഠശാലകളും കോളേജുകളും സ്ഥാപിക്കുവാൻ പണമില്ലെന്നുള്ള കാരണം ഒരു ന്യായമായ ഒഴികഴിവാക്കി വരികയില്ല. മനസ്സാണു്, പണമല്ല വേണ്ടതായിരിക്കുന്നത്. ഈവക പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കല്ലാതെതിരായി ൨൨ കൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക് ഇന്ത്യയിൽ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ളതായിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധിയെക്കുറിച്ചും ബ്രിട്ടീഷുസർവ്വകലാശാലയിൽ പോയി വാണിജ്യ ഡിഗ്രി നേടിവരുവാൻ ആഗ്രഹമുള്ള യുവാക്കന്മാർക്ക് ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് സ്റ്റാളർയിപ്പുകൊടുക്കാനുള്ളതൊക്കെയും സമ്മതിച്ചുതന്നെക്കുറിച്ചും ആബോർട്ടിക്കേസ്സർ, നമുക്കു തന്നത്താൻ അഭിമാനിക്കുന്നവകാശമുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ വാണിജ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വളച്ചുയരുക ചരിത്രം നോക്കിയാൽ, അതിന്റെ ആരംഭം സർവ്വദാ സ്വകാര്യം ഓരോ ആളുകളിലും സ്വകാര്യപാഠശാലകളുടെയും കോളേജുകളുടെയും അവാഹനികളിലും നിന്നാണെന്നായിട്ടുള്ളതെന്ന വാസ്തവം അറിയാവുന്നതാകകൊണ്ട് അതു നമുക്കു കൃതാന്തമുള്ള മറ്റൊരു ഹേതുവാണ്. മദ്രാസിൽ ഒരു സ്വകാര്യകോളേജിന്റെ അവാഹനികൾ, ഒരു വാണിജ്യവിദ്യാലയം സ്ഥാപിച്ചു. അതു വിജയപ്രദമാണെന്നു തെളിയിച്ചശേഷമാണ് ഗവണ്മെന്റ് അക്കാദമിയിൽ പ്രവേശിച്ചു ഗവണ്മെന്റവകയായി ഒരു വിദ്യാശാല ലേയാളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചത്. അതുപോലെ ബോംബെയിലും സ്വന്തമായി ഖാദിദേശൽ ഒരു വാണിജ്യകോളേജ് ആരംഭിച്ചു നടത്തിയ ബഹുമാനം വേറൊരു സ്വകാര്യകോളേജിന്റെ അധികൃതന്മാർക്കാണ് സിദ്ധിച്ചത്.

ഇങ്ങിനെ മദ്രാസിലും ബോംബെയിലും സ്വകാര്യ സ്ഥാപനകൾ കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഭയ്യാനും, വഴിയെ സ്വകാര്യത്തിലേയും പഞ്ചാബിലേയും ഗവണ്മെന്റുകൾ അനുകരിച്ചുകാണുന്നുവെന്നുള്ളതു തൃപ്തികരമാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഗവണ്മെന്റുകൾ കഴിഞ്ഞ ന. വത്സരങ്ങൾക്കിടയിൽ അവരുടെ സ്വന്തംവകയായി പല വാണിജ്യ വിദ്യാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഓരോ കൂട്ടക്കും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സ്വന്തവേദാന്തമായി പരസ്പരം ഇന്നും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനും സകലവും ഉൾപ്പെടുന്നതായ ഒരു നവപടി ക്രമം നീക്കിക്കുന്നതിനും ഇപ്പോഴുള്ള വിദ്യാലയകളുടെ സ്ഥാപനത്തെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി എല്ലാവരും ഐക്യമത്സരത്തോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചായി ശ്രമിക്കേണ്ടത് ഇപ്പോൾ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

കെ. സബ്രഹ്മണ്യൻ ബി എ, എൽ. ടി.,

എച്ച്. എസ്. ഐ. ഐ. ജെ. പി.,

എച്ച്. ബി. ജി., എച്ച്. എം. ജി.

